

Giới thiệu Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert

Trên trời rơi xuống một tảng đá, trên tảng đá lại treo một cái Hồ Lô Đẳng, nở hoa kết trái, Vương Diệu Vô đếm xem, một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, vừa vặn bảy cái! Nhìn lại màu sắc, Hồng Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử! "Không phải, đây là xảy ra đại sự nha!" Một cái hảo hán bảy cái oa, vui vẻ cổ sự từ trồng cây bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Từ trên trời hạ xuống Thất Sắc Thần Sơn

Năm 1995 Vương Diệu Vô ra đời, tốt nghiệp từ Trung Nguyên tỉnh lị một trường dân lập đại chuyên(cao đẳng), học là chuyên ngành lâm nghiệp, thế nhưng đại chuyên trình độ học vấn thật sự là không người dễ mất, muốn tìm khá một chút phù hợp công việc khó lại càng khó hơn.

Bất đắc dĩ, hần buông tha ở lại tỉnh thành làm người làm công sinh hoạt.

Lựa chọn về đến cố hương, tuyển bốn thành phố, Uyển Thành thành phố, hạ hạt Nam Vân Huyện, Đại Phô Đầu trấn, Hàng Sơn Thôn. Hàng Sơn Thôn là một cái sơn thôn dựa núi, dựa lưng vào Tần Lĩnh mạch Phục Ngưu Sơn mạch Hàng Sơn, nơi này nhiều núi, nước nhiều, nhưng rất cần cỗi, rất nhiều nhà thôn dân cũng lục tục vào thành đi làm, đem ruộng điền bỏ hoang.

Vương Diệu Vô ở cẩn thận cân nhắc sau khi, lựa chọn nhận thầu núi hoang trồng cây ăn quả, nuôi gà nuôi vịt, chính mình gây dựng sự nghiệp.

Núi hoang nhận thầu giá tiền từ 10 đồng tiền một mẫu một năm đến một khối tiền một mẫu một năm đều có, mười đồng tiền một mẫu một năm dĩ nhiên là gần sát đường làng núi hoang, con đường thuận lợi, nhận thầu chi phí tự nhiên cao, không dựa vào đường làng lại vị trí hẻo lánh núi hoang, căn bản bất tiện, chi phí tự nhiên thấp.

Hàng hóa so với Tam gia(Hóa Bì Tam Gia), đỉnh núi cũng phải cẩn thận chọn.

Cuối cùng Vương Diệu Vô nhận thầu một tòa núi hoang giá hai khối tiền một mẫu một năm, chỗ này núi hoang diện tích một trăm hai mươi mẫu, có thể lưu chuyển năm mươi năm, nhận thầu phí tổng cộng mười hai ngàn. Trên núi không nước không điện, khoảng cách gần nhất một nhà thôn dân, có chừng ba mươi phút đi bộ cước trình.

Trước không thôn sau không tiệm, chung quanh tất cả đều là núi.

Nhưng hần sở dĩ lựa chọn ngọn núi này, vẫn có nguyên nhân, bởi vì này ngọn núi mặc dù hẻo lánh, nhưng dưới chân núi có một cái tương đối rộng đường mòn, có thể một mực thông đến đường làng, chỉ cần hơi chút đệm cát đá vụn, chính là một cái có thể thông xe con đường.

Ngoài ra, dưới núi hai bên đều là sông nhỏ, một cái kêu Áp Chủy Câu(kênh Mỏ Vịt), một cái kêu Bạch Long Khê(suối), ở núi mặt khác hai cái sông nhỏ giao hội, tạo thành một cái hồ nhỏ, địa phương gọi là Áp Long Hồ. Áp Long Hồ nước theo Áp Long Hà một mực chảy vào Hàng Sơn Thôn, sau đó chảy vào huyện thành bên kia Bạch Hà.

Bạch Hà tụ vào Đường Bạch Hà, Đường Bạch Hà tụ vào Hán Thủy, Hán Thủy tụ vào Trường Giang, cuối cùng chảy về hướng đông đến biển.

Ở trên núi, đại khái ở vào đỉnh núi hơi lệch vị trí, còn có một con suối, nước chảy không lớn, nhưng là ồ ồ chảy một khắc không ngừng, tạo thành giòng suối nhỏ, một đường quanh co chảy vào Áp Chủy Câu.

Có thể nói, ngọn núi này thủy văn, địa lý đều hết sức không tệ, tương lai có thể mở mang tiềm lực to lớn.

Nhận thầu này tòa đỉnh núi sau khi, Vương Diệu Vô một khắc không ngừng, lại bỏ ra tám ngàn đồng tiền, mua một cái thùng chứa hàng phòng(kiểu container), dùng xe vận chuyển đến Áp Long Hồ bên cạnh, làm vì chính mình trụ sở. Hần chuẩn bị lâu dài ở tòa này trên núi hoang làm lụng, trồng trọt hạt dê, táo ta, Nam Vân Huyện chỗ Tần Lĩnh Sơn hệ, vừa vặn là nam bắc ranh giới.

Là cận nhiệt đới hướng ẩm áp ôn đới vùng giáp ranh, nhiệt độ ẩm áp, chiếu sáng đầy đủ, mưa dồi dào, bốn mùa rõ ràng.

Phi thường thích hợp cây nông nghiệp sinh trưởng, trong đó hạt dê, táo ta đều là vô cùng thích hợp trồng trọt. Sinh trưởng chu kỳ không dài, sinh quả chu kỳ cũng rất dài, lại không cần quá tận lực chiếu cố.

Trừ trồng cây, hần còn phải nuôi gà nuôi vịt.

Trên núi nuôi Lô Thị Kê, Lô Thị Kê là Trung Nguyên tam đại loại tốt gà một trong, Lô Huyền đặc sản, thích hợp miền đồi núi thả nuôi thịt trứng lưỡng dụng cổ xưa giống gà. Nam Vân Huyện khoảng cách Lô Huyền không xa, khí hậu điều kiện tương tự, chính là dễ dàng chăn nuôi Lô Thị Kê.

Dưới núi hai cái sông cùng một cái hồ, hẳn kế hoạch nuôi vịt.

Vịt giống liền lựa chọn thường thấy nhất kinh thành vịt.

Ở mua cây con cùng gà vịt mầm trước, hẳn phải đem núi hoang dọn dẹp một lần, lại dọn dẹp ra mấy cái đường lên núi, cùng với đem núi, sông kéo lên lưới sắt, phòng ngừa gà vịt làm mất, cũng phòng ngừa trong núi dã thú xâm phạm.

"Ngọn núi này, tự kêu là Hoa Quả Sơn đi, trên núi tuyên nhãn kêu Quả Tuyên, dòng suối nhỏ kêu Hoa Khê." Khiêng xẻng, công lấy sau lưng lưỡi hái, Vương Diệu Vô bắt đầu lên núi làm việc.

Hắn từ trong nhà mượn năm chục ngàn đồng tiền, bây giờ nhận thầu núi hoang, mua thùng chứa hàng phòng, đã hết hai chục ngàn, còn lại ba chục ngàn còn phải mua cây con cùng gà vịt con giống, cho nên không thể phung phí, có thể tự mình động thủ liền tự mình động thủ. Trên núi cỏ dại, tạp cây, đều phải từng cái thanh trừ.

Lăn lộn một ngày, trở lại thùng chứa hàng trong phòng nghỉ ngơi.

Ban đêm, nghe trong núi gió thổi rừng cây đổ rào rào âm thanh, chậm rãi vào mộng. Trong mộng, chính mình Hoa Quả Sơn, trái cây quả treo đầy trĩu cành, gà vịt ngỗng đầy đất chạy.

Nhưng vào lúc này.

Trên trời một đạo hào quang, bay tới một tòa Thất Sắc Thần Sơn, đột nhiên đè ở Hoa Quả Sơn bên trên, thay thế xanh um Hoa Quả Sơn. Trái cây không thấy, gà vịt ngỗng cũng không, chỉ có tro bụi bảy loại màu sắc hòn đá, nhìn qua thần bí lại yên tĩnh. Hạnh hạnh khổ khổ thu hoạch, toàn bộ không

Này biến cố, cả kinh Vương Diệu Vô hô to: "Ta Hoa Quả Sơn!"

Sau đó.

Hắn liền từ trong mộng thức tỉnh: "Nguyên lai chỉ là một giấc mơ." Nhìn ngoài cửa sổ một chút, sắc trời sáng dần, đã là ngày hôm sau buổi sáng, hẳn vội vàng bò dậy.

Sau khi ăn điểm tâm xong, chịu đựng ngày hôm qua làm lưng lưu lại đau xót, tiếp tục lên núi làm việc. Cũng còn khá, hẳn là nông thôn lớn lên, làm chút việc có thể gánh nổi.

Một đường dọn dẹp cỏ dại, đi thông đỉnh núi.

Ở trên đỉnh núi, hẳn chợt phát hiện một nơi bất đồng, vốn là Hoa Quả Sơn đỉnh núi chỉ có cỏ dại, thứ khác không có gì. Nhưng bây giờ không khỏi nhiều một tảng đá lớn, có cao ba mét, giống như là một tòa núi nhỏ đỉnh, ở cái tảng đá lớn này bên cạnh, sinh trưởng một gốc Hồ Lô Đăng, vòn quanh tảng đá một vòng, treo bảy cái Tiểu Hồ Lô.

Này bảy cái Tiểu Hồ Lô, màu sắc đều không giống nhau.

Đối mặt như vậy biến hóa, Vương Diệu Vô cả kinh thật lâu không nói ra lời: "Đỏ, Chanh, Hoàng, Lục, Thanh, Lam, Tử... Không phải, đây là xảy ra đại sự!"

Hắn rất muốn nhanh chân chạy, sau đó báo cảnh sát, với cảnh sát thúc thúc nói, nhà mình trên núi, tới Hồ Lô Oa!

Nhất định phải phát sinh đại sự.

Nhưng bỗng nhiên lại cảm giác được, có lẽ này là mình một phần cơ duyên, tối hôm qua nằm mơ bay tới Thất Sắc Thần Sơn, hôm nay liền thấy khối đá lớn này phía trên Thất Sắc Hồ Lô.

Ngay tại hẳn kinh nghi bất định thời điểm, cái đó Hồng Sắc Hồ Lô, đột nhiên tự mình lay động.

Vương Diệu Vô vội vàng nắm chặt trong tay lưỡi hái, lui về phía sau đi, hẳn có chút hối hận, không có đem trong nhà con chó đen mang tới, có Đại Hắc ở chỗ này, ít nhất có thể cho mình thêm can đảm một chút. Hẳn chưa bao giờ là một người nhát gan, nếu không cũng sẽ không một người đi tới trong núi gây dựng sự nghiệp.

Thoáng qua thoáng qua, nho nhỏ Hồng Sắc Hồ Lô, cứ như vậy từ Hồ Lô Đăng bên trên rớt xuống.

Rớt trên đất, càng ngày càng lớn, ở Vương Diệu Vô kinh sợ trong ánh mắt, chợt nứt ra, một cái cả người tron bóng tiểu từ béo trắng, từ trong hồ lô nhảy ra, chân trần đứng trên mặt đất, hai tay xiên trước eo, hắc hắc cười ha ha đứng lên: "Ta đi ra rồi, ta đi ra rồi, ở bên trong chết ngộp, bây giờ rốt cuộc thoát mái."

Vương Diệu Vô con mắt cũng nhìn thẳng.

Thật!

Là Hồ Lô Oa!

Hắn không biết nên làm thế nào mới tốt, càng không biết Hồ Lô Oa rốt cuộc là chính nghĩa hay lại là tà ác. Bất quá Hồ Lô Oa vừa quay đầu, liền thấy Vương Diệu Võ, sau đó hắc hắc ha ha hô: "Ba ba, ta đi ra, hắc hắc ha ha, ta đi ra." Một bên kêu, còn vừa chạy hướng Vương Diệu Võ.

Chạy hai bước, trực tiếp lộn nhào, giống một ngọn gió như thế, nhảy đến Vương Diệu Võ trước mặt, một đôi mắt to, rất đáng yêu rất đáng yêu nhìn hắn.

Gió thổi một cái, lộ ở bên ngoài "tiểu đệ đệ" theo gió nhẹ nhàng đung đưa.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Đại Oa cùng Thảo Lực Sĩ

"Người gọi ta là cái gì?"

"Ba nha."

"Ta là ba ba của người?"

"Ừ, người là ba ba của ta."

"Tại sao?"

"Không biết nha, ngược lại người chính là ba ba của ta."

"Người từ đâu tới?"

"Ta từ bên trong hồ lô tới."

"Người là Hồ Lô Oa sao?"

"Ừm."

"Cái đó, người tới nơi này có chuyện gì không? Ngạch, nói cách khác, người có nhiệm vụ gì, hoặc là cái gì sứ mệnh sao? Thí dụ như, đối phó Xà Tinh, Hạt Từ Tinh (bò cạp)?"

"Không biết đâu rồi, ba, ta sinh ra được chính là Hồ Lô Oa nha." Hồ Lô Oa trên đỉnh đầu có một cái Tiểu Hồng Hồ Lô, rất đáng yêu rất đáng yêu nháy mắt to.

Nhìn qua giống như là một ba tuổi tiểu nữ oa.

Vương Diệu Võ mất suốt mười phút, mới thuyết phục chính mình, chính mình thật là thành Hồ Lô Oa ba. Hết thấy các thứ này cũng tới quá đột ngột, nhưng lại chân thật như vậy, bởi vì hắn đã bóp chính mình đến mấy lần, da cũng bóp tím bầm. Mơ không tỉnh, cho nên hắn phải tiếp nhận sự thật này.

"Nói như vậy, người là Đại Oa?"

"Đó là đương nhiên rồi, ba, ta là người thứ nhất đi ra Hồ Lô Oa, ta chính là Đại Oa." Đại Oa ghénh đầu nhỏ, một bộ ngạo kiều đáng vẻ.

Vương Diệu Võ suy nghĩ hỏi "Đại Oa, người có phải hay không lực đại vô cùng, còn có thể biến thành người khổng lồ?" Nếu thực tế không thể thay đổi, cũng chỉ có thể thuận thế làm, cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu quả thật có bảy cái Hồ Lô Oa làm con trai, cũng là một kiện rất có phong cách cổ sự. Như vậy thay đổi ý nghĩ, tâm lý còn rất đặc ý.

Đại Oa gãi gãi đầu: "Hắc hắc, ta sẽ không biến thành người khổng lồ, thật giống như cũng không có lực đại vô cùng."

"Vậy người có bản lĩnh gì?"

"Ta sẽ trồng cây, trồng hoa, ta bên trong hồ lô chứa rất nhiều rất nhiều Thảo Mộc Chi Linh, có thể nuôi dưỡng rất nhiều hoa hoa thảo thảo đây. Ta còn

có mười tám viên Hồ Lô Từ, có thể biến thành mười tám cái Thảo Lực Sĩ." Đại Oa vừa nói, đưa tay, liền đem đỉnh đầu Tiểu Hồng Hồ Lô đem xuống.

Nguyên lai hồ lô nhỏ này không phải là dính chặt lên đỉnh đầu.

Đại Oa giờ Tiểu Hồng Hồ Lô, thoáng cái liền phun ra mười tám viên nho nhỏ Hồ Lô Từ, Hồ Lô Từ sau khi hạ xuống, trực tiếp biến thành mười tám cái thân cao một thước tám trở lên trắng hán.

Mặc áo sơ mi tay ngắn quần áo, xếp thành hàng, đứng ở Đại Oa trước mặt.

Tướng mạo đều khác nhau, ánh mắt hơi lộ ra dờ dẩn.

Tràng diện này.

Lại đem Vương Diệu Vô dọa cho giật mình.

Một cái Hồ Lô Oa, lại còn mang theo mười tám tên đại hán thủ hạ, thật là phá vỡ hán tam quan.

Kỳ lạ là, tại sao Thảo Lực Sĩ mặc quần áo, Hồ Lô Oa lại không mặc quần áo!

"Bọn họ... là cái gì Thảo Lực Sĩ?"

"Thảo Lực Sĩ là ta thần thông đâu rồi, có thể giúp ta trồng cây hoa dưỡng thảo, bọn họ cái gì việc nặng cũng có thể làm." Đại Oa hắc hắc cười ha ha đến, "Ba, đây là nhà chúng ta núi ấy ư, có thể để cho Thảo Lực Sĩ giúp chúng ta trồng trọt, nhân tạo cây đây."

Lại mười phút sau.

Vương Diệu Vô lại một lần nữa tiếp nhận thực tế. Thảo Lực Sĩ không phải là người thật, chẳng qua là Đại Oa thủ đoạn thần thông, tùy thời có thể biến thành Hồ Lô Từ, lần nữa trở vào Tiểu Hồng Hồ Lô bên trong. Không cần ăn uống, chỉ cần Thảo Mộc Chi Linh tới uẩn dưỡng, bọn họ cũng không biết nói chuyện, chỉ có thể nghe Đại Oa chỉ thị cầm đầu làm việc.

Sau đó một canh giờ.

Vương Diệu Vô chấp hai tay sau lưng, đứng ở đỉnh núi, ánh mắt vẫn luôn đang nhìn chăm chú, đang ở giữa sườn núi làm việc mười tám cái Thảo Lực Sĩ. Một cái Thảo Lực Sĩ nắm xẻng, một cái Thảo Lực Sĩ nắm lưỡi hái, còn lại Thảo Lực Sĩ đều tại lấy tay, đồng thời nhổ cỏ, thả cây, dọn dẹp Hoa Quả Sơn.

Làm việc tốc độ rất nhanh, hơn nữa thật giống như không biết mệt mỏi.

"Đại Oa, bọn họ có thể như vậy một mực làm đi xuống sao?"

"Ừ, có thể đâu rồi, có thể một mực làm đâu rồi, ta buổi tối cho hán thêm môn tưới một chút Thảo Mộc Chi Linh là được, hắc hắc." Đại Oa gặm từ trên núi cây rừng hái xuống trái cây, đặt ở trong miệng gặm.

"Được rồi, để cho bọn họ ở Hoa Quả Sơn làm việc.

Buổi trưa người theo ta về nhà, thấy gặp ông nội cùng bà nội người."

Đại Oa ngừng cao hứng cười lên: "Hảo nha hảo nha, Đại Oa phải đi gặp ông nội bà nội!"

...

Cưỡi xe điện 3 bánh, mang theo quần quần áo Đại Oa, nhanh như điện chớp hướng mình nhà chạy đi. Nhà hán ngay tại Hàng Sơn Thôn, cha mẹ đều là thành thành thật thật nông dân, thỉnh thoảng sẽ ở nhà trong vườn trồng điểm rau cải, mang lên trên trấn đi bán.

"Tiểu Vô trở lại, ta với ba người đang nói đợi một hồi đi trong núi hỗ trợ." Mẹ Từ Bình nghênh ra ngoài.

"Mẹ, ba của ta đâu, có việc gấp."

"Ba của người ở vườn rau." Từ Bình đang nói, liếc mắt liền thấy người quần quần áo Đại Oa, "Tiểu Vô, này con nhà ai?"

"Bà nội khỏe, ta là Đại Oa đây." Đại Oa mang theo nhõng nhẽo hồ.

Một lát sau.

Vương gia gian nhà chính, Vương Diệu Vô cha Vương Vĩnh Quân, mẹ Từ Bình, nghiêm túc nhìn đang ở ăn quất từ Đại Oa, cùng Vương Diệu Vô như thế, mất thời gian rất lâu mới tiếp nhận thực tế. Bất quá cùng Vương Diệu Vô lo lắng đề phòng bất đồng, cha mẹ của hán hiển nhiên càng nghiêng về cho là, Hồ Lô Oa là mình nhà phúc phận.

Nhất là Đại Oa mở miệng một tiếng "Gia gia", "Nãi nãi", đem rất sớm đã muốn ôm cháu hai người già, tâm cũng cho hòa tan.

Từ Bình bóc một cái to lớn quýt tử, đưa cho còn chưa ăn xong Đại Oa, ôn hòa hỏi "Cái đó, nãi nãi hỏi ngươi, Hồ Lô Oa nha, ngươi... ăn thịt người sao?"

"Ta chỉ ăn rau cải cùng trái cây."

"Hảo hảo hảo, Hồ Lô Oa không ăn thịt người, chỉ ăn rau cải cùng trái cây, nhà bà nội bên trong cái gì cũng không nhiều, chính là rau cải cùng trái cây nhiều, ngươi muốn ăn bao nhiêu liền ăn bao nhiêu."

Vương Diệu Võ nhìn đến ăn quýt tử ăn được ngon ngọt Đại Oa.

Hỏi cha mẹ: "Ba mẹ, ta nên làm thế nào, cứ như vậy nuôi Hồ Lô Oa sao?"

Vương Vinh Quân còn chưa lên tiếng, Từ Bình liền nói: "Hồ Lô Oa là ông trời ban cho nhà chúng ta, dĩ nhiên phải nuôi đến. Ngươi xem Đại Oa nhiều khả ái, nuôi."

Vương Vinh Quân nói: "Ăn cơm trước, ăn cơm xong chúng ta đi trên núi, nhìn một chút Đại Oa cái đó thảo... cái gì tới?"

"Thảo Lực Sĩ, gia gia."

"Đứng, đi xem một chút Thảo Lực Sĩ, còn có tảng đá kia cùng Hồ Lô Đẳng."

...

Chạy xe điện, kéo Vương gia một nhà cùng Đại Oa, còn có một đồng lớn xeng, cái cuốc, cưa các loại công cụ, những công cụ này là lấy cho Thảo Lực Sĩ làm việc dùng.

Đến Hoa Quả Sơn.

Thảo Lực Sĩ vẫn còn đang trên núi bận rộn, Vương Diệu võ đem công cụ từng cái phân phát xuống. Bỗng nhiên cảm giác mình giống như là địa chủ, nhìn tá điền cho mình trông trọt.

Một buổi sáng thời gian, Thảo Lực Sĩ đã thanh trừ mảnh lớn đất hoang, hiệu suất làm việc cao vô cùng.

Đi một vòng, dựa ở khối kia hòn đá, nhìn còn lại sáu cái hồ lô, Vương Vinh Quân cảm khái nói: "Vốn là ngươi tới nhận thâu núi hoang, ta với ngươi mẫu thân là không đồng ý, cảm thấy không có tiền đồ. Ở chỗ này nhận thâu núi hoang, có thể làm được manh mối gì. Nhưng bây giờ, có Hồ Lô Oa, có lẽ ông trời già cũng đang giúp ngươi."

Đại Oa bản lĩnh, cùng này mười tám cái Thảo Lực Sĩ, nhất định chính là vì Hoa Quả Sơn mà tồn tại.

Mười tám cái Thảo Lực Sĩ đừng nói, là miễn phí sức lao động.

Đại Oa có Tiểu Hồng Hồ Lô, mới thật sự là kỳ diệu, bên trong chứa Thảo Mộc Chi Linh, chỉ cần cho thực vật tưới lên một cái, ngay lập tức sẽ có thể cung cấp thực vật sinh cơ, để cho thực vật thịnh vượng sinh trưởng.

"Ông nội bà nội, ta muốn giúp ba trồng cây, ta muốn giúp ba làm giàu!"

Từ Bình đem Đại Oa kéo vào trong ngực: "Hảo hảo hảo, Đại Oa thật là đứa bé ngoan."

Đại Oa cười: "Hắc hắc ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hoa Quả Sơn đại sửa đổi

Hồ Lô Oa xuất hiện, cho Vương Diệu Võ mang đến quá nhiều chấn động, nhưng lớn hơn nữa chấn động, cũng dần dần bình tĩnh lại. Hắc và cha mẹ đã

tiếp nhận Hồ Lô Oa tồn tại, quyết tâm cùng Đại Oa đồng thời xây dựng Hoa Quả Sơn.

Ông trời già cho phần này phúc duyên, vậy thì không thể không quý trọng.

Hắn phải đem Hoa Quả Sơn chế tạo thành một cái Thế Ngoại Đào Nguyên!

Vì vậy chia ra ba đường.

Từ Bình đi trên trần cho Đại Oa mua quần áo, tiểu nữ oa không thể không mặc quần áo, cũng không thể quần người lớn quần áo. Huống chi phía sau còn có thể sáu cái Hồ Lô Oa, quần áo kháng định phải chuẩn bị một đồng lớn.

Vương Vinh Quân đi trên trần mua công cụ, 18 cái Thảo Lực Sĩ, từng cái đều là chuyên cần công nhân, phải trang bị một bộ công cụ, tiến một bước để cao hiệu suất sản xuất. Cái cuốc, lưỡi hái, xẻng, thiết hạo, cương xoa, cưa, búa, dao phay, đòn gánh, cái sọt, những công cụ này đều phải cần dùng đến.

Đồng thời Vương Vinh Quân còn chuẩn bị đi tìm Vương Vinh Huy.

Vương Vinh Huy là Vương Diệu Vô nhị thúc, ở trạm quản lý điện làm việc. Vương Vinh Quân tìm hắn cho Hoa Quả Sơn kéo một cái đường dây điện, trước Vương Diệu Vô chưa từng nghĩ trong thời gian ngắn mở điện, dù sao khoảng cách trong thôn khá xa, cũng không tiện kéo dây. Bây giờ có Hồ Lô Oa, những thứ này đồng bộ cơ sở hệ thống, có thể trước thời hạn chạy.

Vương Diệu Vô chính mình, ở lại Hoa Quả Sơn, hắn muốn chỉ huy 18 cái Thảo Lực Sĩ, hoạch định Hoa Quả Sơn.

Phân ra 9 Thảo Lực Sĩ, tiếp tục trừ cỏ, chặt cây, đào rễ cây, hắn mang theo Đại Oa cùng còn lại 9 Thảo Lực Sĩ, đi đỉnh núi Quả Tuyền.

Quả Tuyền là một cái không tính lớn tuyền nhãn, nước chảy lưu lượng cũng liền so với vòi nước hơi lớn một ít.

"Đại Oa, để cho Thảo Lực Sĩ ở cái địa phương này, đem những này miếng đất cùng tảng đá đào đi, đào một cái đầm nước nhỏ. Sau này đỉnh núi tưới tiêu, có thể từ nơi này đầm nước nhỏ bơm nước."

"Ừm." Đại Oa đáp đáp một tiếng.

Cũng không thấy thế nào phân phó, 9 Thảo Lực Sĩ liền trực tiếp khiêng xẻng cùng thiết hạo, bắt đầu đào. Mỗi một Thảo Lực Sĩ đều không có hồ danh, đúng là đại lực sĩ, dưới đất mấy trăm cân tảng đá lớn, cũng có thể trực tiếp ôm đi.

"Cái hòn đá lớn này giữ lại, để ở chỗ này, chính là chỗ này bên."

Vương Diệu Vô thích ý chỉ đạo.

Nếu như chỉ là chính bản thân hắn làm việc, căn bản không có khả năng tùy tâm sở dục, phải tiết kiệm thể lực. Nhưng là không hề biết một mỗi Thảo Lực Sĩ, như vậy Hoa Quả Sơn sửa đổi, làm thế nào hoàn mỹ liền làm tới.

"Đại Oa, người nói tảng đá này để ở chỗ này, vừa lúc bị phía trên nước chảy đổ xuống cọ rửa, có phải hay không rất tốt ý tưởng?"

Hoa Quả Sơn không phải là dốc núi, cho nên sơn thể sườn núi rất thoải, Quả Tuyền chảy ra Hoa Khê, không có quá lớn cao thấp chênh lệch. Nhưng là theo Thảo Lực Sĩ đào, một cái đầm nước xuất hiện, đồng thời một cái thác nước cũng sinh ra. Tảng đá lớn liền bị hắn thả tại thác nước phía dưới, như vậy nước suối là có thể cọ rửa đến trên hòn đá, đập ra tung tóe hiệu quả.

Pháng phát thật là một cái cỡ nhỏ thác nước.

Đại Oa ngoẹo đầu, nhìn kỹ một chút, bây giờ hòn đá còn rất dơ, đầm nước cũng còn không có đào xong, cho nên hiệu quả không ra được, nhưng là có thể tưởng tượng đi ra: "Ta cảm thấy rất tốt nhìn, ba, đây là nhà chúng ta thác nước, hắc hắc, nhà chúng ta trên núi có thác nước, quá tốt."

Vương Diệu Vô lại chỉ huy Thảo Lực Sĩ, đem dọn dẹp ra tới đá vụn, cũng chọn lựa ra.

Chờ sau hai giờ, đầm nước chủ thể đào xong, để cho Thảo Lực Sĩ đem đá vụn cũng nhào vào bên đầm nước bên trên, lòi như vậy, người đứng ở bên đầm nước, cũng sẽ không đạp lên bùn nát. Cục đá vụn rất nhiều, giống như là ở bên đầm nước bên trên đánh một cái via hè, lại dùng trong đầm nước súc lấy nước cọ rửa.

Chỉ chốc lát, một vòng đập để đường đá vây đầm nước, chính thức thành hình.

Phía trên là thác nước nhỏ cọ rửa tảng đá lớn, bên dưới là hình nửa vòng tròn đường đá. Bây giờ chỉ chờ đầm nước chứa đầy nước, lại trong vắt, chính là một cái đẹp để khe núi đầm nước. Chung quanh cỏ đại thanh trừ, tốt nhất lại trồng lên mấy cây liễu, cùng với đủ mọi màu sắc hoa nhỏ.

Như vậy chỗ này, liền so được phong cảnh khu.

"Ba, cái này đầm nước tên gọi là gì vậy?" Đại Oa ở trên đường đá hoạt bát, quay đầu hỏi.

Vương Diệu Vô trong lòng kế hoạch ở Hoa Quả Sơn bên trên đào ba cái đầm nước, cho nên muốn muốn nói: "Cái này đầm nước, liền kêu Ngọc Thanh

Đàm đi. Đợi một hồi ở sườn núi vị trí, còn phải lại đào hai cái đầm nước, phân biệt kêu Thượng Thanh Đàm, Thái Thanh Đàm." Đạo Giáo có ba vị chỉ cao Thần, chính là Ngọc Thanh, Thượng Thanh cùng Thái Thanh.

Hắn đây là thuộc về học đòi văn vẻ.

Một buổi chiều, cũng là chỉ huy Thảo Lục Sĩ đào đầm nước, Thảo Lục Sĩ hiệu suất cao thể hiện ra, đến chạng vạng, Ngọc Thanh Đàm, Thượng Thanh Đàm, Thái Thanh Đàm đã đào xong, tất cả đều thiết kế thác nước nhỏ cùng đường đá.

Sắc trời bắt đầu tối.

Vương Diệu Võ để cho Đại Oa thu hồi Thảo Lục Sĩ, cưỡi xe điện 3 bánh đồng thời trở về nhà. Dưới núi thùng chứa hàng phòng, không nước không điện càng không có mạng, chẳng qua là bình thường phải nhìn núi lúc, mới có thể ở bên trong ở.

Đến nhà.

Từ Bình đã mua về một đồng lớn trẻ nít quần áo.

"Đại Oa, đến, thử một chút nải nải mua cho người quần áo mới." Từ Bình đặc biệt thích Đại Oa này tiểu tử béo trắng.

Đại Oa cũng là miệng ngọt, nải nải, nải nải kêu không ngừng, thay một bộ lại một bộ quần áo mới, cũng thật hợp thân: "Nải nải, nhiều như vậy quần áo, ta mặc không hết đây."

"Mặc không hết thì để cho người còn chưa có xuất thế bọn đệ đệ mặc, Đại Oa, đệ đệ của người lúc nào xuất thế à?"

"Không biết đâu rồi, nải nải, cũng là các đệ đệ còn chưa chín đi."

Từ Bình hiếu kỳ hỏi: "Người với nải nải nói một chút, ở bên trong hồ lô, bực bội không bực bội?"

"Bực bội đâu rồi, lại đen lại kín gió, ta không một chút nào thích ở tại trong hồ lô, ta nhìn thấy ba, ta tự ra đến, hắc hắc ha ha, ta bây giờ tự do, có thể thoải mái đây."

...

Bên kia.

Vương Diệu Võ, Vương Vĩnh Quân hai cha con, đang kiểm điểm công cụ. Công cụ điểm đủ sau khi, Vương Diệu Võ trực tiếp mở xe điện, đem những công cụ này vận chuyển đến Hoa Quả Sơn dưới chân thùng chứa hàng phòng.

Đi bộ hơn ba mươi phút, cưỡi xe chỉ cần mấy phút.

Sau khi trở lại, thức ăn đã làm tốt.

Trừ một mâm thịt kho, còn lại đều là dầu thực vật xào thức ăn, đặc biệt vì Đại Oa làm. Đại Oa chỉ ăn thức ăn xào, dính vào một chút thức ăn mặn liền không thích ăn.

"Ba, nhị thúc nói lúc nào tới kéo dây điện?"

"Kéo điểm phỏng chừng không được, chính phủ bây giờ quy phạm dùng điện, giống như nhà chúng ta núi hoang dùng điện, thuộc về buôn bán dùng điện, muốn chính mình tiêu tiền chôn gây, kéo dây điện. Cái này cần mấy cây số xa, có thể chống đỡ dây điện, một thước thì phải mấy mươi đồng tiền, kéo qua đi bỏ giá trên trời tiền."

"Xin nhà ở dùng điện cũng không được sao?"

"Không được trong thôn phê chuẩn, cũng không phải là ở nền nhà đất xây nhà, xin không được. Nhị thúc người nói, giống như người cái tình huống này, chỉ có thể dùng dầu diesel phát điện, hoặc là chính mình lắp đặt năng lượng mặt trời." Vương Vĩnh Quân lắc đầu nói.

Vương Diệu Võ cọ cọ răng.

Nhìn dáng dấp, không nước không điện thời gian, còn phải có một đoạn thời gian. Thật may còn có mạng 4G có thể kết nối, bằng không, Hoa Quả Sơn căn bản không biện pháp để cho người ở. Không có Internet, như vậy sinh hoạt, tuyệt đối không là người tuổi trẻ có thể chịu đựng.

"Ai, chỉ có thể Hoa Quả Sơn bắt đầu buôn bán, lại nghĩ biện pháp lắp đặt tấm quang điện, dùng năng lượng mặt trời phát điện. Năng lượng mặt trời cũng không phải là ngày ngày có, còn phải dùng dầu diesel phát điện." Vương Diệu Võ đem học được kiến thức nhớ lại một bên, cảm thấy bất kể là dầu diesel phát điện hay lại là năng lượng mặt trời phát điện, cũng không có phương tiện.

Kẹp khối thịt kho, Vương Diệu Võ quyết định: "Chờ kiếm tiền, bước đầu tiên chính là kéo dây điện, sau đó kéo cáp quang!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Rau cải rất tốt bán

Ngày thứ hai, ngày chưa sáng.

Vương Diệu Võ còn ôm chăn khô khô ngủ say, Đại Oa đã rời giường, đi theo Vương Vĩnh Quân cùng Từ Bình, ở vườn rau xanh.

Sống, Vương gia đã không làm ruộng điền, chủ yếu lấy trồng rau bán thức ăn mà sống, vườn rau xanh rất lớn, trồng rau cũng là nhiều loại.

Củ cà rốt, cải trắng, hành, tỏi, rau cần, mao đậu, quả cà, v.v.

Chờ Vương Diệu Võ sáng sớm sau khi rời giường.

Liền phát hiện mấy cái Thảo Lực Sĩ đang ở rút ra rau xanh, đem đóng gói, chuyên chở đến trên xe ba bánh. Vương Vĩnh Quân bung ly trà, một tay nắm tay Đại Oa, cười ha hả chỉ huy Thảo Lực Sĩ làm việc.

"Tiểu Võ, có Đại Oa, ta hiện thoải mái dễ dàng." Vương Vĩnh Quân cười nói, "Thảo Lực Sĩ làm việc rất nhanh, tay chân còn đặc biệt ổn, ta những rau củ này bọn họ rất dễ dàng giúp ta đóng bao tốt."

"Thảo Lực Sĩ quả thật hiệu suất cao."

Đại Oa đắc ý nói: "Hắc hắc, ba, ta Thảo Lực Sĩ đặc biệt có thể làm."

Vương Vĩnh Quân đem Đại Oa giao cho Vương Diệu Võ: "Người đưa Đại Oa đi ăn cơm đi, ta đem rau củ kéo đến trên trấn bán, mới vừa rồi Đại Oa lại cho rau củ tưới điểm Thảo Mộc Chi Linh, hôm nay rau củ nhìn dễ nhìn vô cùng, hẳn rất nhanh liền có thể bán đi."

Mỗi sáng sớm hần cũng phải đi trên trấn bán thức ăn, duy trì tiêu xài trong nhà.

Chạy xe ba bánh, Vương Vĩnh Quân rất nhanh thì đi tới trên trấn, ở chợ bên trong bắt đầu bày sạp bán rau củ. Gian hàng là cố định, hần cần đem rau củ từ trên xe ôm đi xuống, trên đất từng cái bày xong.

Bên này mới đem cải trắng lấy xuống.

Mua thức ăn người liền đi tới: "Ai, nhà người cải trắng rất đẹp, bao nhiêu tiền một cân?"

"Một khối rưỡi một cân."

"Đây cải trắng thật tươi mọng, ông chủ, cho ta tới ba cân."

"Đều là từ nhà vườn rau xanh trồng ra, vừa mới hái, rất tươi đây." Vương Vĩnh Quân cầm lên cân cân, cân đủ ba cân, đưa cho mua thức ăn bà chủ gia đình.

Bà chủ gia đình vừa mới chuẩn bị đi, bỗng nhiên lại thấy xe ba bánh bên trong khác rau củ.

Hành lá vừa trắng vừa mềm, tỏi tươi xanh biếc, còn có quả cà tím trông rất đẹp mắt, coi như thường xuyên mua thức ăn, nàng rất rõ ràng cái gì là thức ăn ngon, cái gì xấu thức ăn.

Cho nên lại đem lên hành tỏi, chỉ nhìn một chút, liền quyết định mua: "Ông chủ, lại cho ta tới một cân hành cùng một cân tỏi, còn có cái này quả cà, cũng cho ta tới hai cái."

"Được."

Vương Vĩnh Quân vội vàng cho bà chủ gia đình cân tỏi, hành cùng quả cà. Ngay tại hần bày sạp trong quá trình, lục tục lại đi tới nhiều cái mua thức ăn người, mỗi người đều thấy hần bày ra rau củ, nếu so với nhà khác hơi chút đẹp mắt một ít. Cho nên trên căn bản đi ngang qua cũng sẽ mua một chút.

Không tới nửa giờ, một xe ba bánh rau củ, liền bán sạch.

Bình thường ít nhất bán được, nhanh gần buổi trưa mới có thể đem một xe bán xong, vận khí tốt gặp phải tiệm cơm người đến mua, khả năng bán nhanh

một chút, nhưng nửa giờ liền bán xong, rất khó tưởng tượng.

"Lão Vương, hôm nay người bán rau củ bán quá nhanh." Cách vách là một bán thịt gian hàng, ông chủ với Vương Vĩnh Quân rất quen thuộc, "Thế nào cảm giác hôm nay rau củ đặc biệt tươi mới a."

Hắn cũng từ Vương Vĩnh Quân gian hàng bên trên mua không ít rau củ, chuẩn bị đẹp quây sau mang về nhà.

Wương Vĩnh Quân cười cười: "Những thứ này đều là mới hái, từ trong lán làm ra đến, so với trước kia bán nhất định phải tốt một ít." Không thể tiết lộ Đại Oa bí mật, chỉ có thể kéo ra một cái cớ.

Bán thịt ông chủ cảm khái nói: "Nhà vườn rau củ a, khó trách đẹp mắt, so với những nhà khác cũng muốn tốt hơn nhìn một chút. Trờ về thử thử khẩu vị thế nào, nếu là tốt, ngày mai ta lại mua thêm một chút."

"Ừ, trước tiên có thể ném thử một chút."

Lời tuy như thế, nhưng Vương Vĩnh Quân cũng không cảm giác mình nhà rau củ hương vị sẽ có cái gì tăng lên. Bởi vì Đại Oa chính là ở rút ra rau củ trước, thả một chút xú Thảo Mộc Chi Linh, nhìn qua giống như là cho rau củ nhuộm cái sắc mà thôi. Điều là đã sớm trưởng thành tốt, phải cải biến phẩm chất rất khó khăn.

Về đến nhà, Từ Bình rất kinh ngạc: "Ba hắn, hôm nay nhanh như vậy hãy thu hàng?"

"Rau củ đẹp mắt, như ong vỡ tổ liền bị mua hết."

"Phải không, Đại Oa thật làm được." Từ Bình trên mặt hiện lên nụ cười, đối với chính mình nhà Hồ Lô Oa, nàng là thật vui mừng, "Hắn với Tiểu Vô đi Hoa Quả Sơn, trước khi đi, lại cho vườn rau xanh rau củ, cũng thả một lần Thảo Mộc Chi Linh, cảm giác rau củ so với bình thường đáng đáp tốt hơn nhiều."

"Tiếp tục như thế, hai người chúng ta cũng phải vùng tay làm chương quỹ, có Đại Oa một người mang theo Thảo Lực Sĩ, là có thể đem vườn rau cho tiếp quản."

"Đại Oa là ông trời già ban cho nhà chúng ta bảo!"

...

Ngày hôm qua ở trên núi đào cái thanh thủy đàm(đàm nước).

Hôm nay, Vương Diệu Vô vẫn là phân ra hai nhóm Thảo Lực Sĩ, một nhóm tiếp tục nhổ cỏ, chặt cây, một nhóm khác đi theo hắn san phẳng đường núi. Hoa Quả Sơn cũng không phải là một tòa thuần túy Thổ Sơn, cũng không phải một tòa thuần túy Thạch Đầu núi. Bộ phận bề mặt đất có phơi bày bên ngoài núi đá, phần lớn địa phương chính là đá vụn phong hóa cùng lá rụng hủ hóa hỗn hợp cấu tạo đất đai.

Lúc trước làm khảo sát, Vương Diệu Vô liền phát hiện, loại này phân đất, tro..trồng rau khẳng định không thích hợp, nhưng thích hợp trồng cây ăn quả.

Trận này, hắn đã đem Hoa Quả Sơn từ trên xuống dưới, đi nhiều lần, đối với địa hình nhưng nắm rõ. Làm như thế nào quy hoạch con đường, cũng có một cái bước đầu kế hoạch.

Đầu tiên, hắn muốn thiết kế một cái con đường.

Đây là thuận lợi xe hơi lái lên đến, chuyển vận trái cây, không đủ nhất cũng phải xe ba bánh có thể lái được đi lên.

"Sườn núi không thể quá dốc, đại khái lượn cái ba vòng, thích hợp nhất." Vương Diệu Vô quan sát sau, chỉ huy Thảo Lực Sĩ, từ núi dưới chân bắt đầu san đường núi, "Đại Oa, để cho Thảo Lực Sĩ từ bên này bắt đầu làm, gặp phải đá liền đem đá đập nhỏ, trải tại trên mặt đường."

"Được, ba." Đại Oa tay khẽ vẫy, sau lưng 9 Thảo Lực Sĩ, liền khiêng thiết hạo, xẻng, bắt đầu làm việc

Sống.

Đinh đinh đương đương đá tiếng đập đá, bắt đầu ở Hoa Quả Sơn bên trên không ngừng có tiết tấu vang lên.

Wương Diệu Vô là dắt Đại Oa tay, tiếp tục bước từ từ Hoa Quả Sơn, hoạch định khác con đường. Hoa Quả Sơn không chỉ là hắn trung tâm mục đích trồng cây ăn quả, hay lại là trại chăn nuôi, cùng với một cái thuộc về mình phong cảnh khu. Phong cảnh khu chủ yếu vị trí, tựu lấy Quả Tuyền, Hoa Khê, ba cái thủy đàm làm trung tâm.

"Ừ, phong cảnh khu nguồn nước không thể bị gà vịt ngỗng làm hỏng, cho nên ta phải từ Quả Tuyền bắt đầu, đưa tới hai cái dẫn nước đường đi, ở sườn núi còn lại mặt, thiết trí nước uống địa điểm."

Một khi nuôi dưỡng, gà vịt ngỗng nhất định phải uống nước.

Hoa Khê nếu như không ngăn cản, tất nhiên bị cắt gà, phân vịt, ngỗng cắt cho ô nhiễm.

Cho nên đem Quả Tuyền nước chia ra làm ba, một cái tiếp tục duy trì Hoa Khê dòng chảy, ngoài ra hai cái đưa tới đi, ở trên núi rải rác mấy cái điểm uống nước, cung cấp gà vịt ngỗng nước uống. Quả Tuyền lượng nước chỉ so với vòi nước hơi lớn hơn, phân chia đi ra ngoài, Hoa Khê tính toán cũng chưa có rách dòng chảy, chỉ có chậm rãi thấm nước.

"Ai, cùng lắm chờ có tiền, từ dưới núi Vịt Long Hồ bơm nước đi lên, để Hoa Khê lớn mạnh."

Đương nhiên, đây chỉ là cảm khái.

Bây giờ không cái đó tiền dư cùng tinh lực, đi như thế nào loay hoay phong cảnh khu.

Một ngày lâm lụng, sửa đường độ tiến triển không phải là rất nhanh, mới được 200m không tới. Một trăm hai mươi mẩu núi hoang, đường núi(đường vòng kiểu xoắn ốc quanh núi ấy) ít nhất phải ba bốn cây số chiều dài, đây là một cái đại công trình. Chờ trên núi cỏ đại cùng tạp cây chém sạch, phải tập trung Thảo Lực Sĩ, đồng thời xây cất.

...

Buổi tối, ăn cơm.

Từ Bình nhai kỹ rau cải, nói: "Ba hấn, Tiêu Võ, các người cảm thấy hôm nay rau cải có phải hay không mùi ngon hơn một chút?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Rau cải đại kiến thiết

Rau cải có phải hay không mùi ngon ăn một ít, Vương Diệu Võ là không cảm giác được, hấn cũng không thích ăn rau cải.

Bất quá Vương Vĩnh Quân lại gật đầu một cái nói: "Hình như là ăn ngon hơn một chút như vậy."

Đại Oa phòng má giúp miệng to ăn thức ăn, mơ hồ không rõ chen vào nói: "Ông nội bà nội, những thứ này rau cải ta tưới Thảo Mộc Chi Linh đâu rồi, ta dưỡng rau cải ăn ngon nhất!"

"Đúng đúng đúng, nhà chúng ta Đại Oa trồng rau tiểu dạng có năng lực, trồng rau ăn cực kỳ ngon!" Từ Bình cung chiêu sờ một cái Đại Oa đầu, trên đầu Tiêu Hồng Hồ Lô lắc a lắc.

Ngày thứ hai.

Không thích ngủ nướng Đại Oa lại dậy thật sớm, phái ra Thảo Lực Sĩ giúp Vương Vĩnh Quân thu hoạch rau củ chất lên xe. Vương Vĩnh Quân lái xe ba bánh, nhanh chóng chạy tới chợ rau, bắt đầu bày sạp.

Vừa mới bắt đầu bày sạp, cách vách bán thịt ông chủ, liền mở miệng: "Lão Vương, lúc nưac các dạng thức ăn cũng lưu cho ta một ít, nhà người nhà vườn rau, khẩu vị không tệ."

"Phải không, người cũng cảm giác?"

"Nhà ta trẻ nít không thích ăn rau, ngày hôm qua lại ăn nhiều chừng mấy miệng, lão đầu nhà ta lão nương đều nói thức ăn này miệng ăn ngon."

Mới trò chuyện, mua thức ăn người sẽ tới, Vương Vĩnh Quân nhìn một cái cũng biết này là ngày hôm qua mới đến mua qua thức ăn. Đại Phô Đầu trần là một cái mảy vụn người trần nhỏ, trên căn bản người đến mua thức ăn, cho dù không nhận biết cũng quen mặt. Trước Vương Vĩnh Quân gian hàng, vị trí không được tốt lắm, lượng tiêu thụ cũng cũng tạm được.

Cộng thêm làm người cũng sẽ không cái loại sôi nổi mặt mày vui vẻ, cố định tới hấn nơi này mua thức ăn rất ít người.

Nói cách khác, không có gì nhiều khách, hôm nào thức ăn về ngoài không tệ, người mua là nhiều hơn, về ngoài không được thì ít người mua.

Nhưng là hôm nay, khách trở lại đặc biệt nhiều, trên căn bản cũng là ngày hôm qua đến mua thức ăn người.

"Ông chủ, cho ta tới hai cân cải trắng cùng mấy cái quả cà, còn có rau cần cũng cho ta tới một cái." Mua thức ăn bà chủ gia đình, khen, "Nhà người rau củ đáng đẹp mắt, mùi vị cũng không tệ, ngày hôm qua ta mua về, ăn rất ngon. Sau này nếu là cũng tốt như vậy thức ăn, ta ngày ngày từ nhà người mua."

"Người yên tâm, nhà ta đều là từ trong lều lớn trồng ra, đều là như vậy phẩm chất." Vương Vĩnh Quân vui tươi hơn hờ danh hiệu

Rau củ bỏ túi, thu tiền.

Vẫn là nửa giò, một xe ba bánh rau củ bán sạch.

Sau khi trở về, hẳn đối với chính đang ăn điểm tâm Vương Diệu Võ cảm khái nói: "Theo tốc độ này, ta kéo bao nhiêu là có thể bán bấy nhiêu, một tuần lễ không tới, này một mùa rau củ là có thể toàn bộ bán đi."

Dù sao chẳng qua là gia đình thêm chút thức ăn vườn rau, mà không phải người bán rau, cho nên rau củ sản lượng có hạn.

"Phải không, dễ bán như vậy?" Vương Diệu Võ hiển nhiên đánh giá thấp trên thị trường đối với tốt rau củ nhu cầu, nhanh chóng động não, "Ba, nếu như có thể kéo dài mà nói, ta cảm thấy cho nhà ta vườn rau xanh có thể khuếch trương đại quy mô... Bây giờ Hoa Quả Sơn khai phát quá cần tiền, bán thức ăn thật kiếm tiền, tốt nhất là có thể với tiệm cơm liên hệ."

Trước, hẳn kế hoạch thất lưng buộc bụng, nghèo khổ ba năm, đem Hoa Quả Sơn tạo dựng lên. Nhưng Đại Oa xuất hiện, thay đổi hết thảy, cũng để cho hắn đã tâm nhanh chóng nảy mầm.

Phải làm, liền đem Hoa Quả Sơn làm được tốt nhất.

Bất quá điều này cần rất nhiều tiền, trong nhà không giàu có, không cảm ra bao nhiêu tiền tiếp viện hắn. Bây giờ rau củ bán được, để cho hắn cảm thấy đây là một cái nhanh chóng kiếm tiền đường tắt, dù sao rau củ sinh trưởng chu kỳ tương đối nhanh.

Đại Oa cướp lời: "Ba, ông nội bà nội, trồng rau, trồng nhiều hơn thức ăn, ta Thảo Lực Sĩ có thể lợi hại, bao nhiêu rau củ cũng có thể trồng! Ta muốn giúp ba kiếm nhiều tiền, xây dựng Hoa Quả Sơn!"

"Đại Oa thật có thể làm."

"Hắc hắc ha ha."

...

Mấy ngày kế tiếp thời gian, Vương Diệu Võ một mực mang theo Đại Oa đi cho Hoa Quả Sơn sửa đường. Mà Vương Vĩnh Quân vẫn đang bán rau, ngày từ đầu, đều là khách quen, về sau liền dần dần thêm nhiều người tới.

Đã có chủ quán cơm tìm tới cửa, hy vọng Vương gia mỗi ngày đều có thể cho bọn hắn cung cấp đủ như vậy ưu chất rau củ.

Tạm thời không có biện pháp đáp ứng.

Bởi vì trong nhà trồng rau, trên căn bản bán sạch. Vạn thanh đồng tiền vườn rau, một tuần lễ liền bán sạch, cái tốc độ này không nên quá nhanh.

"Như vậy đi, Lưu lão bản, chúng ta đổi một phương thức liên lạc." Vương Diệu Võ với Trần Nam Đại Tửu Điểm ông chủ Lưu Tam Hải thảo luận hợp tác sự tình, "Nhà ta rau củ áp dụng tương đối tân tiến nhà vườn trồng trọt kỹ thuật, không chỉ có đẹp mắt, dinh dưỡng cũng phong phú. Nhưng là sản lượng có hạn, bước kế tiếp chuẩn bị mở rộng quy mô, chờ một nhóm mới rau củ thành thực, lại cung cấp cho người."

Lưu Tam Hải nói: "Được, chúng ta đây quyết định như vậy."

"Bất quá có một chút ta phải trước thời hạn với Lưu lão bản người nói rõ ràng, nhà ta rau củ phẩm chất người cũng thấy, giá tiền phương diện, nhất định phải tăng giá, trồng rau củ vốn so với phổ thông rau củ cao nhiều."

"Người muốn tăng bao nhiêu?"

"Phổ thông rau củ giá cả trên căn bản tăng lên 50% giá cả." Đây là Vương Diệu Võ với trong nhà thương lượng xong, cố nhiên lời ít tiêu thụ mạnh, nhưng một phần tiền đến một phần hàng, tốt rau củ bán đắt là phải.

Cùng một loại rau củ, có tiêu băng cái gì hữu cơ rau củ, giá cả có thể bán ra gấp mấy lần.

Trong nhà hắn Đại Oa tưới qua Thảo Mộc Chi Linh rau củ, chỉ tăng lên 50% giá cả, đã là lương tâm giới.

Cân nhắc một hồi, Lưu Tam Hải nói: "Tăng lên 50% mà nói, ta có thể tiếp nhận. Bất quá nhà người tiếp theo thu hoạch rau củ, nhất định phải ưu tiên cung ứng cho ta Trần Nam Đại Tửu Điểm, hơn nữa phải bảo đảm rau củ phẩm chất không thể hạ xuống."

"Cái này có thể, chúng ta có thể đặt cọc một cái hợp đồng."

"Được."

Trần Nam Đại Tửu Điểm ở Đại Phò Đầu trấn không phải là đứng đầu nhất tiệm cơm, ngược lại có chút xu thế suy sụp, cho nên ông chủ Lưu Tam Hải mới cuống cuống muốn tìm thức ăn ngon nguyên liệu, đề cao phẩm mùi vị, hấp dẫn nhiều người hơn tới dùng cơm.

Đại khái nói một chút mỗi ngày muốn cung ứng rau cải phẩm loại cùng số lượng, trên căn bản một ngày phải hơn một trăm khối tiền rau cải, vượt qua ngày tốt, một ngày phải mấy ngàn đồng tiền rau cải.

Vương Diệu Võ việc này, cũng biết trong nhà nên trồng đại quy mô vườn rau xanh.

...

"Ba mẹ, ta tính toán một chút, nhà ta vườn rau xanh, còn phải mở rộng, ít nhất phải mở rộng gấp năm lần diện tích. Chờ vào Thu, còn phải làm rau cải nhà vườn. Ừ, vườn rau chung quanh phải kéo lên tường rào, tốt nhất đừng để cho người phát hiện Thảo Lực Sĩ."

Vương Diệu Võ suy nghĩ rõ ràng: "Ta điều tra một chút tiệm cơm thường dùng rau cải, cải trắng, hành tỏi, ớt xanh, dưa leo, quả cà, rau cần, mao đậu, khoai tây, củ cà rốt, rau hẹ, nhà chúng ta liền trồng này mấy loại, khác rau cải không muốn trồng, lượng tiêu thụ quá nhỏ, không thích hợp tập trung quản lý."

Những thứ này đều là thường gặp rau cải, cũng là trong tiệm cơm nhiều nhất tiêu phí rau cải, càng là nhà nhà cũng không thể rời bỏ cơ sở thức ăn.

Có thể nói chỉ cần phẩm chất không kém, trồng bao nhiêu liền có thể bán bấy nhiêu.

Hơn nữa đều là tương đối dễ dàng trồng phẩm loại, giảm bớt rau cải chủng loại, mở rộng đơn phẩm quy mô, cũng tương đối thích hợp Đại Oa chỉ huy Thảo Lực Sĩ đi trồng trọt, thuận lợi nhanh nhẹn.

Nói làm liền làm.

Vương Diệu Võ tạm thời chậm lại đối với Hoa Quả Sơn sửa đổi, bắt đầu ở trong nhà khai khẩn vườn rau xanh. Đầu tiên là đi trong thôn nhận thầu năm mẫu đất làm vườn rau xanh, sau đó chính là kéo tường rào, lên trần mướn đội xây cất, ba ngày liền đem tường rào cho làm được, cũng bồi lên bùn đất. Sau đó chính là Thảo Lực Sĩ khai khẩn bờ ruộng.

Thảo Lực Sĩ bọn chúng đều là đại lực sĩ, trực tiếp dùng xẻng liền đem bờ ruộng cũng cho lật sửa lại.

Sau đó mua được rau mầm, bắt đầu trồng trọt, Đại Oa cho thêm mấy lần Thảo Mộc Chi Linh, liền có thể yên tĩnh chờ rau sinh trưởng.

Hết thấy đều không cần Vương Diệu Võ cùng cha mẹ của hắn một nhọc bao nhiêu, Thảo Lực Sĩ toàn bộ quá trình thay mặt làm việc.

Nhìn một mẫu một mẫu bỗng nhiên bao phủ xuống vườn rau, chỉ cảm thấy cuộc sống tốt đẹp lại hướng nhà bọn họ vẫy tay.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Lập thể nuôi dưỡng kế hoạch

Vườn rau xanh đã chuẩn bị xong.

Vương Diệu Võ lại bắt đầu mang theo Đại Oa cùng hắn 18 cái Thảo Lực Sĩ, xây dựng Hoa Quả Sơn.

Đường núi đang ở thi công bên trong, trên núi tạp cây đều bị chém sạch, Thảo Lực Sĩ đem to một chút tạp cây cưa thành từng đoạn từng đoạn, dùng cho trải ở mép đường bên trên, phòng ngừa mặt đường sụp đổ. Khác một ít cây chi, cỏ dại, cũng chuyên chở đến dưới núi, chất đống ở trên đất trống.

Một cái chớp mắt, đã từng hoang vu Hoa Quả Sơn, thì trở nên thay đổi ràng.

"Sắp đến mùa hè, vốn là khoảng thời gian này không thích hợp trồng cây... Vốn là ta dự định hoa một cái mùa hè, đem Hoa Quả Sơn sửa sang đến, chờ mùa thu đến lại trồng cây, bây giờ có Đại Oa, có Thảo Mộc Chi Linh, hoàn toàn có thể ở mùa hè trồng cây." Vương Diệu Võ dựa người vào bay tới tảng đá.

Thường thức dưới trời chiều Hoa Quả Sơn.

Trù trừ muốn bắt đầu trồng trọt cây ăn quả.

Mùa hè lượng nước bốc hơi nhiều, không thích hợp trồng cây, cho dù muốn trồng, cũng phải tu bổ tầng cây, chuyên cần vẩy nước, lượng công việc quá lớn, còn hại cây. Nhưng là mấy ngày nay quan sát, Vương Diệu Võ phát hiện, Đại Oa Thảo Mộc Chi Linh là hiếm có bảo bối, loại này Thảo Mộc Chi Linh đối với người không có chỗ nào xài, đối với thực vật lại có tác dụng cực lớn.

Thí dụ như vườn rau xanh, vừa mới gieo xuống hạt giống cùng cây mầm, Thảo Mộc Chi Linh vẩy một cái, rất nhanh thì nảy mầm, rau mầm rất nhanh tinh thần phấn chấn.

Tổng kết lại, Thảo Mộc Chi Linh có tam trọng hiệu quả.

Thứ nhất là xúc tiến thực vật phát triển, thứ 2 là tu bổ thực vật tổn thương, thứ 3 chính là cải thiện thực vật phẩm chất.

Có như vậy hiệu quả, dù là ở mùa đông trồng cây, phòng chừng cũng có sinh sống.

Bay tới tầng đá có một nổi lên vị trí, vừa vận tương đương với băng ghế, Vương Diệu Võ ngồi ở phía trên, móc ra mang theo người bút kí, gỡ xuống trên đó cái bút, bắt đầu tính toán.

"Lúc trước trồng cây kế hoạch, hiện tại cũng phải tiến hành, có Đại Oa cùng Thảo Lục Sĩ, ta chỉ cần bận tâm thế nào kiếm tiền mua cây con, không cần bận tâm trồng không sống được, cái này thì rất đơn giản."

Bút trên giấy viết về một hồi.

"Hạt dẻ, trồng dày có thể kết quả sớm, sản lượng cao, định khoảng cách giữa các hàng cây là 2×3 thước, một mẫu đại khái yêu cầu trồng 110 cây. Hiện tại tại thị trường, đại khái năm đồng tiền một cây mầm cao 2 cen-ti-mét, trồng 50 mẫu phải 27.500 đồng tiền, coi như ưu đãi mầnói, đại khái phải 25.000."

"Cây táo ta, khoảng cách giữa các hàng cây định là 2×4 thước, một mẫu đại khái 80 cây, cao 2 cen-ti-mét cây con đại khái ở 2 đồng tiền bên cạnh, 50 mẫu phải 8.000 đồng tiền."

Núi hoang tổng cộng một trăm hai mươi mẫu, trong đó làm đường đi, phong cảnh khu, còn có một chút cắt giữ trái cây, đều phải chiếm diện tích, cho nên có thể trồng cây ăn quả diện tích, đại khái là khoảng một trăm mẫu. Năm mươi mẫu cây hạt dẻ, năm mươi mẫu táo ta cây, tổng cộng cây con thì phải 33.000 đồng tiền.

"Phân bón cùng thuốc trừ sâu cũng phải đầu nhập, đây cũng là một số tiền lớn a." Vương Diệu Võ khép lại bút kí, ngửa mặt lên trời cảm khái.

Làm chuyện gì đều không phải là đơn giản như vậy, nhất là gây dựng sự nghiệp.

Đại Oa đang tèo trên tầng đá chơi đùa, nghe được Vương Diệu Võ cảm khái, bỗng nhiên nói: "Ba, ta Thảo Lục Sĩ có thể khu trừng đâu rồi, Thảo Lục Sĩ trồng ra tới cây ăn quả, rau cải, cũng không cần đánh thuốc trừ sâu."

"Há, còn có như vậy bản lĩnh?"

"Hắc hắc ha ha, ba, ta trồng cây có thể lợi hại!" Đại Oa đang đứng trên đỉnh tầng đá, kiêu ngạo ưỡn lên lồng ngực, đỉnh đầu Tiểu Hồng Hồ Lô run lên một cái, đặc biệt đáng yêu.

"Ô kìa, lúc này có thể lại tiết kiệm được một số tiền lớn."

Wương Diệu Võ trong lòng nhất thời thoải mái.

Chỉ cần cung cấp phân bón mà nói, một mẫu đại khái 300 đồng tiền phân bón đã đủ, tổng cộng 30.000 đồng tiền. Cộng thêm cây con chi phí, tổng cộng 63.000, đây là năm thứ nhất chi phí. Năm thứ hai cùng năm thứ ba còn phải tiếp tục bỏ vốn vào phân bón, lại được hơn vạn đồng tiền, chờ đến ba năm sau hạt dẻ, cây táo ta kết quả, mới có thể miễn cưỡng duy trì thu chi.

Năm sáu năm sau khi, trái cây bắt đầu sản lượng cao, khi đó mới là thu hoạch thời điểm.

"Cũng còn khá, bây giờ trong nhà rau cải có thể kiếm tiền, bằng không ta đi đâu kiếm nhiều tiền như vậy đầu tư vào Hoa Quả Sơn." Vương Diệu Võ vẩy tay áo, phấn chấn tinh thần.

Bây giờ cha mẹ đã không phản đối hẳn nhận thầu núi hoang, trong nhà điểm kia tích góp, cũng chuẩn bị lấy ra tiếp viện hẳn. Tổng cộng có chừng 10 vạn đồng tiền, cộng thêm trước còn lại 30.000 đồng tiền, hẳn bây giờ có thể chi phối tiền là 130.000. Dĩ nhiên, cha mẹ tiền là cha mẹ, bất kể như thế nào hẳn đều muốn trả.

Đã là người trưởng thành, không thể làm gặm lã tộc.

"Năm nay phải đầu tư hơn 60.000 trồng cây, còn lại hơn 60.000, nuôi gà vịt ngỗng, trước ít nuôi một chút, phòng ngừa không tìm được đường tiêu thụ,

nuôi lớn cũng không bán được."

Nuôi dưỡng lượng lớn gà vịt ngỗng, tôi cần thiết phải chú ý chính là đầu ra vấn đề.

Dù sao tiểu đã tiểu nháo nuôi dưỡng, số lẻ mua bán liền có thể giải quyết. Nhưng là đại lượng nuôi dưỡng đều là thành tốp xuất chuồng, một khi xuất chuồng lại không tìm được khách hàng, trễ nải một ngày chính là một ngày tổn thất, dù sao muốn thức ăn gia súc, còn phải phòng dịch vân vân, nếu không nuôi tốt, một trận bệnh dịch đến, toàn bộ mất trắng.

"Trước nuôi 1.000 con gà, 500 con vịt cùng 200 con ngỗng đi. Đến lúc đó xem xét lại, có thể hay không nuôi vài đầu trâu cùng heo." Vương Diệu Vô suy nghĩ.

Hắn muốn làm là nhiều mặt nuôi dưỡng, cuối cùng thành lập một cái sinh thái nông trường.

Đương nhiên, có Hồ Lô Oa, hắn lớn nhất mơ ước muốn thay đổi, hy vọng đem Hoa Quả Sơn xây thành tiên gia đất lành. Ít nhất trong phong cảnh khu, có thể tô điểm cho đẹp một chút, cây quả khu cùng nuôi dưỡng khu, nhất định phải gần với phần tiện(phân, chất thải), công việc trực tiếp giao cho Thảo Lực Sĩ đi làm.

...

Kế hoạch tốt phải đi làm, Vương Diệu Vô là hành động phái.

Từ trên trần mượn một chiếc xe con, trong huyện khắp nơi chạy, đi liên lạc urom giống cơ sở, hàng so tam gia.(Hóa bì tam gia---- Ý là tham khảo giá các nơi???)

Cuối cùng đem cây con liên lạc tốt.

Hạt dẻ cây con năm mươi mẫu, tổng cộng 5.500 cây cao 2 cen-ti-mét cây con, tổng giá trị ở 23.700 đồng tiền, đây là mẹ hắn Từ Bình hao hết miệng lưỡi, chặt xuống giá cả; cây táo ta năm mươi mẫu, tổng cộng 4.000 cây cao 2 cen-ti-mét cây con, tổng giá trị 7.500 nguyên.

So với dự tính bên trong tiết kiệm không ít, cây con chờ tới đây sau khi, Vương Diệu Vô lập tức phát động Thảo Lực Sĩ, bắt đầu trồng.

Trong mấy ngày này, Thảo Lực Sĩ đã đem hố trồng cho đào xong, phân công có thứ tự bắt đầu trồng cây, lấp đất, tưới nước, sau đó Đại Oa liền theo ở phía sau, nắm Tiểu Hồng Hồ Lô, thỉnh thoảng phun ra một cái Thảo Mộc Chi Linh. Đạt được Thảo Mộc Chi Linh cây con, nhất thời cành lá lả nả tỏa sáng hào quang.

Một tuần lễ sau, đã là ngày 10 tháng 6.

Núi hoang rớt cuộc toàn bộ trồng lên cây hạt dẻ cùng cây táo ta, cây con rất thấp, nhưng là một cây cũng không có chết, lá cây mặc dù rơi xuống một bộ phận, nhưng mới nhú ra mầm cây càng nhiều.

Hiển nhiên, những thứ này cây con không chút nào không thích ứng, tất cả đều nhanh chóng dung nhập vào hoàn cảnh mới.

Một cái đá vụn đường quanh co, còn vòng quanh Hoa Quả Sơn ba vòng, một mực đi thông đỉnh núi đến tầng đá(đá trwn trời bay xuống). Trên đá sinh trưởng Hồ Lô Đăng, bên trên cây leo, treo sáu cái màu sắc khác nhau hồ lô, theo chiều gió phát phối, đáng tiếc này sáu cái Hồ Lô Oa, một cái cũng không có muốn xuất thế dấu hiệu.

Tầng đá bên cạnh, dùng gỗ xây dựng một cái nhà kho nhỏ.

Lều phía dưới một cái ghế xích đu, Vương Diệu Vô nằm ở trên ghế xích đu, lác lác. Bên cạnh còn có một cái xích đu, Đại Oa chính ở phía trên nhảy nhót, không một chút nào sợ hãi bên ngoài nóng bóng chói chang, ngược lại, hắn rất thích phơi nắng, cũng phơi không đen được hắn trắng nõn khuôn mặt.

"Đại Oa, người nói tầng đá này rớt cuộc là vật gì?"

"Không biết đây." Đại Oa trả lời một câu, lại nói ra bản thân nghi vấn, "Ba, người nói trong viên đá có thể hay không ở Tôn Ngộ Không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hai bàn hoàn toàn bất đồng rau xanh

Sinh trưởng trên đá Hồ Lô Oa cũng không biết đá này là cái gì, Vương Diệu Võ lại sao có thể biết.

Tóm lại tảng đá này liền bay tới cắm rễ ở Hoa Quả Sơn bên trên.

Theo trông cây con kết thúc, gà vẫn chưa tới chốn nuôi thời cơ tốt, Hoa Quả Sơn bên trên lượng công việc đột nhiên giảm bớt. Vương Diệu Võ cũng là tình cảm tác quái, ra phố mua không ít giá rẻ hoa hoa thảo thảo, trồng ở Hoa Khê hai bên.

Dưới chân núi, 18 cái Thảo Lực Sĩ đang kéo lưới.

Mua được cột xi măng dọc theo Áp Chủy Cầu cùng Bạch Long Khê bờ bên kia chôn xuống, ở giữa mấy cái cột xi măng kéo lên lưới sắt, đây là đề phòng dã thú. Hàng Sơn dã thú rất nhiều, con hoẵng, hươu, heo rừng, thậm chí nghe nói còn có Kim Tiền Báo, mấy năm trước nghe nói còn có người từng thấy chó sói.

Đương nhiên, bắt kê là heo rừng hay lại là lang và báo, đều là hiếm động vật, không vận khí là không thấy được.

Lưới sắt kéo xong, Hoa Quả Sơn mới thật sự là Vương Diệu Võ địa bàn, thuộc về hắc Thế Ngoại Đào Nguyên. Bước kế tiếp, phong cảnh khu đơn độc kéo lên lưới sắt. Hắc còn định đem Áp Long Hồ kéo lên lưới sắt, cái này hồ sau này sẽ nuôi cá hơn nữa nuôi ngỗng. Bạch Long Khê cùng Áp Chủy Cầu cũng phải kéo lưới sắt, dùng để nuôi vịt.

Gà ở trên núi nuôi, ngỗng ở bờ nước nuôi.

Từng điểm từng điểm, trong lý tưởng Hoa Quả Sơn dần dần thành hình.

Cùng lúc đó, trong nhà năm mẫu đất vườn rau xanh, nhóm đầu tiên rau cải đã sắp muốn thành thực.

"Ồ kia, có Đại Oa mang theo Thảo Lực Sĩ trồng rau, những thứ này rau cải chẳng những đáng đáp xanh tốt, còn lớn thật là nhanh." Vương Vĩnh Quân nhìn trong vườn rau cải, rất là kích động.

Bây giờ, rau xanh trên căn bản đã có thể hái, tiền tiền hậu hậu sinh trưởng mười ngày thời gian.

Bình thường rau xanh đều là hai ba chục ngày mới có thể thu hoạch.

"Có thể cho Trần Nam Đại Từ Điểm đưa đi."

"Tự chúng ta nhà nếm trước."

Buổi tối, liền làm mấy món với rau xanh có liên quan thức ăn, Đại Oa ăn hết sức thoải mái, liên tục kêu "ăn ngon", "ăn ngon thật". Từ Bình cùng Vương Vĩnh Quân quanh năm suốt tháng không thể rời bỏ cải trắng, đối với bọn hắc hai người mà nói, cải trắng mùi vị đó là không thể quen thuộc hơn được, nhưng tối nay ăn, giống vậy khen không dứt miệng.

"Này rau xanh được, với tháng chạp ngày ăn đến cải trắng, một cái cảm giác!"

Tháng chạp ngày ăn cải trắng, mùi vị đó kêu một cái tuyệt vời, có thể nói rất ít có rau cải có thể so với tháng chạp cải trắng. Không chỉ là khẩu vị vấn đề, càng nhiều hay lại là mùa nguyên nhân, mùa đông khắc nghiệt khí trời thành tựu cải trắng mỹ vị. Bây giờ ăn đến rau xanh, liền cho Vương Vĩnh Quân như vậy cảm giác.

Ngay cả không thích ăn rau cải Vương Diệu Võ, đều ngừng không được nữa, nhiều kẹp chừng mấy miếng: "Quả thật không tệ, nếu như mẹ tay nghề không có tiến bộ, chính là rau xanh phẩm chất vấn đề."

"Ta đều nấu ăn bao nhiêu năm rồi, nên tiến bộ sớm tiến bộ, với tay nghề ta không liên quan." Từ Bình xoay người cho Đại Oa kẹp một cây rau xanh, "Đều là Đại Oa công lao, đến, Đại Oa, ăn nhiều một chút, ăn nhiều mới có thể lớn béo trắng."

"Nãi nãi, ta không muốn béo trắng, ta muốn lớn lên cao to đẹp trai." Đại Oa không biết lúc nào học được cao to đẹp trai cái từ này.

Wương Diệu Võ cười cười, không lên tiếng.

Hồ Lô Oa có thể trưởng thành sao, một điểm này hắc vô cùng hoài nghi, ít nhất Đại Oa cũng ra đời sắp hai tháng, hay lại là hơi lớn như vậy, một chút không có thay đổi.

Nếm được rau xanh mùi vị, Vương Diệu Võ trong lòng mười phần phần khích, cho Lư Tam Hải gọi điện thoại: "Lư lão bản, nhà ta rau xanh đã thành thực, người chừng nào thì muốn."

"Thành thực ấy ư, ta bây giờ liền muốn, phẩm chất có bảo đảm chứ?"

Wương Diệu Võ chân mày cau lại, đem chuẩn bị xong giải thích nói ra: "Ta liền nói như thế, Lư lão bản, nhà ta rau xanh đều là thiên nhiên hữu cơ rau

cải, không có một chút thuốc trừ sâu. Mùi vị, ta có thể nói như thế này, thị trường muốn tìm so với ta nhà ăn ngon hơn rau xanh, phòng chừng khó khăn."

"Thật có tốt như vậy?"

"Đó là dĩ nhiên, người có thể để cho đầu bếp tại trận làm một món rau xanh, sau đó tự mình nếm thử. Mùi vị không được, người có thể không mua, bắt quá ta dám cam đoan, Lưu lão bản ăn rồi nhà ta rau xanh, không chỉ có muốn mua, còn có thể dùng này rau xanh đẩy ra cái món ăn mới, nhất định có thể hấp dẫn khách hàng."

Nghe Vương Diệu Vô nói như thế có niềm tin, Lưu Tam Hải tại chỗ biểu thị: "Vậy người ngày mai trước cho ta đưa hai trăm cân rau xanh, nếu quả thật giống như người nói tốt như vậy, ta nhất định mua số lượng lớn."

"Được."

Ngày thứ hai ngày trời còn chưa sáng, Vương Diệu Vô liền thức dậy, đi theo Vương Vĩnh Quân, đem bao rau xanh được Thảo Lực Sĩ đóng tốt, chạy xe đưa đi Trần Nam Đại Từ Từ Điểm.

Tiệm cơm mua nguyên liệu đều là sáng sớm liền mua, mua về muốn tốn thời gian xử lý.

Lưu Tam Hải là một người làm ăn, sẽ không tin vào lời của một bên, trực tiếp tự mình xuống bếp, đi xào một mâm rau cải xào. Làm đối chiếu, hẳn còn từ chợ rau mua một chút phổ thông rau xanh, cũng xào một mâm.

Hai bàn rau xanh bùng lên.

Lưu Tam Hải nói thẳng: "Các người cũng tới nếm thử, nhìn một chút bàn rau nào ăn ngon hơn."

Tiệm cơm phục vụ viên tới cùng đi thưởng thức.

Sau khi nếm thử, cũng chỉ trong đó một mâm nói: "Ông chủ, rất rõ ràng a, này bàn rau ăn ngon, so với cái này bên này bàn đồ ăn ngon hơn rất nhiều nha."

Lưu Tam Hải cũng nếm, không có so sánh liền không có tổn hại.

Hai bàn rau xanh đều là giống nhau làm xào, nhưng nhà Vương Diệu Vô rau xanh mùi vị thẳng được phổ thông rau xanh rất nhiều. Đây là có thể rõ ràng cảm giác, hai loại không có cùng cấp bậc khẩu vị.

"Được, Vương lão bản, nhà người rau xanh ta không lời nào có thể nói, này năm mươi kg ta lưu lại. Nhìn một chút hôm nay thực khách phản hồi, buổi tối thời điểm ta điện thoại cho người, thông báo người ngày mai muốn mua bao nhiêu cân."

"Có thể. Bất quá ta nhà buôn bán nhỏ, tính theo ngày, Lưu lão bản có thể tiếp nhận đi." Vương Diệu Vô nói.

Hắn cho nhà mình rau cải định giá, là so với giá thị trường cao 50%, nhưng là quá thấp đánh giá Đại Oa trồng rau phẩm chất, như vậy thức ăn, chính là bán cái gấp năm ba lần giá cao, cũng không phải bán không được. Bây giờ vẫn giữ giá mua, trước tiên đem thị trường khai thác đứng lên, ít nhất phải để cho Đại Phô Đầu trần tiệm cơm, đều ăn nhà mình rau cải.

Đến lúc đó lại tăng giá.

Từ tiết kiệm tới xa xỉ dễ dàng, từ xa xỉ tới tiết kiệm khó khăn, một khi đem khách hàng khẩu vị nuôi tha, đến lúc đó chính là người bán thị trường. Dĩ nhiên, Đại Phô Đầu trần chỉ là một khởi điểm, sau này còn phải hướng huyện thành, thị khu phát triển, bên kia giá cao rau cải mới có càng lớn thị trường. Một cái trần nhỏ, không có bao nhiêu người nguyện ý cả ngày ăn giá cao rau cải.

Rau xanh giá thị trường một khối tám một cân, tăng lên 50% chính là hai khối bảy một cân, 50kg là hai trăm bảy.(50kg=100 cân)

Đưa xong tiệm cơm rau xanh, Vương Vĩnh Quân lại lần nữa kéo một xe rau xanh, đi chợ rau bày sạp, lần này bày sạp định giá không còn là giá thị trường, mà là so với đưa cơm tiệm cao giá hơn ba khối tiền một cân.

Treo một cái bảng hiệu —— "Hoa Quả Sơn hữu cơ rau cải".

"Ai ya, ba khối tiền một cân rau xanh, lão Vương, mấy ngày không thấy, nhà người rau xanh bán thế nào mắc như vậy à?" Bán thịt ông chủ thấy giá cả, kinh ngạc chắc lưỡi hít hà.

Wang Vĩnh Quân đem bảng hiệu cho hắn liếc mắt nhìn, nói: "Cùng bình thường rau xanh không giống nhau, ta đây cái rau xanh không phun thuốc trừ sâu, thuần thiên nhiên hữu cơ, mùi vị thẳng được phổ thông rau xanh rất nhiều."

"Thật như vậy tốt?"

"Còn có thể lừa người ấy ư, ta đều ở đây bày bao nhiêu năm gian hàng."

"Vậy được, quay đầu người lưu cho ta một cân, ta nếm một chút mùi vị."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ông chủ lại đến 1 bàn rau xanh

"Ông chủ, thật nhiều ngày không có thấy người bày hàng."

"Rau xanh theo không kịp bán, này một nhóm mới mẻ rau cải đi xuống, ta mới tới bán. Ông chủ nhà thức ăn là thật tốt, mấy ngày không đến ta đều hơi nhớ." Một vị mua thức ăn người, ở gian hàng trước chọn rau xanh, "Đúng, tấm bảng này trên viết là cái gì, hữu cơ rau cải?"

"Đúng, Hoa Quả Sơn là nhà ta núi hoang, những thứ này rau xanh đều là mình trồng trọt nhân tạo, không dùng qua thuốc trừ sâu. Chính là giá cả không tiện nghi, ba khối tiền một cân."

"Cái gì? Ba khối tiền một cân? Mắc như vậy a."

"Ừm." Vương Vĩnh Quân trả lời rất đơn giản, chính là một cái ừ chữ, ở nhà thời điểm, Vương Diệu Võ nói cho hắn biết, không cần phải ra sức rao hàng, chỉ cần đem hữu cơ rau cải cái có này kéo ra, còn lại cũng không cần lại tốn nước miếng.

Nguyên ý mua sẽ không để ý đắt hơn ít, không muốn mua, thế nào thôi phỏng cũng sẽ không mua.

Đúng như dự đoán, có một bộ phận khách hàng, trực tiếp bị giá cả cao dọa cho lui.

Nhưng tương tự có không ít khách hàng, đối với không cần thuốc trừ sâu hữu cơ rau cải cảm thấy hứng thú, rồi rút bỏ tiền mua. Một xe rau xanh, so với thường ngày muốn bán được chậm một chút, một giờ bán xong một xe.

Bán xong sau, Vương Vĩnh Quân không có trực tiếp về nhà.

Hắn đi tiệm hạt giống, đem một ít thường gặp rau cải mầm mống, cũng mua một chút. Rau xanh khẩu vị chứng minh Đại Oa chăm rau cải cực tốt, cho nên hắn dự định nhiều trồng một ít rau cải phẩm loại, không phải là đối ngoại bán, mà là mình nhà ăn. Cà chua, đậu phộng, hạt bắp, rau thơm, khoai sọ, rau diếp, dây bầu, khoai tây, gừng các loại.

Về đến nhà, hắn liền bắt đầu bận rộn.

Ăn xong điểm tâm Đại Oa, cũng bắt đầu chỉ huy Thảo Lực Sĩ hỗ trợ.

Wương Diệu Võ không có đi Hoa Quả Sơn, bên kia chỉ còn lại kéo lưới sắt loại chuyện nhỏ này, không cần phải ngày ngày đi. Dù sao trong núi không điện cũng không có mạng, đánh hai trận < Vương Giả Nông Dục > cũng phải phí lưu lượng.

[Gọi < Vương Giả Nông Dục > (thuốc độc) là cách gọi châm biếm game < Vương Giả Vinh Diệu >]

Vườn rau xanh trên đất trống, Đại Oa kêu la om sòm nhảy cẫng tung, mãi mãi cũng là một bộ không có tim không biết mệt mỏi đáng yêu.

Từ Bình đi theo Đại Oa phía sau, mỉm cười để cho Đại Oa dừng nghỉ.

Phẩm loại phong phú rau cải, Vương Diệu Võ thật ra thì không có bao nhiêu hứng thú, hắn không thích ăn rau cải, nhưng là trừ rau cải ra, còn có một chút có thể ăn thực vật: "Cà chua, đậu phộng, hạt bắp cũng không tệ, quay đầu hắn lại trồng thêm điểm dưa hấu cùng dưa bờ... Ừ, ta hắn ở Hoa Quả Sơn dưới chân, nhiều chút bò đào, thật thích ăn bò đào."

...

Lưu Tam Hải Trần Nam Đại Từ Điểm, chủ yếu khách nhân, một loại đều là nông thôn bên này tiệc rượu. Nhà ai có chuyện gì mời khách, cũng sẽ ở trong tiệm cơm mời, thuận lợi.

Cho nên gọi thức ăn thời điểm, dưới bình thường tình huống, đều là để cho tiệm cơm cho an bài màu sắc thức ăn.

Hôm nay sẽ tới không ít bàn, Lưu Tam Hải cố ý đem vốn là cuối cùng bên trên món rau, đổi thành Vương Diệu Võ cung cấp rau xanh, cái gì phối hợp cũng không có, chính là đơn giản làm xào rau xanh, một chút dầu một chút muối mà thôi.

"Cái xanh lên một lượt, xem ra thức ăn đủ, phục vụ viên, đưa com lên." Ăn com khách nhân, đã uống mặt đỏ bừng.

Phục vụ viên đáp ứng: "Được."

Khách nhân giữa lẫn nhau nói: "Cái xanh đến, đều ăn điểm cái xanh."

"Ừ, này bàn cái xanh màu sắc có thể, với ngọc như thế."

"Mùi vị có thể, các người cũng nếm thử, này bàn cái xanh mùi vị thật có thể."

"Ta liền thích ăn cái xanh, ở nhà bỗng nhiên dừng lại không thể rồi bỏ cái xanh, không biết tiệm com thể nào làm, cảm giác so với ta ở nhà muốn ăn ngon không ít."

"Hắn cái này chắc là rau xanh xào, cái gì đều không thả."

"Rau xanh xào có cái hiệu quả này?"

"Quay lại hỏi một chút phục vụ viên."

Chờ phục vụ viên đưa com tới, một mâm rau xanh cơ hồ thấy ít, nghe khách nhân vấn đề, phục vụ viên cười nói: "Đây chính là bình thường món rau cách làm a, nêm dầu muối xào một xào. Chủ yếu là hôm nay rau xanh là vừa mua hữu cơ rau cải, cho nên khẩu vị tốt hơn."

"Phải không, hữu cơ rau cải được!"

"Khó trách ăn ngon, nguyên lai là hữu cơ rau cải."

Trên thực tế không có bao nhiêu người từng ăn cái gọi là hữu cơ rau cải, nhưng không trở ngại mọi người đối với hữu cơ rau cải khen. Mời khách chủ nhà, tại chỗ nói: "Phục vụ viên, người lại cho chúng ta thêm một mâm cái này rau xanh."

"Được."

Phục vụ viên theo sau trù chào hỏi sau, nhanh chóng đi tới trước đài, với đang ở tính sổ Lưu Tam Hải nói: "Ông chủ, Trúc Sánh phải thêm một mâm rau xanh."

"Lại là thêm rau xanh, này cũng hôm nay thứ mấy bàn phải thêm cái trắng." Lưu Tam Hải gạt đầu một cái, ở trong thực đơn thêm vào.

"Nói rõ rau xanh ăn ngon."

"Người xem phòng bếp rau xanh còn lại bao nhiêu, có đủ hay không đến tối?"

"50kg, hẳn đủ." Phục vụ viên thuận miệng nói.

Nhưng là chờ buổi trưa khách nhân lục tục ăn xong rồi đi, Lưu Tam Hải đến phòng bếp kiểm tra, kinh ngạc phát hiện, 50kg rau xanh lại chỉ còn lại chừng mười cân không tới.

Đầu bếp nói: "Ông chủ, rau xanh từ đầu mua, lại mua thêm một chút, không đủ. Nay buổi trưa chỉ là rau xanh, liền sao một trăm bàn đi."

Lưu Tam Hải vội vàng cho Vương Diệu Võ gọi điện thoại: "Này, Vương lão bản, nhà người rau xanh, lại cho ta đưa 50kg."

Wương Diệu Võ đang ở nhà trong luyện tập bút lông chữ, hẳn sau giờ làm việc yêu thích chính là thư pháp, nghe vậy chân mày cau lại: "Thế nào, rau xanh bán rất tốt?"

"Tốt vô cùng, cơ hồ mỗi một bàn cuối cùng đều nhiều hơn thêm một lượng bàn."

"Đây là khẳng định, đi, ta sẽ đưa qua cho người."

...

Wương Tuệ là vị nội trợ, chồng mỗi ngày đều phải đi trong huyện đi làm, lưu nàng ở nhà mang theo hai cái trẻ nít. Mang trẻ nít là tối rườm rà sự tình, không chỉ có phải để tâm trẻ nít học tập vấn đề, còn phải chú ý ẩm thực.

Đại nữ nhi mười tuổi, vui mừng là không kén ăn.

Nhưng con trai nhỏ mới sáu tuổi, một chút rau cải không muốn ăn, mỗi ngày vì để hắn ăn miệng rau cải, Vương Tuệ cũng phải gãi da đầu đi thúc ép.

Hôm nay nàng từ Vương Vĩnh Quân gian hàng mua một cân rau xanh, trước đây liền từ nhà này gian hàng bên trên mua qua mấy lần thức ăn, mùi vị không tệ, để cho con trai nhỏ ăn nhiều như vậy hai ba miệng. Đáng tiếc có hơn mười ngày lại chưa thấy tới bán thức ăn, cho nên con trai nhỏ tiếp tục không ăn rau cải, hôm nay thấy Vương Vĩnh Quân ra bán thức ăn, cho dù đắt một chút, nàng cũng không chút do dự mua.

Buổi trưa, đem con trai từ vườn trẻ tiếp trở lại.

Chồng không trở lại ăn cơm trưa, nàng mang theo một đôi con gái ăn cơm, trọng điểm chính là đốc thúc con trai nhỏ ăn rau cải: "Con trai, đến, ném một cái mẫu thân làm rau xanh."

"Ta không ăn!" Con trai nhỏ lắc đầu với trống lắc như thế.

"Ăn một miếng, ăn ngon, đây là hữu cơ rau cải, mùi vị cực kỳ tốt, cùng bình thường rau cải không giống nhau."

Bên cạnh con gái đã kẹp chừng mấy miếng rau xanh, đi theo nói: "Ừn ngon, em trai, người ném thử một chút, tuyệt đối ăn ngon. So với lúc trước ăn trắng thức ăn đều ngon."

"Ta đây ném một chút nhỏ." Con trai nhỏ bắt đầu đi kẹp một cây lá cây, nhú da đầu bắt đầu ăn.

Đã làm tốt khó ăn chuẩn bị tâm tư, nhưng thật coi rau xanh lá cây đến trong miệng, không chỉ không có bình thường ăn trắng thức ăn cái loại này không vị nhạt nhẽo, ngược lại có loại thoải mái tron nhẵn thanh thúy khẩu vị. Dĩ nhiên, con trai quá nhỏ, hình dung không tốt rau xanh mùi vị, chỉ biết một chút.

Này rau xanh, còn có thể nhé.

Vì vậy hấn ngay tại mẫu thân Vương Tuệ đốc thúc xuống, liên tiếp ăn không ít rau xanh, hơn nữa không có bình thường ăn rau cải lúc than phiền, hiển nhiên tiếp nhận này bàn rau xanh mùi vị.

Nhìn con trai nguyện ý ăn rau cải, Vương Tuệ tâm lý khỏi phải nói cao hứng bao nhiêu: "Xem ra mua thức ăn mua đúng, mặc dù hữu cơ rau xanh đắt một chút, nhưng có thể để cho con trai ăn nhiều một chút, đắt đi nữa đều đáng giá!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vương Giả thung lũng nằm tràn đầy thi thể

Chỉ dùng một ngày, Vương Diệu Vô nhà trồng rau xanh, cũng đã chinh phục thực khách dạ dày.

Buổi tối hôm đó, Lưu Tam Hải gọi điện thoại tới, ngày mai trực tiếp mua ba trăm cân rau xanh. Mà ngày thứ hai Vương Vĩnh Quân lại đi chợ rau bán thức ăn, gần gũi nửa giờ, một xe rau xanh liền bán sạch, rất nhiều mới khách hàng đều là khách quen cũ mang đến, ăn qua rau xanh, tự phát tuyên truyền.

"Lão Vương, người ngày mai chuẩn bị nhiều hơn một chút rau xanh tới bán a, lúc này mới nửa giờ, người liền đi, ta bên này ngay cả nói chuyện phiếm người cũng không có." Bán thịt ông chủ nói đùa.

"Trong nhà rau xanh cũng không nhiều, duy nhất bán đi, phía sau liền tiếp tục không được. Đợi thêm một trận, khác rau cải thu hoạch, đến lúc đó ngày ngày cũng có thể ra bán thức ăn."

Muốn rau xanh danh tiếng, Vương Vĩnh Quân thậm chí đi rau thời gian cũng chậm lại, có thể ung dung ăn xong điểm tâm, không cần sớm như vậy liền hướng chợ rau chạy, ngược lại không lo bán không xong, khi nào đi bán đều giống nhau.

Thậm chí Vương Diệu Vô không tính để cho hấn lại đi chợ rau bán thức ăn.

Bởi vì hợp tác với Trần Nam Đại Từ Điểm sau, trên trần bốn quán cơm khác, cũng đã bắt đầu liên lạc hấn, muốn từ trong nhà hấn mua rau xanh. Khi biết Vương Diệu Vô trong nhà còn có khác phẩm loại rau cải, mấy cái chủ quán cơm tất cả đều nồng nhiệt yêu cầu có thể vì bọn họ đưa đồ ăn.

Trên căn bản, năm mẫu đất rau cải, cũng liền miễn cưỡng đủ cung cấp cho này năm quán cơm.

Bây giờ cư dân sinh hoạt chất lượng sống cao, đều thích đi tiệm cơm ăn cơm, mỗi ngày đều phải tiêu hao số lớn rau cải.

Bất quá Vương Vĩnh Quân không muốn, hấn còn phải kiên trì đi chợ rau: "Gian hàng không thể ném, vạn nhất tiệm cơm không muốn đưa rau, còn phải đi về bày sạp."

"Cho năm quán com đưa, kia có dư thừa thức ăn đi bày sạp."

Vương Vĩnh Quân đánh nhịp: "Vậy thì cho tiệm com ít đưa chút."

Đối với lần này.

Vương Diệu Võ không thể làm gì, cha mẹ quan niệm còn không có sửa đổi đến, vẫn có truyền thống buôn bán lý niệm, cảm thấy buôn bán nhỏ rất tốt. Vương Diệu Võ cũng không giống nhau, hẳn không thích lê tẻ mua bán, này hao phí quá nhiều thời gian ở phía trên, trực tiếp làm hãng bán buôn càng có hiệu suất cao.

Cũng may hẳn cũng không có đem rau cải trở thành bản thân sự nghiệp hoạch định.

Hắn thấy, trồng rau cải quá mệt mỏi, mặc dù có Thảo Lực Sĩ hỗ trợ làm việc, vẫn muốn dậy sớm đi cho tiệm com đưa rau, vẫn lại là qua nhiều năm tháng mệt nhọc, kiếm một chút hạnh khổ tiền. Kinh doanh núi hoang mới là bản thân sự nghiệp, tiền kỳ cần phải khổ cực một đoạn thời gian, hậu kỳ liền trực tiếp nằm hưởng thụ.

Thí dụ như bây giờ.

Trên núi hoang liền không có chuyện gì cần phải kịp thời xử lý, hẳn có thể ở nhà tránh nắng, nằm chơi một hồi trò chơi.

Đỉnh đầu quạt máy y a y a chuyển, ngày quá nóng, nhưng trong nhà không gắn máy điều hòa không khí, chỉ có thể thổi quạt máy.

"Ba, người chơi đùa trò chơi gì à?" Đại Oa mặc màu đỏ thẫm cái yếm, cái mộng trần, nhìn hẳn chơi đùa điện thoại di động. Ba tuổi tiểu nữ oa, căn bản không biết cái gì gọi là "xấu hổ", "tiểu đệ đệ" vùng qua vùng lại đều không đề ý.

"Vương Giả thuốc độc."

"Ta cũng phải chơi đùa."

Vương Diệu Võ liếc mắt nhìn Đại Oa, đưa điện thoại di động đưa tới: "Đến, ta dạy cho người, chúng ta tới trước đánh xúng đôi, vô hạn loạn đấu đi, tốc độ nhanh một ít... Thấy cái này không có, cái này chính là người chọn nhân vật, được, vào trò chơi."

Kèm theo một tiếng "Hoan nghênh đi tới Vương Giả Vinh Diệu".

Đại Oa bắt đầu chính mình lần đầu tiên "vinh diệu" thử trình.

Vương Diệu Võ cho hẳn lựa chọn một cái tối nhân vật đơn giản, cũng là nhiều người nhất chơi đùa, chỉ số trí thương cao đạt đến 250, Lỗ Ban Đệ Thất. Vương Diệu Võ nhân vật Lỗ Ban Đệ Thất có một cái trang phục, Phúc Lộc huynh đệ, nghe vào giống như là Hồ Lô Huỳnh Đệ, hơn nữa nhân vật là một tiểu chân ngắn, rất thích hợp Hồ Lô Oa tới chơi.

"Đứng, trượt bên này, bốn phía xung quanh có thể di động. Bên này là kỹ năng, kỹ năng 1 có thể mê muội, đem người khác định trụ; kỹ năng 2 là đại pháo, siêu công kích tầm xa, giết người trợ công vũ khí sắc bén; kỹ năng 3 là đại chiêu, thả sau khi đi ra, đây chính là người Tuyệt Đối Linh Vực, ai dám ở bên trong đánh người, cũng phải bị thương."

Rất nhanh, hai mươi phút đi qua.

Vương Giả thung lũng(tên map) hạ bộ cùng trung lộ, liền nằm tràn đầy Đại Oa thi thể, đối với một cái vừa mới tiếp xúc tân thủ, tùy tiện dùng Vĩnh Hằng Kim Cương đẳng cấp tới đánh xúng đôi, đồng đội cơ bản đều là Bạch Kim, Vàng cùng Kim Cương đẳng cấp, cũng là cao thủ, căn bản không phải Đại Oa có thể đối phó.

"Chết nhiều lần như vậy, không biết có thể hay không cho Đại Oa lưu lại ám ảnh?"

Thật ra thì cũng không có.

Một ván kết thúc, Đại Oa liền la hét phải chơi ván kế tiếp: "Ba, 'thuốc độc' thật tốt chơi đùa a, ta còn muốn chơi."

"Tốt lắm, sẽ cho người chơi một ván đấu với máy, đơn giản nhất người máy, chính người với máy tính đánh." Đưa điện thoại di động ném cho Đại Oa, Vương Diệu Võ chính mình đi vọc máy vi tính, hẳn có một máy vi tính xách tay, có thể chơi < Anh Hùng Liên Minh >, như thế có thể tiêu phí thời gian.

Bất quá không có tiêu phí thời gian, mà là lên mạng lục soát một ít nuôi dưỡng có liên quan tài liệu.

Mùa hè cùng mưa dầm mùa nuôi chim non không phải là rất thích hợp, tháng 6 là mưa dầm, bị bệnh tỷ lệ cao, tháng 7 tháng 8 là nắng nóng, thể chất kém sức đề kháng yếu. Cho nên phải đợi đến mùa thu thời điểm, lại nuôi chim non, khi đó con gà con vịt con tiểu ngỗng, liền sẽ phi thường khỏe mạnh, hơn nữa năm sau mùa xuân là có thể đẻ trứng.

Nhìn xem tài liệu, làm một chút ghi chép.

Một buổi chiều thời gian cứ như thế trôi qua.

Vương Diệu Võ thu góp không ít tài liệu mới, đối với như thế nào nuôi dưỡng, tâm lý càng nắm chắc. Mà Đại Oa là ôm hấn điện thoại di động, ở đó đánh một buổi chiều người máy đối chiến, dùng Lỗ Ban Đệ Thất đã có một ít khởi sắc, không chỉ biết là tiến lên đánh, ném loạn kỹ năng.

"Ba, ta mới vừa rồi giết bảy người!"

"Phải không, như vậy lợi hại."

"Hắc hắc ha ha, ta thích Lỗ Ban Đệ Thất, thật tốt chơi. Máy tính ngốc vù vù, cũng không biết tránh ta kỹ năng đâu rồi, còn chạy đến trụ phía dưới đánh với ta, bị trụ đánh chết thật nhiều lần."

"Ừ, chơi chán lâu, điện thoại di động cho ta đi."

"Ta còn có thể chơi nữa vài trận sao?"

"Tiểu hài tử chơi nhiều như vậy trò chơi không được, ngày mai chơi." Vương Diệu Võ thu điện thoại di động.

Đại Oa quệt mồm, có chút mất hứng, bắt quá rất nhanh thì đem chuyện này quên, lại hi hi ha ha đi trong sân chơi đùa. Trong sân có một cái kêu Đại Hắc màu đen tuyền chó đất, Đại Oa thích với Đại Hắc chơi đùa.

Đại Hắc đã có bảy tám năm, là một cái lão cẩu, rất ngoan ngoãn, bất kể Đại Oa thế nào khi dễ nó, cũng chỉ là ngoắc cái đuôi lấy lòng.

"Gâu Gâu!" Thấy Vương Diệu Võ, Đại Hắc liền đem Đại Oa ném, trực tiếp đánh về phía Vương Diệu Võ, hướng hấn gấu quần bên trên va chạm

Vương Diệu Võ dùng chân đem quả nhiệt tình Đại Hắc đẩy ra: "Đi sang một bên."

Trong lòng vẫn đang suy nghĩ: "Ừ, Hoa Quả Sơn cũng phải nuôi mấy cái chó, phòng ngừa có người lên núi trộm đồ, còn có thể dùng chó đề phòng dã thú cùng rắn. Hàng Sơn rắn độc không nhiều, nhưng là thái hoa xà loại, rất nhiều, lần trước ta thiếu chút nữa bị cắn."

Nghĩ tới đây, hấn lập tức với cha Vương Vĩnh Quân thương nghị: "Ba, người xem từ đầu nhà ôm một tổ lang cẩu nuôi, Hoa Quả Sơn cùng với trong nhà vườn rau xanh, đều phải dùng chó trông coi."

"Được, ta ngày mai đi trong thôn hỏi thăm một chút, nhìn nhà nào lang cẩu muốn sinh thẳng nhóc con."

"Không có mà nói, ta phải đi trong huyện, mua mấy con chó vườn."

Chó đất trông nhà năng lực không tính là quá mạnh, chủ yếu là giống này quá nhiều, phẩm loại ổn định tính kém. Thu Điền Hòa Đức Mục cũng là rất tốt chó giữ nhà, chẳng qua là một cái cũng phải hơn ngàn đồng tiền, lấy xem nhà quá đắt. Nông thôn đẹp mắt nhất chó nuôi trong nhà, chính là có Đức Mục huyết thống chó đất.

Ngũ cốc hoa màu là có thể nuôi, đáng đáp lại cao to uy vũ, rất cường thế.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đại Hắc các tiểu người hầu

"Quân Ấu Nhi Lăng Ngộ, Thước Lượng Hoàng Viễn, Công Vu Triện Trứ, Vuơ Tinh Cổ Huấn, Bí Các Ti Kinh Sử Tịch Đa Sở Khan Định."

Giấy trắng bày lên bàn, Vương Diệu Võ trong tay bút lông, một khoản một khoản viết phỏng theo đến Nhan Chân Khanh « Nhan Cản Lễ Bi », đây là Khải Thư bên trong cực phẩm tự thiếp, phi thường thích hợp thư pháp người mới học viết phỏng theo.

Vương Diệu Võ ưa thích thư pháp.

Hắn có một tay dễ nhìn vô cùng bút máy chữ, thư pháp chỉ có thể nói tạm được, một mực đứt quãng đang luyện tập Khải Thư cùng Đãi Thư, hàng năm mùa xuân nhà mình câu đối, đều là hấn thuê người viết.

Cửa phòng.

Đại Oa ôm hân Tiểu Mễ điện thoại di động, tiếp tục chơi lấy ngày hôm qua mới vừa học được Vương Giả Nông Dục, với máy tính giết được khó phân thắng bại. Tạm thời hân kỹ thuật, còn chưa đủ để lấy với người khác xứng đôi đối xứng.

"Ba, điện thoại di động thật là nóng tay!" Đại Oa bỗng nhiên quát lên.

"Phòng tay cũng đừng chơi đùa, chớ đem điện thoại di động ta làm hỏng." Vương Diệu Vô đáp lại, hân Tiểu Mễ điện thoại di động đã dùng đã hơn một năm, pin thật giống như không quá tốt, thường thường nóng, nếu là đặt ở mùa đông, chính là một cái ấm áp tay bảo.

"Có thể ta còn muốn chơi 'thuốc độc'."

"Tiểu hài tử đừng trầm mê ở trò chơi, đi tìm Đại Hắc đi chơi."

"Ta đây chơi nữa một ván."

Không chờ hân bắt đầu trò chơi, ngoài cửa liền nghe được Từ Bình tiếng kêu: "Đại Oa, nhanh lên một chút ra xem một chút, nhìn một chút gia gia mang cái gì trở lại."

Đại Oa lúc này mới lưu luyến không rời bỏ qua điện thoại di động, chạy ra cửa.

Sau đó cao hứng kêu lên: "Hắc hắc, là chó nhỏ, rất nhiều chó nhỏ a! Ba mau đến xem chó con, gia gia mang rất nhiều về nhà, ha ha."

Vương Diệu Vô đem bút lông thả vào giá bút bên trên, ra ngoài liền thấy một tổ con chó nhỏ, đều là màu xám núc ních chó, trên lưng có lông đen. Vừa mới mở mắt ra như thế, rất nhỏ, đi bộ cũng run rẩy, thỉnh thoảng phát ra đáng thương tiếng nghẹn ngào thanh âm. Chen chúc chung một chỗ, run lấy bấy. Đếm một chút, tổng cộng tám cái.

"Ba, hôm qua mới nói nuôi chó, hôm nay người liền lấy được con chó nhỏ? Đây là thổ lang chó con sao?"

"Hôm nay vận khí thật tốt, Lão Ngưu Đầu chó săn lớn vừa mới sinh ra được một tổ từ con chó nhỏ, tổng cộng mười hai cái, Lão Ngưu Đầu chính mình không muốn nuôi, đưa đi bốn cái, nghe nói ta muốn nuôi, một trăm đồng tiền liền đem còn lại tám cái cũng bán cho ta." Vương Vĩnh Quân cười nói.

Nông thôn chó lớn sinh con chó nhỏ, một loại cũng sẽ tặng người, dù sao một nhà nuôi một cái đã đủ.

Một con chó ăn, có lúc so với một người đều nhiều hơn.

Từ Bình nói: "Lão Ngưu Đầu kia con chó sói lớn, không nghĩ tới nhanh như vậy sinh, con chó kia là hảo cầu, vừa cao vừa lớn, có lúc đi ngang qua thời điểm, cảm giác xích sắt cũng buộc không được nó, nhìn qua liền có thể hung."

Lão Ngưu Đầu là trong thôn người đầu tiên lão đại gia, con gái đều tại trên trấn ở, một mình hân ở tại Hàng Sơn Thôn.

Hân nuôi chó săn lớn Vương Diệu Vô thường gặp được, đúng là một cái hảo cầu, màu lông tro đen xen nhau, dáng dấp đặc biệt giống như chó sói, phỏng chừng có chó sói huyết thống. Mặc dù không là Vương Diệu Vô trong lý tưởng Hắc Bối huyết thống, nhưng chó sói xanh cũng là không tệ chó giữ nhà, hộ vệ năng lực mạnh, tính tình hung, không lấy dây xích buộc mà nói, thấy người xa lạ tuyệt đối nhào tới cắn.

Mấu chốt nhất là chó sói xanh dễ nuôi, chống bệnh năng lực cực mạnh.

Đương nhiên.

Này tám cái chó nhỏ, có phải hay không hảo cầu vẫn không thể phán đoán, dù sao Lão Ngưu Đầu con kia chó săn lớn rốt cuộc với cái gì chó giao phối cho ra tới đây một tổ nhãi con, không biết.

Vạn nhất là cái gì không tốt chó đất, như vậy này ổ chó con phỏng chừng liền huy.

Đây cũng là nông thôn chó bán không được giá tiền nguyên nhân, quá dễ dàng xuyên loạn, không ổn định ghen, thật là rất lúng túng.

"Ba, để trước ở trong nhà nuôi, chờ hơi lớn một chút, lưu ba cái trong nhà giữ cửa, ta mang năm con đi Hoa Quả Sơn, ở trên núi nuôi."

"Được, người xem đó mà làm, chính là chỗ này chó ăn được nhiều, mặc dù không chú trọng, nhưng không thể đối bụng, khi còn bé không trở mã được, lớn lên dễ dàng nằm úp sấp vó."

"Cái này ta biết, nằm úp sấp vó là thiếu Canxi, không vận động tạo thành, nhiều cho chúng nó ăn chút xương là được."

Ngược lại trên chân núi nhất định là thả ra nuôi, lượng vận động không phải ít." Nằm úp sấp vó chính là chó lòng bàn chân tiếp xúc mặt đất diện tích tương đối lớn, nhìn qua thật giống như lòng bàn chân chiết hoặc là nằm úp sấp như thế.

Vương Diệu Vô tùy tiện xốc lên một cái nhỏ chó sói xanh, nhìn một chút, hân không phải là biết chó tay, không nhìn ra những thứ này chó con, huyết thống có được hay không.

"Hy vọng không muốn so với Đại Hắc nhất liên có thể."

Vừa nói, Vương Diệu Vô còn miệt thị Đại Hắc liếc mắt. Nhà hán Đại Hắc, là điển hình Trung Hoa điền viên chó, cũng chính là cái gọi là chó đất. Phải nói Đại Hắc đáng vẻ, cao cao to to, màu lông đen bóng, giống như là cái hảo cầu, nhưng không biết cái gì chó gen, đưa đến Đại Hắc nhất gan.

Thấy người xa lạ sẽ sủa hai tiếng, có thể người xa lạ hù dọa một cái, Đại Hắc liền cụp đuôi muốn chạy.

Quá nhát.

Nhớ lúc trước có một lần, Đại Hắc ở nhà, kết quả trong nhà vẫn bị trộm một chiếc xe chạy bằng bình điện, đó là Vương Diệu Vô nghi hè đi làm kiếm tiền, cố ý mua cho mẹ thay đi bộ.

Cho nên, hán vẫn luôn có chút không ưa Đại Hắc.

Lúc này đang bị chủ nhân khinh bỉ Đại Hắc, lại hưng phấn ngoắc đuôi, thấy tám cái chó sói xanh thẳng nhóc con, nó hưng phấn vòng quanh con chó nhỏ xoay quanh. Chó nhỏ ngay từ đầu còn chen chúc chung một chỗ run lấy bầy, rất nhanh thì bị nhiệt tình tiền bối hấp dẫn, đuổi theo Đại Hắc đầy sân đi bộ.

Đại Oa sờ một hồi sờ đầu này chó nhỏ, sờ một hồi sờ như thế cao hứng.

...

Buổi chiều, Vương Diệu Vô mang theo Đại Oa đi Hoa Quả Sơn.

Thảo Lực Sĩ tiếp tục làm việc, đem còn thừa lại lưới sắt kéo được, đến đây toàn bộ Hoa Quả Sơn, liền bị lưới sắt bao vây cũng chắn mấy cái khu.

Trên núi có hai cái khu, một là vườn trái cây khu, nơi này dùng tới nuôi gà, một là phong cảnh khu, là nghỉ ngơi cùng ngắm cảnh địa phương.

Dưới núi có ba cái khu, một là Áp Chủy Câu khu, một là Bạch Long Khê khu, hai cái này khu cũng là dùng để nuôi vịt, một cái nữa là Áp Long Hồ khu, dùng để nuôi cá cùng nuôi ngỗng.

Hán hôm nay tới, là kế hoạch như thế nào mới có thể đem Áp Long Hồ với Áp Long Hà chắn, không chắn mà nói, lại không thể nuôi cá, cá sẽ theo Áp Long Hà bơi đi.

Đứng ở Áp Long Hồ một bên, hán quan sát kỹ: "Áp Long Hồ với Áp Long Hà giữa cửa sông, ước chừng có rộng hai mét, ta có thể mời đội máy xúc tới, trực tiếp dùng đất đem cửa sông chặn lại, đem Áp Long Hồ mở rộng một chút mặt hồ diện tích. Sau đó sẽ đem cửa sông chôn công, dùng lưới sắt đem miệng công chặn lại."

Áp Long Hồ nước chảy tốc độ rất chậm, thu đông còn ít nước, mặt hồ ít nhất phải hăm đi xuống một nửa độ cao, hán tính toán đội cho đến lúc này mới tiến hành công việc.

Bây giờ chẳng qua là khảo sát cùng chuẩn bị.

"Bất quá bây giờ liền có thể làm thủ tục, nhận thầu Áp Long Hồ với nhận thầu núi hoang không giống nhau, Áp Long Hồ nước còn phải để dùng cho trong thôn không ít đồng ruộng tưới tiêu, dùng đến lúc đó gặp phải phiền toái."

Áp Long Hồ là ở Áp Long Hà thượng du, Áp Long Hà chảy qua Hàng Sơn Thôn thời điểm, chung quanh không ít đồng ruộng dùng nước sông tưới. Mặc dù Áp Long Hồ khoảng cách đồng ruộng rất xa, nhưng dù sao cũng là thượng hạ du quan hệ, thủ tục nếu không làm xong, lại gặp phải đại hạn ngày, có người nói hán cần nước, nhất định phải tới tìm phiền toái.

"Toàn bộ thủ tục, bao gồm trồng cây cùng nuôi dưỡng, đều phải đầy đủ mọi thứ. Ta bây giờ không phải là tiểu đả tiểu nháo gây dựng sự nghiệp, có Hồ Lô Oa ở, Hoa Quả Sơn nhất định sẽ phát triển lớn mạnh, phải có lâu dài mục tiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Không cần thận thành thổ hào

Nhìn đã không còn hoang vu Hoa Quả Sơn, Vương Diệu Vô tâm tình rất tốt, liền như hôm nay ánh mặt trời, phá lệ tươi đẹp: "Có thể làm một cái ăn nhậu

chơi bởi Nhất Điều Long sinh thái nông trường a... Dĩ nhiên, chuyện này sau này hãy nói."

Việc cần kíp trước mắt, là cây ăn quả, nuôi dưỡng.

Bỗng nhiên, nghe được Đại Oa ở cách đó không xa bờ sông quát lên: "Ba, nhìn, rắn!" Hắn trong bàn tay nhỏ, chính run đến một cái nhỏ bé rắn.

Đất sét màu sặc, có hoa văn, một hình tam giác đầu.

Vương Diệu Võ nhìn một cái cũng biết, đây là rắn ma đất.(viper)

Hắn bận rộn quát lên: "Đại Oa, mau đưa rắn vứt bỏ, không nên tùy tiện bắt rắn, cẩn thận nó cắn người, thoáng cái liền đem người độc chết." Đây là hù dọa người, rắn ma đất mặc dù có độc, nhưng bình thường không cắn người. Dĩ nhiên, nếu bị cắn chữa trị không kịp thời, như thế sẽ mất mạng, loại rắn này ở Nam Vân Huyện rải rác rất nhiều.

Tần Lĩnh khí hậu thích hợp vạn vật sinh trưởng, tự nhiên cũng phân bố số lớn rắn, coi như nửa sơn dân, Vương Diệu Võ từ nhỏ đã với rắn tiếp xúc với.

Không độc rắn vàng, màu xanh béo, đen ô mũi nhọn, kịch độc rắn ma đất, Trúc Diệp Thanh, bạch thảo biến hóa vân vân, cũng nắm rõ.

Rắn ma đất là một loại rắn hổ mang, tên khoa học đại khái là Đoản Vĩ Phúc(viper đuôi ngắn), cụ thể Vương Diệu Võ cũng không biết, rắn chủng loại rất khó phân biệt, hơn nữa có rất nhiều biến dạng.

Truyền thuyết ở Nam Vân Huyện, có một loại gọi Hoa Từ Xà, Kiến Huyết Phong Hầu.

Ông già đều nói Hoa Từ Xà là rắn ma đất biến dạng, cũng mà còn có một câu về thuận miệng truyền xuống —— người thấy Hoa Từ một vài, Hoa Từ thấy người đi đào mộ.

Là ý nói, người bắt được Hoa Từ Xà, có thể bán một thân quần áo mới tiền, nếu là Hoa Từ Xà cắn người, ngày này sang năm chính là ngày giỗ.

"Cha, ta mới không sợ rắn đâu!" Đại Oa không ưỡn chính mình ngực nhỏ.

Trước dọn dẹp Hoa Quả Sơn thời điểm, Thảo Lực Sĩ không ít lần phát hiện rắn, Đại Oa cũng không ít bắt rắn, chẳng qua là Vương Diệu Võ luôn luôn cẩn thận: "Vây cũng không được, không nên tùy tiện đi bắt rắn, thấy bọn họ trực tiếp đuổi đi là được. Rắn là tam hữu động vật, được luật pháp quốc gia bảo vệ."

"Ta chỉ là bắt bọn họ chơi một chút."

"Người như vậy thích chơi đùa bọn họ, vậy người cân nhắc qua bọn họ cảm thụ ấy ư, bọn họ cũng không thích bị chơi đùa." Vương Diệu Võ cảm thấy muốn giáo dục Đại Oa tam quan.

Đại Oa lại nói: "Ai ba, người nói Đông Hoàng Thái Nhất có phải hay không rắn đâu?"

Này suy nghĩ tương đối siêu a.

Đông Hoàng Thái Nhất là Vương Giả Vinh Diệu nhân vật, dựa theo trong trò chơi hình tượng, hắn là một con rồng. Dĩ nhiên, rất nhiều người cũng kêu Đông Hoàng Thái Nhất là "rắn", hoặc là "con lươn" . Đại Oa chơi game, thấy người khác kêu Đông Hoàng Thái Nhất là xà, hắn sinh ra như vậy nghi ngờ.

"Ngạch, cái này, Đông Hoàng Thái Nhất là Long. Người không thấy cha có Đông Hoàng Thái Nhất trang phục, Đông Hải Long Vương à."

"Ồ."

Đại Oa hiểu rõ vấn đề, này mới đưa tay bên trong rắn ma đất, phản phật một chút ném vào Áp Long Hồ trong. Cũng may rắn ma đất biết bơi, hướng xa xa rong ruổi, quyết định cách xa Đại Oa cái này không sợ rắn Hồ Lô Oa.

"Ba, ta có thể xuống sông bơi lội sao?" Đại Oa đột nhiên hỏi.

"Người biết bơi sao?"

"Ta sẽ nha."

"Đừng tại Áp Long Hồ bơi, hồ này có hơn ba mét sâu, đi Áp Chủy Câu bơi, cái này sông rất cạn."

"Cùng đi nha ba."

Rất nhanh, Đại Oa ngay tại Áp Chủy Câu trong vui sướng bơi qua bơi lại. Áp Chủy Câu hai bên bờ sông đều bị Thảo Lực Sĩ dọn dẹp xong cỏ dại, cho nên lộ vẻ rất sạch sẽ, cũng sẽ không có giấu xà trùng loại. Vương Diệu Võ đi lên bờ sông lê tè đá cuội, không có đồng thời đi theo xuống sông bơi lội.

Hắn đi tới lưới sắt bên cạnh, Thảo Lực Sĩ làm việc không ăn xén nguyên liệu, lưới sắt cố định hết sức vững chắc, phòng chừng heo rừng cũng không phá nổi.

"Đơn thuần lưới sắt khó coi, tốt nhất là có thể trồng một ít thực vật che giấu một chút, nên trồng cái gì chứ ?" Vương Diệu Võ đầu tiên hiện lên trong đầu, là Ba Sơn Hồ.

Bất quá nhanh chóng hủy bỏ: "Ba Sơn Hồ là thuộc nhóm bò đào thực vật, trồng Ba Sơn Hồ không bằng trồng bò đào, đúng chính là bò đào!"

Bò đào thực vật dây leo, vừa vịn đem cao hai mét lưới sắt cho leo lên trùn lên, ở lưới sắt bên trong lại dựng một cái giá, là có thể treo bò đào.

Bò đào tốt nhất ở đầu mùa xuân trồng.

Bất quá lúc này trồng cũng không sợ cây chết, cũng có thể lên mầm tới trồng, có Đại Oa cái này trồng cây năng lực hỗ trợ, Vương Diệu Võ căn bản không lo lắng cây chết.

"Bò đào cây con bình thường đều là 1×2 thước khoảng cách giữa các hàng cây, để cho ta lấy 2m trồng một cây tính toán, Hoa Quả Sơn vòng ngoài lưới sắt, chỉ cần trồng một mặt, nội bộ lưới sắt có thể đan đôi mặt đồng thời trồng. Tính được tổng cộng có một vạn mét chiều dài, nói cách khác, muốn 5000 bụi cây bò đào cây con."

Nam Vân Huyện bên này có mấy chỗ vườn nho, vốn là Vương Diệu Võ là không tính trồng bò đào, cạnh tranh quá lớn. Dù là bò đào một năm liền có thể nở hoa kết trái, ba năm là có thể đến thịnh vượng kỳ.

Nhưng là bây giờ có Đại Oa, hoàn toàn có thể bảo đảm nhà mình trồng ra tới bò đào phẩm chất, như vậy trồng trọt bò đào, cũng không có cái gì nỗi lo về sau.

Nghĩ đến liền làm.

Vương Diệu Võ liền đi liên lạc bò đào cây urom cung cấp nhà máy, lựa chọn cự phong bò đào phẩm loại, này phải nói là thường thấy nhất bò đào phẩm loại. Cây urom muốn năm khối tiền một gốc, Vương Diệu Võ định 5000 bụi cây sau, đem giá cả còn tới bốn khối tiền một gốc, tổng cộng hai chục ngàn khối.

"Ông chủ, người thật muốn lúc này trồng sao?" Nhà máy ông chủ đối với Vương Diệu Võ yêu cầu rất là không hiểu, hơn nữa cũng thẳng thắn nói ra, "Hiện tại tiết trời lập tức cũng sắp muốn đầu hạ, người kéo về đi trồng xuống, ít nhất có một nửa không sống được."

Vương Diệu Võ cười cười: "Không việc gì, các người chờ đến nhà ta thời điểm, đem rễ cây thật tốt bảo vệ, còn lại sống được hay không, là chuyện của ta."

"Được rồi, nói như người vậy, ta còn có thể nói thế nào, đúng không. Này cũng để ta cho người lên mầm, đều là tài xế, bảo đảm mầm rễ không bị đoạn, đoạn một cây ta thường cho người mười cây mầm."

Hoa ba ngày.

5000 bụi cây cự phong bò đào cũng đã ở Hoa Quả Sơn lưới sắt bên cạnh, tinh thần phấn chấn sinh trưởng, Vương Diệu Võ lại mua một đồng lớn cột xi măng cùng dây kẽm, giao cho Thảo Lực Sĩ xây dựng giàn dây leo. Một tuần lễ sau, toàn bộ lưới sắt cũng đã trở thành giàn cây một bộ phận.

"Nhìn như vậy liền tự nhiên nhiều, đúng không, Đại Oa." Vương Diệu Võ thị sát Hoa Quả Sơn, không lo lắng nói.

Đại Oa gật đầu: "Ừ, Hoa Quả Sơn càng ngày càng đẹp đề."

...

Sau bữa cơm chiều.

Vương Vĩnh Quân cảm khái nói: "Tiểu Võ, người tới nay giúp trong nhà tính sổ một chút, nhìn này hơn một tuần lễ thời gian, bán rau xanh liền bán bao nhiêu tiền? Vừa vịn đem này một vụ rau xanh cho bán sạch, mới một vụ rau xanh vừa có lên bán."

Vương Diệu Võ lập tức bắt đầu tính sổ.

Năm mẫu nhận thầu vườn rau xanh, còn có ban đầu một mẫu, như vậy là sáu mẫu vườn rau. Trong đó có hai mẫu đất trồng đều là rau xanh, mẫu sinh đại khái là 3000 cân, so với người bình thường nhà khác 2000 cân cao hơn nhiều. Trung bình tiêu thụ giá cả đại khái ở hai khối tám một cân, tổng cộng là hơn 17.000 tiền.

Rau xanh giá cả coi như là tiện nghi, chủ yếu chính là thu hoạch nhanh, gieo giống sau mười ngày là có thể bán.

Nói cách khác, này hai mẫu đất, mỗi mười ngày là có thể sản xuất mười bảy ngàn khối Nhân Dân Tệ.

"Ai ya, không tính là không biết, tính toán dọa cho giật mình, mười ngày mười bảy ngàn, một tháng này được hơn năm chục ngàn đồng tiền a." Từ Bình thật dọa cho giật mình.

Nàng với Vương Vĩnh Quân mặc dù hàng năm bán thức ăn, nhưng là rất ít, một năm thu nhập bao nhiêu, ít nhiều có chút hi lý hồ đồ, chỉ biết là một năm

trồng rau có thể đủ gia đình chi tiêu, tồn cái vạn đồng tiền cũng đã rất không tồi.

Vạn vạn không nghĩ tới, bây giờ có thể thu nhập một tháng năm chục ngàn.

Vương Diệu Võ cũng có chút kinh ngạc với như vậy thu nhập, ở Nam Vân Huyện, thu nhập một tháng 5000 cũng đã rất không tồi, thu nhập một tháng năm chục ngàn tuyệt đối là thổ hào giai cấp.

Không cần thận, nhà mình cũng thành thổ hào.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Ba cho ta sung mãn cái thủ hướng

"Chỉ rau xanh một hạng để cho nhà ta thu nhập một tháng năm chục ngàn, chờ một tháng nữa, hành tỏi, ớt xanh, dưa leo, mao đậu, khoai tây, củ cà rốt cùng rau họ đều phải thành thực, đến lúc đó không phải thu nhập một tháng mấy trăm ngàn, thậm chí hai trăm mấy chục ngàn?"

Thu nhập một tháng trăm mấy hai trăm ngàn, đây là hẳn trước vạn vạn không có nghĩ qua sự tình.

"Có lẽ trồng rau cải so với ta tưởng tượng còn có tiềm lực."

Nhìn đang dùng cơm thừa cho con chó nhỏ Đại Oa, Vương Diệu Võ trong lòng ngàn vạn cảm khái, Đại Oa là chân chính làm giàu tay thiện nghệ. Nói thật, trước hẳn đối với Đại Oa là vừa thích lại kháng cự, thích là Hồ Lô Oa lớn như vậy bảo bối, kháng cự là Hồ Lô Oa kêu mình là ba.

Mặc dù bây giờ trên Internet "Ba" một từ đã tràn lan, đặc biệt là một ít hoạt náo viên(MC live stream), thường thường đối với fan cùng người xem kêu ba, rất khôi hài.

Nhưng thật nếu để cho một cái tiểu nữ oa kêu ba, loại cảm giác này vẫn không phải là tốt như vậy, dù sao Vương Diệu Võ mới hai mươi hai tuổi, còn không có dặt lấy cô gái tay đây. Hẳn không lãnh hội được làm cha mẹ cảm giác, cũng rất khó đối với một cái tiểu nữ oa sinh ra cha con cảm tình.

Chẳng qua là đại đa số cảm tình đều là sống chung đi ra, với Đại Oa sống chung lâu, ngày ngày nghe hẳn kêu ba, Vương Diệu Võ dần dần thói quen, tốt như chính mình thật có một cái lớn như vậy con trai.

"Ai, vui làm cha a vui làm cha, ta hẳn cao hứng a!"

...

Tâm tư chuyển động chẳng qua là trong chốc lát.

Trở lại trường bốn bên trên, Vương Diệu Võ đem bán rau xanh sổ sách tính toán rõ ràng, với cha mẹ nói: "Ba mẹ, này một mùa rau cải bán xong, ta cảm thấy phải hẳn tiếp tục tăng giá."

"Lại phải tăng giá?"

"Chất lượng tốt như vậy, sản lượng lại có hạn, tại sao không tăng giá. Từ tình huống trước mắt đến xem, Đại Phô Đầu trấn cư dân hoàn toàn có năng lực tiêu phí xuống những thứ này giá cao rau cải, chỉ là tiệm cơm liền cung không đủ cầu, hướng chỉ còn có các bà nội trợ mỗi ngày mua thức ăn nhu cầu."

"Cái này không được đâu, bây giờ đã bán rất đắt, lại bán đắt không phải bị người ở sau lưng nể lòng đen tới?" Từ Bình lo lắng nói.

"Không có người sẽ mắng, một người muốn đánh một người muốn bị đánh, chúng ta lại không ép mua buộc bán, hướng chỉ phẩm chất ở nơi này bày. Đây chính là Hồ Lô Oa trồng rau cải, là bảo bối, không phải bình thường phổ thông rau cải. Hiện tại thị trường đã nở rộ, Hoa Quả Sơn hữu cơ rau cải nhãn hiệu toàn trấn đều biết, không lo bán không được."

Nói tới chỗ này, Vương Diệu Võ lại bổ sung: "Ta ngày hôm qua còn nhận được điện thoại, là huyện thành một nhà chủ quán cơm đánh tới, hẳn không biết từ đâu nghe được nhà ta rau cải, muốn cùng ta nói một chút có thể hay không cho bọn họ cung cấp rau xanh. Có thể nói, huyện thành bên kia thị trường tùy thời có thể khai thác."

"Vậy người chuẩn bị tăng giá bao nhiêu?" Vương Vĩnh Quân hỏi.

"Theo ta thấy, có lẽ tăng giá gấp 10."

"Bao nhiêu, gấp 10? Tiểu Võ, người sợ đầu hư mất đi!"

"Mẹ, người hãy nghe ta nói, trên thị trường chân chính hữu cơ rau cải, liên lấy rau xanh làm thí dụ, phổ thông rau xanh khả năng một hai khối một cân, hữu cơ rau xanh ít nhất một hai chục một cân. Hơn nữa rất nhiều nơi đều là có tiền mà không mua được, không mua được, hữu cơ rau cải cũng cung ứng đại thành thị đi."

"Nhà chúng ta rau cải không phải là hữu cơ rau cải a."

"Nhưng là Hồ Lô Oa trồng rau cải, so với hữu cơ rau cải càng tốt!"

"Được, Từ Bình người không muốn can quấy, người cái gì cũng không biết." Vương Vĩnh Quân khoát tay, để cho Từ Bình đi thu thập chén đũa, trong nhà đại sự, không cần nâng tới bận tâm, "Tiểu Võ, đại thành thị là đại thành thị, đại thành thị người có tiền nhiều, chúng ta bên này sợ là không gánh nổi cao như vậy giá cả."

Vương Diệu Võ cười cười: "Nam Vân Huyện tại Trung Nguyên Tỉnh không phải là giàu có huyện thành, nhưng bên này người có tiền không phải ít, liên nói chúng ta Đại phổ Đầu Trần, ta đã thấy có người dùng Porsche cùng Ferrari. Đây chính là nước ta đặc sắc, chênh lệch giàu nghèo lớn, nghèo thì quá nghèo, giàu lại quá giàu. Nhà ta rau cải, có người ăn nổi."

Địa phương khác không biết, nhưng Nam Vân Huyện, Vương Diệu Võ rất rõ, hẳn chính là chạy toàn huyện các hương trấn đi khảo sát cây urom tình huống qua.

Có địa phương rất nhiều đều vẫn là phòng nhỏ, có địa phương đã là biệt thự nhỏ thành đoàn.

Có nhân gia vẫn còn ở cưỡi chân đạp xích lô, đã có người lái lên vào bến xe sang trọng.

Phải nói nghèo, Nam Vân Huyện quả thật nghèo, Trung Nguyên Tỉnh hơn một trăm cái huyện, GDP ít nhất phải xếp hàng hơn tám mươi. Nhưng phú nhân giống vậy không phải số ít, nhìn ven đường bên trên một chiếc lại một chiếc xe riêng, cũng biết người giàu có bao nhiêu.

"Dĩ nhiên, cũng không phải nói bây giờ liền muốn tăng giá đến gấp 10 lần giá cả, từ từ đi, vật giá đều là từng điểm từng điểm tăng lên. Tiếp theo cuối kỳ rau cải, liền từ gấp ba giá cả bắt đầu. Ngoài ra, rau cải nhà vườn cũng phải che lại, như vậy mùa đông cũng có thể trồng rau cải, không trễ nãi kiếm tiền."

Vương Diệu Võ quan niệm chưa bao giờ là bảo thủ, kiếm tiền, không muốn làm việc trước đến tồn, hoặc là hưởng thụ, phải tiếp tục đầu tư.

Đương nhiên, một chút xúi hướng thụ, vẫn là phải.

Thí dụ như ngày thứ hai, Đại Oa liền đang oán trách: "Ba, 'thuốc trừ sâu' lại thua, thật là phiền. Này điện thoại di động quá nóng phỏng tay, lúc được lúc ngừng, không tốt đẹp gì chơi đùa."

,

"Tiểu Mễ ta đã dùng hai năm, còn có thể tiếp tục dùng đã rất không tồi."

"Ba, chúng ta có thể mua một di động mới sao?" Đại Oa khao khát hỏi.

Vương Diệu Võ nhú nhú mày: "Như vậy sao... Vậy thì mua! Mua bốn cái, người ta mỗi người một cái, người ông nội bà nội mỗi người một cái!"

"A, cha vạn tuế! Ta muốn màn hình lớn!" Đại Oa hoan hô.

"Được, mua!"

Ngày đó, Vương Diệu Võ phải đi trên trấn, một hơi mua bốn bộ điện thoại di động. Cho cha mẹ mua là Hồng Mễ 4, một bộ hơn chín trăm, tương đối thích hợp người cao tuổi sử dụng. Không phải là không mua nổi tốt hơn, chủ yếu là cha mẹ dặn dò không muốn mua đắt, bọn họ thật ra thì càng muốn dùng máy cũ.

"Điện thoại thông minh thao tác cũng không phức tạp, rất đơn giản, để cho Đại Oa dạy các người dùng như thế nào." Vương Diệu Võ đánh nhịp mua điện thoại di động thông minh.

Cho Đại Oa là Vivo-X9-plus điện thoại di động, hơn ba nghìn nguyên. Vivo là Vương Giả Vĩnh Diệu đơn vị tài trợ, giải đấu đều dùng này nhãn hiệu điện thoại di động, Đại Oa liền si mê Vivo, chỉ định muốn cái này.

Về phần Vương Diệu Võ tự mình, hẳn lựa chọn một cái Hoa Vi Mate9, cũng phải hơn ba nghìn.

Sau đó dùng thẻ căn cước, cho Đại Oa điện thoại di động mở một cái thẻ phụ, thẻ phụ có thể hưởng thụ thẻ chính nghiệp vụ. Lại sau đó lại dùng thẻ phụ số điện thoại di động khai thông wechat, cho thêm Đại Oa xin một cái tài khoản Vương Giả Vĩnh Diệu.

"Sau này người sẽ dùng cái tài khoản này chơi đi, lấy người kỹ thuật, bây giờ có thể miễn cưỡng đi đánh một chút so tài xếp hạng, ở hạng Đồng, Bạc cái này đẳng cấp lẫn lộn một đoạn thời gian, luyện tập một chút, chờ người đủ cường đại thời điểm, ta lại mang người hưởng thụ cao cấp trận đấu kích thích."

Vương Diệu Võ vừa nói, gãi gãi mình một cái tóc dài, rất có Độc Cô Cầu Bại lãnh hội.

Đại Oa ôm điện thoại di động mới, cười miệng toe toét: "Hắc hắc ha ha, ta có chính mình thuốc trừ sâu tài khoản, ba, ta muốn nhiều hơn luyện tập, sau đó xông lên Vương Giả đẳng cấp!"

"Được, có chí khí!"

"Hắc hắc." Đại Oa bỗng nhiên con người chuyển động, "Ba, người cho ta cái nạp lần đầu đi, được tặng anh hùng, ta đây tài khoản cũng không có anh hùng đấy."

"Sáu khối tiền đúng không, đi, cho người sáu khối tiền."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cây dương liễu xuống trưởng thành sớm lúa

Rau cải nhà vườn không phải nói che là có thể che, hiện tại trên thị trường khung thép một mẫu nhà vườn, ít nhất phải năm sáu chục ngàn đồng tiền. Bây giờ Vương Diệu Võ ném đi Hoa Quả Sơn xây cất chi tiêu, coi là bán rau xanh doanh thu có chừng hơn mười vạn đồng tiền, nhiều lắm là đủ ba mẫu đất nhà vườn.

"Vậy trước tiên làm ba mẫu đất nhà vườn, đại khái phải 150.000 đồng tiền, tài liệu cái gì nhà mình đi mua, sau đó mời người mà nói, phòng chừng có thể đem giá tiền áp súc ở khoảng 120 ngàn."

Vương Diệu Võ không có cân nhắc dùng cây trúc làm rau cải nhà vườn, cái loại này nhà vườn không quy phạm, sử dụng tuổi thọ có hạn.

Vạn nhất quét một trận gió lớn, rất có thể trực tiếp đem nhà vườn cho lật.

Khung thép nhà vườn liền tương đối bền chắc dùng bền, chỉ là nhiều đầu nhập một ít tiền, điểm này hẳn thấy là có thể chịu đựng, nếu không thật xin lỗi "hữu cơ rau cải" danh hiệu.

Đội xây cất làm tốc độ rất nhanh, chỉ dùng một tuần lễ thời gian, liền đem ba mẫu đất nhà vườn cho bắc tới. Tổng cộng là ba cái lều, đều là dài sáu mươi mét, rộng mười mét nhà vườn. Dĩ nhiên, tạm thời chỉ bộ khung, lấy bây giờ nhiệt độ cùng chiếu sáng điều kiện, không cần nhà vườn.

Chờ yêu cầu nhà vườn thời điểm, lại để cho Thảo Lực Sĩ tiến hành còn lại công việc, trải nhà vườn mái che, kết nối ống nước tưới.

Trong nhà vườn rau xanh đại kiến thiết, Vương Diệu Võ cũng không hề từ bỏ đối với Hoa Quả Sơn sửa đổi.

Cây ăn quả đã trồng trọt, hạt dẻ, cây táo ta, bồ đào cũng xanh um tươi tốt sinh trưởng, nhìn qua rất là đẹp đẽ. Ba cái thanh đàm đã sớm mãn nước, kèm theo Quả Tuyền chảy nước, chậm chậm lưu động. Chung quanh Vương Diệu Võ trồng lên hoa hoa thảo thảo cũng thịnh vượng sinh sôi đến.

Khoảng thời gian này, hẳn còn với Đại Oa chỉ huy Thảo Lực Sĩ, đi chung quanh bờ sông nhỏ, đào không ít cây dương liễu nhỏ, trồng ở Hoa Khê hai bên.

Liễu rủ, là hấp thích nhất một loại phong cảnh.

"Đáng tiếc Hoa Khê quá nhỏ, Quả Tuyền lưu lượng không có biện pháp tăng lớn. Đại Oa, chúng ta hay là đi xây dựng Áp Chủy Cầu cùng Bạch Long Khê đi."

"Ừm."

Áp Chủy Cầu cùng Bạch Long Khê đều là sông nhỏ, sông rộng không cố định, hẹp địa phương khả năng chỉ có một thước không tới, rộng địa phương có thể tới hai ba thước.

Không sâu, chỗ sâu nhất phỏng chừng cũng liền hơn một thước, dòng sông thuộc về cái loại này dốc thoải, đến thu đông hạn hán mùa, thậm chí cũng ngừng chảy qua.

"Hai bên bờ sông cũng trồng lên cây liễu, lại trồng thảo bình cô, sẽ dùng hòa thảo đi. Không chỉ có thể làm sân cỏ, còn có thể cho gà vịt ngỗng làm thức ăn gia súc ăn."

Hòa thảo chính là thường thấy nhất thảo bình cô, trên căn bản Đại Giang Nam Bắc đều có loại cỏ này, phân bố rất rộng.

Tốc độ sinh trưởng nhanh, sức cạnh tranh mạnh, một khi thành bãi, cỏ dại rất khó xâm phạm. Hơn nữa sức sống lại mạnh, kháng tu bổ, chịu giẫm đạp lên, thảo tư ưu mỹ, có rất tốt đẹp đều đều tính, mật độ và trơn nhẵn độ.

"Cây dương liễu phối hợp hòa thảo, lại làm lên một cái đường đá, như vậy trải qua, hai cái sông hoàn cảnh tuyệt đối là nhất cấp tốt, đạt tới công viên tiêu chuẩn." Vương Diệu Vô ước mơ.

Loáng thoáng, hần trong tâm khảm đối với Hoa Quả Sơn hoạch định, càng ngày càng hướng tiền gia đất lạnh áp sát.

Có Hồ Lô Oa, mới có thể chân chính chế tạo một cái Thế Ngoại Đào Nguyên.

Hữu sơn hữu thủy.

Có hoa có cỏ.

Có gà có cá.

...

Thoáng một cái, tiến vào khí trời nóng bức nhất tháng bảy.

Vương Diệu Vô trong nhà rau cải toàn diện đưa ra thị trường, ớt xanh tràn đầy, dưa leo vừa to lại non, quả cà tím trong xuyên thấu qua bạch, mao đậu cổ cổ nang nang, rau hẹ mùi thơm bức người, củ cà rốt lại ngọt, hành tỏi có thể bóp chảy nước.

Hết thầy dựa theo gấp ba giá thị trường giá cao bán ra, vẫn cung không đủ cầu. Trên trần năm nhà chủ quán com, ba ngày hai đầu hướng Vương Diệu Vô nhà chạy tới, muốn nhiều tăng thêm một chút xuất hàng số lượng. Không chiếm được bảo đảm sau, liền dứt khoát chờ Vương Vĩnh Quân khi nào đi bán rau xanh, phái người tranh mua đi.

Trên trần cư dân bình thường trên căn bản không mua được Hoa Quả Sơn hữu cơ rau cải.

Tiệm com không cần bỏ cái khác rau cải, cũng không có sức cạnh tranh, trước tới dùng com khách nhân, đều muốn hỏi hỏi, mỗi mâm thức ăn có phải hay không Hoa Quả Sơn rau cải, chỉ đích danh liền muốn ăn Hoa Quả Sơn rau cải.

Trong Hàng Sơn Thôn biết đến, rồi rít chạy đến Vương gia, muốn xem ở một cái thôn mặt mũi, bán hàng cho bọn hắn. Đối với cái yêu cầu này, Vương Vĩnh Quân không thể không đáp ứng, mỗi ngày đều bán không ít rau cải cho cùng thôn người quen. Mắt thấy, tiền ào ào hướng trong nhà chạy đến, nhưng năm mẫu đất rau cải, lại một ngày một ngày ít dần.

Căn bản theo không kịp bán.

"Tiểu Vô a, này có thể làm sao cho phải, tiếp tục không được a." Vương Vĩnh Quân là phiền não lại cao hứng, "Cải trắng được rồi, này một vụ bán sạch, tiếp một vụ xuống ngay. Ớt xanh, dưa leo, quả cà cũng không tệ, mỗi ngày đều có thể kết xuất quả mới, miễn cưỡng theo kịp bán, rau hẹ cũng có thể lần nữa dài lên. Nhưng là hành tỏi, rau cần, mao đậu, củ cà rốt cùng khoai tây theo không kịp tốc độ."

Trên thực tế bất kể là Vương Vĩnh Quân, Từ bèo lão hai cái, hay lại là Vương Diệu Vô chính mình, cũng đánh giá thấp thị trường đối với Hoa Quả Sơn rau cải phản ứng.

Liền nói Vương Diệu Vô chính mình, phụ trách rau cải cung ứng nghiệp vụ, mấy ngày nay điện thoại di động đều bị đánh bẻ.

Trên trần quán com lớn nhỏ đều phải tới đặt thức ăn, trần bên tiệm com cũng chạy tới muốn đặt thức ăn, còn có huyện thành tiệm com, cũng là rồi rít xin muốn đặt thức ăn.

Huyện thành lớn nhất Khải Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm, đã là 4 sao quán rượu, ông chủ Chu Hùng Vũ tự mình chạy tới, tìm tới Vương Diệu Vô, nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi cho ta cung cấp rau cải, giá cả có thể lại cao, nhà ngươi rau cải ta bao toàn bộ, ta để cho người qua tới chờ đi, như vậy ngươi cũng không cần mỗi ngày cho nhiều như vậy nhà đưa đồ ăn."

Chu Hùng Vũ hào khí, đề cho Vương Diệu Vô tâm động không ngừng.

Mặc dù nói hiện tại hắn đã không cần chạy xe đi đưa đồ ăn, chủ quán com chính mình liền lái xe tới kéo, nhưng trực tiếp bán cho một nhà, dễ dàng hơn nhanh nhẹn.

"Chu tổng, cái này, tạm thời không có biện pháp hợp tác, ta đã cùng với trên trần mấy quán com ký kết hợp đồng, muốn đưa ba tháng thức ăn."

"Ba tháng sau này thì sao, ba tháng sau này, ta tới đón! Ngươi bây giờ là giá thị trường gấp ba đúng không, ta cho ngươi tăng giá, bốn lần!"

"Nếu không như vậy đi, ta bây giờ tiếp tục nhận thầu thêm đất tới trồng rau cải, Chu tổng người xem một chút người tiệm cơm mỗi ngày có thể tiêu hao bao nhiêu rau cải, đến lúc đó ta đặc biệt cho người cung ứng một bộ phận rau cải."

"Như vậy cũng được, ta tiệm cơm sinh hoạt hòa bạo, xuất hàng số lượng nhiều, chúng ta ngồi xuống cẩn thận nói một chút."

Khải Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm là huyện thành tốt nhất tiệm cơm, trên căn bản tiệc cưới, tiệc mừng là mỗi ngày không ngừng, rau cải số lượng so với Đại Phô Đầu Trần toàn bộ tiệm cơm cộng lại cũng phải lớn hơn, dựa theo Chu Hùng Vũ tính toán, một ngày phổ thông rau cải ít nhất phải năm, sáu ngàn đồng tiền, đổi thành bốn lần Hoa Quả Sơn rau cải, khả năng xuất hàng số lượng phải giảm bớt một ít, nhưng là ít nhất hơn mười ngàn tiền rau.

"Tạm định một tháng 300.000 rau cải tổng số, người xem có thể hay không ổn định cung cấp, nếu như có thể, chúng ta bây giờ liền ký hợp đồng, người nếu là không có tiền đầu tư, ta có thể trước thời hạn ứng trước một bộ phận tiền." Chu Hùng Vũ mặt đầy không thiếu tiền biểu tình, bởi vì trước đó hắn đã nói chuyện điện thoại mấy lần, đều bị Vương Diệu Võ cho cự tuyệt.

Rất sợ Vương Diệu Võ không đồng ý bán.

Bây giờ là người bán thị trường, là hắn cầu xin mua Hoa Quả Sơn rau cải, không có trả giá đường sống.

"Ta bây giờ bắt đầu nhận thầu đất trồng rau mà nói, hai tháng sau có thể ổn định cung cấp, hơn nữa căn cứ người muốn chủng loại, món ăn gì cũng có thể trồng, phẩm chất không thể so với bây giờ nhóm này rau cải kém."

"Mùa đông cũng có thể cứ theo lẽ thường cung ứng sao?"

"Có thể, nhà ta đã bắt đầu nhà vườn trồng trọt."

"Tốt lắm, chúng ta bây giờ liền ký hợp đồng, trước ký một năm hợp đồng, người thấy thế nào."

Wong Diệu Võ tính toán, cũng cảm thấy làm ăn này có thể làm, bất quá vẫn là nói: "Trước hết chờ một chút, ta phải với ba mẹ ta thương nghị một chút, ngày mai cho người câu trả lời."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Có tiền liền muốn mua xe

"Tháng này ta phòng chừng nhà chúng ta bán rau quả có thể kiếm được một trăm tám chục ngàn, sau này nếu như không tăng giá mà nói, sáu mẫu vườn rau xanh mỗi tháng chung quy sản xuất, đại khái ngay tại hai trăm ngàn trên dưới."

Wong Diệu Võ cho cha mẹ coi là một khoản kinh tế sổ sách: "Khải Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm một tháng liền muốn 300.000 rau cải, này quán cơm ba mẹ các người hẳn không xa lạ, đại biểu ca kết hôn thời điểm, ngay tại Khải Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm làm tiệc cưới, cũng phải hẹn trước mới có thể đặt đến phòng riêng."

"Ta ai ya, Tiểu Võ, chúng ta đây nhà dựa hết vào trồng rau, không phải một tháng kiếm hơn năm trăm ngàn?"

"Là như vậy." Vương Diệu Võ cũng cảm khái.

Đại Oa Thảo Mộc Chi Linh, đối với thực vật tác dụng quá lớn, không chỉ có cao sản, trưởng thành sớm, chống bệnh cực tốt, như vậy rau cải, không ra tiền mới lạ.

"Trên căn bản giá vốn so với người bình thường trồng trọt nhân tạo thức ăn giá vốn thấp hơn, càng lớn quy mô kiếm được càng nhiều, bất quá ta dự định lại nhận thầu bảy tám mẫu đất làm vườn rau xanh, liền không nữa khuếch trương đại quy mô. Đại Oa phải chiêu cố Hoa Quả Sơn cùng vườn rau xanh, quá nhiều đất hẳn không giúp được, dù sao là con nít."

"Ba, ta cũng không phải là phổ thông tiểu hải tử, ta chăm vườn có thể lợi hại! Ta có thể bận rộn tới, ta còn có Thảo Lực Sĩ đây! Ta trong hồ lô có thể nhiều có thể nhiều Thảo Mộc Chi Linh, đất lớn bao nhiêu ta đều có thể trồng!" Đại Oa đem đầu từ trên điện thoại di động chuyển đi, tràn đầy tự tin nói.

Bây giờ hắn đã y theo dựa vào thực lực của chính mình, ở vô số trận đấu sau khi, rốt cuộc lên Vàng đẳng cấp.

Khoảng cách Vương Diệu Võ Kim Cương đẳng cấp, chỉ kém một cái Bạch Kim đẳng cấp.

Từ Bình cũng chiều nói: "Vây cũng không thể một mỗi nhà ta Đại Oa, tiền kiếm nhiều như vậy làm gì, như bây giờ đã đủ nhiều, kiếm quá ngu nhiều cũng không an lòng."

Vương Vinh Quân cũng nói: "Đúng vậy, ta với người mẫu thân sắp theo không kịp người ngày ngày nói cái đó kinh tế tình thế, thật ra thì liền trồng rau xanh, một tháng kiếm cái năm sáu chục ngàn đồng tiền, đẹp vô cùng không phải sao. Mấy năm qua là có thể mua nhà mua xe, đến lúc đó cho người tìm đối tượng, sợ phải đem cửa nhà ta cho tể phá."

Nói đến làm mai, Từ Bình nhất thời tinh thần chấn động: "Cũng không phải là sao, ta ngày hôm qua đi đánh mặt chược, nhiều người đều tại dò ta khẩu phong. Đều biết nhà ta Tiểu Võ trồng hữu cơ rau cải, có thể bán giá cao, khoảng thời gian này kiếm tiền, cũng đang hỏi thăm Tiểu Võ có muốn hay không tìm đối tượng đây."

Vương Diệu Võ lập tức nhúc nhủ: "Mẹ, chuyện này không nóng nảy được rồi."

"Ta cũng không gấp a, là người khác bận bịu nói với người đối tượng, ta đều còn không có đáp ứng bọn họ gì đây. Tiểu Võ bây giờ đang ở sự nghiệp phát triển đúng không, không nóng nảy tìm, trong thành con trai ba mươi tuổi không kết hôn nhiều lắm." Về điểm này, Từ Bình rất sáng suốt.

Mặc dù trong lòng nàng là nóng trông sớm ngày ôm hôn từ, nhưng chưa cho Vương Diệu Võ làm áp lực.

Vương Vinh Quân cười có chút hạnh phúc: "Tốt nhất là chính người tìm một cái, người tình ta nguyện người sống qua ngày, tối thoải mái. Giống như ta với người mẫu thân chính là người tình ta nguyện tự do yêu, bây giờ hai mươi ba mươi năm, không có cái vớ qua."

Từ Bình liền phiên nhãn lườm hấn một cái.

"Thật tốt, ba mẹ chờ ở trước mặt ta đẹp để tình yêu... Chúng ta hay là trở về đến chính sự đi, Khai Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm cung ứng hợp đồng, ta dự định ký, các người ủng hộ sao?"

"Người nghĩ sao làm vậy đi."

"Tốt lắm, ta đây liền gọi điện thoại cho Chu tổng, ký hợp đồng."

Ngày thứ hai, Chu Hùng Vũ mở ra hần Mercedes-Benz S600, đến Vương Diệu Võ trong nhà, ký hợp đồng. Cung ứng hợp đồng, một tháng 300.000 rau cải lượng cung ứng, một năm chính là ba trăm sáu mươi vạn.

Lúc ký hợp đồng sau khi, Vương Diệu Võ đều cảm giác được chính mình tay đang run rẩy, lần đầu tiên qua tay lớn như vậy số tiền hợp đồng.

Giống như nằm mơ như thế, một khi hợp đồng ký xong, hần liền thật thành thổ hào.

Hít thở sâu một hơi, bình tĩnh tâm tình mình, Vương Diệu Võ lại khôi phục ổn định, có Hồ Lô Oa, hết thấy đều không còn là hy vọng xa vời, vườn rau xanh có lớn như vậy lợi nhuận, sau này Hoa Quả Sơn, khẳng định so với vườn rau xanh lợi nhuận lớn hơn. Những thứ kia tắm rửa Thảo Mộc Chi Linh lớn lên trái cây, không bán ra giá trên trời cũng có lỗi với Đại Oa.

Chen vào nắp viết, Vương Diệu Võ đem trước mặt mình hợp đồng đưa cho Chu Hùng Vũ: "Được, hợp đồng ký xong."

Chu Hùng Vũ cũng sắp cái kia một phần, đưa cho Vương Diệu Võ: "Vương huynh đệ, hợp tác khoái trá, năm trăm ngàn tiền đặt cọc, ta đây đánh liền cho người, hy vọng từ tháng sau bắt đầu, trước cho ta cung ứng rau xanh, xuống tháng sau, khác rau cải đều phải bình thường cung ứng."

"Yên tâm, ký hợp đồng, hết thấy dựa theo hợp đồng tới."

...

Tháng 7 nhẹ nhõm trôi qua.

Một trận mưa to ở đầu tháng 8 lặng lẽ tới, có Thảo Lực Sĩ, trời mưa cũng không cần Vương Diệu Võ bọn họ ra ngoài, trực tiếp để cho Thảo Lực Sĩ đem rau cải thu hoạch, sau đó chờ trên trần tiệm cơm tới kéo.

Trời mưa ra không cửa.

Đại Oa ôm điện thoại di động đánh 'thuốc độc', Vương Diệu Võ trừ luyện tập thư pháp, liền lên mạng xem xe. Tiền rau quả đã kết toán, tháng 7 phần lợi nhuận đạt tới một trăm bảy mươi lăm ngàn.

Cộng thêm Khai Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm năm trăm ngàn tiền đặt cọc.

Nhiều tiền như vậy nơi tay, cảm giác nóng bỏng, Vương Diệu Võ một lòng muốn tiêu xài.

Hoa Quả Sơn trên căn bản không cần phải tiếp tục tiêu tiền, nuôi dưỡng mùa còn chưa tới, dĩ nhiên, còn cần làm một cái đường xi măng, nhưng quá đắt, cát đá đường cũng làm không nổi, đừng nói đường xi măng. Cái này chỉ có thể chờ đợi sau này kiếm tiền, suy nghĩ tiếp biện pháp, hãy cùng kéo điện kéo

lưới như thế, cũng phải gần chót.

Vườn rau xanh nhà vườn cần phải bỏ tiền, vốn là có sáu mẫu đất, bây giờ lại nhận thêm tám mẫu đất, tổng cộng mười bốn mẫu đất.

Một mẫu đất nhà vườn yêu cầu bốn chục ngàn, đã xây xong ba mẫu đất nhà vườn, còn dư lại mười một mẫu đất nhà vườn, yêu cầu hơn 40 vạn, vừa vặn Chu Hùng Vũ năm trăm ngàn tiền đặt cọc, có thể toàn bộ dùng để xây dựng rau cải nhà vườn.

Còn lại tiền, hẳn dự định mua chiếc xe.

"Đi Hoa Quả Sơn không đường có xi-măng, xe con nhất định là không thể mua, chỉ có thể mua xe hàng cùng SUV. Xe hàng là nhất định phải mua một chiếc, tốt nhất là cái loại lớn xe hàng, bất quá tạm thời còn không cần. Mua SUV tốt nhất, lại có thể vào thành, vừa có thể đi Hoa Quả Sơn đường đất."

Đối với Vương Diệu Vũ mua xe kế hoạch, cha mẹ không có phản đối.

Vì vậy hẳn một mực ở chú ý có cái gì thích hợp SUV có thể mua, hẳn trong lòng giá là hai trăm ngàn trở xuống SUV, quá tốt không cần, ở trên đường đất chạy cũng thương tiếc.

Vương Diệu Vũ đối với xe không hiểu nhiều, thân thích có mua xe, cũng đều mua là xe rất rẻ sản xuất trong nước.

Cho nên hẳn áp dụng một loại dần phương pháp, chính là nhìn lượng tiêu thụ.

Cái nào bán chạy hẳn liền lựa chọn. Cuối cùng tương đối một chút, hai trăm ngàn khởi bước Volkswagen Tiguan một năm bán ra 17 vạn chiếc; 19 vạn khởi bước Honda CR-V một năm bán ra 17 vạn chiếc; 9 vạn khởi bước quốc sản哈弗 H6, một năm bán ra 19 vạn chiếc.

Này ba khoản xe xa xa dẫn trước, bất quá trong đó哈弗 H6 từ 9 vạn đến hơn 20 vạn đều có, càng nhiều là làm giá rẻ SUV bán, cho nên Vương Diệu Vũ loại bỏ xuống.

Còn lại chính là Volkswagen Tiguan và Honda CR-V so sánh.

Hẳn tiền tiền hậu hậu đi bảy tám chuyến 4S tiệm, cẩn thận so sánh hai khoản xe, cũng ở đây trên mạng nhiều mặt hỏi thăm, hay lại là khó mà lựa chọn. So với hẳn nghiêng về CR-V, cốp sau không gian lớn, có thể chứa 92 dầu(???), nghe nói hậu kỳ bảo dưỡng cũng tiện nghi. Nhưng xe Nhật, cái này phân biệt quá nhiều, hẳn không thích RB sản phẩm.

Hơn nữa cũng có rất nhiều người nói, xe Nhật thích ăn xén nguyên liệu, không bằng xe Đức.

"Hay lại là mua Tiguan đi!"

Cuối cùng, Vương Diệu Vũ chọn Volkswagen Tiguan phiên bản 2016, hỗn tạp khoản tiền cộng lại, vừa vặn hai trăm ngàn ròi. Hẳn ở đại chuyên liền lấy được bằng lái, rốt cuộc có thuộc về mình một cái xe.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mua xe mới muốn mời khách

Tiguan xe mới, Vương Diệu Vũ hết sức chuyên chú lái xe.

Vương Vĩnh Quân ngồi ở vị trí kế bên người lái, đem ghế ngồi để ngửa ra sau, dựa vào phía trên, vô cùng thích ý. Hàng sau chỗ ngồi, Từ Bình mang theo Đại Oa, Đại Oa rất hiếu động, sờ cái này sờ cái kia, hết sức cao hứng.

"Xe là xe tốt, chính là muốn hai trăm ngàn, quá đắt." Từ Bình đối với cái này xe rất hài lòng, nhưng vẫn nhưng cảm thấy thương tiếc.

"Mẹ, hai trăm ngàn xe không tính là đắt, bằng vào chúng ta nhà bây giờ thu nhập mà nói, nhẹ nhàng thoải mái."

"Người bây giờ chính là nóng vội, ở bên trong thành phố còn không có mua phòng ốc đâu rồi, liền mua xe." Ở nàng trong quan niệm, nhà ở vĩnh viễn so với xe quan trọng hơn, trong thành phố không có nhà ở, liền không tính là thành công.

Cũng không thể cả đời liền trông coi nông thôn kia mấy gian nhà cũ.

Vương Vĩnh Quân đối với lần này nhìn đến rất nhột: "Từng bước từng bước đến, mua trước xe vẫn là mua trước phòng, không sai biệt bao nhiêu, chẳng lẽ nhà chúng ta còn không mua nổi à."

Từ Bình giận trách: "Nhé, các người hai người đây là cũng phiêu a!"

Đại Oa ôm Từ Bình cánh tay, cười ha hả nói: "Nãi nãi, Đại Oa có thể kiếm tiền, Đại Oa kiếm tiền mua cho người nhà ở!"

"Ai ai ai, ta Đại Oa quá hiểu thuận, biết muốn mua phòng cho nãi nãi ở, không giống ba ba của người cùng gia gia của người, chỉ biết mình hưởng thụ, có chút tiền liền phiêu, muốn mua xe, đi đây đó mới cảm giác có mặt mũi." Từ Bình cao hứng không dứt, Đại Oa quá cho nàng hoan hỉ.

Lời nói như vậy, nhưng kỳ thật Từ Bình trong lòng cũng mỹ.

Chỉ chốc lát lại hỏi: "Ba hần, Tiểu Võ, về nhà có muốn hay không thông báo thân thích ăn cơm, lại đốt mấy cái pháo?" Mua xe mới đốt pháo pháo là bên này tập tục.

Vương Vĩnh Quân nói: "Mời ăn cơm là nhất định phải, người liên lạc người bên kia thân thích, ta liên lạc bên này thân thích."

Vương Diệu Võ gật đầu một cái: "Ta đây cũng kêu mấy người bằng hữu tới, bắt quả dây pháo cũng không cần thả, quá tục khí, lại không phải là cái gì quá tốt xe. Chờ sau này đổi xe sang, suy nghĩ thêm đốt pháo."

Từ Bình than phiền: "Bây giờ đừng cân nhắc thay xe, mới mua xe mới, sao có thể liền muốn đổi xe!"

Về đến nhà sau.

Vương Diệu Võ trực tiếp cho ở lại trên trần mấy cái bạn tốt gọi điện thoại. Hần trung học đệ nhị cấp ở huyện thành thành quan trung học đọc sách, đại chuyên ở tỉnh thành học, cho nên rất nhiều bạn học cũng không ở bên này, chỉ có một người mở tự họa tiệm đồng học Đại Mao ở trên trần. Chơi từ nhỏ cũng chỉ có Đại Ngốc, Tà Thần hai cái vẫn còn ở trên trần.

"Đại Mao, buổi trưa tới Trần Nam Đại Tửu Điểm ăn cơm." Trước cho Đại Mao gọi điện thoại.

"Nhé, trùm rau cải mời ăn cơm, phát tài cuối cùng nhớ tới huynh đệ?" Đại Mao ở trong điện thoại trêu chọc, hần nguyên danh Chu Thượng Trang, nhà hần ở trên trần mở một nhà "Chu Thượng Trang bút nghệ tiệm", bán thư pháp liên quan đồ vật.

"Đừng nói nhiều, buổi trưa chờ quên tới, ta mua xe mới, người nếu là không bận rộn, bây giờ liền tới nhà của ta."

"Mua xe mới a, kìa người tới đón ta, dẫn ta hóng gió."

"Được."

Sau đó, Vương Diệu Võ lại cho Đại Ngốc cùng Tà Thần gọi điện thoại, cũng hẹn xong thời gian. Đây mới lái xe trở lại trên trần, ngừng ở Chu Thượng Trang bút nghệ cửa tiệm.

Hần với Chu thượng Trang là tiểu học, trung học đệ nhất cấp và trung học đệ nhị cấp đồng học, cảm tình tốt vô cùng. Hần học tập thư pháp, cũng là bị Chu Thượng Trang ảnh hưởng, Chu Thượng Trang trong nhà tổ truyền chế bút lông tay nghề, chính hần cũng có thể viết một tay đẹp để bút lông chữ, tuổi còn trẻ liền gia nhập tỉnh thư pháp hiệp hội.

Thượng Trang bút lông, ở trong huyện thật có danh tiếng.

"Đây là đại chúng là đi, bao nhiêu tiền?" Chu Thượng Trang đem tiệm cửa đóng lại, vòng quanh Volkswagen Tiguan xoay quanh, chặt chặt thần phục, xe là nam nhân thích nhất, so với lão bà đều phải yêu.

"Volkswagen Tiguan, hai trăm ngàn."

"Người thật phát tài a, gần đây nhà người hữu cơ rau cải bán là thật tốt, tiệm cơm một mâm món rau cũng có thể bán ba mươi đồng tiền, quá trâu."

"Cũng chính là kiếm chút tiền khổ cực, nào như người, cả ngày ngồi ở nhà, gió không thổi mưa không đánh, thái dương cũng không phơi." Vương Diệu Võ khiêm tốn một câu, mở cửa lên xe, "Đi, lên xe, ta đi qua tiếp Đại Ngốc với Tà Thần."

Đại Ngốc vốn tên là Lý Tiểu Vi.

Là Vương Diệu Võ khi còn bé hàng xóm, cha mẹ lần lượt qua đời sau khi, hần ở rể trên trần phê phát bộ(bộ phận bán sỉ) ông chủ nhà con gái, làm con rể tới nhà, giúp kinh doanh phê phát bộ, cuộc sống gia đình tạm ổn, so với Vương Diệu Võ lớn hơn 5-6 sáu tuổi, con trai cũng đã gần tốt nghiệp tiểu học, nha đầu cũng lên tiểu học.

Tà Thần vốn tên là Triệu Minh, tuổi còn trẻ liền có đảm lượng, cho nên tước hiệu Hòa Vân Tà Thần. Cũng là Hàng Sơn Thôn thôn dân, khi còn bé với Vương Diệu Võ chơi với nhau đến lớn lên, hiện tại tại chính mình mở một nhà sửa xe gắn máy tiệm sửa chữa, rất ít trở về thôn. Hần cũng kết hôn, trẻ nít mới vừa tròn tuổi.

Bởi vì Vương Diệu Võ quan hệ, Đại Mao với Đại Ngốc, Tà Thần cũng tương đối quen, bốn người tề tựu, trực tiếp đi tiệm com.

Chủ quán com Lưu Tam Hải nhiệt tình hoan nghênh: "Vương lão bản nhanh như vậy liền mua xe, Volkswagen Tiguan đúng không, chừng hai trăm ngàn a, tuổi trẻ tài cao a. Ghế riêng cũng sắp xếp ổn thỏa cho người, ta mang người tới."

"Không cần, Lưu lão bản, người quán com ta tới qua rất nhiều lần, người bận rộn người, ta ở phía dưới ngồi biết, đợi một hồi còn có thân thích tới."

"Tốt lắm, ta để cho phục vụ viên cho các người châm trà."

Uống trà, trò chuyện.

Đại Ngốc làm người thật thà bộc lộ, cảm khái nói: "Tiểu Võ phát triển bây giờ thật tốt, Hoa Quả Sơn rau cải, ở trên chúng ta bên trên danh tiếng đánh ra, sau này nhất định là có rất lớn phát triển tiền đồ."

"Năm trước, ta mới nghe Tiểu Võ nói hắn muốn nhận thâu núi hoang trồng cây, cảm thấy rất không đáng tin cậy. Không nghĩ tới bây giờ thoáng một cái, thì trở thành trùm rau cải, đúng người Hoa Quả Sơn cái gì vẫn còn ở làm làm?" Đại Mao hỏi.

Vương Diệu Võ cười nói: "Ừ, Hoa Quả Sơn vừa mới lên cây, trại chăn nuôi còn không có làm đây. Nhà ta vốn chính là trồng rau cải, ta học cũng là làm nghiệp, liền thử trồng hữu cơ rau cải, không nghĩ tới phẩm chất không tệ, rất được hoan nghênh."

"Vậy người cái này hữu cơ rau cải, rốt cuộc là thế nào trông?"

Thế nào trông, không tốt giải thích cặn kẽ.

Vương Diệu Võ không thể nói, chính là xuất ra phân bón trồng, dù sao hữu cơ rau cải là không thể xuất ra phân hoá học. Hắn chỉ có thể sơ lược: "Thật ra thì nghiêm khắc nhắc tới, chưa tính là hữu cơ rau cải, chỉ là một loại kỹ thuật mới, trông ra tới nếu so với phổ thông thì dinh dưỡng cao, khẩu vị được, đừng xem bán đất, giá vốn cũng cao."

Đây cũng là hắn bây giờ liền bắt đầu xây nhà vườn nguyên nhân, chung quy phải có một nhà vườn rau cải, hữu cơ rau cải danh hiệu này, để che giấu nhà mình rau cải phẩm chất tốt nguyên nhân.

...

Có xe mới, lui tới nhà cùng Hoa Quả Sơn giữa, phi thường nhanh gọn.

Vương Diệu Võ cơ hồ mỗi ngày đều phải chạy tới chạy lui tốt vài chuyến, qua lái xe nghiệm. Hoa Quả Sơn bên trên, tiếp tục tại làm xây dựng, linh linh tán tán sửa đổi.

Lần này, hắn mua mấy xe cát cùng đá, tất cả đều kéo đến Hoa Quả Sơn dưới chân.

Hắn dự định để cho Thảo Lực Sĩ bắt đầu xây cát cát đá đường, từng điểm từng điểm đem Hoa Quả Sơn con đường thẳng cấp, như vậy trời mưa như thế có thể lên núi. Sau đó sẽ từ từ đem Hoa Quả Sơn nối đến đường làng đường đất, cũng trải lên cát đá, phòng ngừa trời mưa thời điểm, liên tục mấy ngày đều không thể vào núi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Thủ sơn khuyến truyền thuyết

"Thảo Lực Sĩ làm sao lại như vậy có thể làm, không một chút nào biết mệt nhọc, còn không cần ăn uống đây? Đây không tuân theo vật lý thông thường a!" Vương Diệu Võ nhìn đến Thảo Lực Sĩ hai cái vừa nhắc, đem cát đá vận đưa lên núi, nhanh chóng lót đường, cảm thấy thật là kỳ diệu.

Đại Oa kỳ diệu, Đại Oa Hồ Lô Tử biến thành Thảo Lực Sĩ giống vậy kỳ diệu.

Kỳ diệu đồng thời, hắn lại có chút đau lòng.

Không phải là thương tiếc Thảo Lực Sĩ, mà là thương tiếc tiền làm đường, không dám làm đường xi-măng, đó là thiên giới. Nhưng chính là cát đá lót

đường cũng là không rẻ.

Nam Vân Huyện bên này là vùng núi, mua đá rẻ dễ dàng, hơn năm mươi là có thể mua một khối(m3), 20 khối đá hơn hai ngàn đồng tiền. Nhưng cát cũng không rẻ, đều đã tăng tới một trăm rưỡi một khối, một xe cát bây giờ phải năm, sáu ngàn, cũng còn khá là cát lớt đường không cần nhiều như vậy.

Một cái bàn sơn đường(đường núi xoắn ốc) phải kéo 20 xe đá, lại hỗn hợp mấy xe cát, đều là tiền.

Đừng nói đi thông thôn lối đi, ít nhất cũng có 6km tả hữu, lại phải hai ba chục xe cát đá. Sửa đường loại sự tình này, xác thực không phải là tư nhân tiêu lao bản có thể gánh vác trách nhiệm. Bất quá nếu muốn giàu, trước phải sửa đường, không đem đường sửa xong, Hoa Quả Sơn trái cây cùng trại chăn nuôi cũng không có biện pháp kịp thời tiêu thụ bên ngoài.

Trừ cát đá đường, hẳn còn phải ở trên núi làm mấy cái đá cuội đường mòn, Nam Vân Huyện tài nguyên nước cùng đá phong phú, đá cuội cũng không so với cát đá đắt hơn ít.

Đương nhiên, đá cuội lớt đường phải phối hợp xi-măng vôi vữa.

Nói tóm lại, sửa đường thì phải tiêu hết mấy trăm ngàn.

Mấy ngày nay, hẳn đều ở đốc công sửa đường, mỗi ngày đều ngược hướng nhà, cát đá xường cùng Hoa Quả Sơn ở giữa. Hôm nay mới vừa ăn cơm trưa xong, lại phải lái xe đi Hoa Quả Sơn, nhìn một chút thì công tiền độ.

Đại Oa ôm một cái chó nhỏ, theo kịp: "Ba, đem Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ mang theo đi, gia gia nói có thể đặt ở Hoa Quả Sơn nuôi."

Trong nhà tổng cộng tám cái chó con, tên rất có cá tính, kêu Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ, Lục, Thất, Bát. Dĩ nhiên, trước mặt còn có Vương Diệu Võ giao phó cho chúng nó cái họ —— Cầu.

Thật ra là họ cho bọn này, Vương Diệu Võ cùng Đại Oa hai cha con còn phát sinh qua một hồi tranh chấp.

Vốn là Đại Oa giữ vững chúng nó hẳn họ Đại: "Ba, người xem a, ta gọi là Đại Oa, chó đen kêu Đại Hắc, bọn chó nhỏ cũng hẳn theo ta họ, kêu Đại Nhất, Đại Nhị, Đại Tam, Đại Tứ, Đại Ngũ..."

"Thứ nhất, Đại Oa chẳng qua là người tên tắt, người đại danh còn không có lên, nhưng hẳn theo ta họ, ta họ Vương người cũng phải họ Vương. Thứ hai, chó không cần họ, loạn làm cái tên khiến nó biết đang gọi nó là được."

Đại Oa méo miệng: "Ba, chó con tại sao không thể có họ a, liền đem ta 'Đại' cho chúng nó làm họ, có được hay không a."

Dây dưa không được Đại Oa làm nũng, Vương Diệu Võ không thể làm gì khác hơn là điều hoà: "Kêu Đại Nhất, Đại Nhị quá khó nghe, có chút châm chọc học sinh cầu ý tứ, không ổn không ổn. Nếu nhất định phải cho chúng nó một cái họ, liền họ Cầu đi, bọn họ vốn chính là chó, có đúng hay không. Ngay cả Đại Hắc đều có thể họ Cầu, nó kêu Cầu Đại, phía sau gọi Cầu Nhất, Cầu Nhị..."

Lúc này Đại Oa ôm chính là Cầu Nhất, hai cái lông mày có bạch văn, sắp được hai tháng, lỗ tai là cụp, còn chưa tới tai dựng đứng thời điểm.

Cầu Nhất bởi vì hai cái lông mày màu trắng, ở bọn chó nhỏ bên trong lộ ra phá lệ bất phàm, bị trong nhà gọi đùa là "Bạch Mi Đại Hiệp", lại hoạt bát hiếu động, nhìn thấy người xa lạ liền nổi giận, nhe răng trợn mắt.

Dùng Vương Vinh Quân cách nói: "Con chó này lớn lên sẽ rất khá!"

Nếu cha nói có thể mang lên núi nuôi, Vương Diệu Võ sẽ không phản đối: "Đại Oa, vậy người liền đem Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ ôm lên xe, người theo chân chúng nó ngồi chung hàng sau đi, đừng cho con chó nhỏ lộn xộn, đem xe làm bẩn."

"Ân ân, ta quản chúng nó, không khiến chúng nó nhúc nhích." Đại Oa thật cao hứng đem năm cái chó nhỏ ôm lên xe, lần đầu tiên lên xe năm cái chó nhỏ có chút khấn trương, không cần Đại Oa quản, chính mình liền nằm úp sấp ở trên xe, không nhúc nhích.

Rất nhanh đi tới Hoa Quả Sơn.

Thảo Lực Sĩ vẫn còn đang cần cù sửa đường, bọn họ mặc dù không phải là người, nhưng trí lực cũng không thấp, đối với sửa đường cùng các loại việc vặt làm được rất xuất sắc. Thậm chí sẽ còn xây dựng ổ chó.

Ở thùng hàng phòng phía sau, chính là Đại Oa chỉ huy Thảo Lực Sĩ dùng gỗ cùng mảnh ngói, xây dựng một hàng ổ chó.

Ổ chó dùng gỗ chống đỡ, cách mặt đất có 20cm khoảng cách, bên trong cũng để rom rạ, phòng lạnh phòng nước.

"Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ nơi này chính là các người căn phòng, đi vào nhanh một chút." Đại Oa đem chó nhét vào vào một gian ổ chó, nhưng Cầu Nhất rõ ràng không thích nhà mới, mới nhét vào, lại xông ra.

Cầu Nhị, Cầu Tam, Cầu Tứ cùng Cầu Ngũ đồng dạng không thích nhà mới, nhét vào lại đi ra.

Lập đi lập lại giầy vò một hồi lâu, Vương Diệu Võ lên tiếng ngăn cản: "Đại Oa, đừng giầy vò, buổi tối đem hàng rào tre đóng lại, chúng nó chính mình sẽ

đi vào. Quay đầu người lại đem chậu cho chó ăn để ở chỗ này, chúng nó tự nhiên là biết nơi này chính là chỗ ở." Ổ chó vòng ngoài có một vòng hàng rào tre, cũng là Đại Oa chỉ huy Thảo Lực Sĩ làm, không có ý nghĩa gì.

"Ồ." Đại Oa không tiếp tục giầy vò, bắt đầu mang theo năm cái con chó nhỏ, khắp núi chạy.

Hắn chính là một cái không buồn không lo tiểu hài tử.

Trừ hỗ trợ trồng cây trồng rau, trên căn bản cũng đang suy nghĩ chơi thể nào đùa dỡn, Vương Giả Vinh Diệu là mỗi ngày tất phải chơi, đấu gà lưu cầu là sau giờ làm việc yêu thích, lên núi xuống sông là đúc luyện thân thể, trong lúc rảnh rỗi còn phải bơi lội mấy vòng.

Bây giờ mỗi ngày đều là mùa hè nóng bức, Vương Diệu Võ hận không được cả ngày cũng tránh ở trong xe ngồi máy điều hòa không khí, không thể nào hiểu được Đại Oa làm sao lại như vậy hiếu động, không có tinh thần uể oải thời điểm.

Có lẽ đây chính là Hồ Lô Oa cùng người khác bắt đồng?

...

Chạng vạng tối, cho năm cái chó con dứt hết cơm, Vương Diệu Võ trực tiếp đem nhét vào Hoa Quả Sơn. Sau này này năm cái chó con, chính là Hoa Quả Sơn Thủ Sơn Khuyển.

"Nói đến Thủ Sơn Khuyển, ba, người nói chúng ta này tám cái con chó nhỏ, có thể hay không ra một cái chân chính Thủ Sơn Khuyển?" Lúc ăn cơm, Vương Diệu Võ hỏi Vương Vinh Quân.

Vương Vinh Quân thích ở dửng dưng trước hút thuốc, hít một hơi, phun một ngụm khói, rất thích ý: "Sợ là không có cơ hội, Hoa Quả Sơn cũng bình, động vật gì cũng không có, bồi dưỡng không ra Thủ Sơn Khuyển. Thủ Sơn Khuyển không phải là muốn thả trong núi nuôi, để cho chính nó đi săn đuổi, bắt tiểu động vật, mới có thể dưỡng thành a."

Thường thường sơn dân đều có Thủ Sơn Khuyển truyền thuyết.

Vương Diệu Võ khi còn bé cũng không ít nghe loại này cổ sự, nói là có một loại chó, nó xuất thân rất phổ thông, cha mẹ đều là nông thôn chó đất, huyết đệ tỷ muội cũng bình thường, nhưng nó không giống. Nó sinh ra được liền so với khác chó ác, toàn bộ chó cũng không dám theo chân nó giao phong, dù là bày sới nhìn thấy, cũng phải chạy trốn.

Có thợ săn nuôi Thủ Sơn Khuyển, chưa bao giờ mang về nhà.

Thủ Sơn Khuyển sẽ tự mình ở trong núi bắt con mồi, bình thường không thấy được bóng dáng. Nhưng thợ săn sau khi vào núi, Thủ Sơn Khuyển sẽ trước tiên xông lại, bảo vệ thợ săn, thợ săn lúc rời đi sẽ đem thợ săn đưa rất xa. Có lúc quả thực săn đuổi không tới, cũng sẽ về nhà ăn chút canh thừa cơm cận cái gì, con mồi nhiều, sẽ còn hướng trong nhà đưa nhiều chút gà núi loại con mồi.

Bây giờ rất nhiều người đều nói Thủ Sơn Khuyển truyền thuyết là giả, không có như vậy chó.

Nhưng Vương Diệu Võ tin chắc, là có.

Hắn khi còn bé chỉ thấy qua một cái, là trong thôn một nhà cô quả ông già nuôi chó. Hình thể không lớn, lông cũng xốc xếch, nhưng là một con chó bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng đồ mắt liều mạng, không có nó không dám cắn sinh vật, có chó so với nó lớn hơn hai vòng cũng ần núp nó. Vương Diệu Võ mỗi lần đi ngang qua cô quả lão nhân gia, cũng đi đường vòng, không dám bị con chó này phát hiện.

Lúc đó rất nhiều tiểu đồng bạn đều nói, con chó này là thủ Sơn Khuyển.

Chẳng qua là sao... sau đó từ bên ngoài tới một con chó mẹ(cái), một đêm sau khi... cái này ác chó liền phé, tới người xa lạ, cũng chỉ là kêu hai tiếng, sau đó liền lười kêu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hoàng Đại Tiên người Cầu gia ở chỗ này

Mặc dù cái này Thủ Sơn Khuyển sau đó bị chó cái phé, nhưng cái này làm cho Vương Diệu Võ tin chắc, Thủ Sơn Khuyển là tồn tại. Dù sao chó đất lấy

ngàn vạn mà tỉnh, xuyên qua xuyên lại, kho Gen quả thực quá mạnh mẽ, sắp xếp tổ hợp, đi ra cái gì yêu ma quỷ quái cũng chẳng có gì lạ.

"Ba, đem năm con chó nhỏ nhét vào Hoa Quả Sơn, chúng nó có thể hay không sợ hãi?" Đại Oa lúc ăn cơm, lòng có chút không yên.

"Năm cái con chó nhỏ tại một chỗ, có cái gì sợ hãi, Hoa Quả Sơn đều dùng lưới sắt vây lại, dẫu thú gì cũng chạy không vào được, không gặp nguy hiểm."

Lời tuy như thế, nhưng Đại Oa vẫn còn có chút lo lắng.

Ngày thứ hai sáng sớm cơm nước xong, liền thúc giục Vương Diệu Vô lái xe dẫn hần đi Hoa Quả Sơn, nhìn một chút bọn chó nhỏ.

Vừa tới cửa lưới sắt, chuẩn bị dừng xe, liền nghe được Hoa Quả Sơn truyền tới trận trận tiếng chó sủa: "Đại Oa, người nghe, có phải hay không thật tốt, nhảy nhót tung bưng còn có thể kêu."

"Ừm."

Có thể là đói, chúng nó ở ở chó phụ cận kêu loạn, thấy Vương Diệu Vô xách thùng cơm tới, tất cả đều hùng hục vây lại, lại vừa là ngoắc đuôi vung vẩy, lại vừa là vòng vo, kích động.

Thùng cơm trong thức ăn thả vào trong chậu, năm con chó nhỏ nhanh chóng vùi đầu giành ăn. Đại Oa lần lượt kiểm tra một lần, phát hiện năm con chó nhỏ đều tốt, một chút chuyện không có, mới hoàn toàn yên lòng. Tháo xuống đỉnh đầu Tiểu Hồng Hồ Lô, đổ ra 18 Hồ Lô Tử, hóa thành mười tám cái Thảo Lục Sĩ.

Tiếp tục lên núi làm việc, lót đường.

Chính hần là đi theo Vương Diệu Vô sau lưng, theo bày xong một nửa bàn sơn đường từ từ đi, rất nhanh đi tới trên đỉnh núi. Lúc này mặt trời đã dần dần trở nên chói chang, hơi nóng từng đợt từng đợt đánh tới. Tầng đá vững vàng đứng ở đỉnh núi, sinh trưởng Hồ Lô Đăng, theo chiều gió phát phối.

Chanh, Hoàng, Lục, Thanh, Lam, Từ sáu cái hồ lô, tắm dưới ánh mặt trời.

"Đại Oa, người nói các đệ đệ của người rốt cuộc lúc nào đi ra, này cũng nhanh ba tháng, Chanh Sắc Hồ Lô vẫn là không có động tĩnh, ở bên trong ngay ngốc không bức bối à."

"Không biết đâu rồi, ngược lại ta ở bên trong hồ lô không sống được, sẽ đem ta cho chết ngộp."

Vương Diệu Vô vòng quanh tảng đá xoay quanh, ban đầu hần ở trên đá bị đập bể đầu, máu xuất ra ở phía trên, bị nhanh chóng hấp thu, ngay sau đó Đại Oa tựu xuất thế. Vừa xuống đất liền bắt đầu kêu hần là ba, cái này làm cho hần cảm thấy, có lẽ, Hồ Lô Oa xuất thế, cùng dòng máu của chính mình có quan hệ.

Nhìn qua giống như là nhỏ máu nhận chủ.

"Hay hoặc là, chẳng lẽ ta là thần tiên chuyển thế, ta có vô cùng cường đại huyết mạch, dòng máu của ta có thể kích thích Hồ Lô Oa sinh trưởng? Như vậy ta có muốn hay không lại chảy chút máu, rơi vãi trên đá?" Sở cầm một cái bên trên lừa thừa râu ria, Vương Diệu Vô thận trọng cân nhắc cái ý nghĩ này.

Nhìn một chút tay mình, những ngày qua mình cũng làm không ít việc, trên tay cũng mài ra vết chai.

Vừa nghĩ tới cắt tay chảy máu, liền có chút hơi sợ: "Không thể hành động thiếu suy nghĩ, trước cần thận hỏi một chút Đại Oa, tình cảnh lúc đó rốt cuộc là nguyên nhân gì."

Hần bắt đầu hỏi Đại Oa: "Người chưa có xuất thế trước, cũng sinh trưởng ở địa phương nào?"

"Trong hồ lô a."

"Hồ lô kia cây mây sinh trưởng ở nơi nào?"

"Trên tảng đá a."

Vương Diệu Vô cuồng mồ hôi: "Kia tảng đá lại ở đâu?"

"Nó không phải ở đây chúng ta Hoa Quả Sơn bên trên ấy ư, ba, ta chính là ở Hoa Quả Sơn sinh trưởng Hồ Lô Oa nha." Đại Oa thiên chân vô tà trả lời.

Rất hiển nhiên, bức bối ở trong hồ lô hần, không biết tảng đá này lai lịch, cũng không biết mình làm sao tới.

"Vậy, người lúc đó khi xuất hiện trên đời, có phải hay không cảm nhận được cái gì kích thích, thí dụ như một cỗ lực lượng thần bí, đến từ dòng máu của ta?"

"Không biết đâu rồi, ngược lại ta cảm giác ba người đang ở phụ cận, cộng thêm quá bức bối, cho nên ta liền phá vỡ hồ lô đi ra a. Ba, ta trước cũng từng nói với người á." Đại Oa nhắc nhở, trước Vương Diệu Vô liền hỏi qua hần mấy lần, muốn biết rõ ràng Hồ Lô Oa lai lịch.

Không biết sao đây là một cái bí ẩn chưa có lời đáp.

Mặc dù không có lấy được câu trả lời chính xác, nhưng Vương Diệu Võ vẫn cảm thấy có lẽ chính là mình huyết dịch kích thích Đại Oa giác quan.

Bây giờ ba tháng trôi qua, Nhị Oa cũng nên thành thực, cũng có thể thử một chút có thể hay không kích thích xuống.

Hắn rút ra bên hông đeo chùy thủ, duỗi ra tay trái mình, dùng chùy thủ khoa tay múa chân một chút, sau đó hít một hơi, lại khoa tay múa chân một chút, lại hít một hơi, còn tiếp tục khoa tay múa chân.

"Ba, người đang làm gì nhỉ?"

Vương Diệu Võ vốn định thuận miệng trả lời một câu "Muốn luyện thần công, tất tiên tự cung", nhưng cảm giác được lời nói này đi ra sẽ dạy hư hải tử, liền nói: "Ta chuẩn bị làm một cái hết sức nghiêm túc khoa học thí nghiệm, thí nghiệm một chút có thể hay không đem người nhệ đệ cho lấy ra."

Bị Đại Oa như vậy chen vào, dừng khí tựa hồ gồ lên đến, hắn chợt dùng chùy thủ ở trên đầu ngón tay vạch một cái.

"A!"

Hết thắm một tiếng, đầu ngón tay bị phá vỡ, máu tươi chảy ra. Hắn nhìn đau, vội vàng đem điểm này lượng nhỏ máu, lau ở trên tảng đá, sau đó yên tĩnh chờ huyết dịch bị hấp thu.

Chẳng qua là, chờ ba phút, huyết dịch cũng sắp ngưng kết, tảng đá lại không có chút nào hấp thu dấu hiệu.

"Ồ?"

Vương Diệu Võ cau mày, tình huống cùng dự liệu không giống nhau.

"Cha, thí nghiệm thành công sao? Đệ đệ của ta nói thế nào?" Đại Oa cho là Vương Diệu Võ đang cùng hồ lô trao đổi đây.

Vương Diệu Võ nhàn nhạt gật đầu một cái: "Đệ đệ của người nói thời cơ chưa tới, còn phải lại chờ, đi thôi, chúng ta xuống núi."

Chờ hắn mang theo Đại Oa đi xuống núi, Hồ Lô Đẳng bên trên treo Chanh Sắc Hồ Lô, bỗng nhiên run rẩy dữ dội một hồi lâu, nhìn thần thái, phảng phất là đang cười.

Lay động một hồi lâu mới dần dần bình tĩnh lại.

...

Mới vừa mới vừa đi tới giữa sườn núi, dưới chân núi lại truyền tới kêu loạn tiếng chó sủa.

"Này mấy cái chó con, thế nào hôm nay réo lên không ngừng, bình thường cũng không thấy chúng nó như vậy thích sủa." Vương Diệu Võ suy nghĩ, chờ đến dưới chân núi, đi tới ổ chó bên cạnh mới phát hiện chúng nó lớn tiếng kêu là có nguyên nhân.

"Ba, đó là cái gì?"

"Là Hoàng Thử Lang!"

Ổ chó bên cạnh, năm con chó nhỏ làm thành một vòng, đem một cái màu vàng da lông vật nhỏ vây vào giữa, đầu không lớn, so với chó nhỏ thẳng nhóc con đều phải nhỏ rất nhiều, là nông thôn thường gặp tiểu động vật Hoàng Thử Lang. Bên này cũng gọi Hoàng Lang Tử, thuộc về khi còn bé nghe cổ sự nhân vật chính.

Liên quan tới Hoàng Thử Lang cổ sự, ngàn ngàn vạn vạn, tổng kết lại chính là, vật này rất tà môn.

Tước hiệu Hoàng Đại Tiên, thấy chi không rõ.

Mặc dù phần lớn đều là mê tín truyền thuyết, nhưng Vương Diệu Võ cảm thấy bất kể có thật hay không, đem vật này đuổi đi là được "Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ để nó đi, đừng cản."

Đáng tiếc Hoàng Thử Lang tựa hồ phạm chó giận, bọn chó nhỏ vây quanh nó, chính là không để cho nó đi.

Vương Diệu Võ dứt khoát đi tới, phải đem chó nhỏ xua đi. Năm con chó nhỏ dĩ nhiên không dám nghịch lại Vương Diệu Võ, lúc này tản ra, trống đi một lỗ hổng.

Hoàng Thử Lang thấy cơ hội, lập tức hướng lỗ hổng chạy.

Nhưng nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Cầu Nhất chợt tiến lên, nhắm ngay Hoàng Thử Lang cổ chính là cắn một cái, đem kinh ngạc không kịp Hoàng Thử Lang trực tiếp đụng ngã, trên đất lăn tằm vài vòng. Hoàng Thử Lang đưa chân đập loạn, Cầu Nhất mặc dù chỉ là hai tháng chó con, nhưng

lại gắt gao cắn Hoàng Thử Lang cổ không nhả ra.

Này biến cố nhìn đến Vương Diệu Vô kinh ngạc đến ngất người, lúc nào, chó con cũng mạnh như vậy.

"Không phải a, Cầu Nhất người thật là một cái Thủ Sơn Khuyển sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Bổng nhiên nghĩ thông suốt ý nghĩ

Hoàng Đại Tiên chết, chết ở một cái hai tháng chó nhỏ trong miệng.

Đây là một cái bi thương cố sự, Vương Diệu Vô vốn là không muốn giết nó, muốn thả nó một con đường sống. Không biết sao nó mệnh trung chủ định một kiếp này, thành tựu Cầu Nhất uy danh hiển hách.

Lúc này Cầu Nhất, liền đứng ở Hoàng Đại Tiên bên cạnh thi thể, cả người đều là vết thương, đó là Hoàng Đại Tiên gãy giữa lúc ở trên người nó lưu lại vết thương, không chỉ không có khiến nó chật vật, ngược lại thêm mấy phần uy vũ.

"Ba, Cầu Nhất quá lợi hại, ta thích nó!" Đại Oa kêu lên.

Cầu Nhị, Cầu Tam, Cầu Tứ, Cầu Ngũ cũng trong mắt chó lộ ra sùng kính vẻ mặt, vây quanh ở Cầu Nhất bên người, thay nó liếm vết thương. Cầu Nhất không nghĩ ngờ chút nào, trở thành chó nhỏ bên trong, chân chính thủ lĩnh. Vốn là tám cái chó nhỏ cũng không biết ai trước ai sau, xếp hạng cũng là qua loa lên.

"Nếu như không gặp gỡ chó mẹ truy lạc, Cầu Nhất chắc có cơ sẽ trở thành một cái chân chính Thủ Sơn Khuyển." Vương Diệu Vô chắc như đinh đóng cột nói.

Chợt nhớ tới cái gì: "Đúng, ta nhớ được Cầu Nhất hẳn bản thân liền là một con chó cái chứ? Không tệ không tệ, như vậy nó trở thành Thủ Sơn Khuyển xác suất lại tăng thêm, sau này nhiều thêm mang Cầu Nhất đi trong núi săn thú, bồi dưỡng nó săn thú bản lãnh."

"Ba, tại sao chó cái trở thành Thủ Sơn Khuyển xác suất lớn hơn?" Đại Oa có chút không rõ.

"Tiểu hài tử không cần phải hiểu cái này, biết chưa."

"Không hiểu."

"Làm bộ chính mình minh bạch."

"Hắc hắc ha ha, ta minh bạch!" Đại Oa biểu tình rất cứng rắn phối hợp Vương Diệu Vô, tiếng cười không có như vậy tự nhiên.

Hoàng Thử Lang da lông rất hoàn chỉnh, Cầu Nhất cần lực tổng hợp kinh người, chẳng qua là đem nó cổ họng cắn bể, không có thương tổn trên người. Vương Diệu Vô nhìn đến cổ thi thể này, có chút khó giải quyết. Trước hắn không muốn để lại Hoàng Thử Lang, là bởi vì nông thôn có loại này mê tín kiêng kỵ, nhưng nếu cắn chết, vẫn là phải xử lý.

Dứt khoát cho cha gọi điện thoại: "Ba, Cầu Nhất quá khỏe, lại cắn chết một cái Hoàng Thử Lang, Hoàng Thử Lang là vứt bỏ, hay lại là mang trở về xử lý?"

"Trong nhà không ai dám ăn thịt Hoàng Lang Tử đi, trước mang về lột da, ta đi trong thôn hỏi một chút có nhà nào dám ăn, ai dám ăn liền đem thịt đưa cho họ. Da lưu lại, mùa đông có thể làm đôi bao tay, mặc ấm áp. Đúng, đem Cầu Nhất cũng mang về, ta cho nó bôi ít thuốc, con chó này phải thật tốt bồi dưỡng."

Cầu Nhất đón xe, rạng rỡ về nhà.

Hương thụ được cao cấp phục vụ, Vương Diệu Vô cho nó tắm, Vương Vĩnh Quân cho nó bôi lên thuốc, quay đầu còn hầm một nồi cháo thịt cho nó hưởng dụng.

Sinh hoạt coi là thật vui thích.

Hoàng Thử Lang bị Vương Vĩnh Quân thuận thực lột da, da lọc đi dầu mỡ sau, dùng côn gỗ chống lên đến, treo trên tường, chờ phơi nắng mấy ngày sau là có thể đặc chế.

Hoàng Thử Lang cái đuôi thì bị Vương Diệu Võ cắt đi, hần mới vừa rồi ở trong giới bằng hữu khoe hình, khoe Cầu Nhất sẵn giết Hoàng Đại Tiên hình, sau đó Chu Đại Mao liên lạc hần: "Đại Võ, Hoàng Đại Tiên cái đuôi để lại cho ta, cái này Hoàng Đại Tiên màu lông rất không tồi, lông đuôi thích hợp chế bút lông."

Hoàng Đại Tiên lông đuôi chế thành bút lông, kêu lang hào, thường thấy nhất bút lông chủng loại một trong.

"Không thành vấn đề, buổi tối đưa qua cho người, thuận tiện ăn chung thịt nướng."

Đại Phó Đầu Trần gần đây mới mở một nhà quán đồ nướng, ông chủ là Vương Diệu Võ người quen, THCS đồng học Trương Vĩ, dĩ nhiên, hần với Trương Vĩ ở trường học quan hệ tương đối. Dĩ nhiên, đồng học cảm tình nhất định phải so với người bình thường mạnh, Vương Diệu Võ đi ăn, Trương Vĩ cũng khách khí không lấy tiền, nhưng Vương Diệu Võ vẫn là trả tiền.

Vốn nhỏ làm ăn, kiêng kỵ nhất chính là chỗ này khách sáo, chân kim bạch ngân ảnh hưởng thu nhập.

Vương Diệu Võ trong nhà trồng rau mà sống, hần rất nhỏ liền biết đạo lý này, dù là thân thích tới mua thức ăn, cũng sẽ đưa tiền, nếu không giả bộ phóng khoáng, sớm muộn phải thua thiệt một đay quần.

Lái xe đến Chu Thượng Trang bút nghệ tiệm, phát hiện Chu đại Mao muội muội Chu Tiểu Mao cũng ở đây.

Chu Tiểu Mao là một học sinh trung học đệ nhị cấp, dáng dấp thanh mảnh đáng yêu, tròn vo gương mặt, cười lên rất khả ái. Dĩ nhiên, cùng Chu Đại Mao như thế, Tiểu Mao là năng tên tắt, đại danh gọi là cái gì, Vương Diệu Võ còn thật không biết.

"Đại Võ ca,." Chu Tiểu Mao nhẹ nhàng kêu một tiếng.

"Tiểu Mao cũng ở đây a." Vương Diệu Võ cầm trong tay Hoàng Đại Tiên cái đuôi, đưa cho Chu Đại Mao, xoay người đối với Chu Tiểu Mao nói, "Đi, Đại Võ ca mời khách, đi ăn thịt nướng."

"Được." Chu Tiểu Mao tự nhiên phóng khoáng, không có khách khí.

Đến quán đồ nướng, gọi một đồng lớn thịt nướng, Trương Vĩ nhiệt tình đưa ba bình Vương Lão Cát. Lại cùng Vương Diệu Võ than phiền: "Vương đại lão bản, nhà người hữu cơ rau cải quá khó khăn mua đi, ba của người cũng chừng mấy ngày không bán rau xanh, ta bên này thật là nhiều người đều muốn ăn nhà người rau họ."

"Không có cách nào, sản lượng theo không kịp, với mấy quán cơm đặt hợp đồng, trước tiên cần phải bảo đảm tiệm cơm cung ứng. Gần đây lại cùng huyện thành tiệm cơm ký hợp đồng, thật theo không kịp bán. Bất quá thỉnh thoảng thu hoạch nhiều mà nói, cha ta sẽ còn đi chợ rau bán."

Chu Đại Mao nói: "Lại nói, Đại Võ, trực tiếp cho tiệm cơm đưa chính là được rồi, còn muốn cho ba của người đi ra bày sạp làm gì."

"Ta cho tới bây giờ liền không ủng hộ hần bày sạp, nhưng hần không muốn, bày sạp cũng nhiều năm, cái thói quen này sửa không được. Hơn nữa hiện tại cũng là mướn người trồng rau, không có bao nhiêu yêu cầu hần bận rộn, hần không ở không được, luôn muốn tìm một ít chuyện làm một chút."

"Không bằng cho đại thúc mở một cái rau cải siêu thị đi." Chu Tiểu Mao đề nghị.

"Mở rau cải siêu thị?" Vương Diệu Võ chân mày cau lại, cảm thấy đề nghị này thật tốt, thuê một cái phòng ở mặt đường, mở một nhà rau cải siêu thị, tiêu thụ nhà mình rau cải, ngược lại cũng là một cái tiêu thụ con đường. "Đây cũng là phương hướng tốt, bất quá tạm thời không làm đến, rau cải sản lượng cũng phẩm loại cũng không đủ."

...

Mặc dù tạm thời không có ý định mở rau cải siêu thị, nhưng Chu Tiểu Mao đề nghị vẫn là để cho Vương Diệu Võ suy nghĩ hồi lâu.

Hần nghĩ càng nhiều là rau cải trái cây siêu thị, cũng chính là rau quả tiệm, trong nhà vườn rau xanh cung cấp rau cải, Hoa Quả Sơn cung cấp trái cây, có lẽ là một cái tương đối khá ý nghĩ.

Rau quả tiệm thích hợp ở huyện thành, hoặc là thành phố.

Từ Đại Phó Đầu Trần đến huyện thành, chỉ cần không tới ba mươi phút đường xe, cho dù đến Uyển khu thành thị, đại khái cũng chỉ có một giờ đường xe, đi tốc độ cao mà nói nhanh hơn, giao hàng hoàn toàn không thành vấn đề.

"Đến lúc đó rồi hãy nói, trái cây sớm nhất sang năm mới có thể phủ lên bờ đào, muốn mở rau quả tiệm, sớm nhất cũng phải chờ sang năm lại nói." Vương Diệu Võ không nữa suy nghĩ cái vấn đề này.

Ngược lại suy nghĩ một cái vấn đề kế —— nuôi dưỡng vấn đề.

Trước hẳn kế hoạch là làm lập thể nuôi dưỡng kế hoạch, thí dụ như cây ăn quả cùng gà, ngỗng cùng cá loại này hỗn hợp nông nghiệp. Nhưng là bây giờ đầu rồi, trồng rau trồng cây ăn quả giá trị, rõ ràng so với nuôi dưỡng càng kiếm tiền, như vậy còn cần phải nuôi dưỡng làm gì, nuôi dưỡng cũng không có chuyên nghiệp Thảo Lục Sĩ hỗ trợ.

Làm việc chết bỏ, sợ rằng còn không kiếm được tiền.

Không có Thảo Mộc Chi Linh gia tri, xuất phẩm gà thịt cá trứng, sức cạnh tranh khẳng định không cao.

"Ồ kia, vừa nghĩ như thế, ta khoảng thời gian này ý nghĩ cũng không có thay đổi đến, ta hoàn toàn chỉ cần trồng cây cùng trồng rau là được, không cần phải làm nuôi dưỡng a!"

Mấy ngày nay hẳn lại là kéo lưới sắt, lại vừa dọn dẹp dòng sông, lại chuẩn bị ao cá thủ tục, bây giờ suy nghĩ một chút, căn bản là lẫn lộn đầu đuôi, tìm cho mình nặng nhọc.

Chăn nuôi bao nhiêu năm, phòng chừng cũng không sánh nổi trồng rau nửa năm thu nhập.

"Cho nên, chăn nuôi nên dừng lại?" Vương Diệu Vô từ trên giường ngồi dậy, nhìn ngoài cửa sổ ánh trăng trong ngần, có chớp mắt mê võng, "Không làm chăn nuôi, lại không chuẩn bị mở rộng trồng trọt quy mô, như vậy ta bây giờ, tương đương với nói là không có chuyện làm?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Củ cà rốt tại sao không thể có Vương

Hoa Quả Sơn có thể cải tạo cũng đã cải tạo, vườn rau xanh nên xây dựng cũng đã xây dựng.

Nuôi dưỡng ý nghĩ bị hủy bỏ, Vương Diệu Vô thật không có chuyện làm.

Mỗi ngày mang theo Đại Oa, phun ra một lần Thảo Mộc Chi Linh sau, còn lại chính là để cho Thảo Lục Sĩ thu hoạch rau xanh, đóng gói, chờ tiệm cơm tới chờ đi.

Sau đó để cho Thảo Lục Sĩ đi sửa đường.

Lượng công việc nghiêm trọng tuyệt xuống.

Hơn nữa có lúc, rau cải cùng cây ăn quả cũng không cần ngày ngày tưới Thảo Mộc Chi Linh, lượng công việc càng thừa thớt. Bán rau xanh, cân nặng, trồng rau các thứ chuyện, cha mẹ cũng trực tiếp an bài xong, căn bản không yêu cầu hẳn nhúng tay.

Nằm ở trên ghế xích đu, thoải mái.

Vương Diệu Vô cùng Đại Oa một người bung một bộ điện thoại di động, chung một chỗ đánh xếp hạng, chủ yếu là Vương Diệu Vô kéo Đại Oa đi lên. Đại Oa kỹ thuật khoảng cách Vương Diệu Vô còn có nhất định chênh lệch, lúc này Đại Oa lựa chọn hẳn thích nhất Triệu Vân, đó là anh hùng được tặng sau khi nạp tiền lần đầu. Vương Diệu Vô là dùng chính mình thích nhất ngốc nghếch chém chém chém Kai.

"Ba nhanh cứu ta, ta sắp chết, ta sắp chết!" Đại Oa ngón tay út nhanh chóng hoạt động màn hình điện thoại di động, ở một bên đại hồng đại khiêu.

Đây chỉ là cấp thấp trận đấu.

Kim Cương đăng cấp Vương Diệu Vô vô cùng ổn định: "Không việc gì, người trước thò đầu, hấp dẫn hóa lực... chết là đi, chết không việc gì, ta quanh co đến phía sau, đưa bọn họ hết thầy giết... Nhìn kỹ, nhìn người ba ta mở đại chiêu, một đao một mạng! Ta chém chém chém chém, 2 kỹ năng đùng đùng đùng, muốn chạy, xem ta 1 kỹ năng chậm lại, thoáng hiện, ta chém nữa chém chém!"

Tiếp lấy liền nghe được máy tính ở điện cuồng hét lên.

"Double-Kill(song sát)."

"Triple-Kill(tam liên sát)."

"Quadra-Kill(tứ liên sát)."

Vương Diệu Võ vẫn còn ở mảnh đầm điện thoại di động: "Cũng đừng đoạt, cũng đừng đoạt, ta muốn ngũ liên sát, Ngu Cơ người cút ngay cho ta!"

Nhưng ngay sau đó liền phát ra một tiếng tuyệt vọng rống giận: "Mẹ nhà nó người đại gia Ngu Cơ, ta ngũ liên sát!" Đồng đội Ngu Cơ cướp mạng cuối, cắt đứt Vương Diệu Võ ngũ liên sát giấc mộng, ngũ liên sát a, đây chính là Vương Giả Vinh Diệu cường giả tiêu chí, không có ngũ liên sát căn bản ngại nói mình là cao thủ.

Nhưng, chính là đồng đội Ngu Cơ, nhẹ nhàng một cái ACE, cướp đi người thứ năm.

Đại Oa cùng chung mối thù, la lớn: "Ồ kia, ba ngũ liên sát không có, ta mất hứng, ba, chúng ta không muốn mang Ngu Cơ chơi đùa, để cho chính nàng đi đánh đơn, chúng ta tại cùng nhau."

Đối phương đoàn diệt, cả đội nhất cổ tác khí xông lên cao điểm, phá hủy thủy tinh tháp.

Ván này thắng.

Nhưng Vương Diệu Võ một chút không vui, buồn buồn không vui, không đề được tinh thần, vẫn còn ở tiếc cho chính mình ngũ liên sát: "Mẹ trứng, một chút quy củ cũng không biết, thấy đồng đội muốn bắt ngũ liên sát, còn không mau tác thành! Ta mỗi lần thấy đồng đội muốn ngũ liên sát, cũng liều mình kháng tháp, tác thành đồng đội!"

Ở 'thuốc độc' trong, cảm ngũ liên sát cũng không dễ dàng, khả năng chơi mấy mươi cục, cũng không đụng tới một cơ hội.

Dưới bình thường tình huống, hơi chút biết chơi cũng sẽ chọn tác thành đồng đội, đây mới là đoàn đội tinh thần. Không phải cố ý cướp cũng không tính, gắng gượng cướp đồng đội năm giết, cũng là người xấu.

"Đại Oa, chính người chơi đi, ta đi luyện thư pháp, bình tâm tĩnh khí."

"Ba lại dẫn ta đánh một ván a, ta lập tức phải lên tới Bạch Kim đẳng cấp, còn kém hai khóa ngôi sao."

"Không được, ta tâm tính nổ mạnh, đánh không được."

'Thuốc độc' trò chơi này, tâm tính so với kỹ thuật còn mấu chốt, tâm tính loạn lên, đánh thì không được chương pháp. Vương Diệu Võ thấu hiểu rất rõ, có lúc tâm tính nổ mạnh sau, đánh như thế nào thế, phải chậm một chút. Luyện tập thư pháp chính là tốt nhất thư giản tâm tính phương pháp, có thể nuôi ra một cô tính khí.

Tiếp tục viết phóng theo « Nhan Cần Lễ Bi », bút lông cừu chấm mực, nhất bút nhất hoạ, công phu cẩn thận nắn nót.

"Ừ, ta « Nhan Cần Lễ Bi » trên căn bản nhanh muốn đại thành, dựa theo Đại Mao cho ta chế định luyện tập bước, bước kế tiếp phải bắt đầu luyện tập Trữ « Toại Lương Khải Thư », « Nhạn Tháp Thánh Giáo Tự », « Âm Phủ Kinh », « Nghê Khoan Tán » này ba quyển tự thiếp luyện giỏi là có thể chuyển luyện ta thích nhất hành thư."

Khải Thư là thư pháp cơ sở, Khải Thư luyện không được, liền đem không cầm bút lông chữ, đây là kiến thức cơ bản.

Kiến thức cơ bản không được, muốn luyện Hành Thư, Thảo Thư, là rất khó khăn.

Nhất thiên tự thiếp viết phóng theo hoàn thành, nhất thời cảm giác cả người cũng tâm bình khí hòa, thư pháp điều dưỡng thể xác và tinh thần năng lực, không phải tùy tiện nói một chút.

"Có thể." Vương Diệu Võ rửa sạch sẽ bút lông, lần nữa cảm điện thoại di động lên, "Đại Oa, đến, ta mang người tiếp tục kéo hạng, tranh thủ cho người sớm ngày lên Kim Cương, lãnh hội cao cấp trận đấu mị lực."

...

Buổi chiều, sắc trời âm trầm, nhìn trời lại muốn mưa. Khí tượng dự báo nói, gần đây ba ngày, Uyển Thành thành phố địa khu, đều có mưa to.

Vương Vinh Quân đứng ở vườn rau bên trong, nhìn một mảnh ruộng củ cà rốt.

Trầm ngâm chốc lát, đứng dậy đem Vương Diệu Võ gọi ra: "Tiểu Võ người tới xem một chút, cái này củ cà rốt có phải hay không có chút khác biệt." Hẳn chỉ ruộng củ cà rốt bên trong một củ to dài củ cà rốt.

Mảnh ruộng này trồng là cái loại có thể coi như trái cây ăn củ cà rốt trắng, Vương Vinh Quân chỉ cái kia củ cà rốt, có hơn nửa củ cũng lộ trần bên ngoài, có thể thấy một cái rất rõ ràng phân nhánh, nói cách khác, nó củ phân chia hai cây. Nhìn qua giống như hai cái bắp đùi như thế.

"Này hình dáng có chút khác, ta tới đem đất gỡ ra, nhìn một chút." Cấu tạo tính chất đất rất xốp, Vương Diệu Võ tùy tiện liền gỡ ra, thấy cặp chân đại khái, quả thật rất giống.

Nửa so sánh với chung quanh củ cà rốt, có thể cảm giác, củ cà rốt này ít nhất là lớn gấp ba.

"Ba, này củ cà rốt đột biến Gen đi, lớn như vậy."

Vương Vĩnh Quân lại thần bí nói: "Người nhìn thêm chút nữa chung quanh nó củ cà rốt, cách xa một chút, nhìn kỹ."

Vương Diệu Võ không biết thật sự, đứng xa một chút, nhưng nhìn một hồi lâu, cũng không phát hiện có cái gì bất đồng. Vẫn lại là trái qua Vương Vĩnh Quân nhắc nhở, mới nhìn ra một chút manh mối: "Quả nhiên, cái này củ cà rốt có loại chúng tinh cùng nguyệt cảm giác, chung quanh củ cà rốt, lớn nhỏ theo thứ tự giảm dần, đến vòng ngoài một thước, củ cà rốt đầu liền khôi phục như thường."

Đây là một cái rất có ý tứ hiện tượng.

Vương Diệu Võ chính mình suy nghĩ không hiểu, lập tức đem Đại Oa gọi qua: "Đại Oa, người sẽ trồng rau, người nhìn ra manh mối gì sao?"

Đại Oa nhìn một chút củ cà rốt lớn, ồ một tiếng, sau đó nói: "Ba, gia gia, đây là củ cà rốt Vương!"

"Cáp?"

"Củ cà rốt còn có Vương?"

Vương Diệu Võ cùng Vương Vĩnh Quân đầu óc mơ hồ.

Đại Oa lại nghiêm túc nói: "Ba không phải nói con chó nhỏ bên trong có Thủ Sơn Khuyển, là lợi hại nhất con chó nhỏ à. Củ cà rốt bên trong cũng có lợi hại nhất củ cà rốt, chính là củ cà rốt Vương. Củ cà rốt Vương cùng bình thường củ cà rốt không giống chứ, nó có thể sinh trưởng thật nhiều năm, hàng năm cũng có thể kết một đồng lớn củ cà rốt con, có thể trồng ra tốt hơn phẩm chất củ cà rốt."

"Còn có loại chuyện này?"

"Có a." Đại Oa nhảy lên vườn rau, sờ một cái củ cà rốt lớn, "Hắc hắc, ba, gia gia, nhà chúng ta thì có củ cà rốt Vương, ta có lợi hại hay không, nhanh như vậy liền trồng ra củ cà rốt Vương, ha ha!"

"Lợi hại, lợi hại." Vương Vĩnh Quân vui tươi hơn hờ tán dương Đại Oa.

Đại Oa nhất thời ưỡn ngực nhỏ, kiêu ngạo toét miệng cười to, lại đem mắt nhìn thấy Vương Diệu Võ, hy vọng lấy được hân tán thưởng.

Vương Diệu Võ đưa ra ngón tay cái, cho Đại Oa điểm một cái khen ngợi, tâm lý lại kích động không thôi: "Đại Oa trông phổ thông phẩm loại củ cải trắng, cũng đã đánh thắng các phẩm loại củ cải trắng, nếu như dùng củ cà rốt Vương hạt đi trồng ra củ cà rốt, phẩm chất nên đạt tới cái dạng gì trình độ? Linh Quả?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Trái cây thành Vương lý luận

Thấy rằng củ cà rốt Vương xuất hiện, cho Vương Diệu Võ mang đến rất lớn trùng kích, để cho hắn cảm giác, tương lai Hoa Quả Sơn có lẽ thật có thể trở thành tiên gia đất lành.

Suy nghĩ một chút, đủ loại siêu phẩm chất cao rau cải, trái cây tề tụ, người ăn sau khi, lại sẽ tốt đẹp đến mức nào nơi.

Hiện tại hắn nhà ăn rau cải, đều là từ trồng trọt nhân tạo rau cải, lâu dài sử dụng sau khi rõ ràng cảm giác, thân thể so với lúc trước muốn tốt hơn. Nhất là cha mẹ của hắn, vốn là giấc ngủ chất lượng cũng không tốt, bây giờ giấc ngủ chất lượng có rất lớn đề cao, có thể một cảm giác ngủ tới hừng sáng mới tỉnh.

Những thứ này phẩm chất cao rau cải, nhất là rau cải bên trong Vương, "Vương trồng rau cải", cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ cũng có thể làm được.

Không phải là Linh Quả hơn hẳn Linh Quả.

"Viên này củ cà rốt Vương, cần đem nó chăm sóc kỹ, chờ nó nở hoa kết hạt sau, sẽ dùng nó hạt tới trồng trọt ra củ cà rốt mới ... Liền kêu La Bạc

Vương đi, sau này coi như Hoa Quả Sơn rau quả quyền đầu sản phẩm."

Củ cà rốt Vương kích thích Vương Diệu Võ thật nhiều hứng thú.

Cái này làm cho hắn ở sau đó thời gian, trong nhà mười bốn mẫu vườn rau xanh, tất cả đều kiểm tra một lần, hy vọng còn có thể tìm được một viên tương tự củ La Bắc Vương. Nhưng rất là tiếc nuối, rau cải trồng trọt diện tích lớn nhất, một gốc một gốc bên trong không có đặc thù một cây, dưa leo, quả cà, ớt xanh cũng không có đặc thù một cây.

Rau cải Vương có thể gấp mà không thể cầu.

"Đại Oa, rau cải có thể trồng ra rau cải Vương, như vậy cây ăn quả sẽ có hay không có cây ăn quả Vương?" Vương Diệu Võ cảm thấy, Đại Oa trên người còn có rất nhiều bí mật hoặc là bản lĩnh, chờ đợi vạch trần.

Hắn tuyệt đối không chỉ là ngoài mặt thích hắc hắc ha ha, yêu trồng cây trồng rau Hồ Lô Oa.

Đại Oa ngoe đầu suy nghĩ, một hồi lâu mới nói: "Ba, rau cải Vương rất khó thấy, cây ăn quả Vương ta không biết có hay không, nhưng là có trái cây Vương. Chính là trên cây ăn quả lớn nhất, tối ngon một cái, không phải tất cả cây ăn quả cũng có thể kết xuất trái cây Vương, nhưng là có thể kết xuất trái cây Vương cây ăn quả khẳng định còn có thể kết xuất càng nhiều trái cây Vương, đại khái cũng lấy gọi là cây ăn quả Vương."

Rau cải bên trong có rau cải Vương.

Cây ăn quả có thể kết xuất trái cây Vương.

Đại Oa tiếp tục nói: "Thật ra thì rau cải Vương, cũng là trái cây Vương một loại, giống như gia gia phát hiện củ cà rốt Vương, nó củ chính là trái cây Vương. Cho nên củ cà rốt Vương kết xuất tới hạt, có rất lớn tỷ lệ trồng ra củ cà rốt Vương, cũng rất nhiều rất nhiều phẩm chất cao củ cà rốt lớn."

"Kia trái cây Vương mầm mống, cũng có thể trồng ra cây ăn quả Vương?"

"Hắn đi, ba, ta cũng không biết đây."

Đại Oa chẳng qua là vốn có thể nói ra chính mình đối với thực vật hiểu biết, Vương Diệu Võ thêm chút sửa sang lại, liền làm rõ một cách đại khái lý luận —— trái cây thành Vương lý luận.

Thực vật tinh hoa nhất vị trí, phần lớn đều là lấy trái cây, cũng chính là mầm mống là nhất. Coi như thai nghén đời kế tiếp tinh hoa vị trí, ở dưới sự giúp đỡ của Đại Oa Thảo Mộc Chi Linh, có tỷ lệ đột phá sinh mệnh ràng buộc, cải thiện tự thân phẩm chất, hoặc có lẽ là đột biến Gen, trở thành trái cây Vương.

Đương nhiên, có chút thực vật tinh hoa vị trí, không phải là trái cây, thí dụ như củ cà rốt, thân thể nhỏ vô cùng, hấp thu được Thảo Mộc Chi Linh, bản thân liền có thể đột phá sinh mệnh ràng buộc, tiến hóa đến một cái khác giai đoạn. Nó tinh hoa là nó củ, củ thay đổi, liền đại biểu Gen thay đổi, nó củ giống nhau là trái cây Vương.

"Đại khái chính là như vậy!" Vương Diệu Võ cầm nắm quyền đầu, "Tiếp theo thời gian, ta muốn tìm ra trái cây Vương, đại lực bồi dưỡng trái cây Vương, để hoàn thành Hoa Quả Sơn rau quả đời mới, để cho trái cây Vương đầy khắp núi đồi!"

Có một bức mới hoành vĩ lam đồ.

Vương Diệu Võ đầu chỉ lại trở lại, hai mươi hai tuổi người trẻ tuổi, không bao giờ thiếu chính là cảm xúc mạnh mẽ.

Đại Oa cũng theo kích động: "Ba, ta muốn trồng rất nhiều rất nhiều cây ăn quả cùng rau cải, chúng ta lại nhận thù mấy cái núi hoang đi, mới trồng như vậy mấy cái núi, ta Thảo Mộc Chi Linh đều dùng không hết, một chút không đã ghiền đây."

"Người như vậy thích trồng cây sao?"

"Ân a, ta thích trồng cây trồng hoa trồng thảo, ba, ta là muốn trở thành mạnh nhất nông dân Hồ Lô Oa! Hắc hắc ha ha!" Đại Oa liên tiếp lật lộn mấy vòng, hết sức sống động.

"Trồng nhiều như vậy núi, người có thể giải quyết được sao?"

"Có thể a, ta có thể đem hồ lô giao cho Thảo Lực Sĩ, để cho Thảo Lực Sĩ hỗ trợ tưới, hắc hắc, ta Thảo Lực Sĩ có thể lợi hại, với ta cũng như thế lợi hại đây."

Đại Oa Tiểu Hồng Hồ Lô, Vương Diệu Võ nghiền cứu qua, không nhìn ra cái gì chỗ kỳ quái, hắn không cách nào sử dụng, miệng hồ lô là đóng chặt, không thấy được tình huống bên trong, nhưng Đại Oa đó là có thể dùng Tiểu Hồng Hồ Lô phun ra Thảo Mộc Chi Linh. Thảo Mộc Chi Linh hắn cũng hưởng qua, mùi vị với nước đun sôi để nguội không sai biệt lắm, uống đại khái với hắn mà nói, cũng liền có thể giải khát.

"Đã như vậy, chờ đến sang năm, nhìn một chút nhà chúng ta tình huống phát triển, đến lúc đó suy nghĩ thêm có phải hay không nhận thêm vài toà núi hoang, đem Hoa Quả Sơn khuếch trương đại quy mô."

"Ừ, mở rộng Hoa Quả Sơn, Đại Oa địa bàn liền lại lớn, ha ha."

...

Mưa to tới rất nhanh, ở tháng 8, hạo hạo đặng đặng giống như trút nước. Hoa Quả Sơn đã không thể đi, trung gian một đoạn đường đất tích đầy nước, căn bản không đi được.

Cũng may mấy ngày không đi không sao cả, Thảo Mộc Chi Linh không cần tưới chuyên cần như vậy.

Cầu Nhị, Cầu Tam, Cầu Tứ, Cầu Ngũ cũng đã dời về nhà, không lo lắng đói bụng.

Chẳng qua là Vương Diệu Võ có chút lo âu, vạn nhất lúc mưa to, bỗng nhiên Nhị Oa rơi xuống đất, vậy phải làm thế nào cho phải. Đáng tiếc Hoa Quả Sơn không điện cũng không mạng, nếu không có thể trên tảng đá gắn theo dõi, tùy thời biết sáu cái Hồ Lô Oa tình huống.

"Ba, không cần lo lắng, chỉ có ngu ngốc mới có thể trời đang mưa đi ra, nếu như là ta, ta tình nguyện ở tại trong hồ lô, cũng không ra dầm mưa." Đại Oa dừng dừng nói.

"Có lẽ đi."

Vương Diệu Võ lắc đầu một cái, đem điều này lo âu đè xuống, đứng ở cửa, nhìn mình nhà vườn rau xanh. Vườn rau xanh rất lớn, vốn là nhận thầu tới ruộng đất, cao có thấp có, kết quả ở Thảo Lực Sĩ mạn lực khai khẩn xuống, đã thành một cái bình nguyên.

Rau cải nhà vườn cái khung cũng xây dựng tốt.

Tiền cho đúng chỗ, hiệu suất sản xuất chưa bao giờ sẽ thấp.

Đủ loại rau quả bị nước mưa cọ rửa, xanh mơn mơn một mảnh, còn có mấy cái Thảo Lực Sĩ đội mưa làm việc, bọn họ căn bản không sợ mưa. Mới mẻ rau cải bị moi ra, bỏ vào trong cái sọt, chờ ngày mai tiệm cơm xe tới chở đi, cho dù là trời mưa, cũng phải cung ứng đầy đủ, dĩ nhiên xuất hàng số lượng giảm nhanh 2 phần 3.

"Mưa như thác đổ, khí trời vẫn lại là nóng như vậy, hay lại là vào nhà tiếp tục thổi máy điều hòa không khí đi."

Vốn là trong nhà mấy gian phòng trệt, là không có điều hòa, nhưng là bây giờ kiếm tiền, chất lượng sinh hoạt nâng cao, đã sớm gắn lên máy điều hòa không khí.

Hắn vẫn còn ở kế hoạch, đi theo trong thôn thương lượng, xin nền nhà đất.

Nông thôn nền nhà đất không thể tự do mua bán, nhưng là Vương Diệu Võ coi như nông thôn hộ khẩu, Hàng Sơn Thôn thôn dân, có thể xin nền nhà đất xây nhà.

Dựa theo Trung Nguyên tỉnh nền nhà đất quy định, một nhà một trạch, coi như vùng núi, cái gò đất khu thôn dân, hắn chỉ cần với cha mẹ phân nhà sau, là có thể xin không cao hơn hai trăm thước vuông nền đất. Dĩ nhiên, chính sách là chính sách, chỉ cần bỏ tiền, hơi chút chuẩn bị một chút quan hệ, coi như người xây cái năm trăm thước vuông tòa nhà lớn, cũng không ai nói cái gì, đừng chiếm dùng đất canh tác liền có thể.

Vương Diệu Võ tính là ở Hoa Quả Sơn dưới chân, xây một cái nhà ba tầng biệt thự nhỏ, coi như tương lai phòng ở.

Đương nhiên cha mẹ bên này cũng không thể bỏ, chờ có tiền, giống vậy sửa chữa biệt thự nhỏ. Vả lại, thành phố, trong huyện, chỉ cần có cơ hội, đều có thể mua phòng ốc.

Mua phòng ốc là kiếm bọn không lỗ làm ăn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Táo chua tại sao không thể luận biệt phẩm

Sau cơn mưa trời lại sáng.

Vương Diệu Võ vội vội vàng vàng chạy đi Hoa Quả Sơn, đi tới tảng đá bên cạnh, đếm xem, sáu cái màu sắc còn ở, Nhị Oa không có rơi xuống đất.

Bị mưa lớn cọ rửa qua Hoa Quả Sơn, lộ ra phá lệ quyền rũ.

Sinh trưởng hai ba tháng cây ăn quả, đã xanh um tươi tốt, từng hàng cành lá rậm rạp, tốc độ sinh trưởng so với bình thường cây ăn quả nhanh không chỉ gấp đôi, đây đều là Thảo Mộc Chi Linh hiệu quả. Đại Oa thả ra Thảo Lực Sĩ, bắt đầu khai thông sơn đạo, kiểm tra mỗi cây ăn phần gốc thổ nhưỡng có hay không dẫn ra.

Cây ghép tới hòa thảo đã giăng đầy núi, tốc độ sinh sản thật nhanh, Hoa Quả Sơn thành chân chính màu xanh lá cây đỉnh núi.

Đi theo xe mang tới năm con chó nhỏ, vui chơi như thế khắp núi chạy, Cầu Nhất là uy phong nhất, trên người nó vết thương đã khỏi hẳn, nhưng là lưu lại thấy được vết sẹo, cái này làm cho nó thêm mấy phần dữ tợn. Thường thường một tiếng kêu kêu, khác mấy con chó nhỏ thì phải đối với nó biểu thị phục tùng.

Trên núi còn có mấy cây rừng, là Vương Diệu Võ cố ý lưu lại.

Một cây ô phạm tử, sớm một tháng ra quả, kết quả đại liền bị Đại Oa cho gặm sạch, Đại Oa rất thích ăn trái cây rừng. Một cây sơn môi(dâu tây núi), bên này gọi là tam nguyệt phao, trái cây cũng bị Đại Oa cho gặm sạch. Bây giờ còn có năm cây táo chua, hai cây táo tàu cùng một cây sơn lệ chi(vải).

"Ba, cây táo chua quả táo đã chín, ta hái xuống, mang cho ông nội bà nội ăn."

"Được, người đi hái."

Đại Oa vèo một chút, liền chui lên cây táo chua, chớ nhìn hần tay chân ngắn, thân thể lại mập mạp, leo cây bản lãnh vậy kêu là một cái mạnh, so với con khi còn phải linh hoạt. Ở nhánh cây trên dưới tung bay, giống như một cái tiểu tinh linh như thế, chỉ chớp lát sau liền hái một túi đầy táo chua.

"Ba, người cầm, ta lại đi hái một bọc."

Vương Diệu Võ nhận lấy túi, tùy ý chọn một quả táo chua, này táo chua quả lớn vô cùng, so với bình thường gấp hai gấp ba, còn có đỏ thẫm.

Xoa một chút màu bụi bẩn, cắn một cái.

Mới đầu có thể từ vị cảm giác, táo chua là ngọt thanh, loại này ngọt tương đối ôn hòa, không một chút nào chán. Theo sát tới, chính là vị chua, so với dương mai vị chua muốn lãnh đậm, nhưng chua đặc biệt chính tông. Vừa ngọt vừa chua, hai loại mùi vị hết sức hài hòa, hòa chung một chỗ, để cho Vương Diệu Võ cả người lỗ chân lông cũng sắp mở ra.

"Ăn ngon, mùi vị thật có thể!" Vương Diệu Võ miệng to gặm táo chua, "Như vậy táo chua nếu như xuất ra đi bán, không bán cái thiên giới, căn bản có lỗi với này mùi vị!"

Trên thị trường táo chua thường thường là năm khối tiền một cân, Vương Diệu Võ thật lòng cảm thấy tươi qua Thảo Mộc Chi Linh táo chua, hơi chút đòn thổi lên một chút, có thể bán ra thiên giới.

Đây là có tiền lệ.

Lúc trước Vương Diệu Võ đi học thời điểm, lão sư đề cập tới một loại gọi là vỏ đen dưa hấu, vỏ là màu đen, có đặc thù vị ngọt. Sinh ra từ RB Hokkaido, sản lượng rất thấp, một năm chỉ có thể sinh hơn một trăm quả, trong đó đắt tiền nhất một quả, ước chừng 7,7 kg, đầu giá 6.100 USD, tương đương Nhân Dân Tệ 3,82 vạn nguyên.

Một cái dưa hấu, cũng bởi vì vỏ đen, liền bán ra ba, bốn vạn NDT, thiên giới a.

Đồng dạng là Hokkaido, còn có một loại gọi là tịch trưng mật dưa, một cái muốn hơn một ngàn NDT, đã từng đề nhất đối với tịch trưng mật dưa, thậm chí đầu giá hơn mười vạn NDT ghi chép.

Mặc dù có đòn thổi lên hiềm nghi, nhìn cũng nói một cái đạo lý —— trái cây chỉ cần ăn ngon, đắt đi nữa đều có người chịu mua.

Nhìn trước mắt cao lớn cây táo chua, Vương Diệu Võ bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm: "Có lẽ ta có thể mò ra lối riêng, đem cây rừng trồng trên Hoa Quả Sơn, trải qua Thảo Mộc Chi Linh bồi dưỡng, kết xuất tới trái cây tuyệt đối là vượt xa phổ thông trái cây. Khi đó, lại đòn thổi lên, cũng có thể nói cái đặc sản trái cây!"

Phổ thông nhà vườn bán trái cây, đều là tính theo cân theo tấn, lấy sản lượng tới kiếm tiền.

Vương Diệu Võ không nghĩ khổ cực như vậy, hần bây giờ có cao hơn theo đuổi: "Ta hần đi cao cấp, tinh phẩm, hiếm lạ đường đi, Hoa Quả Sơn trái cây hần độc nhất!"

Đem hai túi táo chua xách về nhà, Vương Vĩnh Quân cùng Từ Bình ném xong đều là khen không dứt miệng.

Vương Diệu Võ đem chính mình nói ra: "Ta trước với Đại Oa tán gẫu qua, hần thích trồng cây trồng rau, hy vọng ta còn có thể tiếp tục nhận thần núi hoang. Bây giờ ta phát hiện, cây ăn quả trái cây cải thiện trình độ vượt xa ta nghĩ, cộng thêm trái cây Vương tồn tại, hoàn toàn có thể đi tinh phẩm đường

đi."

"Người dự định thế nào làm?" Vương Vĩnh Quân hỏi.

"Giảm ít một chút giống nhau cây ăn quả số lượng, nhiều gia tăng một ít cây ăn quả phẩm loại. Ta dự định thành lập một cái nông mẫu công ty, chỉ là ngoài mặt, chủ yếu là làm một cái vòng điểm(tiệm bán trên mạng). Ở Đào Bảo, Thiên Miêu, Kinh Đông mở tiệm, sau đó rao hàng trái cây, chủ yếu là tuyên truyền."

"Vòng điểm làm được hả?"

"Tuyên truyền cũng có thể, ta có thể luyện tập khách phục(phục vụ khách hàng), bỏ tiền làm cái quảng cáo, sau đó hấp dẫn đến khách nhân tới. Nói suông không làm khẳng định không ai tin, nhưng chỉ cần có người nguyện ý tới nếm thử, nhất định sẽ bị nhà ta trái cây chinh phục. Nếu như vòng điểm thất bại, vậy thì mở rau quả tiệm, đi Uyển Thành thành phố mở, giá cao tiêu thụ, luôn sẽ có người bị hấp dẫn."

Thí dụ như một quả táo chua, yết giá mười đồng tiền.

Khẳng định phần lớn người cũng xuy cười một tiếng, lắc đầu đi qua, nhưng luôn có một nhóm người, không thiếu tiền, bị giá cao hấp dẫn, sau đó bỏ tiền mua đi nếm thử một chút, hưởng qua mùi vị sau, nhất định sẽ bị chinh phục.

Như vậy lặp đi lặp lại mấy lần, tiếng tăm liền có thể lan xa.

"Chỉ cần trái cây khẩu vị, đều giống như những thứ này táo chua tốt như vậy, tin tưởng tiếng tăm chẳng qua là vấn đề thời gian. Lại nói, nhà ta Hoa Quả Sơn rau cải, đã dựng dựng ra tốt tiếng tăm, thuận thế đẩy ra Hoa Quả Sơn trái cây, phổ biến rộng rãi cũng không thành vấn đề."

Bỗng nhiên dừng lại, cho cha mẹ suy nghĩ thời gian, Vương Diệu Võ nói tiếp: "Một khi cái này thành công, hoàn toàn không cần trồng quá nhiều mẫu đồi núi cùng ruộng đất, cũng không cần nhiều mệt nhọc, kiếm tiền sẽ không ít, hơn nữa sẽ nhiều chỗ không ít."

Nghĩ đến vỏ đen dưa hấu cùng tịch trưng mặt dưa, thật là một loại biệt phẩm.

Sản lượng cao ngược lại bị hạ giá.

Chính là sản lượng ít, hiếm, cộng thêm mùi vị ngon, mới có thể làm cho người cam tâm tình nguyện móc giá cao tiền mua.

"Vậy người phải đi thử một lần đi, ngược lại bây giờ vườn rau xanh một tháng có thể kiếm mấy trăm ngàn, không sợ Hoa Quả Sơn bên kia làm phá sản." Vương Vĩnh Quân gật đầu nói.

"Yên tâm đi ba, Hoa Quả Sơn làm sao làm cũng sẽ không nát, có phải hay không. Đại Oa."

Đại Oa ngang cái đầu, kiêu ngạo nói: "Dĩ nhiên sẽ không, ta trồng cây có thể lợi hại, ta làm ra trái cây ăn ngon, ta muốn vì nhà chúng ta kiếm rất nhiều thật nhiều tiền, mua xe sang, mua phòng!"

Có kế hoạch, liền có thể chấp hành.

Vương Diệu Võ động lực mười phần an bài Thảo Lực Sĩ đi Hoa Quả Sơn chung quanh trên núi tìm kiếm cây rừng, tìm tới cây nhỏ, phán đoán có giá trị, ngay lập tức sẽ moi ra, chuyển đến Hoa Quả Sơn bên trên. Hoa Quả Sơn mặc dù trồng rất nhiều hạt dẻ, cây táo tàu cùng bồ đào, nhưng vẫn có một ít đất trống, có thể chuyển cây rừng đến trồng xuống.

Chính hần là cẩn thận tìm Hoa Quả Sơn bên trên cây táo chua, để cho Đại Oa tương xem xét, nhìn một chút có hay không trái cây Vương.

Đáng tiếc, nhóm này trái cây rừng bên trong, chưa từng xuất hiện trái cây Vương.

Đại khái là kết quả thời điểm, Đại Oa còn chưa có xuất thế, cho nên không có Thảo Mộc Chi Linh phụ trợ, không cách nào tạo thành trái cây Vương.

Đứng trên tảng đá, Vương Diệu Võ nắm tay hướng bốn phía chỉ một cái: "Đại Oa, cha quyết định, Hoa Quả Sơn chung quanh sáu cái đỉnh núi cũng nhận thầu tới, diện tích chung có thể đạt tới 800 mẫu... Không vội trồng cây, trước để trống, chờ sau này nghĩ xong, phải thế nào hoạch định, ngược lại nhận thầu phí không bao nhiêu tiền."

Nhiều tiền Vương Diệu Võ, đã không quan tâm như vậy chút nhận thầu phí.

Chương 22: Muốn giàu trước phải sửa đường

Hoa Quả Sơn chung quanh có sáu ngọn núi, đều là vô danh đỉnh núi, diện tích chung đạt tới bảy trăm năm mươi mẩu. Vương Diệu Võ đi theo cha đi trong thôn, chuẩn bị đem này sáu ngọn núi, tất cả đều nhận thầu.

Trong đó có hai ngọn núi, vị trí địa lý so với Hoa Quả Sơn càng gần, hai ngọn núi cùng Hoa Quả Sơn vị trí không sai biệt lắm, còn có hai ngọn núi, cùng đường thông thôn cách không xa, vị trí địa lý hơi chút khá hơn một chút.

"Vĩnh Quân a, nhà ngươi bây giờ phát tài, rau cải nhà vườn kiếm trên một triệu đi." Bí thư thôn là đồng tộc trưởng bối, cậy già lên mặt, muốn điểm chỗ tốt.

Vương Vĩnh Quân không ngốc, những thứ này cong cong lượn lượn hẳn rất rõ ràng, hẳn để cho Vương Diệu Võ mang đến lễ phẩm đặt ở bí thư nhà trên bàn, nói: "Đại gia gia, rau cải nhà vườn chính là kiếm một cái tiền khổ cực, nếu như không phải là Tiểu Võ học một chút tay nghề trở lại, trồng chút rau hữu cơ, giống nhau là làm vô ích."

Bí thư thôn nhìn một đồng lớn lễ phẩm, bên trong có thuốc lá ngon rượu ngon, hẳn cao hứng trong lòng, ngoài mặt lại nói: "Ai u, đưa thứ gì, lấy đi lấy đi."

Không người sẽ thật lấy đi, hẳn cũng không phải thật tâm đẩy ra phía ngoài.

"Đại gia gia, Tiểu Võ kiếm tiền, những vật này biểu người, người là trong tộc trưởng bối, chiếu cố nhiều hơn một chút bọn họ tiểu hài tử."

"Cái này là khẳng định, chúng ta Hàng Sơn Thôn lão Vương gia, là Tiểu Võ có tiền đồ, tương lai là phải làm nhà giàu nhất." Bí thư thôn cười nói, "Lần này tới là chuyện gì, chỉ cần mở miệng, ta có thể giúp, khẳng định giúp cho các người."

"Lần này tới, một là Tiểu Võ muốn phân nhà, hẳn chuẩn bị xin nền đất, ngay tại Hoa Quả Sơn bên kia xây cái nhà ở, sau này tách ra ở, cũng trông coi đến một chút Hoa Quả Sơn. Một cái nữa chính là định nhận thầu Hoa Quả Sơn chung quanh sáu ngọn núi, nối thành một mảnh, mở rộng trồng cây quy mô."

"Sáu ngọn núi cũng bao?" Bí thư mở to hai mắt, "Vĩnh Quân a, không phải là đại gia gia nói người, nhà ngươi rau cải kiếm tiền, tại sao không đi nhận thầu ruộng hoang, trong thôn ruộng bỏ hoang rất nhiều, nhận thầu phí cũng không cao?"

Vương Diệu võ nói: "Thái gia gia, đây là ta một cái lý tưởng đi, trồng rau đi sớm về tối quá mệt mỏi, trồng cây trước mặt vài năm khổ cực một chút, về sau cũng không cần khổ cực như vậy."

"Người tuổi trẻ vẫn là phải ăn nhiều khổ... Kia sáu ngọn núi giá cả bất đồng, trong đó bốn tòa với Hoa Quả Sơn một cái giá, đều là hai khối tiền một mẫu một năm, tổng cộng bốn trăm bảy mươi mẩu, năm mươi năm lưu chuyển nhận thầu phí là bốn chục ngàn bảy trăm, ngoài ra hai cái gần đường, phải năm khối tiền một mẫu một năm, tổng cộng 280 mẩu, năm mươi năm lưu chuyển nhận thầu phí bảy chục ngàn."

Tổng cộng cộng lại, là 110.700 đồng tiền.

Ở bí thư thôn hòa giải xuống, rất nhanh trong thôn cũng đồng ý lưu chuyển, hơn nữa phê cho Vương Diệu Võ nền nhà đất.

Dùng bí thư lại nói: "Tiểu Võ a, người cứ đi xây nhà, chỉ cần không phải chiếm ruộng, xây bao lớn đều được. Ở Hàng Sơn Thôn, thái gia gia nói chuyện vẫn lại là tác dụng."

Đây chính là tông tộc thế lực chỗ tốt, Hàng Sơn Thôn cơ bản đều là họ Vương, ngoại họ tương đối ít.

Hai chuyện này xử lý xong.

Vương Diệu Võ động linh cơ một cái, lại cho bí thư đưa lễ: "Thái gia gia, hiện tại ở phía trên đang làm nông thôn mới, thôn chúng ta có thể hay không xin đến sửa đường chính sách, ta nghĩ rằng dọc theo đường thông thôn, hướng ta trong núi đi."

"Tiểu Võ a, cái này không dễ làm, phía trên quả thật cho trên trấn không ít tiền, nhưng là rất nhiều thôn đều tại muốn cướp, thôn chúng ta mới vừa cướp một cái đi Tây Tiểu Trang sửa đường, Tây Tiểu Trang nhiều người mới có thể sửa đường. Hướng Hoa Quả Sơn sửa đường, là tư nhân, cái này chính sách khẳng định không ủng hộ."

Bất quá xem ở một đồng lớn lễ vật bên trên, bí thư lại nói: "Bất quá người có thể đi tìm trên trấn lãnh đạo, Triệu thư ký một lòng muốn chấn hưng Đại Phô Đầu Trấn kinh tế, nhà ngươi Hoa Quả Sơn nếu có thể thành kiếm tiền nhà giàu, nói không chừng có cơ hội để cho trên trấn nâng đỡ, cho người sửa một con đường."

Được nhắc nhở Vương Diệu Võ, trở về suy nghĩ một chút.

Có lẽ thật có việc làm.

Sửa đường cũng không phải là một chuyện dễ dàng, nhất là tư nhân sửa đường, nếu như có chính phủ nâng đỡ, tuyệt đối là chuyện thật tốt.

Lúc này chuẩn bị xong vừa mới hái táo chua, cho vào bao lớn, lại mang một đồng lớn rau cải.

Mở ra Volkswagen Tiguan, đi tìm trên trần thư ký, trưởng trấn. Nghe nói là trồng trọt hữu cơ rau cải Vương Diệu Vô tìm đến, Triệu thư ký lập tức ở trong nhà tiếp Vương Diệu Vô.

"Vương lão bản tuổi trẻ tài cao, Hoa Quả Sơn hữu cơ rau cải, bây giờ là Đại Phô Đầu Trần nhất tuyệt." Triệu thư ký tuổi rất trẻ, nghe nói là có đại hậu trường hồng sắc đệ tử, đặc biệt chính trực lịch lãm.

Vương Diệu Vô là 9x, luôn luôn miệt thị quyền uy, ở thư ký trước mặt, không có gì câu nệ. Cười đem một bao táo chua để lên bàn: "Thư ký, đây là nhà ta Hoa Quả Sơn trên cây kết ra quả... Ta bên trong xe còn có một đồng lớn nhà mình rau cải, các dạng phẩm loại đều có."

"Người cái này cách làm thì không đúng, có chuyện nói chuyện, không nên làm tặng quà một bộ này." Triệu thư ký nói.

"Đây không phải là tặng quà, thư ký, ta là tới rao hàng. Nhà ta rau cải, thư ký người hẳn ăn rồi, nhưng nhà ta trái cây mới vừa bắt đầu trồng trọt, còn chưa lên thành phố, những thứ này táo chua là ta đơn giản bồi dưỡng, cái đại vị mỹ, thư ký nếm trước, sau đó cho một cái đánh giá."

Triệu thư ký đoán được Vương Diệu Vô đến cửa, nhất định là có chuyện sở cầu, nhưng không biết rõ là chuyện gì.

Liền cầm lên một quả táo chua ăn, mới vừa vào miệng, cũng cảm giác được táo chua mỹ vị, rất phi phàm, một quả táo chua ăn xong, giờ ngón tay cái lên: "Vương lão bản quả thật lợi hại, rau cải trồng được, nhà ta người yêu ngày ngày cũng mong đợi có thể mua nhiều một chút. Không nghĩ tới trái cây cũng trồng được, chua chua ngọt ngọt, so cái gì trái cây đều ngon."

"A di thích mà nói, có thể trực tiếp đi nhà ta cầm thức ăn, bây giờ rau cải sản lượng không phải là rất đủ, cha ta đã lâu không đi bày sạp bán rau."

"Kia sao được."

"Phải trả tiền, không thể tặng không, không có gì ngượng ngùng, quyết định như vậy." Vương Diệu Vô nói, cảm giác mình đang làm "quan thương cầu kết" thủ đoạn, "Những thứ này đều là râu ria không đáng kể, không có gì để nói, thư ký, ta hôm nay tới, là có cái kế hoạch muốn miêu tả."

Triệu thư ký gật đầu một cái: "Kế hoạch gì, người nói."

"Ta đã nhận thầu bảy ngọn núi, tổng cộng là bảy trăm bảy mươi mẩu núi hoang, những thứ này đều là muốn trồng cây ăn quả, ta cây ăn quả đều là phẩm chất cao trái cây, giống như này táo chua như thế, phẩm chất chỉ có thể cao sẽ không thấp. Giá bán cũng sẽ không rẻ, tiêu thụ con đường ta càng là không rêu rĩ, giống như nhà ta rau cải, vùng khác tiệm cơm thật xa đến mua, không mua được."

"Nếu như phẩm chất cũng như loại này táo chua, quả thật không lo tiêu thụ không được, bán đắt sợ rằng đều có người mua."

"Đúng, nhưng là bây giờ có một khó khăn, ta trên núi không nước không điện, càng không có đường thông xe, này nghiêm trọng hạn chế Hoa Quả Sơn phát triển. Cho nên ta nghĩ rằng mời chính phủ hỗ trợ, nhìn xem có thể hay không phê chuẩn một cái đường thông thôn, lại kéo lên điện."

Triệu thư ký trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Trợ giúp nông dân phát triển, nhất là như người vậy sinh viên hồi hương gây dựng sự nghiệp, là chính phủ hẳn làm sự tình, nhưng là sửa đường mở điện chuyện này, còn phải cẩn thận nghiên cứu. Như vậy đi, ta ngày mai mở cuộc họp thường ủy thời điểm, đem người chuyện nhà nói một chút, nhìn một chút mọi người ý kiến là dạng gì."

"Vậy thì thật cảm ơn thư ký."

Đem trên xe rau cải dời xuống đến, Vương Diệu Vô lái xe rời đi. Hắn còn phải tiếp tục đi viếng thăm trên trần mấy cái khác lãnh đạo, giao tiếp đúng chỗ, theo như người sinh viên đại học gây dựng sự nghiệp điển hình, nói không chừng liền thật có thể thông điện cùng đường.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Thật tốt tuyên truyền Hoa Quả Sơn

Vì sửa đường, Vương Diệu Vô cẩn thận giao tiếp một phen.

Trên trần lãnh đạo, cũng đưa một chút táo chua coi như rao hàng, cùng với không ít rau cải coi như lễ phẩm. Đồng thời còn đáp ứng lãnh đạo thân nhân, có thể trực tiếp đi Vương Diệu Võ trong nhà mua, giá tiền dễ thương lượng.

Bây giờ tra được nghiêm, trực tiếp đưa không được, nhưng là mua một cân cho hai cân, ai cũng không thể nói ra nói vào.

Đại Phò Đầu Trần đều biết, Vương Diệu Võ trong nhà Hoa Quả Sơn trồng rau cải, là chân chính tốt rau cải, giá thấp mua được loại này rau cải, là thật có mặt mũi.

"Có gió bên tai, hơn nữa nhà ta Hoa Quả Sơn lại xác xác thật thật là phẩm chất cao, ta lại vừa là sinh viên gây dựng sự nghiệp. Ba mẹ, ta cảm giác con đường này thật là có hy vọng đi xuống. Ta đi Triệu thư ký hai lần, thăm dò hần ý tứ, dựa theo hần nói, chỉ cần còn lại đảng ủy không phản đối, liền không thành vấn đề. Toàn bộ lãnh đạo ta đều tặng quà, đều không cự tuyệt ta, lúc họp bàn cũng sẽ không xảy ra ngoài ý muốn."

Wang Diu Wu lúc ăn cơm sau khi, lộ ra rất hưng phấn, bởi vì từ tặng quà ngày thứ ba lên, thì có trên trần lãnh đạo lão bà tới nhà hần mua thức ăn: "Nếu như trên trần lãnh đạo không đồng ý, bọn họ chắc chắn sẽ không để cho lão bà tới mua thức ăn, dù sao không làm việc sao được lấy chỗ tốt."

"Không nên cao hứng quá sớm, xác định chắc chắn mới được." Vương Vĩnh Quân bảo thủ nói.

Từ Bình là cao hứng nói: "Tiểu Võ bây giờ có tiền đồ, nếu là thật có thể thuyết phục trên trần cho nhà chúng ta sửa đường, đó chính là đại tạo hóa nha, nghe nói sửa một con đường cũng phải mấy triệu đây."

"Mấy triệu là chắc, bất quá phải đem Hoa Quả Sơn với đường thông thôn nối liền, phỏng chừng có bảy tám cây số chiều dài, một km dự định hai trăm ngàn, cũng phải 150,160 vạn. Nếu là lại kéo dây điện mà nói, đoán chừng hai triệu ra mặt, lại xin dây cáp mạng... Dây cáp mạng phỏng chừng miễn phí đi, không biết cục điện báo có cho hay không."

Mạng internet thật ra thì dễ giải quyết, nếu như cục điện báo không cho dây, liền trực tiếp mua dây cáp, có điện là được.

...

Ngay tại Vương Diệu Võ chỉ huy Thảo Lực Sĩ, bắt đầu dọn dẹp chung quanh sáu tòa núi hoang lúc, Triệu thư ký gọi điện thoại cho hần: "Tiểu Võ, người chuẩn bị một phần tài liệu, người là sinh viên, hần biết làm sao làm."

"Thư ký, làm tài liệu gì?"

"Gây dựng sự nghiệp hoạch định, bao gồm nhà người trồng rau cải, còn người nữa nhận thầu núi hoang, cũng thống nhất làm một cái tuyên truyền, nhiều chụp hình, sửa sang lại thành một cuốn sách nhỏ, sau đó giao cho ta, đến lúc đó ta an bài một chút, đem người tình hướng đối với trong huyện báo cáo một chút, coi như sinh viên hồi hương gây dựng sự nghiệp điển hình."

Quốc gia ở năm trước liền ban hành « liên quan tới ủng hộ nông dân công đảng nhân viên hồi hương gây dựng sự nghiệp ý kiến », chỉ ra, muốn từ năm cái phương diện ủng hộ nông dân công đảng, sinh viên cùng lính giải ngũ hồi hương gây dựng sự nghiệp.

Này năm cái phương diện, một là hạ xuống hồi hương gây dựng sự nghiệp ngưỡng cửa; hai là chu đáo định hướng giảm thuế cùng hạ xuống chi phí chính sách; ba là gia tăng tài chính ủng hộ cường độ; bốn là tăng cường hồi hương gây dựng sự nghiệp tài chính phục vụ; năm là hoàn thiện hồi hương gây dựng sự nghiệp vườn ủng hộ chính sách.

Có thể nói, nâng đỡ xí nghiệp nhỏ là chính phủ hạng nhất công trạng.

Triệu thư ký liền định đem Vương Diệu Võ rau quả căn cứ sản xuất làm thành sinh viên hồi hương gây dựng sự nghiệp điển hình, chờ báo cáo đến trong huyện, đây là hần công trạng.

Đến lúc đó trên trần cho thêm Vương Diệu Võ nâng đỡ, sửa đường kéo điện, liền không coi vào đâu.

"Tốt, Triệu thư ký, ta đây liền sửa sang lại tài liệu, sửa sang xong liền đưa qua."

"Không vội, người có thể từ từ sửa sang lại, một tuần lễ sau giao cho ta liền có thể."

"Được."

...

"Sửa sang lại tài liệu, làm sao chỉnh lý?"

Wang Diu Wu đứng ở trong vườn, nhìn đầy đất xanh mơn mơn rau cải, cảm thấy căn bản không cần phải thế nào suy nghĩ, đem trong nhà rau cải chụp ảnh ra đến, đem Hoa Quả Sơn toàn cảnh chụp ảnh ra đến, chụp nữa một ít chi tiết hình ảnh, cuối cùng lại để lên chính mình hình, này chính là tốt nhất tuyên truyền tài liệu.

Đương nhiên, còn phải cộng thêm một ít miêu tả tính văn tự.

"Bút lông viết chữ, ta sẽ, nhưng là viết tài liệu, ta không giỏi a. Đứng đi tìm Đại Mao, Đại Mao ở thời cấp ba là ủy viên học tập, luận văn đỉnh cao.

Thật giống như nhà hân tiệm thường thường giúp trấn chính phủ làm tuyên truyền tài liệu đi."

Lúc này, Vương Diệu Võ cho Chu Thượng Trang gọi điện thoại: "Đại Mao, ta muốn làm một tài liệu quảng cáo, tuyên truyền sinh viên hồi hương gây dựng sự nghiệp, người giúp ta viết."

Chu Thượng Trang rất dứt khoát: "Có thể, ta bên này có mẫu, phát cho người, người dựa theo đó chuẩn bị tài liệu. Quay đầu chúng ta gặp mặt, lại bày ra viết như thế nào nội dung."

"Được."

Mẫu phát tới, Vương Diệu Võ nhìn đến phía trên, chủ yếu từ ba cái phương diện giới thiệu gây dựng sự nghiệp hạng mục —— bối cảnh, hiện trạng cùng tiền cảnh.

Hắn trong lòng hiểu rõ, liền dẫn Đại Oa, bắt đầu khắp nơi chụp hình. Văn tự tài liệu còn lâu mới có được hình ảnh có sức hấp dẫn, vườn rau xanh cùng Hoa Quả Sơn mỹ lệ chỗ, tuyệt đối là tốt vô cùng tuyên truyền điểm.

Siêu lớn La Bặc Vương, chụp!

Tươi nhuận cà chua, chụp!

Dồi dào rau xanh, chụp!

Mới tinh nhà vườn, chụp!

Toàn cảnh vườn rau xanh, chụp!

Chinh tề hạt dẻ mầm, chụp!

Trong suốt đầm nước, chụp!

Bên dòng suối nhỏ cây bồ đào, chụp!

Thật là lớn cái táo chua, chụp!

Hoa Quả Sơn phong cảnh khu, chụp!

Trông về phía xa bảy ngọn núi, chụp!

Có thể nói, cho dù chụp hình thủ pháp thiếu sót, nhưng một bộ này hình ảnh đánh ra đến, hiệu quả lập tức nổ mạnh. Vương Diệu Võ mang theo hình, đi tới Chu Thượng Trang bút nghệ tiệm, Chu Thượng Trang lập tức bắt đầu giúp hắn sửa sang lại tài liệu.

"Đại Võ, nhà người rau cải tiêu thụ là trọng điểm, thật ra thì bắt một điểm này, người cái này điển hình kiểu mẫu không có chút nào khó khăn. Người nói số liệu, ta đến giúp người viết thành văn chữ, cuối cùng sẽ cho người in thành sách nhỏ."

Bận rộn mấy ngày.

Một phần viết "Hoa Quả Sơn sinh thái nông trường gây dựng sự nghiệp hạng mục sách" tài liệu hoàn thành, bìa là PS qua vườn rau xanh toàn cảnh, lộ vẻ được xinh đẹp dị thường.

Bên trong đều là ảnh màu, căn kể giới thiệu Vương Diệu Võ nhà sinh sản rau cải chủng loại, tiêu thụ hóa bạo trình độ, cùng ký kết cung ứng hợp đồng tiệm com, cùng với có ý hướng tiệm com. Cũng chú trọng miêu tả, rau cải là màu xanh lá cây thiên nhiên, không ô nhiễm, dinh dưỡng cao, khỏe mạnh rau cải, buông tha "hữu cơ" này nhãn hiệu, dùng là "khỏe mạnh" nhãn hiệu.

Lại miêu tả Hoa Quả Sơn tiền cảnh, có thể lợi dụng đất hoang bao nhiêu mẫu, trước mắt đã hình thành quy mô bao nhiêu mẫu, trồng trọt là cái gì phẩm loại cây ăn quả, đem tới phát triển tiến tới là cái gì.

Cuối cùng, cũng miêu tả một chút khó khăn, chính là điện nước không có, con đường không thông, rất không tiện lợi.

Sách in mấy chục phần, đưa cho trấn chính phủ, Triệu thư ký sau khi thấy, hết sức cao hứng: "Phần tài liệu này phi thường toàn diện, Tiểu Võ a, trên trấn đảng ủy hội đã thông qua, sẽ vì Hoa Quả Sơn xây cất một cái tiêu chuẩn cao con đường, rộng 4,5 mét đường đi bộ, một mực đến dưới chân núi."

Bỗng nhiên dừng lại, hắn còn nói: "Ta sẽ với trạm quản lý điện liên lạc, ở Hoa Quả Sơn dưới chân dựng một máy biến thế, là núi hoang cung cấp điện. Bất quá cung nước không được, bây giờ trên trấn cũng còn chưa hoàn thành cung nước trạm quản lý."

"Cung nước không cần, ta có thể tại chỗ đào giếng bơm nước, như thế. Bất quá thư ký a, có thể hay không để cho cục điện báo, cho Hoa Quả Sơn kéo một dây cáp mạng, ta đã ở bên kia xin nền nhà đất, cần dây cáp mạng. Đến lúc đó có thể phải mở một cái vồng điểm. Hơn nữa sau này có điều kiện, có thể làm một cái nhà nông vui vẻ hình thức sinh thái căn cứ."

"Ta tận lực cho người câu thông."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Trong tổ ong vò vẽ có bảo bối

Xin xây cất một con đường, cũng không phải là dễ dàng như vậy, Vương Diệu Vô làm nên làm việc, còn lại đến gấp cũng không có tác dụng gì. Cho nên hắn lại một đầu đâm vào trong núi hoang.

Thảo Lực Sĩ lượng công việc đột nhiên gia tăng, dù sao có sáu tòa núi hoang yêu cầu dọn dẹp, bây giờ thời tiết nóng như thiêu, cây cối hoa cỏ sinh trưởng thịnh vượng. Bất quá Thảo Lực Sĩ công cụ đã đổi mới, cưa cây dùng cưa điện, nhô cò dùng máy cắt cỏ, phân công hợp tác, tốc độ cũng không chậm.

Sáu ngọn núi, Vương Diệu Vô đều đã đặt tên qua.

Lấy chữ "Hoa" làm mở đầu, Hoa Nhất Sơn, Hoa Nhị Sơn, Hoa Tam Sơn, Hoa Tứ Sơn, Hoa Ngũ Sơn cùng Hoa Lục Sơn. Cùng Cầu Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ, Lục, Thất, Bát là như thế đặt tên phương thức, này chỉ sợ là Vương Diệu Vô đặc thù ham mê, đối với số thứ tự có rất mạnh không chế dục vọng.

Đỉnh núi có lớn có nhỏ, có cao có thấp, có nước nhiều sườn núi thích hợp trồng trọt, có sườn núi là không có nước.

Những thứ này đỉnh núi rốt cuộc muốn thế nào kinh doanh, Vương Diệu Vô còn chưa nghĩ ra, hắn chẳng qua là trước khoanh đất, chuẩn bị ở bên ngoài kéo một vòng tường rào, từ từ suy nghĩ thế nào làm.

Chống lấy cây dù, Vương Diệu Vô công lấy sau lưng một cái tay, thị sát lãnh địa.

Đại Oa khoái hoạt ở chung quanh nhảy tới nhảy lui, thỉnh thoảng vệt ra bụi cỏ, định tìm rắn tung tích, hắn còn thật thích chơi đùa rắn. Chỉ chốc lát, đi tới dưới một cây rất cao lớn cây táo tàu, nhìn trên cây treo lác đác mấy cái thanh sáo quả táo, hắn đột nhiên kêu lên: "Ba, mau nhìn đó là cái gì!"

Vương Diệu Vô tay che nắng, hướng trên cây nhìn đi, nhưng thấy một cái lớn bằng quả bóng rổ tổ ong vò vẽ, chính treo ở trên cành cây.

Còn có mấy con ong vò vẽ ở bên ngoài vờn quanh phi hành: "Là tổ ong vò vẽ, Đại Oa cẩn thận, chớ bị ong vò vẽ chích." Hắn vội vàng vẫy tay, đề cho Đại Oa trở lại.

Đại Oa lui về phía sau hai bước, lại từ dưới đất nhặt một hòn đá lên, quay đầu nhìn Vương Diệu Vô: "Ta đem nó nện xuống tới."

"Cũng đừng, vạn nhất chọc tức ong vò vẽ, nó phải tìm chúng ta phiền toái. Ong vò vẽ rất hung, nhất là lớn như vậy tổ ong vò vẽ, sợ có mấy ngàn con ong, người đập nó ồ, nó sẽ đuổi theo người không chết không thôi." Vương Diệu Vô vội vàng quát bảo ngưng lại, đối với ong vò vẽ vật này, hắn bản năng sợ hãi.

Ong vò vẽ có thể nói là nông thôn thường thấy nhất côn trùng.

Nông thôn hài tử tự nhiên biết ong vò vẽ là biết bao đáng ghét, loại vật nhỏ này nhưng là có thể đem người cho chích chết. Hơn nữa lãnh địa ý thức rất mạnh, một khi bị coi là người xâm lăng, sẽ quần khởi công kích, còn đặc biệt thù dai, có thể đuổi theo ra mấy trăm mét cũng phải chích người. Vạn nhất bị chích đến, tư vị kia, tuyệt đối đau xót.

Vương Diệu Vô không có bị ong vò vẽ chích qua, nhưng xem qua tiểu đồng bọn bị chích qua, thượng thổ hạ tả thiếu chút nữa hại chết.

Từ đó về sau, hắn thấy ong vò vẽ đều là tránh xa.

Bây giờ, chính mình trên núi có tổ ong vò vẽ, nhất định là phải trừ bỏ, nhưng không thể mù quáng chọc tổ ong, phải tìm cơ hội, đem tổ ong vò vẽ gọi lên xăng, lại một cây đuốc đốt. Còn phải cẩn thận một chút, đốt lửa xong lập tức chạy, chớ bị tức giận ong vò vẽ cho trả thù.

Đại Oa cầm trong tay đá buông xuống, ngoeo đầu nói: "Ong vò vẽ thật rất lợi hại phải không, chích người đau không? Ba, ta nhưng là Hồ Lô Oa nha, ta một chút là có thể đem tổ ong vò vẽ cho đánh chết."

Có thể người với trong phim hoạt hình Hồ Lô Oa không giống nhau a.

Phim hoạt hình Đại Oa, lực đại vô cùng, có thể biến hóa lớn nhỏ, sức mạnh rất bạo tạc. Nhưng trên thực tế Đại Oa, làm ruộng là hảo thủ, hoạt bát nhảy nhót, nhưng với người bình thường khác biệt cũng không lớn. Cũng sẽ bị muỗi đốt, cũng sẽ đói bụng, cũng sẽ ngứa da.

Vương Diệu Võ không dám tưởng tượng, Đại Oa bị ong vò vẽ chích thành đầy đầu u nhọt tình huống: "Nghe cha lời nói, từ từ suy nghĩ biện pháp tiêu hủy tổ ong vò vẽ, loại công việc này liền giao cho Thảo Lục Sĩ làm đi."

"Đứng nha!" Đại Oa giật mình một cái, "Hắc hắc ha ha, ta thiếu chút nữa cũng quên, ta còn có mười tám cái Thảo Lục Sĩ, ta Thảo Lục Sĩ có thể lợi hại, bọn họ mới không sợ ong vò vẽ chích, ta đây sẽ để cho Thảo Lục Sĩ đem tổ ong vò vẽ tiêu diệt!"

"Vậy được, để cho Thảo Lục Sĩ tới làm, chúng ta tránh xa một chút, trước khi ong vò vẽ tán đi, Hoa Tam Sơn tạm thời đừng lên."

Nhiều xa một chút.

Vương Diệu Võ đứng ở 100m bên ngoài, nhìn Thảo Lục Sĩ như thế nào hành động. Rất nhanh, liền thấy Thảo Lục Sĩ đi tới dưới cây táo tàu, một tên Thảo Lục Sĩ leo lên chạc cây, hướng tổ ong vò vẽ chỗ nhánh cây leo đi, đồng thời cởi xuống chính mình áo ngoài, nhanh chóng đem tổ ong vò vẽ cho bao vây lại.

Trong thời gian này, ít nhất có mấy chục con ong vò vẽ trước thời hạn thức tỉnh, hướng nó chích, nhưng Thảo Lục Sĩ căn bản không hề bị lay động.

Đại khái da dày thịt béo, không chích nổi.

Gói kỹ tổ ong vò vẽ, Thảo Lục Sĩ trực tiếp đem nhánh cây chém đứt, sau đó nắm nhánh cây, hướng dưới chân núi sông nhỏ chạy đi, thoáng cái liền đem nhánh cây cho cắm ở trong sông, nước sông hoàn toàn ngập qua tổ ong vò vẽ.

Hiển nhiên, bọn họ dự định đem ong cho chết chìm.

Không có ở trong tổ ong vò vẽ, cũng bị Thảo Lục Sĩ một trận hươ tay múa chân, một cái đập chết.

Ngâm trong nước suốt nửa giờ mới có một tên Thảo Lục Sĩ đi tới, đem nhánh cây rút ra, gỡ xuống chính mình áo ngoài, cũng không quay đầu lại đi mất.

"Ba, Thảo Lục Sĩ đã diệt tổ ong vò vẽ, chúng ta nhanh lên đi xem một chút." Đại Oa cao hứng nói.

"Ừm."

Hai người nhanh chóng đi tới bờ sông, thấy bị Thảo Lục Sĩ tùy ý vặt nhánh cây, trên nhánh cây, lớn bằng quả bóng rổ tổ ong vò vẽ còn ướt nhẹp. Bên ngoài nằm mấy con ong vò vẽ, nhìn qua đã chết, bị ngâm nước nửa giờ, lại có thể nín thở cũng phải chết ngộp. Vương Diệu Võ ngồi chồm hổm xuống, dùng chủy thủ cẩn thận cạy ra tổ ong vò vẽ.

Tay hắn có chút run rẩy, còn có chút lo lắng, có hay không chết chìm ong vò vẽ, dù sao tổ ong vò vẽ bên trong có không khí, vạn nhất thì có ong vò vẽ dựa vào bên trong điểm kia không khí sống lại đây.

Nhưng lo lắng là dư thừa.

Mở xé sau tổ ong vò vẽ, bên trong là từng tầng một buồng ong, buồng ong bên trong rất nhiều xác ong vò vẽ, bên trong còn có từng loạt từng loạt hoàn hảo nhộng ong.

"Cáp, tối nay có lộc ăn, nhộng ong a, lớn như vậy tổ ong vò vẽ, nhộng ong đủ xào một mâm." Vương Diệu Võ vui rạo rức đem nhánh cây liền với tổ ong vò vẽ vác lên vai.

Nhộng ong mùi vị thơm ngon, hắn đã rất lâu chưa ăn qua.

"Ba người thích ăn nhộng ong ấy ư, chúng ta có thể đi tìm cái khác tổ ong vò vẽ, Hàng Sơn lớn như vậy, nhất định là có rất nhiều tổ ong vò vẽ, chính là nhà chúng ta núi, khẳng định còn có thật nhiều."

"Không cần tận lực đi tìm tổ ong vò vẽ, dù sao từ trong tự nhiên ong vò vẽ cũng là một loại côn trùng có ích, nó có thể diệt rất nhiều sâu trùng có hại cho cây cối. Dĩ nhiên ở nhà chúng ta trên núi, không cần ong vò vẽ tồn tại, có tổ ong vò vẽ nhất định là phải trừ hết, nếu không chích người rất nguy hiểm."

Đem tổ ong vò vẽ mang về nhà, cha mẹ thật cao hứng, có thể thêm thêm đồ ăn, cải thiện khẩu vị.

Ngay sau đó người một nhà, liền với Đại Oa đồng thời, đẩy ra tổ ong, từng bước từng bước thu nhộng ong. Nhộng ong béo trắng, nhìn qua liền rất mỹ vị, hàm lượng protein cao, ít chất béo khỏe mạnh mỹ thực.

Chờ cũng thu thập xong, Từ Bình ước lượng đến chậu nhỏ, cười nói: "Lớn như vậy một chậu, một hồi còn không ăn hết đây."

Vương Vinh Quân nói: "Người cũng cho ta một chút, ta lấy đi ngâm rượu, nhộng ong ngâm rượu đối với thân thể tăng cường, có thể trị viêm khớp xương đây. Chờ ngâm được, cho Tiểu Võ hắn ông ngoại đưa đi điểm, hắn ông ngoại không phải là bị phong thấp à."

"Đứng đứng đứng, nhiều ngâm một chút, cha ta phong thấp đã rất nghiêm trọng." Từ Bình vội vàng đem gần một nửa nhộng ong, cho Vương Vĩnh Quân cầm đi ngâm rượu.

Còn lại hơn phân nửa, Vương Diệu Võ nhìn, nói: "Bằng không cũng ngâm đi."

"Dùng không hết, liền này gần nửa chậu, ta có thể ngâm một bình rượu lớn, đủ người ông ngoại uống. Còn lại cầm đi xào, thật lâu không ăn được nhộng ong xào."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Heo rừng xuống núi mạnh như hổ

Nhàn rồi không chuyện gì làm, Vương Diệu Võ nhìn mẹ đốt nhộng ong, học trộm điểm tay nghề. Hắn đối với làm đồ ăn vẫn là rất có hứng thú, biết làm mấy cái món ăn đơn giản.

Rửa sạch sẽ nhộng ong vào nồi nấu một chút, nước sôi liền vớt đi ra.

Hành thái mỏng, gừng cắt sợi, ớt xanh ớt đỏ cắt một nhiều chút. Trong chảo thả chút dầu, lại thả điểm bột ngũ vị hương, hành cắt nhỏ cùng sợi gừng vào nồi, xào ra mùi thơm, thả vào nhộng ong tiếp tục đảo.

Từ Bình nấu ăn vài chục năm rồi, mặc dù không bằng đầu bếp như vậy tiêu sái xào thức ăn động tác, lại càng không biết thế nào điều chế gia vị. Nhưng chính là đơn giản hành gừng muối dầu, phối hợp nhộng ong, xào một hồi, về này mê người mùi thơm cũng đã bốc lên, kích thích thêm ăn.

"Thơm tho!" Vương Diệu Võ nuốt nước miếng.

Từ Bình buồn cười nhìn con trai: "Nhìn đem người thêm, lập tức được, giúp ta đem cái mâm lấy ra."

Lại bỏ vào ớt xanh cùng ớt đỏ cắt nhỏ, mấy phút sau, trong nồi lượng nước xào khô đi, hỗn hợp gừng, hành cùng nhộng ong mùi vị, lao thẳng tới mũi. Chưa ở đĩa, nhìn qua khả năng bởi vì trộn xào không phải là rất êm dịu duyên cớ, màu sắc hơi có chút kém, về ngoài không có đẹp như thế.

Nhưng là Vương Diệu Võ cầm một đôi đũa lên, liền kẹp hai cái nhộng ong ăn.

Thơm tho, béo ngậy đồng thời mang theo một chút hơi cay, mùi này, so với ngày ngày ăn gà thịt cá trứng, thật là tốt hơn gấp mấy lần: "Ngon, ăn quá ngon, mẫu thân, tay nghề người lại tiến bộ."

"Nói càn, tay nghề ta ta còn không rõ ràng lắm ấy ư, ta xem người là đói, nhanh đem thức ăn bùng lên bàn, đợi một hồi cơm được, liền ăn cơm."

Ngay ngắn một cái đĩa nhộng ong, không đợi cơm nước xong, cũng đã thấy đầy.

Cho dù ở nông thôn, cũng không thường thường có thể ăn được nhộng ong, chứ nói chi là loại này hoang dại nhộng ong. Hiện tại trong thành ăn nhộng ong, phần lớn là ong mật nhộng ong, hay lại là nuôi trong nhà, với hoang dại nhộng ong vô về không cách nào so sánh được.

Cơm nước xong.

Vỗ vỗ cái bụng, Vương Diệu Võ từ trong thâm tâm cảm khái: "Đã đời!" Nhưng trong lòng còn muốn, có lẽ có thể đi tìm một chút tổ ong vô về.

Trước mặt còn nói với Đại Oa, không cần tận lực đi tìm, nhưng nếm mỹ vị, lập tức liền không nhận được.

Đương nhiên, sẽ không vì nhỏ mất lớn, Thảo Lực Sĩ công việc bây giờ nhiệm vụ nặng nề, bận bịu dọn dẹp núi hoang, không có thời gian cho hắn dùng đi tìm một chút tổ ong vô về. Trên thực tế ngay cả hôm trước muốn vào núi săn thú, thời gian cũng không có nặn đi ra, vào một chuyến núi, muốn tìm được thú hoang, không có hơn nửa ngày cần bản không ra được.

Nhưng Vương Diệu Võ vụn vụn không nghĩ tới, hắn không đi tìm thú hoang, thú hoang lại dẫn đầu tìm tới hắn.

Liên buổi chiều thời điểm, hắn với Đại Oa trở về lại Hoa Tam Sơn, tiếp tục chỉ huy Thảo Lực Sĩ làm việc, chờ leo đến đỉnh núi thời điểm, trông về phía sát cạnh Hoa Quả Sơn, bất ngờ phát hiện, một cái to béo heo rừng, ở Hoa Quả Sơn bên trên không kiêng nể gì cả đến cây ăn quả nhỏ.

"Tình huống gì, heo rừng?" Vương Diệu Võ cầm lên trên cổ treo ống nhôm, đây là hán vừa mua đến, dùng cho kiểm tra núi hoang tình hình.

Quả thật là heo rừng.

Hàng Sơn tựa như có lẽ đã có rất nhiều năm, chưa có báo cáo nhìn thấy tận mắt heo rừng. Hàng Sơn là Phục Ngưu Sơn mạch, nhưng so với Phục Ngưu Sơn mà nói, Hàng Sơn quá lùn, sinh vật tài nguyên tương đối thiếu thốn. Heo rừng, chó sói, kim tiền báo, con khi những thứ này đại gia hóa, đều rất ít tới Hàng Sơn tìm ăn.

Vạn vạn không nghĩ tới, Hoa Quả Sơn bên trên lại chạy vào tới một con heo rừng, nhìn hình thể này con heo rừng tuyệt đối là trưởng thành.

Ít nhất phải nặng hai, ba trăm cân, này tại Trung Nguyên cảnh nội, thuộc về rất lớn con heo rừng.

"Này heo rừng thế nào đi vào, ta đều kéo lưới sắt..." Lời còn chưa dứt, Vương Diệu Võ liền thấy, một nơi lưới sắt bị phá cái lỗ lớn, liền dõng bên cạnh giàn nho cũng sụp đổ một mảnh, "Động thổ trên đầu thái tuế a, dám đến ta Hoa Quả Sơn đương oai, các con, theo ta tiến lên!"

Các con chỉ có Đại Oa một cái, nhưng Đại Oa có mười tám cái Thảo Lục Sĩ.

"Ba, có heo rừng sao?"

"Ừ, Đại Oa, người Thảo Lục Sĩ có thể đánh được heo rừng ấy ư, nếu không thể mà nói, ta đi trở về tìm súng săn." Vương Diệu Võ biết, trong thôn có mấy gia đình là có cất giấu súng săn, nhất là ở nông nhân thời điểm, thích đi trong núi săn thú hoang, gà rừng cái gì.

Heo rừng rất hung mãnh, sơn dân đều biết, trong núi dã thú, sức chiến đấu xếp hạng là một là gấu, hai hổ, ba heo rừng. Trong núi, heo rừng là theo lão hổ cùng gấu cùng nổi danh, ngay cả chó sói, báo những thứ này, cũng không dám với heo rừng so tài. Mà nếu bàn về đối với người uy hiếp, càng là một heo hai gấu ba lão hổ.

Không có sai, heo rừng nhiều, hơn nữa tính khí nóng nảy dễ giận.

Đại Oa lại một chút không quan tâm: "Ta Thảo Lục Sĩ có thể lợi hại, khẳng định có thể đánh được heo rừng, ba, chúng ta nhanh lên một chút đi săn heo rừng đi."

"Được, đi!"

Thảo Lục Sĩ cái này đầu cùng thân thể, tay không có thể đánh chết heo rừng, Vương Diệu Võ tin tưởng. Một nhóm tốc độ rất nhanh, hướng Hoa Quả Sơn leo đi, đại khái đi hơn mười phút, rốt cuộc đến gần đang ở đào đất heo rừng. Trên thực tế Hoa Quả Sơn trừ cây ăn quả, không có gì hay ăn, cũng không biết này con lợn rừng tìm ăn cái gì.

Lúc này Thảo Lục Sĩ đã bắt đầu bao vây heo rừng, trong tay mỗi người, cũng nắm lấy một thanh thẳng cạnh dao phay, cùng một cái dao găm (quân đội). Những trang bị này đều là Vương Diệu Võ thông qua bằng hữu quan hệ, làm tới, vốn là là vì vũ trang Thảo Lục Sĩ, phối hợp hán vào núi săn thú.

Làm một núi chỉ chủ, không hiểu được săn thú còn ra thể thống gì.

Cũng chính là hán làm không đến súng săn, nỏ, bằng không khẳng định dùng súng săn trang bị cho Thảo Lục Sĩ, có súng săn, hán có thể ở núi hoang làm dữ, không sợ bất kỳ dã thú.

Ngay tại Vương Diệu Võ còn không chuẩn bị tâm lý thật tốt thời điểm, trận chiến đã bắt đầu, nhưng thấy một tên Thảo Lục Sĩ xuất ra chân chạy như điên, xông về heo rừng.

Heo rừng vô cùng lanh lợi, thấy Thảo Lục Sĩ, không chọn lui bước mà là nhe ra răng nanh, hướng Thảo Lục Sĩ xông lên.

Thảo Lục Sĩ thân thể chuyển một cái, liền né tránh ra, cùng lúc đó hai gã khác Thảo Lục Sĩ cũng đã nhào tới, thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, liền đem một cái dao găm cắm ở heo rừng nơi cổ.

"Ngang cật!"

Heo rừng nổi giận gầm lên một tiếng, xoay người, hướng Thảo Lục Sĩ đâm nó nhào tới. Dao găm tạo thành vết thương còn chưa đủ để làm nó thương nặng, nhưng nó không có Thảo Lục Sĩ linh hoạt, mới vừa muốn đuổi kịp, bên kia Thảo Lục Sĩ lại cắm trúng một cái dao găm ở trên lưng nó. Mấy lần lặp đi lặp lại, trên người xen vào năm cây dao găm heo rừng mất máu quá nhiều, ừm một tiếng té xuống đất.

Gào thét rên rĩ không bò dậy nổi.

Mắt thấy liền mất máu quá nhiều mà chết.

"Chết sao?"

"Không biết đây."

"Lại để cho Thảo Lực Sĩ đập hai chân, dò xét heo rừng có phải hay không già chết." Vương Diệu Võ cẩn thận nói, trong núi dã thú rất giao hoạt, biết già chết.

Thảo Lực Sĩ đi qua hung hăng đập mấy đập, heo rừng không phản ứng, chờ đem dao găm rút ra, heo rừng như thế không phản ứng, là thực sự chết.

Vương Diệu Võ lúc này mới dám đến gần, nhìn trên mặt đất nằm đại gia hỏa. Lông màu đen xám, có chút tỏa sáng, bất quá giờ phút này đã nhuộm thành màu đỏ, mũi heo hai bên, mọc hai viên cong nhọn răng nanh. So với nó to con thân thể, nó răng nanh thật ra thì cũng không coi là quá lớn, so với Vương Diệu Võ xem « thể giới động vật » bên trong Châu Phi heo rừng răng nanh, nhỏ hơn nhiều.

Nhưng hắn rất hài lòng.

"Không tệ không tệ, Thảo Lực Sĩ sức chiến đấu rất mạnh, sau này vào núi săn thú, coi như là gặp đến lão hổ cùng gấu, phòng chừng cũng không quá phí công là có thể giết chết. Đại Oa, để cho Thảo Lực Sĩ đem heo rừng khiêng lên, chúng ta xuống núi, mang về cho người ông nội bà nội đem heo rừng làm thịt, vừa có thể thêm đồ ăn."

Vui thích.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Không có gì mà tiền không giải quyết được

Heo rừng dù sao là tam hữu động vật, rất nhiều nơi heo rừng tràn lan, chính phủ sẽ còn tổ chức người đi săn giết heo rừng, cho nên giết chết một cái xâm phạm Hoa Quả Sơn, tạo thành to lớn tổn thất kinh tế heo rừng, Vương Diệu Võ không có chút nào gánh nặng.

Bất quá tốt nhất vẫn là đừng cho người khác biết, nói ra chung quy là có chút không được, ở Nam Vân Huyện, tam hữu động vật bảo vệ vẫn là rất nghiêm khắc.

Kéo về nhà, dùng cân bàn kiểm tra một chút, chừng hai trăm mười lăm cân, mười phần đại gia hỏa.

Bất quá Vương Vĩnh Quân lại có điểm tiếc: "Quá lớn, heo rừng quá lớn không thể ăn, hơn 100 cân thịt heo rừng mùi vị là tốt nhất. Này con heo rừng quá lớn, không biết sống bao nhiêu năm phần, thịt khẳng định dai cứng."

Heo rừng không phải là càng lớn càng tốt ăn, quá lớn heo rừng trên người bắp thịt căng chắc, nói dễ nghe một chút kêu có so tài, khó mà nói nghe chính là phát cứng. Bất quá lại không thể ăn, cũng so với heo nhà thịt khẩu vị tốt hơn, thuần khiết hoang đại heo rừng, trong núi chạy, ăn đều là thiên nhiên thức ăn.

Hơn nữa heo rừng sẽ còn ăn được liệu, thịt bản thân liền có bảo kiện tác dụng, nhất là heo rừng dạ dày, có thể làm thuốc.

Hiếm thấy săn được lớn như vậy một con heo rừng, người một nhà vẫn là rất cao hứng, thoải mái bắt đầu dọn dẹp heo rừng. Đại Hắc mang theo Cầu Lực, Cầu Thất, Cầu Bát, cang là vòng quanh heo rừng thì thể chuyển không ngừng, muốn ăn trộm một chút.

"Ngày quá nóng, thịt heo rừng khô, nhiều thịt như vậy khẳng định ăn không hết, tủ lạnh cũng không bỏ được, Tiểu Võ, ta đem thịt heo rừng chia ra, cho người ông ngoại, tiểu thúc, nhà cậu, di nương cũng đưa đi một chút." Từ Bình một bên bầm xương, một bên chỉ huy Vương Diệu Võ cầm túi phân lấy cất gọn thịt heo rừng.

Vương Diệu Võ ông nội, bà ngoại rất sớm đã mất, bà nội ông ngoại còn sống.

Thúc thúc có ba cái, nhị thúc Vương Vĩnh Quý, nhà ở Hàng Sơn Thôn, nhưng người một nhà đều đi tỉnh lị Long Thành đi làm; Tam thúc ở Đại Phô Đầu Trấn, dựa vào bên bờ Bạch Hà, đặc biệt thu mua buôn bán một ít ốc gạo, tôm sông; tiểu thúc cũng ở đây Đại Phô Đầu Trấn, bất quá ở tại tiểu thâm nương nhà bên kia, nghề nông.

Cậu có bốn cái, di nương có một cái, đều tại cách vách Bàn Khê Trấn.

Chờ đem thịt heo rừng chia xong, hắn liền khởi động Volkswagen Tiguan, lái xe từng cái đưa qua. Cũng không nói là mình săn thịt heo rừng, liền nói lấy không ít thịt heo rừng, đưa đưa cho bọn hắn ném ném mùi.

Đến nhà cậu lúc, cậu kéo hắn, nói chút chuyện: "Tiểu Võ, người Thúy Thúy tỷ không phải là để cho người giới thiệu một cái ấy ư, qua mấy ngày thì đi

khán môn đầu(giữ cửa đầu). Người xem một chút giành thời gian tới một chuyến, cùng người tiểu di nương cùng đi khán môn đầu, giúp người Thúy Thúy tỷ thật tốt."

Khán môn đầu là Nam Vân Huyện tập tục, nam nữ lui tới sau, thường thường đăng gái trong nhà phải phái người đi nhà đàn trai nhìn một chút tình huống, nếu như hài lòng, liền chuẩn bị đính hôn.

Bình thường đi đầu là đăng gái trong nhà chí thân, hoặc là có địa vị, thân phận tương đối cao người.

Vương Diệu Vô tiểu di nương là Bàn Khê Trần chủ tịch liên hiệp phụ nữ, có địa vị, là thích hợp giữ cửa đầu mục. Đặt ở nửa năm trước, loại sự tình này không có Vương Diệu Vô cái này mao đầu tiểu tử chuyện gì, nhưng bây giờ bất đồng, xa gần đều biết Vương Diệu Vô bán lĩnh, Hoa Quả Sơn rau cải đã danh chấn Đại Phô Đầu Trần cùng chung quanh mấy cái hương trấn, thậm chí huyện thành đều đã có danh tiếng.

Là có thân phận có địa vị người.

"Được, cậu, khi nào đi, trước thời hạn cho ta biết."

...

Hai ngày kế tiếp, trong nhà ngày ngày ăn thịt heo rừng.

Ngay từ đầu Vương Diệu Vô ăn nồng nhiệt, thịt heo rừng dùng phối liệu loại trừ tào khí sau khi, có thơm tho mùi thơm, khẩu vị so với heo nhà muốn tốt rất nhiều, đặc biệt có dai, nhất là da lợn rừng, rán một chút, vừa thơm vừa giòn.

Nhưng ngày ngày ăn, ai cũng sẽ chán.

Duy chỉ có mấy cái con chó nhỏ ăn không ngán, lòng lợn để cho những thứ này đang lớn lên chó nhỏ ăn rất hưng phấn. Đại Hắc giống vậy ăn hưng phấn, hiếm thấy ăn dã vị. Thật ra thì này mấy cái chó com nước không kém, bây giờ Vương gia có tiền, bỗng nhiên gà thịt cá trứng không thiếu, cũng chịu cho bọn chó ăn ngon.

"Ta bây giờ phát hiện, món ăn mặn ăn nhiều, vẫn phải là rau cải tới hóa giải." Một bên kẹp nhà mình rau cải, Vương Diệu Vô một bên cảm khái.

Hắn cái này không thích ăn rau cải người, ở liên tục hai ngày thịt heo rừng sau khi, bỗng nhiên trở nên thích ăn rau cải.

"Người không ăn rau cải sao được, thịt cá ăn nhiều đều không tốt, thật là nhiều người cũng chính là ăn quá tốt, đem thân thể cho ăn xấu." Từ Bình nói.

Vương Vĩnh Quân là nghĩ đến đi: "Lúc trước chúng ta lúc còn trẻ, lớn nhất mơ mộng chính là ngày ngày có thể được ăn thịt, nào giống bây giờ, một ngày không cho ăn rau cải, liền cả người không dễ chịu."

Đại Oa bỏ vào trong miệng tràn đầy rau cải, mơ hồ không rõ nói: "Gia gia, rau cải ăn ngon nhất, thịt thức ăn không thể ăn đây."

Vương Diệu Vô nhìn Đại Oa, rất muốn nói: "Đại Oa, thật ra thì người cũng là rau cải một loại a, trên thị trường có bán hồ lô, hồ lô làm canh mùi vị rất tốt."

Com ăn đến ăn, đề tài liền hàn huyên tới gần sắp đến tựu trường cuối kỳ.

Lập tức tháng 8 liền muốn kết thúc, tháng 9 chính là trường học tựu trường, ra trường một năm Vương Diệu Vô, vốn là không cần chú ý tin tức này, nhưng bây giờ lại phải chú ý.

Bởi vì Đại Oa.

"Lập tức tựu trường, Đại Oa có muốn hay không đi học à?" Từ Bình quan tâm hỏi.

Vương Vĩnh Quân đem vấn đề ném cho Vương Diệu Vô: "Tiểu Vô, theo người thì sao?"

Vương Diệu Vô trước chưa từng nghĩ, bây giờ không thể không cẩn thận suy nghĩ, Đại Oa từ hình dáng ngoài mà nói, đại khái chính là ba bốn tuổi tiểu nãi oa. Lúc trước nhỏ như vậy nãi oa đi học còn sớm, nhưng là bây giờ, tuổi này tiểu hài tử bình thường cũng phải đưa đi nhà trẻ.

Không đợi Vương Diệu Vô mở miệng, Đại Oa liền cướp lời: "Ba, ông nội bà nội, ta mới không cần đi nhà trẻ, ta không muốn đi học, ta sẽ làm ruộng, mới không cần đi học."

"Không học, người lớn lên là mù chữ."

"Ta cũng không cần lớn lên!"

"Người cũng phải lớn lên." Vương Vĩnh Quân sờ một cái Đại Oa đầu.

Đại Oa đầu ngay ngắn một phát, nghiêm trang nói: "Nhưng ta là Hồ Lô Oa nha, ta chính là không muốn lớn lên."

Hồ Lô Oa sẽ lớn lên ấy ư, nói thật, Vương Diệu Võ với cha mẹ thảo luận qua, nghiêm trọng hoài nghi một điểm này. Nếu như Hồ Lô Oa có thể lớn lên, như vậy Vương Diệu Võ nhất định phải để cho Hồ Lô Oa dựa theo người bình thường quý tích, đi sinh hoạt, dung nhập vào xã hội này. Nếu như Hồ Lô Oa không sẽ lớn lên, như vậy hẳn cũng chỉ có thể phải bảo hộ đến, khỏi bị ngoại giới quấy rầy.

Phòng ngừa đưa tới phiền toái gì.

"Năm nay trước không đi nhà trẻ, chờ sang năm lại nói." Vương Diệu Võ cuối cùng lựa chọn chậm một chút.

Chờ sang năm nhìn một chút, nhìn một chút Đại Oa là thực sự không trưởng thành, hay là sẽ lớn lên —— bất quá, này thời gian nửa năm, Đại Oa là thực sự một chút không lớn.

"Vậy có muốn hay không cho hắn trước hộ khẩu?"

"Cũng đợi chút đi, lên hộ khẩu không tốt giải thích a, ba mẹ các người chờ quên, Đại Oa còn có sáu đứa em không đi ra đây. Đến lúc đó bảy cái Hồ Lô Oa, thế nào lên hộ khẩu a."

Hộ khẩu khẳng định phải treo ở Vương Diệu Võ danh nghĩa, nhưng vấn đề là, một cái Đại Oa, tạm thời là con tư sinh, giao điểm tiền phạt cũng liền đi qua, bảy cái Hồ Lô Oa, chuyện này... nghiêm trọng a, quốc gia hạn chế hai con, cũng không có khai phóng ba bốn năm sáu bảy con.

Bỗng nhiên dừng lại, Vương Diệu Võ cho Đại Oa kẹp một cây cải trắng lá cây, trịnh trọng nói: "Xe tới trước núi tắt có đường, chúng ta kiếm tiền trước, đem tiền kiếm đủ. Ta tin tưởng, xã hội này không có vấn đề gì là tiền giải quyết không được, tiền giải quyết không được, đó chính là tiền còn chưa đủ nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trong mưa gió phiêu diêu tiểu nữ oa

Thịt heo rừng khô, ăn nhiều miệng khát, phải không ngừng uống nước.

Vương Diệu Võ trên bàn để một lon trà lạnh, một bên uống trà lạnh, một bên luyện tập bút lông chữ. Trữ Toại Lương « Nhạn Tháp Thánh Giáo Tự », « Âm Phù Kinh », « Nghệ Khoan Tấn » hẳn cũng đã bắt đầu viết phỏng theo.

Trữ Toại Lương được xưng là đời đầu Đường Tứ Đại Gia, thư pháp thành tựu tương đối cao, hẳn « Khải Thư » cùng « Nhan Chân Khanh Khải Thư » có chút khác nhau, càng xu hướng với « Khải Thư » cùng « Hành Thư » ở giữa, dù sao hẳn thư pháp là học Vương Hi Chi. Chỉ cần học tốt Trữ Toại Lương « Khải Thư », rất dễ dàng liền hướng hai Vương (Vương Hi Chi, Vương Hiến Chi) đi học tập.

Chu Thượng Trang đề cử này ba quyển tự thiếp, Vương Diệu Võ thích nhất là « Đại Tự Âm Phù Kinh ». Trữ Toại Lương truyền thế « Âm Phù Kinh » có ba loại, « Thảo Thư », chữ nhỏ cùng chữ in, hẳn luyện tập chính là chữ in, cũng chính là « Đại Tự Âm Phù Kinh ».

Thiếp bên trong chữ thật xinh đẹp, « Khải Thư » bên trong có « Hành Thư » bút ý.

Luyện cũng thoải mái, dù sao « Khải Thư » quá khô khan, « Hành Thư », « Thảo Thư » mới là Vương Diệu Võ cuối cùng mục tiêu.

Có người nói « Âm Phù Kinh » là hậu nhân bắt chước, nhưng bắt kẻ bắt chước hay không bắt chước, đều không thể ngăn Vương Diệu Võ khổ luyện. Người theo đuổi là sẽ biến đổi biến hóa, lúc không có tiền, hẳn một lòng muốn phát tài, bây giờ sắp phát tài, lại theo đuổi cao hơn thưởng thức, muốn đem mình tăng lên một cấp bậc.

Trình độ học vẫn không cao, đại chuyên, cũng không có ý định lại đi đào tạo chuyên sâu.

Nhưng có thể từ thư pháp phương diện đề thăng chính mình phong độ, làm cho mình trở nên còn có tu dưỡng cùng hàm dưỡng.

"Ba, ta lên cấp cuộc so tài thắng, hắc hắc ha ha, ta bây giờ là tôn quý Bạch Kim đẳng cấp, mấy ngày nữa, ta là có thể vọt tới Kim Cương đẳng cấp, với ba cùng đẳng cấp! Ha ha!" Đại Oa chợt bộc phát ra một trận mãnh liệt tiếng cười, đem điện thoại di động của mình đưa đến Vương Diệu Võ trước mặt.

‘Thuốc độc’ (thay cho ‘thuốc trừ sâu’ nhé, đã sửa các chương trước) có bảy cái đẳng cấp, quật cường Thanh Đồng, trật tự Bạch Ngân (bạc), vinh dự Vàng, tôn quý Bạch Kim, vĩnh hằng Kim Cương, chí tôn Tinh Diệu, mạnh nhất Vương Giả.

Có thể nói Vương Diệu Võ chẳng qua là ở trung thượng tầng quanh quẩn, Đại Oa trước mắt mới từ tầng dưới đi tới trung tầng.

Vương Diệu Võ nhàn nhạt gật đầu, độc cô cầu bại phong độ mười phần: "Đại Oa, không muốn nghĩ quá xa vời, lấy người kỹ thuật muốn đạt đến ba ba đẳng cấp còn đoạn đường rất dài phải đi. Học thêm luyện nhiều, nhìn nhiều một chút công lược, tranh thủ tới sớm một chút đến Kim Cương đẳng cấp, lãnh hội cao cấp trận đấu mị lực."

Đại Oa nắm quả đấm nhỏ: "Ta nhưng là phải thành là tối cường Vương Giả Hồ Lô Oa!"

"Được, có chí khí!"

"Ba, chờ ta lên Vương Giả, ta kéo ngươi lên hạng."

"Chờ ngươi lên Vương Giả, ta còn là Kim Cương, chúng ta lại không thể đồng thời xếp trận đánh xếp hạng." Vương Diệu Võ thuận miệng nói.

"Kia ba chúng ta cùng tiến lên Vương Giả, ta bây giờ là Bạch Kim, ba là Kim Cương, chúng ta có thể đồng thời xếp trận. Ta muốn trở thành cả nước mạnh nhất Triệu Vân, ba ngươi liền trở thành... Ừ, liền trở thành cả nước mạnh nhất Kai."

Vương Diệu Vũ Anh hùng "Kai"(không phải Kay, đã sửa), trước mắt thứ hạng là Nam Vân Huyện thứ năm, Uyển Thành thành phố thứ bảy mươi chín, coi như là rất trâu bò tồn tại.

Hắn mỗi lần đánh xếp hạng, sau khi tiến vào cũng làm người ta giúp hắn cướp Kai, cướp được, như vậy hắn liền có thể trở thành bấp đui, không giành được lời nói, chơi cái khác anh hùng, trên căn bản chính là hồ đen. Hắn tương đối thích hợp cục súc chặt chém cái loại này bạo lực lưu, mà không phải phức tạp thao tác kỹ thuật lưu.

Cùng Đại Oa đánh phối hợp thời điểm, hắn Kai chính là như Thần tồn tại, một đao hạ một cái mạng.

Bây giờ Đại Oa đã hoàn toàn mê một 'thuốc độc', Vương Diệu Võ cảm thấy một điểm này không phải rất tốt: "Đại Oa, có mục tiêu là chuyện tốt, nhưng không phải cả ngày chơi game, nhân sinh còn có càng nhiều có ý nghĩa sự tình, thí dụ như thư pháp... Bằng không ta trước dạy ngươi học chữ đi, chờ ngươi biết, sẽ dạy ngươi thư pháp."

Đại Oa lập tức dùng sức lắc đầu: "Ba, ta không cần lên học, ta muốn làm ruộng!"

...

Sắp đến tháng 9 thời điểm, khí trời thay đổi thật không tốt, trời u ám sau, rất nhanh thì đột nhiên rơi xuống mưa to. Ào ào ào nước mưa phảng phất tiếp thiên màn che, còn kèm theo cuồng phong, gào thét mưa gió đem vườn rau xanh qua lại cọ rửa.

Từ Bình ngồi xổm ở cửa, bóc hạt đậu tương.

Vừa bóc vừa than thở: "Thời tiết này, bỗng nhiên nói lạnh liền lạnh, ngày hôm qua còn vừa oi vừa nóng, hôm nay mặc áo dài tay đều cảm giác được lạnh."

Nhiệt độ ít nhất hạ thấp trên dưới mười độ, phảng phất nóng bức mùa hè bị trận này mưa to đột nhiên cắt ngang.

"Lạnh tốt, quá nóng mà nói, đi đâu đều là một thân mồ hôi, không thoải mái." Vương Diệu Võ cũng đang giúp đỡ bóc đậu tương, hắn ngược lại thật thích trận mưa này.

Hoa Quả Sơn nước không đủ nhiều, bởi vì còn không có điện, cũng không thể bơm nước, mỗi ngày Thảo Lực Sĩ đều phải từ hai cái sông nhỏ xách nước đi tưới cây ăn quả.

Mặc dù sẽ không mệt mỏi Vương Diệu Võ, nhưng lãng phí Thảo Lực Sĩ thời gian.

Trận mưa này, ít nhất hóa giải Hoa Quả Sơn một tuần lễ dùng nước, có thể để cho Thảo Lực Sĩ rút ra chút thời gian, đi khác đỉnh núi làm lụng. Ngày sáu ngọn núi Vương Diệu Võ còn chưa nghĩ ra muốn trồng cái gì, đại khái cũng là trồng cây ăn quả, hoặc là trồng ít dược tài, lá trà.

"Cũng không biết Hồ Lô Oa ở trên núi thế nào, vạn nhất Nhị Oa chọn vào hôm nay xuất thế, vậy cũng xui xẻo." Từ Bình lẩm bẩm.

Vương Diệu Võ nghe qua Đại Oa phân tích, cười nói: "Sẽ không ngu như vậy."

Lúc này, chơi đùa điện thoại di động Đại Oa, bỗng nhiên ngẩng đầu lên: "Ba, chỉ có ngu ngốc mới có thể hôm nay đi ra, ta dù sao cũng sẽ không, bất quá cũng không thể loại trừ, thí có thắng ngọc lựa chọn hôm nay đi ra đây. Hắc hắc ha ha, không phải là từng cái Hồ Lô Oa đều có ta thông minh như vậy."

Ngay tại Đại Oa nói lời này đồng thời.

Hoa Quả Sơn bên trên, Chanh Sắc Hồ Lô ở mưa gió điên táu bên trong, lung la lung lay, tựa hồ rất vui sướng, muốn cùng nước mưa chơi đùa như thế. Nhưng động đưa quá kịch liệt, hồ lô với dây leo liên hệ bỗng nhiên bị cắt ra, Chanh Sắc Hồ Lô cứ như vậy lăn xuống trên đất. Sau đó càng ngày càng lớn, lại bỗng nhiên nứt ra.

Từ bên trong văng ra một cái trắng mập mập tiểu nữ oa, kỳ quái là, bên hông lại còn quần hai mảnh lá non, tốt giống một cái váy, đỉnh đầu một quả rất nhỏ màu cam Tiểu Hồ Lô.

Gió thổi mưa rơi, tiểu nữ oa nhìn chung quanh mờ mịt, sau đó oa một tiếng khóc, khóc đến thảm: "Ba ba, ta muốn ba ba, ta muốn ba ba..."

...

Không biết là Đại Oa lời nói, để cho Vương Diệu Võ dùng sức giặt mình một cái, hay lại là trong chỗ u mình có cảm ứng.

Vương Diệu Võ chỉ cảm thấy, loại khí trời này, vạn nhất Nhị Oa thật dần dần chạy đến, vậy thì không phải là rất ổn. Suy nghĩ một chút, hấn ngẩng đầu nhìn bên ngoài cuồng phong gào thét mưa to, móc ra một món áo mưa đi ra: "Mẹ, ta đi Hoa Quả Sơn một chuyến, nhìn một chút, lo lắng Nhị Oa thật đi ra."

"Đường núi đều là bùn, có thể lái xe sao?"

"Lái xe khẳng định không được, ta đi bộ."

"Cẩn thận một chút, đường trơn trượt, leo núi nhất định phải cẩn thận, người không phải là có ống nhòm ấy ư, tránh xa một chút xem thử, nếu là hồ lô vẫn còn treo, cũng không cần lên núi." Từ Bình quan tâm nói.

"Không việc gì, Hàng Sơn đều là núi thấp, vừa không có đất đá trôi xuống cùng sườn dốc."

"Đánh lại cây dù, đừng bị ướt, cẩn thận cảm mạo."

"Được."

Ngay sau đó, Vương Diệu Võ mặc giày cao su cùng áo mưa, chống gậy cây dù đi mưa, mạo hiểm mưa đông gió giặt, bắt đầu hướng Hoa Quả Sơn lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: 2 nha là một cái đồ ngốc

Vừa ra khỏi cửa Vương Diệu Võ liền hối hận.

Thời tiết này ra ngoài, nhất định chính là tự giày vò mình, rồi đi đường thông thôn sau khi, đi vào núi đường đất, có thể một cước đem giày cao su cũng cho lún vào đi. Cũng còn khá, có cỏ địa phương tương đối nhiều, mới có thể miễn cưỡng đi về phía trước, cứ như vậy đi ước chừng một giờ mới đến dưới chân Hoa Quả Sơn.

Phía trước mặt đường đã trải lên cát đá, cuối cùng có thể thật tốt đi bộ.

Vào đại môn, đứng ở một cái tương đối rộng rãi vị trí, cầm lên ống nhòm, nhìn một chút đỉnh núi. Núi rất thấp, cây cũng rất thấp, cho nên dễ dàng thấy tảng đá, hấn vị trí này, vừa khéo dễ nhìn thấy Chanh Sắc Hồ Lô.

Chẳng qua là lần này, Chanh Sắc Hồ Lô không thấy.

"Không thể nào, Nhị Oa thật hôm nay xuất thế?" Vương Diệu Võ lau trên mặt nước mưa, để ống dòm xuống, vội vàng hướng trên núi chạy băng băng.

Đại khái mười phút sau, hấn rút cước thờ hồng học leo đến trên đỉnh Hoa Quả Sơn, đánh mắt liền thấy một cái béo trắng tiểu oa, co rúc ở Hồ Lô Đăng lá cây phía dưới, không ngừng có nước mưa theo lá cây khe hở rơi ở trên người nó.

"Nhị Oa?" Vương Diệu Võ hô to một tiếng, hấn cũng không có thấy rõ ràng này là tiểu nữ oa.

Tiểu nữ oa ngẩng đầu lên, nhất thời thấy Vương Diệu Võ, vốn là trong đôi mắt to đeo đầy nước mắt nhất thời sáng lên: "Ba ba, người là ta ba ba, ba ba, ta thật sợ hãi!" Tiểu nữ oa đứng lên, chân trần, đi lên bùn, xông về Vương Diệu Võ, thoáng cái liền chui vào Vương Diệu Võ trong ngực.

Vương Diệu Võ lúc này mới phát hiện, Nhị Oa lại không phải là một nam hài tử, là một cô gái.

Cái này làm cho hần thiếu chút nữa mộng xuống, Hồ Lô Oa... lại cũng có thể có cô gái sao?

Cũng may Nhị Oa đúng là Hồ Lô Oa hình dáng, lộn xộn đuôi sam nhỏ kiểu tóc, phía trên mang một cái màu cam Tiểu Hồ Lô, bên hông còn có hai mảnh hồ lô lá cây. Cái này hình dáng, hần liếc mắt một cái liền thấy đúng là Hồ Lô Oa điểm riêng, cho nên sẽ không nhận sai.

Tiểu Nữ Oa khóc nước mắt như mưa.

Đem Nhị Oa ôm, vỗ vỗ Nhị Oa cái lưng, Vương Diệu Vô thương tiếc an ủi: "Đừng sợ đừng sợ, cha đã tới."

"Ba ba, ta còn tưởng rằng ngươi không quan tâm ta."

"Làm sao có thể, chẳng qua là cha nghĩ đến ngươi sẽ không hôm nay đi ra." Vương Diệu Vô lòng nói, ai biết ngươi sẽ như vậy ngốc vu vu, trời mưa như thác đổ chạy ra ngoài.

Tiểu Nữ Oa thút thút nói: "Ta... nhảy đây không cần thận rớt xuống, ba ba."

Ngạch, này ngạch giải thích.

Vương Diệu Vô không lời nào để nói.

"Không sao, trước với cha về nhà, đến, ngươi cầm cây dù, cha ôm ngươi." Vương Diệu Vô đem Tiểu Nữ Oa ôm, dò hỏi, "Có lạnh hay không?"

"Không lạnh đây ba ba." Tiểu Nữ Oa đã không khóc, ôm Vương Diệu Vô cổ, lộ ra một tia khá ái nộ cười, "Ba ba, đây chính là chúng ta Hoa Quả Sơn ấy ư, ta lần đầu tiên thấy đây."

"Đúng, đẹp không?"

"Thật là đẹp đây."

"Chờ sau cơn mưa, cha lại mang ngươi hảo hảo vui đùa một chút Hoa Quả Sơn, nhà chúng ta ở chỗ này có bảy ngọn núi. Bây giờ về nhà trước, đi gặp một chút ông nội bà nội, còn ngươi nữa ca ca Đại Oa."

"Há, đi gặp ông nội bà nội rồi." Tiểu Nữ Oa thật cao hứng, đã quên lúc trước khóc thảm, lại đột nhiên hỏi, "Ba ba, ca ca kêu Đại Oa ấy ư, ta đây tên gì nhỉ?"

"Ngươi gọi Nhị..." Vương Diệu Vô bỗng nhiên nghĩ đến, nam hài tử có thể kêu 'oa', cô gái kêu 'oa' tựa hồ rất là khó nghe, vì vậy sửa lời nói, "Ngươi gọi Nhị Nha, Nhị Nha như thế nào đây?"

"Ân ân, ta gọi là Nhị Nha, hi hi, ba ba ta thích danh tự này, Nhị Nha thích!"

Mặc dù có gió to mưa lớn, nhưng xuống núi so với lên núi dễ dàng hơn rất nhiều, Vương Diệu Vô quan sát tỉ mỉ chốc lát Nhị Nha. Nhị Nha đáng đáp vô cùng xinh đẹp, cho dù trên mặt còn có nước mưa, nhưng vẫn tinh xảo giống như búp bê, ừ, hơi có chút mập mạp búp bê, tựa hồ Hồ Lô Oa đều có chút mập.

Một cái hàm răng nhỏ, đặc biệt trắng.

Mắt to đặc biệt lớn, phảng phất bên trong ẩn tàng ngôi sao như thế sáng ngời. Nhỏ như vậy nữ oa, đừng nói nữ nhân nhìn muốn yêu thương, hần cái này không thể nào thích trẻ nít đại lão gia, tâm cũng sẽ hòa tan.

Chỉ cảm thấy có như vậy một đứa con gái, thật vô cùng tốt.

"Nhị Nha, Đại Oa Tiểu Hồng Hồ Lô chứa Thảo Mộc Chi Linh, ngươi trong Tiểu Chanh Hồ Lô chứa cái gì?" Vương Diệu Vô đưa tay gầy gầy trên đầu Nhị Nha màu cam Tiểu Hồ Lô, Tiểu Hồ Lô cũng có thể lấy xuống.

Nhị Nha nói: "Nhị Nha trong hồ lô chứa Ngũ Cốc Chi Tinh đây, ba ba."

"Há, Ngũ Cốc Chi Tinh có thể làm gì?"

"Có thể nuôi chim, ca ca có thể trồng cây trồng hoa trồng thảo, Nhị Nha có thể nuôi gà nuôi vịt nuôi ngỗng, còn có thể nuôi anh vũ, bát ca cùng đại khổng tước đây, rất nhiều chim Nhị Nha cũng sẽ biết nuôi. Nhị Nha nuôi chim đều nghe Nhị Nha lời nói, Nhị Nha còn có mười sáu viên Hồ Lô Tử, có thể biến thành mười sáu cái Điều Lược Sĩ đây." Nhị Nha khoe khoang nói một đồng lớn chính mình bản lĩnh.

Bản lĩnh này Vương Diệu Vô là chặt chặt thán phục.

Đại Oa bản lĩnh không tầm thường, Thảo Mộc Chi Linh có thể trồng trọt thực vật, còn có Thảo Lược Sĩ làm sức lao động. Không nghĩ tới Nhị Nha Ngũ Cốc Chi Tinh lại có thể chăn nuôi cầm thú, cũng có Điều Lược Sĩ làm sức lao động.

"Đây là muốn ta đem buồng tha nuôi dưỡng nghiệp, lại lần nữa nhặt lên ý tứ sao?"

Trong lòng của hắn suy tư.

Không có đặt được Hồ Lô Oa trước, hắn dự định Hoa Quả Sơn trồng cây thêm nuôi dưỡng, làm một cái sinh thái nông trường. Sau đó trồng cây trồng rau thu nhập quá cao, liền đem nuôi dưỡng nghiệp buồng tha, không nghĩ tới Nhị Nha năng lực nhưng là ở trên nuôi dưỡng nghiệp.

Không có quá quần quít một điểm này, Nhị Nha bản lĩnh còn phải từ từ đi mảy mò.

Hắn phụng bồi tiểu nữ oa, dọc theo đường đi cười cười nói nói, trong mưa gió đi trở về nhà mình. Vừa vào cửa, đang ở thu thập thức ăn Từ Bình liền thấy Vương Diệu Vô trong ngực tiểu nữ oa.

Nhất thời cả kinh: "Tiểu Vô, đây là?"

"Mẹ, Hồ Lô Oa Nhị Nha, Đại Oa muội muội." Vương Diệu Vô đem Nhị Nha để xuống, chỉ chỉ Từ Bình, "Nhị Nha, đây là nãi nãi."

"Bà nội khỏe, ta là Nhị Nha đây." Nhị Nha ngọt ngào kêu một tiếng.

"Ai, tốt tốt tốt, Nhị Nha cũng tốt, nhanh lên một chút để cho nãi nãi nhìn một chút, ta Nhị Nha thật xinh đẹp." Từ Bình trên dưới quan sát Nhị Nha, lại quay vào trong phòng kêu, "Ba hắn, nhanh lên một chút đi ra, Nhị Nha, Hồ Lô Oa, Đại Oa muội muội xuất thế, Tiểu Vô mang về, thật là đẹp tiểu nữ oa."

Vương Vĩnh Quân thật nhanh đi ra, hướng về phía Nhị Nha cười.

Nhị Nha ngọt ngọt hô: "Gia gia tốt."

"Nhị Nha tốt."

Từ Bình lúc này mới nhớ: "Nha, Nhị Nha cả người đều ướt nhẹp, nhanh lên một chút, nãi nãi dẫn người đi tắm, tắm xong người mặc quần áo mới! Đúng, thật giống như không có mua bé gái quần áo, trước mặc cái khác, com nước xong nãi nãi phải đi trên trần mua cho Nhị Nha quần áo mới."

Trước đây bị phim hoạt hình ảnh hưởng, người một nhà cũng cho là Hồ Lô Oa đều là nam hài tử, chuẩn bị đều là nam hài tử quần áo.

Vương Diệu Vô hiểu kỳ nói: "Đại Oa đâu rồi, muội muội của hắn đến, hắn chạy đi đâu?"

"Đại Oa ở phía sau trong sân cho chó nhỏ ăn."

Đang khi nói chuyện, Đại Oa đã mang theo mấy cái chó nhỏ từ trong sân chạy tới, nhìn thấy Nhị Nha sau, Đại Oa nhất thời ngất đầu lên: "Oa, Nhị Nha người thật là một cái đồ ngốc vù vù, trời mưa chạy ra ngoài."

Nhị Nha nghe mắt húng: "Ca ca mới là thằng ngốc, Nhị Nha là không cần thận rớt xuống."

Vừa nói, lại dẩu lên miệng, ủy khuất nhìn Từ Bình: "Nãi nãi, ca ca khi dễ Nhị Nha, mắng Nhị Nha là đồ ngốc."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ta cũng muốn điện thoại di động

Tắm xong, mặc vào quần áo mới, Nhị Nha khôi phục toàn cảnh, quả nhiên là một cái tinh xảo giống như búp bê khá ái tiểu nữ oa.

Vóc dáng nếu so với Đại Oa hơi chút lùn một li, cánh tay nhỏ bắp chân nhỏ, đáng yêu độ vượt xa Đại Oa cái này "Thỏ hán tử", này hoặc là chính là cô gái ưu thế.

Hơn nữa nhìn đi lên, Nhị Nha rõ ràng so với Đại Oa càng nhu thuận hiểu chuyện, miệng cũng càng ngọt một ít.

"Nãi nãi làm rau cải ăn thật ngon, Nhị Nha thích ăn." Lúc ăn cơm, Nhị Nha phòng má nói, nằng khẩu vị cùng Đại Oa không sai biệt lắm, đều rất có thể ăn, hơn nữa chỉ ăn rau cải, dầu mỡ đều không ăn.

Đại Oa trong lỗ mũi xuất khí: "Rau cải là ta trồng, ta làm ra rau cải ăn mới ngon!"

"Không đúng, là nãi nãi làm đồ ăn ăn mới ngon."

"Ta trồng rau cải ăn ngon."

"Nãi nãi làm đồ ăn ngon."

Hai cái tiểu nãi oa, vừa dùng sức ăn rau cải, vừa không ngừng cãi vã.

Vương Diệu Vô mắng: "Được, tất cả không nên tranh cãi, ăn ngon có hai nguyên nhân, một là Đại Oa trồng rau ăn ngon."

Đại Oa nghe xong, lỗ mũi đặc ý hừ ra âm thanh.

Vương Diệu Vô nói tiếp: "Một cái nữa chính là nãi nãi làm đồ ăn tay nghề tốt."

Nhị Nha nghe, cũng lộ ra đặc ý tiếng hừ hừ.

Lúc này an tĩnh, hai cái tiểu nãi oa cũng tự cho là mình đắc thắng, bắt đầu yên lặng ăn cơm. Cơm liền rau cải, một người hai bát lớn, còn phải hai ba bát rau cải, như vậy mới có thể thỏa mãn bọn họ khẩu vị, so với người trưởng thành ăn cơm còn phải dùng sức. Thật may bây giờ rau cải nhà mình trồng không cần tiền, nếu không có thể ăn chết Vương Diệu Vô.

Suy nghĩ một chút, bảy cái Hồ Lô Oa tất cả đi ra, mỗi ngày phải ăn bao nhiêu cơm cùng rau cải.

Bên ngoài trời còn đang mưa, gió tựa hồ dừng, nhưng mưa vẫn như cũ rất lớn, năm nay mùa hè nước mưa về nhiều, nam phương Trường Giang lưu vực, rất nhiều nơi đều đã bị nước ngập. Cả thành xe hơi ngâm dưới nước, công ty bảo hiểm các lão bản, phòng chừng mặt cũng xanh. Nam Vân Huyện cũng còn khá, không có phát sinh cái gì ngập lụt.

Không ra được bên ngoài, người một nhà cũng ở nhà, Từ Bình cùng Vương Vĩnh Quân ở gian nhà chính xem TV.

Vương Diệu Vô tiếp tục luyện tập thư pháp, Đại Oa còn đang vì cả nước mạnh nhất Triệu Vân phấn đấu, Nhị Nha cũng tìm tới chính mình món đồ chơi, nằng đi trêu chọc Đại Hắc cùng 8 con chó nhỏ, năm con trên núi đã dắt về nhà. Đại Hắc là thấy người liên thân thiết, đuôi chó lắc vui sướng.

Đây cũng là Vương Diệu Vô không thích, nhất gan coi như thôi, thấy người liên liêm, có còn hay không một chút chó giữ cửa tính tự giác?

Chó nhỏ biểu hiện cũng không tệ, rất cẩn thận, không cho Nhị Nha đụng bọn họ. Nhất là Cầu Nhất con này có tiềm lực trở thành Thủ Sơn Khuyển, mắt lom lom nhìn chăm chăm Nhị Nha, tùy thời làm xong đi lên cắn một cái dự định, dĩ nhiên, mới vừa rồi nó bị Vương Diệu Vô đã cảnh cáo, không cho phép cắn Nhị Nha, cũng không hướng Nhị Nha lớn tiếng kêu.

Thật ra thì không cảnh cáo cũng không có gì, đừng xem Nhị Nha là một tiểu nữ oa, sức chiến đấu tuyệt đối không tầm thường, giống như Đại Oa, nhảy một cái có thể rất cao, tay không có thể leo tường.

Tựa hồ nghe hiểu chủ nhân lời nói, Cầu Nhất cứ như vậy giữ một cái khoảng cách, nhìn chăm chăm Nhị Nha, âm thầm.

Ánh mắt rất hung ác, tàn mát ra địch ý.

Nhị Nha đứng dừng đuôi theo bọn chó nhỏ, còn phóng ra Ngũ Cốc Chi Tinh, muốn hỏi lộ bọn họ, nheng là chiêu này lại vô dụng.

Vương Diệu Vô gần đây đều tại huấn luyện chó nhỏ, không cho phép ăn người khác cho đồ vật.

Nông thôn rất nhiều chó bị trộm đánh bả chết, chính là loạn ăn đồ ăn kết cục.

Trêu chọc một hồi chó nhỏ, Nhị Nha thấy đến phát chán, liền đứng dậy trở lại Vương Diệu Vô căn phòng, đòi một cái ghế, đứng ở trên nhìn Vương Diệu Vô luyện tập thư pháp: "Ba ba, ngươi đang làm gì nhỉ?"

"Ba đang luyện tập thư pháp."

"Thư pháp là cái gì?"

"Thư pháp là được... viết chữ nghệ thuật, biểu thị ba là một cái người có ăn học." Vương Diệu Vô cho trên mặt mình dát vàng.

Nhị Nha hì hì cười một tiếng: "Ba ba, Nhị Nha có thể luyện tập thư pháp ấy ư, Nhị Nha cũng muốn làm một người có ăn học."

"Dĩ nhiên có thể, bất quá trước khi luyện tập thư pháp phải biết chữ, Nhị Nha ngươi biết chữ sao?"

"Nhị Nha không biết chữ, ba ba dạy ta."

Hiển nhiên, Nhị Nha so với Đại Oa hiểu học, Đại Oa ngày ngày nhìn Vương Diệu Võ luyện thư pháp, một lần cũng không nói qua hán phải học. Vương Diệu Võ gật đầu một cái: "Được, người trước đi chơi, ba đem cái này tự thiếp viết xong lại dạy người học chữ."

"Ừm."

Nhị Nha chạy ra ngoài, chơi đùa một hồi, lại chạy vào. Lần này đi tới Đại Oa sau lưng, ngoe đầu nhìn Đại Oa chơi điện thoại di động. Nhìn một hồi lâu, mới mở miệng hỏi: "Ca ca, người đang ở đây chơi đùa cái gì nhỉ?"

"Vương Giả Vinh Diệu, Nhị Nha người xem ta Triệu Văn trâu bò hay không, giết 7 mạng, trợ công 13, mới chết 4 lần." Đại Oa đắc ý khoe khoang.

"Ca ca rất lợi hại." Nhị Nha qua loa lấy lệ khen một câu, lại hỏi, "Ca ca đây là người điện thoại di động sao?"

"Đương nhiên là ta, Vivo-X9-plus, Vương Giả Vinh Diệu nhà tài trợ đây!" Đại Oa vừa nói, lại tặng thêm một câu, "Là ba mua cho ta."

Nhị Nha liền con người quay vòng, đi tới Vương Diệu Võ bên cạnh: "Ba ba, ca ca có điện thoại di động, Nhị Nha cũng phải có chứ."

Bây giờ nhiều tiền lắm của Vương Diệu Võ, rất tùy ý nói: "Điện thoại di động đơn giản, đi, cha dẫn người đi mua điện thoại di động, thích dáng vẻ nào điện thoại di động, chính mình chọn."

Khởi động Volkswagen Tiguan, chạy thẳng tới trên trần điện thoại di động cửa tiệm, để cho Nhị Nha chính mình chọn, chọn một bộ màu hồng Oppo-R11, 2500 đồng tiền.

Sau đó lại cho nàng làm một tấm thẻ phụ, Vương Diệu Võ số điện thoại di động là điện tín, có thể làm hai cái thẻ phụ.

"Nhị Nha, cho người tài một cái Vương Giả Vinh Diệu chơi đùa?"

"Không muốn, ta xem ca ca chơi, không dễ chơi, Nhị Nha không thích trò chơi giết người."

"Kia cho người ghi danh một cái QQ tài khoản, sau đó người đi chơi Tiêu Tiêu Nhạc đi." Vương Diệu Võ cảm thấy cái trò chơi này nữ sinh hẳn thích chơi, ít nhất bên cạnh hán bạn nữ giới, đều thích chơi. Ngay cả cha mẹ của hán, cũng bắt đầu chơi Tiêu Tiêu Nhạc, không việc gì liền ôm điện thoại di động tới chơi hai thành.

Nhị Nha gật đầu: "Ừm."

Buổi tối.

Đỗ ngũ Đại Oa cùng Nhị Nha sau, Vương Diệu Võ tổ chức gia đình hội nghị, dự hội nghị thành viên là Vương Vĩnh Quân cùng Từ Bình.

"Ba mẹ, người nhà càng ngày càng nhiều, Hồ Lô Oa có bảy cái, rõ ràng không đủ chỗ ở, ta dự định xây biệt thự nhỏ, chính phủ bên kia đã cho ta biết, sửa đường không thành vấn đề, đợi thêm mấy ngày thì sẽ chính thức lập hạng mục, sau đó bắt đầu đo vẽ bản đồ sửa đường, vừa vận thuận tiện đem biệt thự nhỏ xây lên."

"Xây cái biệt thự nhỏ không tốn quá nhiều tiền đi."

"Nhìn thế nào xây, ta ý là xây cái ba tầng biệt thự nhỏ, chiếm diện tích 160-170 mét vuông, sau này công trình diện tích sẽ khoảng bốn năm trăm mét vuông cái loại này. Ta hỏi ý kiến qua, bằng vào chúng ta Nam Vân Huyện vật giá mà nói, đoán chừng sáu mươi bảy mươi vạn trở lên, nếu là sửa sang khá hơn một chút nữa, phải trên dưới một triệu đi."

"Liền tính hơn một triệu, trong lúc nhất thời không cảm ra nhiều tiền như vậy chứ?"

"Lại không vội đưa tiền, xây biệt thự ít nhất phải nửa năm sau đi, nhà ta hiện tại một tháng kiếm năm trăm ngàn, hai tháng liền kiếm đủ."

Từ Bình nói: "Ta phải nói, bây giờ trước chen một chút, gom tiền trước đi vào thành phố mặt mua phòng ốc."

"Bây giờ giá phòng quá cao, hơn nữa từ hiện tại giai đoạn đi đến xem, không quá có khả năng tăng giá, dù tăng cũng không bao nhiêu, lúc nào mua đều giống nhau, lại nói, bằng vào nhà chúng ta bây giờ thu nhập, còn sợ không mua nổi nhà ở à. Hoa Quả Sơn là ta tương lai sự nghiệp, nhất định phải lâu dài ở lại bên này, trước xây biệt thự."

Vương Vĩnh Quân gật đầu một cái: "Chính người quyết định."

Chương 30: Có đường có điện lại có mạng

Biệt thự vẫn đề, cha mẹ không can thiệp, lấy Vương Diệu Võ ý kiến làm chủ. Trên thực tế bây giờ, trong nhà chuyện lớn trên căn bản đều là Vương Diệu Võ quyết định.

Vương Diệu Võ quyết định, qua mấy ngày phải đi liên lạc thiết kế đoàn đội, thiết kế một cái phù hợp chính mình tâm ý biệt thự.

Sau đó, gia đình hội nghị tiến vào mục tiếp theo đề tài thảo luận: "Nhị Nha năng lực, là theo cảm điều có quan hệ, năng đại khái có thể rất tốt nuôi gà vịt ngỗng những thứ này gia cầm, năng Tiểu Chanh Hồ Lô chứa Ngũ Cốc Chi Tinh. Hiệu quả cũng có thể với Đại Oa trồng cây bản lĩnh như nhau, ba mẹ, các người cảm thấy ta cũng nên làm chăn nuôi sao?"

"Có thể giải quyết được ấy ư, chăn nuôi không dễ làm, phải thuê người, một khi thuê người, Đại Oa cùng Nhị Nha liền không an toàn." Vương Vĩnh Quân lo lắng.

"Thuê người hẳn không cần, Nhị Nha có mười sáu cái Điều Lực Sĩ, làm việc không thành vấn đề."

"Vậy người dự định thế nào?"

"Ta không có quyết định được, thật ra thì trong lòng cũng không muốn làm chăn nuôi quy mô lớn, gà vịt ngỗng những thứ này nuôi dưỡng khá là phiền toái, hơn nữa cũng ô nhiễm cảnh vật, hiện tại Hoa Quả Sơn làm được xinh đẹp như vậy, nếu là nuôi gà vịt ngỗng, khắp nơi đều là cứt gà, cứt vịt, cứt ngỗng, quá khó coi."

Lúc trước không có Hồ Lô Oa, Vương Diệu Võ cũng không có ý tứ như vậy, nhưng là bây giờ có Hồ Lô Oa, hẳn trở nên chú trọng nhiều.

"Lại nói một cái, ba mẹ, dựa hết vào trong nhà mười bốn mẫu nhà vườn, mỗi tháng giá trị sản lượng vượt qua năm trăm ngàn. Đến mùa đông, rau cải khẳng định còn phải tăng giá, một tháng bảy tám trăm ngàn cũng có thể, cái này thu nhập không thấp. Chờ Hoa Quả Sơn cây ăn quả bắt đầu kết quả, còn có chung quanh sáu cái đỉnh núi, nhiều như vậy trái cây, một năm ít nhất cũng phải hơn mười triệu thu nhập chứ?"

"Hơn mười triệu?" Từ Bình kêu lên.

Vương Diệu Võ ổn định nói: "Liền nói cây hạt dẻ, nhà ta chiết cây mầm, hai ba năm là có thể kết quả, lấy Đại Oa trồng cây bản lĩnh, một mẫu bảy tám trăm cân khẳng định nhẹ nhàng thoải mái. Chúng ta địa phương bình thường đều là năm đồng tiền một cân bán sỉ, nhà ta hạt dẻ thế nào cũng phải bán hơn năm mười đồng tiền một cân đi."

Năm mười đồng tiền một cân, Vương Vĩnh Quân cùng Từ Bình không có kinh ngạc, trước đó có giá cao rau cải, này không phải là cái gì vấn đề.

"Dựa theo năm mười mẫu cây hạt dẻ, một mẫu sản lượng tính bảy trăm cân, một cân năm mười đồng tiền, như vậy một năm có thể bán ra một trăm bảy mươi lăm vạn. Nhưng trên thực tế, ta cảm thấy một mẫu có thể có hơn ngàn cân sản lượng, hai triệu nhẹ nhàng thoải mái. Lại nói cây táo tàu, ở bên này là bốn đồng tiền một cân, một mẫu dễ dàng có một ngàn cân, tính bốn mươi đồng tiền một cân."

Năm mười mẫu cây táo tàu, một mẫu một ngàn cân, một cân bốn mươi đồng tiền, hai ba năm bắt đầu kết quả, một năm hai triệu lại vừa là nhẹ nhàng thoải mái. Hơn nữa có Đại Oa Thảo Mộc Chi Linh kích thích, một mẫu một ngàn năm trăm cân sợ rằng không thành vấn đề, một năm ba triệu cũng là dễ dàng.

Bò đào cũng không ít.

Tổng hợp lại, một mẫu 3-4 ngàn cân cũng không thành vấn đề, Hoa Quả Sơn có chừng 20 mẫu bò đào. Thị trường bán sỉ đại khái là hai đồng tiền.

Sang năm là có thể kết quả, như vậy tính toán, một năm một hai triệu cũng là dễ dàng.

Nói cách khác, Hoa Quả Sơn một năm đại khái có thể sản xuất trên dưới sau triệu, so với vườn rau xanh mười bốn mẫu đất thu nhập, chênh lệch hẳn không nhiều. Bất quá Hoa Quả Sơn không cần tính tế trồng trọt, trồng tốt cây, hàng năm cũng có thể kết quả, thoải mái năm kiếm tiền.

Ngoài Hoa Quả Sơn ra, còn có sáu ngọn núi.

Nhà hán núi hoang diện tích chung là bảy trăm bảy mươi mẫu, tương đương với bảy cái Hoa Quả Sơn: "Nếu như cũng trồng đầy cây ăn quả, nếu như cũng có thể kịp thời tiêu thụ ra đi, nếu như có thể bán giá cao, một năm mấy triệu đều là dễ dàng. Ba mẹ, người nói, trông coi những thứ này cây ăn quả, chúng ta còn cần thuê người sao?"

"Mẫu chốt là có thể hay không bán ra giá cao như vậy?"

"Trước đây táo chua các người cũng ăn qua, như vậy mùi vị, ta cảm thấy phải gấp mười giá thị trường, không thành vấn đề. Thảo Mộc Chi Linh đối với thực vật phẩm chất tăng lên, tác dụng quá mạnh, ban đầu có thể bán tiện nghi một chút, một khi nhãn hiệu đánh ra, bán giá gấp mười nhất định là có

người mua. Tịch trưng mặt dưa mảy trăm USD một đôi, như thường cung không đủ cầu."

Bây giờ người có tiền càng ngày càng nhiều, tiêu phí cũng càng ngày càng mạnh, chỉ cần trái cây phẩm chất vượt trội, nhất định có người nguyện ý mua.

"Vậy người định đem Hoa Nhất Sơn đến Hoa Lục Sơn cũng trồng lên cây ăn quả sao?"

"Không phải, cũng phải trồng cây trà cùng dược liệu, trà ngon cũng có thể bán ra thiên giới, dược liệu càng không cần phải nói... Chỉ sợ dược liệu quá tốt, người bình thường ngược lại không biết dược liệu dược tính, nhưng là trồng nhân sâm loại này, hẳn không có vấn đề. Ăn một miếng, liền giúp bọn hắn bổ ra máu mũi, bọn họ liền biết hàng."

Từ Bình đề nghị nói: "Tiểu Võ, bằng không như vậy, nuôi ít gà vịt ngỗng, đủ nhà chúng ta ăn là được."

"Đây là nhất định phải, ăn được Hồ Lô Oa trồng rau, không có Hồ Lô Oa nuôi gà vịt ngỗng cùng trứng phối hợp, luôn cảm giác kém một chút như vậy."

"Vậy trước tiên quyết định như vậy,."

...

Mưa ngừng, bầu trời xanh thẳm.

Hàng Sơn một mảnh xanh biếc dồi dào, ở vào trước mùa thu, đây là thực vật phồn thịnh nhất thời tiết, đợi thêm một đoạn thời gian, thì phải lá xanh khô héo, theo gió bay xuống.

Vương Diệu Võ quan tâm nhất sự tình, rốt cuộc đến, Triệu thư ký gọi điện thoại cho hắn, nói cho hắn biết trong huyện đã phê duyệt, trên trấn chính thức lập hạng mục, bắt đầu sửa đường. Đã mời Lộ Kiều công ty, chuẩn bị đi hiện trường khám xét, hoạch định nơi muốn sửa đường, từ đâu đến đâu.

"Cảm tạ Triệu thư ký, cảm tạ các vị lãnh đạo giúp đỡ!" Vương Diệu Võ tâm tình thật tốt, trong nhà rau cải không cần tiền đưa ra bên ngoài, trên trấn lãnh đạo, bao gồm chủ nhiệm hội phụ nữ, chủ nhiệm thôn vân vân, cũng đưa.

Đưa rau cải không đủ tính là độ hồi lộ, mỗi người cũng cười ha ha nhận lấy, bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm, không ai ý kiến phản đối.

Lộ Kiều công ty nhân viên, ở ngày mùng 3 tháng 9 chính thức bắt đầu thăm dò đo đạc.

Vương Diệu Võ lái xe chở phụ trách sửa đường phó trấn, toàn bộ hành trình đi cùng thợ.

"Lưu kỹ sự, Đào trấn trưởng, các người nhìn nơi này coi như đường thông thôn điểm cuối như thế nào đây?" Chỉ chỉ khu đất trống ở giữa Hoa Quả Sơn cùng Hoa Tam Sơn, Vương Diệu Võ tích cực nói.

Hắn hy vọng đường thông thôn có thể nối vào trong núi, lấy hắn chỉ định địa phương làm điểm cuối, mảnh này đất tương đối rộng rãi, rất thích hợp xây kiến trúc thiết thi.

Tại hắn trong kế hoạch, sau này nơi này coi như Hoa Quả Sơn trạm trung chuyển.

Sản xuất trái cây, lá trà, dược liệu, đều ở chỗ này tiến hành sơ chế, hoặc là đóng gói vận chuyển.

Cuối cùng, ở Triệu thư ký gật đầu xuống, trên trấn đồng ý Vương Diệu Võ phương án, tựu lấy đất trống làm điểm cuối. Đến đây mới sửa đường thông thôn, toàn chiều dài 6.5 cây số, dự tính chi phí là hai triệu.

Đồng thời trạm quản lý điện cũng bắt đầu dọc theo đoạn đường, bắt đầu chôn cột điện, vì Hoa Quả Sơn cấp điện.

Cục điện báo bên này cũng phái người tới thăm dò một chút, chuẩn bị cho Hoa Quả Sơn kéo cáp quang.

Nói cách khác, lúc này, Hoa Quả Sơn muốn từ xã hội nguyên thủy, nhanh chóng bước vào hiện đại hóa.

Đường, điện, mạng, cũng đang trong quá trình kiến thiết, Vương Diệu Võ biệt thự nhỏ cũng bắt đầu thiết kế, hắn tìm một người bạn giới thiệu thiết kế đoàn đội, đặc biệt là thiết kế nông thôn biệt thự.

Hẹn xong thời gian, hắn lái xe tới đến Uyên Thành thành phố, cùng thiết kế đoàn đội tiến hành câu thông, tính toán bản vẽ thiết kế.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Học thư pháp phải nuôi ngỗng

Cao ốc lâu bốn, 'Thu Phong thiết kế đoàn đội' ở nơi này, Vương Diệu Võ sau khi đi vào, rất nhanh thì gặp mặt nhà thiết kế.

Nhà thiết kế là một vị nữ tính, đại khái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, dung mạo rất đẹp đẽ: "Vương tiên sinh, ngài muốn thiết kế một cái dạng gì biệt thự, chúng ta nơi này có hơn ba trăm mẫu thường gặp nhất nông thôn biệt thự bản vẽ, người trước tiên có thể chọn một lần, nếu như có thích hợp, có thể trực tiếp dựa theo bản vẽ mà làm, nếu như không có, chúng ta một lần nữa thiết kế."

Trực tiếp theo như bản vẽ đến, giá cả khá là rẻ, thì đồng nghĩa với mua một phần bản vẽ.

Bất quá bản vẽ Vương Diệu Võ nhìn kỹ, đều không phải là rất phù hợp hán ý tưởng, bởi vì hán là sắp có bảy cái Hồ Lô Oa, biệt thự muốn gồm cả Hồ Lô Oa sinh hoạt hàng ngày.

"Những bản vẽ này đều không phù hợp, người dựa theo ta ý tưởng, giúp ta thiết kế một cái."

"Được, bất quá chuyên nghiệp thiết kế mà nói, sẽ tương đối đắt, ta cho người báo một cái giá, Vương tiên sinh người nhìn xem. Ba tầng biệt thự, kiến trúc diện tích vượt qua bốn trăm năm mươi thước vuông, chúng ta bình thường thiết kế giá tiền là sáu ngàn, cái giá tiền này ngài có thể tiếp nhận a."

"Giá cả có thể tiếp nhận." Giá tiền này cùng Vương Diệu Võ từ trên mạng hỏi đến giá cả không kém bao nhiêu, "Nhưng là các người nhất định phải bảo đảm biệt thự kết cấu hợp lý, chịu lực, chống động đất các phương diện, không thể xảy ra vấn đề."

"Một điểm này ngài yên tâm, chúng ta thiết kế đoàn đội là có quốc gia chứng nhận tư cách, chúng ta đoàn đội thành lập đã trên 5 năm, thiết kế qua trên trăm khoản biệt thự bản vẽ, đến nay không có xảy ra một lần vấn đề."

"Được."

"Vậy chúng ta bây giờ bắt đầu sửa sang lại người ý tưởng, đầu tiên xây biệt thự người dự định chọn dùng tài liệu gì, giống như phổ thông gạch vữa kết cấu, phối thô chi phí cộng thêm cửa sổ điện nước, ở Nam Vân Huyện bên này, là 800 một mét vuông. Khuông giá kết cấu đại khái là 1200 một mét vuông. Dĩ nhiên người cũng có thể lựa chọn làm thép nhẹ biệt thự, tính kháng chấn tốt hơn, chi phí đại khái ở 1500 một mét vuông."

"Thép nhẹ không được, cách âm hiệu quả kém, phòng hỏa hiệu quả cũng kém, ta chọn không giá kết cấu, đồ bê tông."

Khuông giá kết cấu, chính là dùng cốt sắt kết nối cùng cột xà nhà, khiến cho toàn bộ biệt thự đại thể cơ cấu là cốt sắt tổ hợp. Loại này cấu tạo kháng chấn tính năng tốt vô cùng, đồ bê tông sau khi, cách âm hiệu quả cũng sẽ không kém, so với truyền thống gạch vữa kết cấu thì xây dựng lên tới cũng tương đối nhanh hơn.

"Lựa chọn khuông giá kết cấu mà nói, chúng ta thiết kế cũng dễ dàng rất nhiều, có thể càng tùy tâm sở dục thiết kế người muốn dáng vẻ." Nhà thiết kế nói.

Sau đó chính là rất dài thiết kế thời gian, Vương Diệu Võ đối với chính mình biệt thự hoạch định rất nhiều.

"Phải có nhà để xe, nhà để xe phải lớn, ít nhất có thể để ba chiếc xe, không cần thiết kế thành hầm để xe, ta ở nông thôn nền đất rất lớn, có thể tách ra biệt thự chủ thể diện tích."

Vương Diệu Võ nghĩ là, tương lai mình là một năm thu nhập mấy triệu đại thổ hào, chẳng lẽ còn không có ba năm chiếc xe hơi nhỏ à. Xe việt dã, xe thương vụ, xe con, xe bán tải cũng phải có, nông thôn ít nhất ba chiếc.

"Lầu hai cùng lầu ba cũng phải có ban công, có thể trồng một ít hoa hoa thảo thảo, sân thượng phải rộng, phòng ngủ lấy sáng nhất định phải tốt. Ừ, lầu hai thư phòng, liền gần hướng sân thượng, còn phải có một cái phòng thể dục, phòng thể dục làm lớn một chút. Phòng ngủ làm nhiều hơn một chút, không cần quá lớn, tốt nhất là bảy cái giống nhau như đúc phòng ngủ nhỏ."

"Phòng khách lớn hơn, phòng bếp cũng không thể nhỏ, phòng vệ sinh một tầng hai cái, lối vào với phòng khách cách một chút, lối vào không muốn vọt thẳng đến phòng khách. Phòng ngủ chính thiết kế hai cái, một cái ở lầu một, một cái ở lầu hai, lầu hai phòng ngủ chính có ban công lớn hơn. Lại làm ba cái diện tích khá lớn sinh hoạt phòng."

"Toàn thể phong cách cũng không cần quá cổ điển, hơi chút mang một chút kiểu Trung Hoa phong cách, chính là cái loại này nhà mái ngói, cửa gỗ. Nền móng nhất định phải cao, tốt nhất cách mặt đất một thước, nhà để xe với biệt thự có thể mang một ít phức thức kết cấu(Duplex, tìm hiểu thêm), có thể trực tiếp thông đến phòng khách là được."

"Bên ngoài vườn hoa, sân cỏ có thể thiết kế ấy ư, hán là có thể đi, vậy thì thiết kế một cái hành lang, cùng một cái trong hồ tiểu đình, biệt thự của ta xây ở một cái bờ hồ."

Cái hồ này là Áp Long Hồ, đường thông thôn từ Áp Long Hồ bên bờ đi ngang qua, biệt thự nhỏ liền xây ở bên Áp Long Hồ, một bên sát cạnh đường cái, một bên gần Áp Long Hồ.

"Bên ngoài biệt thự muốn kéo một vòng tường rào, lưu một cửa cùng một cái cửa sau. Nhà đứng, trên nóc lầu ba còn phải cho ta thiết kế một cái tiểu bình đài, ta bên kia không có nước uống, phải tự đựng nước, tốt nhất là có thể đem thùng nước lấy cái gì che dấu, để cho người khác không thấy được."

Một loạt yêu cầu nói ra sau.

Nhà thiết kế yêu cầu cần một tuần lễ thời gian đem Vương Diệu Võ yêu cầu thể hiện ra, đóng tiền đặt cọc sau khi, Vương Diệu Võ rời đi 'Thu Phong thiết kế', trở về nhà.

...

Trong nhà gần đây cũng náo nhiệt.

Bởi vì sửa đường là giúp mình nhà sửa, cho nên Vương Vĩnh Quân để cho Từ Bình mỗi ngày đều chuẩn bị một đồng lớn chè đậu xanh, nước trà, điểm tâm, trái cây, đưa qua cho thi công đơn vị, thăm hỏi một chút bọn họ.

Phụ trách giám sát sửa đường là phó trấn Đào Hữu Tài, cơ hồ là ngày ngày đều phải đi một chuyến, sau đó từ Vương Diệu Võ trong nhà nhận chút rau cải trở về, không cần tiền, vui vẻ.

Cùng lúc đó, Nhị Nha đã bắt đầu nuôi gà.

Vương Vĩnh Quân từ trại gà giống ôm 100 con gà con, tạm thời cũng nuôi dưỡng ở vườn rau xanh trên một miếng đất trống. Nhị Nha cho mười sáu cái Điều Lực Sĩ xây chuồng gà, ngày ngày đúng hạn cho ăn.

Cùng Thảo Lực Sĩ loại này 1m8 Đại Hán hình tượng bất đồng, Điều Lực Sĩ vừa gầy vừa lùn, nhưng là tay chân nhanh nhẹn, leo cao như giẫm trên đất bằng, nhất định chính là tái hiện lại Cổ Thượng Tào - Thời Thiên.(Thời Thiên trong Thủy Hử)

Vương Diệu Võ nghĩ đến, Điều Lực Sĩ đại khái chính là chuyên môn dùng để leo cây móc ổ chim?

Vốn là trong nhà mấy con gà mẹ, cũng giao cho Nhị Nha chăn nuôi, mấy ngày ngắn ngủi Ngũ Cốc Chi Tinh nuôi, gà mẹ liền từng bước từng bước đẻ trứng số lượng gia tăng, một ngày có thể đẻ ba quả trứng gà. Nấu, hoặc là xào trứng gà, cũng so với trước kia càng mỹ vị.

"Một cái trứng gà bán năm khối tiền, tuyệt đối có người muốn cướp." Vương Diệu Võ thật sự hiểu Nhị Nha bản lĩnh, Ngũ Cốc Chi Tinh nuôi cảm điều, khẳng định cải thiện phẩm chất.

Nếu như chuyên chú chăn nuôi gia cầm, phát tài cũng đơn giản.

Bất quá hán tạm thời không tính suy nghĩ thêm chăn nuôi, quá mất công, có lẽ hiện tại có tiền, hán động lực liền giảm bớt, luôn muốn làm cái gì chỉ cần nằm kiếm tiền, ngồi mát ăn bát vàng.

"Ba mẹ, lúc sau lại mua một chút vịt con, buổi sáng không có trứng vịt ăn, luôn cảm giác sinh hoạt có chút thiếu sót. Đúng, lại nuôi mấy con ngỗng đi, bồi dưỡng tâm tính."

Hán nghĩ tới Vương Hi Chi cùng ngỗng cổ sự.

Thư Thánh Vương Hi Chi đặc biệt thích ngỗng, hán ở Lan Đình, đặc biệt đào một cái ao, kêu ao ngỗng, dùng để nuôi ngỗng.

Hán cho là nuôi ngỗng không chỉ có thể bồi dưỡng tâm tính, còn có thể từ con ngỗng vóc người tư thế, đi lại tư thái cùng bơi lội tư thế, thể hội ra tự nhiên đẹp để tinh thần cùng với thư pháp vận bút ảo diệu, lĩnh ngộ được thư pháp chấp bút, vận bút đạo lý.

Chấp bút lúc, ngón trở phải giống như đầu ngỗng như vậy, dâng cao hơi cong; vận bút lúc, là phải giống như cánh ngỗng tát nước, mới có thể khiến cho tinh thần chăm chú với bút pháp.

"Tất cả mọi người nuôi ngỗng, Vương Hi Chi là thư pháp gia, tương lai ta nói không chừng cũng có thể cũng làm một cái thư pháp gia, ít nhất chờ đến khi chữ luyện thành, có thể để cho Đại Mao giúp ta giới thiệu gia nhập tỉnh thị thư pháp hiệp hội." Hán sờ lên cằm nghĩ, "Ta không có ao ngỗng, nhưng ta có Áp Long Hồ, đúng, Áp Long Hồ phải đổi cái tên, kêu Nga Long Hồ."(Nga = ngỗng)

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Bò đào lớn như bóng bàn

"Nga nga nga, khúc hạc hướng thiên ca."

["Ngõng ngõng ngõng, uốn cổ hướng trời ca."]

"Bạch mao phù lục thủy, hồng chương bát thanh ba."

["Lông trắng trên nước biển, cánh đỏ quạt sóng xanh."]

Trong nhà truyền tới thanh thủy tiểu nữ oa tiếng đọc sách, là Nhị Nha đang đọc Đường Thi, nàng rất thông minh, hai mươi sáu cái chữ cái rất nhanh thì học được. Sau đó bắt đầu học tập đơn giản văn tự, nhân rồi thời điểm, Vương Diệu Võ sẽ dạy nàng học thuộc lòng Đường Thi ba trăm bài thơ.

Chờ nàng đem cơ bản văn tự cũng nắm giữ, hần mới bắt đầu dạy nàng luyện tập thư pháp.

Vì thế, Vương Diệu Võ còn đặc biệt đi Chu Thượng Trang bút nghệ tiệm, để cho Chu Thượng Trang đặc chế mấy cây cỡ nhỏ bút lông cừu, để lại cho Nhị Nha viết.

Mà bên kia, Đại Oa là đang không ngừng hăm hù: "Ta tới, đại chiêu mở, cũng cho ta chấn trụ(stun), kỹ năng 2 cho ta đâm, Lỗ Ban tiểu chân ngắn, chết đi cho ta! Kỹ năng 1 ta trở lại, đòn tay chém chém chém, Hồ Ly Tinh nguoi cũng đi chết! Xem ta liên chiêu(combo), muốn chạy, ta đuổi theo, chém chém chém, con khi nguoi cũng phải chết!"

"Triple-Kill!"

Trong điện thoại di động truyền tới một tiếng thốt lên kinh ngạc, Đại Oa hoàn thành tam liên sát.

Vương Diệu Võ chơi Vương Giả Vinh Diệu thích vừa chơi vừa kêu, đem mình kỹ năng liên chiêu cho gọi ra, gia tăng kích thích cảm giác. Đại Oa bắt chước, cũng bắt đầu kêu kỹ năng, hơn nữa so với Vương Diệu Võ kêu còn lớn tiếng. Như vậy kéo dài nữa, cả nước mạnh nhất Triệu Vân chưa luyện thành, cả nước to mồm nhất Triệu Vân phồng chùng nhanh thành.

Tiếp đó, là hần đồng đội giết chết đối phương hai gã khác anh hùng, đưa đối phương đoàn diệt(ACE), Đại Oa mang theo lính hăng hái xông lên, đánh nát đối phương tháp thủy tinh, thắng được trận này.

"Ha ha, ba mau nhìn, ta lại thắng một trận rank Kim Cương, chiến tích 11- 5- 7, còn lấy được MVP. Ta bây giờ là Kim Cương 4, ba viên ngôi sao, lập tức đuổi kịp ba."

Vương Diệu Võ từ trên bàn sách ngẩng đầu lên, qua loa lấy lệ một câu: "Lợi hại lợi hại, trò giỏi hơn thầy, tốt lắm, cha coi trọng nguoi trở thành cả nước mạnh nhất Triệu Vân."

Đại Oa nhất thời rung đùi đắc ý: "Hắc hắc ha ha, ta là cả nước mạnh nhất Triệu Vân!"

Nhị Nha ở một bên mắt hững, rên một tiếng: "Ba ba, ca ca quá ồn ào, ta không đọc thơ, ta muốn đi dứt gà con cùng vịt con ăn."

Đại Oa thời gian trò chơi cũng hết, bị khóa đối chiến, nghe vậy cũng là rên một tiếng: "Ta liền muốn làm ồn nguoi, ta cũng không chơi, ta đi dắt cầu, xem ta thả Cầu Lục, Thất, Bát cắn chết nguoi gà con vịt con."

Nhị Nha chỉ Đại Oa, nghiêng đầu hướng Vương Diệu Võ hô: "Ba ba nguoi xem, ca ca khi dễ ta!"

Đại Oa ngang cái đầu: "Ta không có, Nhị Nha thật đáng ghét, thích tố cáo!"

Vương Diệu Võ bị hai cái Hồ Lô Oa tranh cãi làm cho đau đầu, luyện thư pháp căn bản không tinh tâm được, dứt khoát: "Được, cũng đừng làm rộn, Nhị Nha đi đem gà con vịt con cho ăn một lần, sau đó chúng ta đi Hoa Quả Sơn hái bò đào ăn." Hoa Quả Sơn bò đào trông tương đối muộn, niên đại cũng không đủ, nhưng vẫn là có số ít mấy cây kết quả bò đào.

Chiết cây bò đào sinh trưởng bản thân liền rất nhanh, cộng thêm Thảo Mộc Chi Linh kích thích, mấy cành có hoa liền thuận lợi kết thành bò đào.

Bất quá số lượng rất ít.

"Ba, để cho Đại Hắc cùng Cầu Lục, Thất, Bát cũng đi theo lên Hoa Quả Sơn đi, bọn họ chừng mấy ngày không có thấy Cầu Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ." Đại Oa đề nghị.

"Có thể."

"Ba ba, chúng ta đi bộ qua, hay lại là cưỡi xe ba bánh à?"

"Cưỡi xe ba bánh."

"Ta đây muốn với ba ba ngồi trước mặt, để cho ca ca mang con chó nhỏ ngồi phía sau."

"Được."

Vốn là vào núi đường đất đã đào hết, bắt đầu sửa đường, không thể thông xe, cho nên Vương Diệu Võ bây giờ vào núi đều là đi đường mòn. Đường mòn hẳn để cho Đại Oa Thảo Lực Sĩ cùng Nhị Nha Điều Lực Sĩ cùng nhau làm việc, san lấp một ít cái hố, bây giờ có thể miễn cưỡng thông xe ba bánh.

...

Tháng 9 Hoa Quả Sơn cùng tháng 6 Hoa Quả Sơn, là hai loại phong mạo, toàn bộ cây ăn quả cũng mở rộng ra tươi tốt cành lá, mặc dù còn không có hoàn toàn che phủ sơn thể, nhưng bây giờ cho người giấu ở trong đó, như thế rất khó bị bên ngoài thấy.

Dưới chân núi thung chứa hàng phòng, Vương Diệu Võ cơ hồ không có ở nữa.

Bây giờ có Volkswagen Tiguan thay đi bộ, làm việc có Thảo Lực Sĩ, hẳn chỉ cần chấp hai tay sau lưng, mỗi ngày tới Hoa Quả Sơn dò xét một vòng liền có thể.

Nuôi ở Hoa Quả Sơn 5 con chó nhỏ thấy Vương Diệu Võ một nhóm, nhất thời sửa liên tục, dùng sức lắc đuôi.

Đại Hắc cũng mang theo Cầu Lực, Thất, Bát tiến lên, cùng với Cầu Nhất, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ nháo thành một đoàn.

Trong này, Cầu Nhất bộc phát thần tuấn, trọng lúc mơ hồ thành chân chính thủ lĩnh, ngay cả Đại Hắc đều không thể che đậy nó phong mang. Ba tháng con chó nhỏ, có hai cái đã bắt đầu dựng thẳng tai, còn lại đều vẫn lại là mềm nhũn cụp xuống, bao gồm Cầu Nhất cũng chưa dựng tai.

So với khi còn bé, bây giờ chó nhỏ đã không còn đáng yêu.

Ngược lại, càng ngày càng xấu xí.

Không có sói xanh uy vũ, nhưng khung xương đều rất lớn, lòng bàn chân đặc biệt to, chân cũng to, cái tai cụp xuống nhìn qua so với tai lợn cũng lớn hơn. Ở nhà, Vương Vĩnh Quân nói thẳng nhóm này chó nhỏ huyết thống tương đối thuần, sau khi lớn lên phong thái không thể so với chó mẹ kém bao nhiêu, bọn họ chó bố khẳng định cũng là một con chó sói.

"Gâu Gâu!"

Bầy chó chơi đùa giỡn, vòng quanh Vương Diệu Võ xoay quanh, có lúc chạy băng băng không chú ý, còn bất chợt đụng một cái Vương Diệu Võ.

Vương Diệu Võ cũng sẽ tha cho chúng nó nổi chạy loạn, bắt lấy con điên nhất Cầu Nhị, chính là một cước đạp tới: "Cho ta đằng hoàng một chút, từng cái từng cái tất cả cút đi ở chó bên trong!"

Chủ nhân một phát giận, bầy chó nhất thời cụp đuôi, mặc dù không trở về ở chó, nhưng cũng sẽ không làm âm ỉ, yên tĩnh đi theo Vương Diệu Võ sau lưng, làm bài diện.(?)

"Vốn là kéo lưới sắt, bây giờ nhìn lại, căn bản không cần a. Coi là, kéo cũng đã kéo, bỏ đào(nho) đều đã dây dưa tới, còn muốn phế bỏ có chút khó khăn, làm thêm mấy cái cửa ra vào là được."

Nghĩ như vậy, hẳn xoay người đối với Đại Oa cùng Nhị Nha nói: "Chúng ta đi tìm bỏ đào."

Có Thảo Mộc Chi Linh bồi dưỡng cự phong bỏ đào, so với trên thị trường phải chín sớm hơn, đã hoàn toàn chuyển tím, xa xa là có thể thấy xen qua lá cây một chuỗi quả.

Thảo Lực Sĩ chiếu cố rất tốt, chùm quả rất lớn, siêu đẹp đẽ.

So với trên thị trường cự phong bỏ đào, Hoa Quả Sơn cự phong bỏ đào ít nhất sản lượng nhiều gấp đôi, có thể đuổi kịp nho ping-pong(quả to gần như bóng bàn)

Vương Diệu Võ hái xuống một quả, xoa một chút vỏ, ăn.

Nhất thời đầu lưỡi vị giác mở ra, truyền ra cảm giác thoải mái.

Ngọt, nhưng không phải là quá ngọt, thịt quả mềm, không cảm giác được có xơ như phổ thông bỏ đào, thật giống như liền là một khối mềm nhũn thịt quả, mang theo một cỗ thơm tho, tỉ mỉ thưởng thức, lại có một tí nhân nhạt vị chua, rất không dễ dàng phát hiện. Trong ngọt có chua, về khẩu vị là tốt đẹp.

"So với hiện tại trên thị trường hơn 8 đồng tiền một cân nho đen, nhà ta bỏ đào nhất định chính là thần tiên mới có thể ăn!" Vương Diệu Võ lòng tin bộc phát mãnh liệt, như vậy bỏ đào, bán mấy mươi đồng tiền một cân tuyệt đối không thành vấn đề.

Đại Oa ý vị bỏ vào trong miệng bỏ đào, không có thời gian nói chuyện.

Nhị Nha là thanh tú rất nhiều, vừa ăn vừa nói: "Ba ba, chúng ta bỏ đào ăn thật ngon, so với đi mua ngon hơn rất nhiều rất nhiều."

"Ca ca nguoi trồng cây rất lợi hại." Vương Diệu Võ khen Đại Oa một câu.

Đại Oa bỏ vào trong miệng tràn đầy bỏ đào, nhất thời kiều ngao liếc mắt Nhị Nha, dương dương đắc ý.

Vương Diệu Võ sợ hai cái Hồ Lô Oa lại chí chèo, hấp tấp nói: "Đến, tìm bỏ đào hái xuống, mang về cho ông nội bà nội ăn."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Có phải hay không là rau họ Vương đây

Bước đầu tính toán, năm nay cự phong bỏ đào đại khái có thể thu lấy được bốn năm trăm cân đáng về.

Kết quả thật ra thì cũng không nhiều, nhưng quả quá lớn, một cái có gần bằng quả bóng bàn, một chùm chính là chùm mấy cân nặng. Đây bốn năm trăm cân nhất định là không bán, giữ lại nhà mình ăn, bắt quả trên trần lãnh đạo phải đưa một chút, để cho bọn họ biết Hoa Quả Sơn sinh sản trái cây là tốt bao nhiêu.

Như vậy mới có thể an tâm nâng đỡ Vương Diệu Võ sự nghiệp.

"Đại Oa, để cho Thảo Lực Sĩ đem bỏ đào hái 50kg, mang về để ba đi tặng người." Vương Diệu Võ mang theo Đại Oa, Nhị Nha, tự mình động thủ hái đại khái 20 cân, những thứ này đủ nhà bọn họ ăn chừng mấy ngày, "Đùng, Đại Oa, những thứ này bỏ đào treo ở trên cây, không hái mà nói, có thể tồn thời gian bao lâu?"

"Ba, không hái có thể treo ở trên cây mấy tháng đều được, Thảo Mộc Chi Linh có thể bảo đảm trái cây sẽ không chín rụng đây." Đại Oa nói.

"Còn có như vậy chức năng, quá tốt." Vương Diệu Võ rất hưng phấn.

Trước đó, trong nhà rau cải cũng không đủ cầu, căn bản không có suy nghĩ qua gìn giữ vấn đề, nhưng là trái cây một khi tiêu thụ không được, rất dễ dàng trên tàng cây nát xuống, nhất là Vương Diệu Võ lòng tham, muốn đòi giá cao tiêu thụ, liền lo lắng trái cây trong thời gian ngắn chín nát trên tàng cây tình huống.

Bây giờ Đại Oa nói trái cây treo ở trên cây mấy tháng cũng không có vấn đề gì, này thật là hóa giải hấn áp lực.

Rất nhanh, Thảo Lực Sĩ liền hái một giỏ lớn bỏ đào, đi theo Vương Diệu Võ xe ba bánh ở phía sau chạy băng băng, tốc độ chạy rất nhanh, so với chạy trăm mét Usain Bolt khả năng cũng không kém bao nhiêu.

Cưỡi xe ba bánh, Vương Diệu Võ lại ở trong lòng suy nghĩ: "Ta tưởng là cự phong bỏ đào, nhưng là bây giờ lớn lên to bằng ping-pong bỏ đào(nhỏ ping-pong)... Ping-pong bỏ đào bởi vì bị cho là bom vào phình to được tề nguyên nhân, bây giờ đã bán không được giá, ta phải cho Hoa Quả Sơn bỏ đào đặt tên."

Suy nghĩ, hấn ngược lại hỏi "Đại Oa, Nhị Nha, chúng ta bỏ đào tên gọi là gì mới tốt?"

Nhị Nha ngoẹo đầu suy nghĩ, nói: "Ba ba, kêu Nhị Nha bỏ đào thế nào nha, Nhị Nha tên thật tốt nghe nha." Đây cũng chính mình khen lên đến chính mình.

Đại Oa không cam lòng yếu thế: "Kêu Đại Oa bỏ đào, ba, là ta trồng ra tới bỏ đào, tên ta mới phải!"

Mới một đề tài, hai huynh muội lại cãi vã.

Vương Diệu Võ lắc đầu một cái: "Không cho phép kêu Đại Oa bỏ đào cùng Nhị Nha bỏ đào, không cho phép lấy tên mình đặt tên, nghĩ tên khác."

"Vậy kêu là ăn ngon bỏ đào đi, chúng ta bỏ đào ăn thật ngon đây." Nhị Nha nói.

Đại Oa ngễnh cổ, liền phải phản bác, cố gắng đang suy nghĩ: "Kêu... kêu... kêu... Ô kìa, ta không nghĩ ra được, ngược lại không thể kêu ăn ngon bỏ đào!"

Xem ra, để cho hai cái Hồ Lô Oa suy nghĩ đặt tên là uống công.

Bọn họ từ ngữ số lượng quá thiếu thốn.

Vương Diệu Võ tự mình nghĩ: "Chờ Hoa Quả Sơn khuếch trương, nhà ta trái cây hẳn là đủ các loại, nhưng là Hoa Quả Sơn cái này nhãn hiệu hẳn đã sớm bị ghi danh, ta nghĩ rằng dùng nhất định phải xâm quyền... Bằng không, liền kêu 'Phi Lai bỏ đào'? Hoa Quả Sơn bay tới một tảng đá, mới có Hồ Lô Oa, mới có bây giờ hết thấy." (phi lai = bay tới)

Người khác nghe cái này nhãn hiệu, không biết sẽ có cảm giác gì, Vương Diệu Võ chính mình lại cảm thấy rất đáng khen.

Hắn quyết định sau này nhà mình trái cây, lá trà, rau cải, cũng lấy "Phi Lai" ghi danh nhãn hiệu, Phi Lai bỏ đào, Phi Lai hạt dẻ, Phi Lai táo đỏ, Phi Lai ớt xanh, Phi Lai cà chua, Phi Lai trà, thậm chí là Phi Lai nhân sâm. Nếu như phải đem chăn nuôi nghiệp cũng làm, còn có thể có Phi Lai gà mái, Phi Lai trứng gà, Phi Lai trứng vịt, các loại.

Tóm lại, "Phi Lai" nhãn hiệu, hắn quyết định.

"Quay lại phải đi trong huyện in một nhóm túi tiện lợi cùng hộp quà tặng, in Phi Lai ký hiệu, bắt đầu làm cái này nhãn hiệu. Rau cải Hoa Quả Sơn nhãn hiệu, cũng thừa dịp còn không có tiêu thụ ngoài huyện, lập tức thay đổi, chuyên chú Phi Lai nhãn hiệu."

...

Buổi chiều, hắn lái xe đi trên trấn, cho những người lãnh đạo tặng quà.

"Triệu thư ký, tôi ném thử một chút nhà ta núi hoang vừa mới thu hoạch bỏ đào." Vương Diệu Võ đầu tiên cho Triệu thư ký đưa đi mười cân Phi lai bỏ đào.

Triệu thư ký nhìn bỏ đào, hắn đối với cái này có chút biết: "Người cái này loại là Ping-pong bỏ đào a, loại này bỏ đào thật giống như trên thị trường bán được không phải rất tốt, lúc trước rất thịnh, bây giờ không được đâu."

"Triệu thư ký, đây là Phi Lai bỏ đào, nhà ta Hoa Sơn đặc biệt phẩm loại, từ cự phong bỏ đào bên trong bồi dưỡng ra đến, người trước ném thử một chút."

"Được, ta ăn một cái."

Một cái bỏ đào ăn vào bụng, Triệu thư ký nhất thời cặp mắt lóe sáng: "Quả nhiên khác nhau, mùi vị này được, ta cho tới bây giờ chưa ăn qua như vậy bỏ đào, ngọt nhưng là vừa không phải là như vậy ngọt, còn có một chút điểm vị chua, rất tốt! Đây thật là cự phong bỏ đào bồi dưỡng ra tới phẩm loại, thể nào ăn ngon như vậy?"

"Một là phẩm loại chọn giống cùng gây giống tương đối khá, đều là dùng giá cao mua bỏ đào mầm, một cái nữa phải khoa học cách điều chế trồng trọt, bao gồm ánh sáng, nước tưới, trừ sâu vân vân đều cần tinh tế chiếu cố."

"Khó trách, trồng cây cũng có rất lớn học vấn a." Triệu thư ký chợt nhớ tới cái gì, "Đúng, nhà người núi hoang không phải là năm nay mới bắt đầu trồng ấy ư, thể nào năm nay liền bắt đầu có quả?"

"Chiết cây mầm có bộ phận là có thể kết quả, bất quá rất ít, đại khái liền mấy chục cây đi, sản lượng cũng rất ít. Bán cũng không ý nghĩa, dứt khoát lưu nhà mình ăn, vừa vận cho Triệu thư ký người đưa một chút."

"Ta đây liền không khách khí, chị dâu người thích ăn nhất bỏ đào, ta mang về cho nàng ăn."

"Không đủ lại để cho chị dâu qua tới nhà của ta hái, trên núi còn có một nhóm."

Triệu thư ký cười nói: "Ta sẽ không khách khí với người, nhà người núi hoang sang năm chỉ sợ cũng phải đổi thành bảo sơn, tốt như vậy bỏ đào, tuyệt đối có thể bán ra giá cao, không ra hai ba năm, người chính là Đại Phó Đầu Trần thổ hào."

"Này phải cảm tạ Triệu thư ký cùng chính phủ trợ giúp Hoa Quả Sơn sửa đường, thuận lợi đối ngoại vận chuyển."

"Chính phủ hẳn làm chuyện chứ sao."

...

Một chuyến đưa tiễn đến, người người hoan hỉ.

Vương Diệu Võ về đến nhà liền bị Vương Vĩnh Quân cho gọi lại: "Tiểu Võ, mau đến xem, ta ở vườn rau xanh phát hiện hai cây mới rau cải Vương."

"Lại nhiều hai cây?" Vương Diệu Võ kinh hi, lúc trước trong vườn rau chỉ có một củ cà rốt Vương.

Vương Vĩnh Quân đưa hắn mang tới một mảnh trồng ớt xanh, chỉ một cây rõ ràng cao lớn không ít ớt xanh, nói: "Này cây ớt xanh ta quan sát thời gian không ngắn, trước đó mấy vụ ớt xanh cũng tương đối bình thường, tới hôm nay, người xem một chút, này một cái ớt xanh sao cái khác phải lớn gấp ba."

Theo Vương Vĩnh Quân ngón tay làm chuẩn.

Trên cao lớn cây ớt xanh, treo ớt xanh giống như đèn lồng nhỏ như thế, lại mập vừa lớn.

"Ta hỏi qua Đại Oa, đây chính là cây Vương, ớt xanh Vương à!"

"Ha ha, lúc này chúng ta ớt xanh, phẩm chất lại muốn lên một nấc thang, đúng còn có một cây rau Vương đây?" Vương Diệu Võ cười nói.

Vương Vĩnh Quân đem Vương Diệu Võ mang tới khu trồng rau họ, chỉ một cái vai u thịt bắp rau họ: "Người xem cái này rau họ, lá cây bản rộng, giống như mạch miêu. Cái này rau họ, Đại Oa cũng nói không chắc có phải hay không rau họ Vương, bất quá rất lớn khả năng là đúng, dù sao so với bình thường rau họ lớn hơn nhiều."

Trái cây Vương, cây rau Vương, rõ ràng nhất đặc điểm chính là lớn, có một cổ Vương Già phong độ.

Vương Diệu Võ sờ lên cầm, lăm bầm nói: "Ba, rau họ là trắng dương, này rau họ Vương có thể hay không..."

"Xú tiểu tử, nói cái này làm gì." Vương Vĩnh Quân ho khan một cái, "Ta đã cho người mẫu thân cắt một chút rau họ Vương, buổi tối sao ăn, xem một chút mùi vị, nếu như mùi vị quả thật tốt, như vậy chắc chắn không thể nghi ngờ là rau họ Vương, nếu như mùi vị như bình thường, vậy thì không phải rau họ Vương."

Nhìn cái này hư hư thực thực rau họ Vương, Vương Diệu Võ lăm vào trầm tư: "Nếu là trắng dương năng lực cũng tốt... Ta trích (dạng) cái ai ya, cái này có thể còn đắt hơn, hơn nữa còn quý hiếm đi, dù sao cũng là thuần thiên nhiên thực vật tinh hoa, không có kỳ phản ứng phụ nào... Thật là bảo bối à!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Phi Lai xuất phẩm Tiên Quả Linh Quả

Rau họ được xưng Trắng Dương thảo, Vương Diệu dùng võ là được bảo bối.

Nhưng lên mạng lục soát sau, một trận thất vọng, rau họ Trắng Dương chỉ là một truyền thuyết, khoa học luận chứng, rau họ với Trắng Dương thật ra thì không có một chút quan hệ nào, lại trâu bò rau họ Vương, phỏng chừng cũng không cái đó Trắng Dương bản lĩnh.

"Ai, đáng tiếc, đáng tiếc."

Mặc dù rau họ không thể Trắng Dương, ở buổi tối ăn cơm, rau họ trứng gà đạt được nhất trí khen ngợi sau, cái thanh này số lớn rau họ, liền lấy được rau họ Vương đãi ngộ.

Đến đây, củ cà rốt Vương, ớt xanh Vương, rau họ Vương, trở thành vườn rau xanh trong ba vị Vương Già.

"Củ cà rốt Vương đã nở hoa, qua mấy ngày liền muốn kết hạt, các loại (chờ) đem củ cà rốt từ thu tập, là có thể từ từ bồi dưỡng Vương trồng củ cà rốt, thay thế phổ thông củ cà rốt trồng trọt, chế tạo nhà chúng ta Phi Lai củ cà rốt nhãn hiệu." Vương Diệu Võ thống khoái tuyên bố.

Từ Bình một bên thu thập chén dưa, một bên lắc đầu: "Cái gì Phi Lai củ cà rốt, căn bản không êm tai tên, thật giống như gió lớn thổi tới như thế."

"Mẹ, muốn chính là thứ hiệu quả này, nói rõ nhà ta củ cà rốt, cùng bình thường trong đất trồng ra tới củ cà rốt, là có khác nhau. Phi Lai Phi Lai, bay trên trời đến, vậy khẳng định không giống bình thường, là thần tiên ăn Linh Quả."

Từ Bình không bận tâm loại sự tình này: "Tùy người thế nào giày vò."

Vương Vĩnh Quân nói: "Kia phổ thông củ cà rốt sẽ không trồng?"

"Nếu như củ cà rốt Vương kết hạt sản lượng theo kịp, lại có mới củ cà rốt Vương xuất hiện, như vậy thì không trồng phổ thông củ cà rốt, chuyên chú củ cà rốt Vương. Nếu như sản lượng theo không kịp, vẫn là phải trồng phổ thông củ cà rốt, chúng ta có thể đem củ cà rốt phút một chút cấp. Ta suy nghĩ một chút, liền dứt khoát kêu Tiên Quả cấp, Linh Quả cấp."

Vương trồng củ cà rốt, thuộc về Tiên Quả cấp, đại biểu tiên người mới có thể ăn được.

Phổ thông củ cà rốt, thuộc về Linh Quả cấp, biểu thị so với bình thường củ cà rốt cao cấp hơn, rất có linh khí.

"Kia ớt xanh với rau họ đều là giống nhau bồi dưỡng?"

"Dạ, những thứ này để cho Đại Oa chỉ huy Thảo Lực Sĩ đi làm, ớt xanh Vương Thanh tiêu sẽ không hái, giữ lại làm giống, rau họ Vương cũng các loại (chò) kết hạt sau, bắt đầu nhóm lớn đo trồng trọt." Vương Diệu Võ vừa nói vừa nói, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, ngược lại nhìn về phía chính đang vui đầu thả hạt gạo Nhị Nha.

"Nhị Nha."

"Ừ, ba ba?"

"Trái cây, rau cải bên trong có cây Vương, như vậy cảm điều bên trong, có cái gì không Điều Vương?"

Nhị Nha ngoẹo đầu suy nghĩ, một hồi lâu mới nói: "Có đây ba ba, bắt quả thật là ít, nhà chúng ta gà mẹ không có gà Vương, con gà con cùng vịt con đều rất kém cỏi, bồi dưỡng không ra gà Vương, vịt Vương đây."

"Vậy những thứ này Điều Vương thế nào mới có thể bồi dưỡng được?"

"Không biết đâu rồi, ba ba, Nhị Nha cũng không biết thế nào bồi dưỡng, có lẽ, có lẽ Điều Vương chính mình liền lớn lên Điều Vương á..., hi hi."

Mặc dù Nhị Nha không biết rõ làm sao bồi dưỡng Điều Vương, giống như Đại Oa cũng không biết thế nào xuất hiện trái cây Vương, nhưng chỉ cần chứng minh có Điều Vương tồn tại liền có thể. Một ngày nào đó sẽ nuôi ra Điều Vương, có lẽ là gà Vương, có lẽ là con vịt Vương, hay hoặc là đại ngỗng Vương, chim bồ câu Vương, chỉ cần xuất hiện là có thể đại quy mô bồi dưỡng.

Suy nghĩ một chút, khi đó trong nhà ngày ngày ăn trái cây Vương, Điều Vương thịt trứng, nên là bức nào cuộc sống thần tiên.

"Mong đợi nha!"

...

Hôm sau, Vương Diệu Võ lái xe đi huyện thành.

Nam Vân Huyện là một cái hữu sơn hữu thủy huyện thành, nhưng nhắc tới, thật ra thì không có địa phương quá đặc thù, kiến trúc phổ thông, lịch sử phổ thông, nhân văn cũng phổ thông, không đáng giá gì khoe khoang. Chặng qua là hấn nhớ, buổi tối thời điểm, có một cái đường chính ánh đèn rất đẹp.

Trong thành có một con sông, từ góc tây bắc chảy đến đông nam, kêu Bạch Hà. Cả huyện thành chính là dọc theo Bạch Hà một đoạn ngắn, từ từ phát triển.

Xa hơn địa phương, chính là Phục Ngưu Sơn.

Nghiêm khắc nhắc tới, Phục Ngưu Sơn thuộc về Trường Giang thủy vực, Vương Diệu Võ Hoa Quả Sơn, cũng thuộc về Trường Giang thủy vực.

Hấn lần này tới huyện thành, là tới xưởng in ấn chế tác riêng bao bì, chuẩn bị chế tác riêng một nhóm lớn mang theo nhãn hiệu túi chứa hàng. Bây giờ vườn rau xanh trực tiếp cho tiệm cơm cung ứng rau cải, còn không quá yêu cầu đóng gói, nhưng là có lúc tặng quà, lại cần đóng gói tốt.

Hấn chuẩn bị đặt hai loại túi chứa hàng.

Một loại là tay cầm túi giấy, giấy cứng, chất lượng tốt hơn một chút, có thể thừa trọng 10kg, cao cấp. Một loại khác là siêu thị dùng cỡ trung túi nylon, có thể thừa trọng 7kg, nhanh nhẹn thuận lợi.

"Người muốn túi giấy, in lên 1.000 túi là hai khối bốn một cái, 5.000 túi là hai khối hai một cái, 20.000 túi thì lấy hai khối tiền một cái. Túi nylon, 5000 túi là 7 khối tiền một cái, 50.000 túi là sáu phần tiền, 100.000 túi là 3 phần tiền. Người xem một chút phải thế nào chọn?" Xưởng in ấn người phụ trách đối với Vương Diệu Võ trao đổi.

"Túi giấy cho ta in 5000 cái, túi nylon cho ta in 100.000 cái."

5000 cái túi giấy, là mười bốn ngàn đồng tiền, 100.000 cái túi nylon là 3000 đồng tiền, tổng cộng 17.000, không tính là quá đắt. Những thứ này túi, đủ hấn sử dụng một đoạn thời gian rất dài, thậm chí vài năm cũng chưa dùng hết.

"Kiểu dáng túi người tham khảo một chút."

"Ừ liền chọn này hai loại, ta đem in ấn ký hiệu hình ảnh cũng làm xong, còn có văn tự, ta dùng Wechat truyền cho người." Vương Diệu Võ mở điện thoại di động bên trong hình ảnh.

Hình ảnh là đang ở nơi giữa sườn núi quay chụp Phi Lai thạch(tảng đá), sau đó thông qua chỉnh sửa, chế tác thành hình phác họa đen trắng.

Làm cho trong hình có một tòa tương tự đỉnh tảng đá, phía trên tảng đá còn vòng một vòng cây dây leo, không phân biệt rõ là cái gì cây dây leo thực vật, nhưng lá cây rất rõ ràng.

Một vòng văn tự vòng xung quanh —— "Phi Lai Nông Trường. Tiên Phẩm Linh Quả".

Cuối cùng hắn vẫn đem mình nhà bảy ngọn núi cùng với vườn rau xanh, gọi chung là Phi Lai nông trường, buông tha vốn là Hoa Quả Sơn danh tự này.

Túi nylon trừ Phi Lai thạch hình ảnh ra, còn có vài cái chữ to —— "Phi Lai rau cải. Linh Quả cấp". Đây đặc biệt là Linh Quả cấp rau cải thiết kế túi nylon, tạm thời cũng không có Tiên Quả cấp rau cải có thể bán.

Túi giấy là in mấy cái khác chữ —— "Phi Lai bò đào. Linh Quả cấp". Cùng rau cải túi nylon bắt đồng, bắt đồng trái cây Vương Diệu Võ phải dùng bắt đồng túi giấy, như vậy mới có thể nổi bật lên phong độ. Dù sao rau cải chủng loại rất nhiều, mua thức ăn sẽ mỗi loại cũng mua một chút, mua trái cây cũng rất ít trộn lẫn.

"Người nói những thứ này cũng không có vấn đề gì, có còn hay không cái khác chú thích?"

"Các người lúc nào in xong?"

"Cái này muốn chừng một tuần lễ thời gian."

"Được, trước đóng tiền đặt cọc, một tuần lễ sau ta tới lấy."

...

Thời gian trôi qua rất nhanh, Thu Phong thiết kế đoàn đội đã vì Vương Diệu Võ thiết kế xong biệt thự bản vẽ. Chiếm địa diện tích 184 thước vuông, kiến trúc diện tích 496 thước vuông, vườn hoa diện tích 665 thước vuông, rất lớn, rất xa hoa. Ở Vương Diệu Võ cái nhìn, đối với thiên về hiện đại hóa kiểu Trung Hoa phong cách biệt thự, rất hài lòng, tại chỗ xác định bộ này bản vẽ.

Sau đó chính là liên lạc đội xây dựng.

Này có ba loại lựa chọn, một loại là thanh công, cũng chính là cái gọi là bao công không bao liệu(nguyên vật liệu). Một loại là toàn bao, chính là bao công bao liệu, toàn quyền ủy thác đội xây dựng. Lại một loại là nửa bao, bỏ phí mua nguyên vật liệu, vật liệu thừa để cho đội xây cất phụ trách.

Đều có các chỗ tốt.

Thanh công là phí tâm ở phía trước, yên tâm ở phía cuối; toàn bao là bớt lo ở phía trước, phiền lòng ở phía cuối; nửa bao mà, không thiên vị, trung dung chỉ đạo.

Vương Diệu Võ vốn định thanh công, hắn không phải vì tiết kiệm tiền, là sợ bị lừa bịp, dù sao đội xây dựng vạn nhất dùng hàng chất lượng kém, người không làm rõ được.

Nhưng Vương Vĩnh Quân hủy bỏ: "Đội xây dựng ta đến giúp người liên lạc, tìm người tam biểu thúc, hắn làm biệt thự đội xây dựng, toàn bao cho hắn, đều là một cái thôn nhân, sẽ không lừa bịp nhà ta."

"Tam biểu thúc?" Vương Diệu Võ có chút hoài nghi, "Thật giống như cùng nhà chúng ta thật nhiều năm cũng không có gì đi lại chứ?"

"Là không có đi lại, nhưng cùng một cái thôn người, chắc chắn sẽ không lừa bịp." Vương Vĩnh Quân đối với lần này rất yên tâm, nông thôn bên này có loại quan niệm này, có thể đi bên ngoài lừa bịp người, nhưng tại nhà mình, tuyệt đối không thể lừa bịp, lúc đó bị phụ lão hương thân đâm cột xương sống.

"Vậy được đi, ba người hỗ trợ đi liên lạc, bắt quá bọn hắn đội xây dựng nhất định phải có tư chất."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Triệu thư ký khảo sát Hoa Quả Sơn

Coi là xây dựng cuồng ma, Trung Quốc xây dựng công trình tốc độ luôn luôn là kinh khủng.

Đi thông Hoa Quả Sơn đường thông thôn tiến triển cũng đang nhanh chóng đấy tới, công trình dự trù tại tháng sau, cũng chính là cuối tháng 10 làm xong, chẳng qua là 6,5 cây số đường thông thôn không phải là cái gì đại công trình. Mà kéo dây điện trong tuần này là có thể làm xong, cục điện báo cấp quang cũng thi công rất nhanh.

Biệt thự đội xây dựng cũng đã nhanh chóng thỏa đàm, toàn bộ ủy thác đội xây dựng, cộng lại dự tính là chín trăm ngàn.

Xưởng in ấn túi chứa hàng đã sắp giao hàng, túi giấy 5000, túi ny lon một trăm ngàn. Bây giờ Vương Vĩnh Quân thỉnh thoảng cưỡi xe lên bán thức ăn, đều dùng 'Phi Lai rau quả. Linh Quả cấp' túi nylon, lộ ra cao cấp.

Về phần "Phi Lai bồ đào. Linh Quả cấp" túi giấy, không thể nào dùng, bởi vì bốn năm trăm cân Phi Lai bồ đào, căn bản không nhin được trên trần lãnh cái thân nhân, lui tới mấy lần hái.

Bây giờ trừ Vương Diệu Võ trong nhà tủ lạnh còn có một chút, Hoa Quả Sơn đã không còn trái cây, bao gồm trái cây rừng cũng đã trồng rỗng.

"Chỗ này là Hoa Quả Sơn đúng không, chung quanh chính là Hoa Nhất Sơn, Hoa Nhị Sơn đến Hoa Lục Sơn đúng không." Triệu thư ký khảo sát sửa đường tình huống lúc, hiếm thấy tới khảo sát Hoa Quả Sơn, đứng ở phi lai thạch bên cạnh.

Trên tảng đá Hồ Lô Đẳng đã bị Vương Diệu Võ dùng rom rạ che lại phần gốc, khiến cho người ngoài không nhìn ra gốc cây ở trong viên đá. Còn lại năm màu bất đồng hồ lô, cũng dùng màu đen túi nylon cho bọc lại, phòng ngừa bị người ngoài thấy bên trong màu sắc, không tốt giải thích.

"Đúng, trước mặt Hoa Quả Sơn đã trồng trọt ba loại trái cây, Phi Lai táo đỏ, Phi Lai hạt dẻ cùng Phi Lai bồ đào, còn lại sáu ngọn núi, chẳng qua là đem cỏ dại dọn dẹp sạch sẽ, còn chưa có bắt đầu trồng trọt, ta tính toán đợi đến mùa thu thời điểm, lại trồng bộ phận cây ăn quả phẩm loại."

"Đây đều là một mình ngươi làm?"

"Ta làm không nhiều, đều là mời người tới làm việc, tái phát động người nhà, thân thích, miễn cưỡng chiếu cố qua tới."

"Ta không nhìn ra được nhà ngươi cây ăn quả cùng nhà khác cây ăn quả có cái gì chỗ bất đồng, chính là cảm giác nhà ngươi cây ăn quả đáng đáp cực kỳ tốt, từng bước từng bước cũng... Nói thế nào, cảm giác đặc biệt khỏe mạnh đặc biệt thịnh vượng."

"Những thứ này đều là khoa học bồi dưỡng phẩm loại, cùng vùng khác gây giống công ty ký kết hợp đồng, toàn bộ quy trình hướng dẫn kỹ thuật, phổ thông nhà vườn không có biện pháp trồng ra tới dạng này cây ăn quả."

Triệu thư ký thật sâu gât đầu: "Bây giờ khoa học phát triển nha, sau này nông thôn phát triển vẫn còn cần các ngươi xuất lực, cho nông thôn mang đến chân chính hiện đại hóa xây dựng... Đúng, này Hoa Quả Sơn thật là kỳ quái, còn có lớn như vậy một tảng đá, Phi Lai thạch đúng không?"

"Nhưng thật ra là kéo đi lên, ta một người bạn ở Phục Ngưu Sơn bên trong mở mỏ đá, ta gây dựng sự nghiệp thời điểm, hấn dùng cần cầu phí công lớn mới vận lên."

Đây là một cái mượn cớ, là giải thích Phi Lai thạch lai lịch.

Dù sao, Hàng Sơn Thôn thôn dân, rất nhiều ra vào qua Hàng Sơn, không thể không biết Hoa Quả Sơn nguyên bản không có tảng đá này.

"Ai, nơi này còn trồng một cây gì, còn dùng túi đen cho bọc lại?" Triệu thư ký chỉ Hồ Lô Đẳng phía trên màu đen túi nylon.

Wương Diệu võ nói: "Là hồ lô, ta ưa hồ lô, liền trồng chơi đùa, ngoài ra thí nghiệm một chút phương pháp, để cho hồ lô đáng đáp càng đẹp mắt một chút."

"Ồ." Triệu thư ký không có gì nghi ngờ.

Ở trên núi nghỉ chân một chút, Vương Diệu Võ dẫn Triệu thư ký đám người bước vào phong cảnh khu. Phong cảnh khu bây giờ quá đẹp đẽ, 3 cái thủy đàm trong suốt thấy đáy, đáy đàm không thấy bùn cát, nhìn thấy cũng là từng khối từng khối lớn nhỏ không đều đá cuội, Thảo Lực Sĩ trăm ngàn cay đắng từ Áp Long Hà chọn trở lại.

Phần lớn đá cuội dùng cho trải đường nhỏ, liền dọc theo Hoa Khê một mực trải đi xuống.

Hoa Khê có linh tinh mấy cây liễu, có mảng lớn hoa cỏ, còn có bóng loáng tảng đá lớn, có thể ngồi nghỉ ngơi.

"Phong cảnh rất đẹp, chờ cây ăn quả sai trĩu thời điểm, ngươi nơi này cũng có thể làm một cái du lịch hạng mục." Triệu thư ký tràn đầy phấn khởi nói.

"Ngay từ đầu là có ý nghĩ này, bất quá bây giờ cảm thấy vẫn không thể làm, nơi này sinh thái tương đối yếu ớt, một khi tiếp nhận du khách, rất khó duy trì cảnh vật." Vương Diệu Võ kéo một cái cớ, bây giờ dĩ nhiên không thể làm du lịch hạng mục. Một là không cần phải kiếm tiền từ du lịch, hai là Hồ Lô Oa còn không có toàn bộ rơi xuống đất đây.

"Đúng, ánh mắt muốn nhìn xa một chút, tương lai còn dài, ngươi Hoa Quả Sơn, nha, là Phi Lai nông trường, triển vọng... có tương lai." Triệu thư ký vỗ vỗ Vương Diệu Võ bả vai.

Hắn rất thương thức Vương Diệu Võ.

Tự bản thân gây dựng sự nghiệp, trong khoảng thời gian ngắn liền kinh doanh một phần không tệ sự nghiệp, mấu chốt là, Vương Diệu Võ trồng rau cải là ăn ngon thật, bỏ đào cùng táo chua giồng vậy ăn rất ngon.

Vì sau này có thể tiếp tục ăn đến những thứ này thứ tốt, nói thế nào cũng phải kết giao bằng hữu: "Buổi tối có rảnh rồi hay không, đi trong nhà của ta ăn bữa cơm, cùng uống ly rượu?"

Vương Diệu Võ không do dự: "Có rảnh rồi a."

Triệu thư ký là con ông cháu cha, xuống cơ sở lịch luyện, mặc dù thu rau cải những lễ vật này nhưng là cũng không tham tiền, hơn nữa cũng một lòng làm chuyện chân thật, từ một điểm này để cho Vương Diệu Võ rất có hảo cảm.

Huống chi, hắn còn giúp bận rộn sửa đường thông thôn.

...

Vương Diệu Võ vốn tưởng rằng Triệu thư ký trong nhà chỉ có hắn với vợ hắn hai người, bọn họ trẻ nít ném cho ông bà già mang theo. Không nghĩ tới còn có một người khác, một cái chừng hai mươi tuổi đẹp để đại cô nương.

"Tiểu Võ, ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này là muội muội ta, Triệu Hi, năm nay hai mươi mốt, nếu như ta nhớ không lầm, Tiểu Võ ngươi năm nay hai mươi hai đi." Triệu thư ký cho Vương Diệu Võ làm tiến cử.

Triệu thư ký vốn tên là Triệu Đông Húc, năm nay 27 tuổi.

Làm một tên gọi hương trấn quan to, cái tuổi này, thuộc về vô cùng trẻ tuổi có triển vọng. Không dám nói là cả nước số một số hai tuổi trẻ cán bộ hương trấn, cũng đã là rất cao, cái tuổi này làm hương trấn người đứng đầu, nhất định là có bối cảnh nguyên nhân, nhưng cũng là phải dựa vào chính mình bản lĩnh.

Năm nay Đại Phô Đầu Trấn tới mấy cái xí nghiệp, nghe nói chính là Triệu Đông Húc kéo tới, còn kế hoạch thành lập một cái Đông Âu khu công nghiệp, nói là từ Đông Âu thành phố bên kia kéo tới mười mấy nhà máy.

Có phần này lý lịch, Triệu Đông Húc bước tiến không thể đỡ.

Vương Diệu Võ liếc mắt đánh giá Triệu Hi, đầu tiên nhìn đã cảm thấy cô nương này thật xinh đẹp, hơn nữa rất có khí chất. Thân cao gầy, phòng chừng có thể có 1m7, vóc người đều đặn, một bộ quần áo thể thao mặc lên người, nổi lên lưng eo đường cong. Kết một cái đuôi ngựa kiểu tóc, da thịt rất trắng, tựa hồ là vốn như thế.

Ở nông thôn ngây ngô lâu, Vương Diệu Võ đã rất lâu không tiếp xúc qua mỹ nữ.

Hơi có chút mất tự nhiên, bất quá cũng còn khá, hắn trước khi ra cửa ăn mặc qua một phen, tự tin vẫn có. Bây giờ chất lượng sinh hoạt cao lên, cá nhân hắn cũng chú trọng về ngoại, ra ngoài nhất định phải thu xếp một chút.

Kiểu tóc undercut, phối hợp khuôn mặt trứng ngỗng, ngũ quan không tính là tinh xảo, nhưng coi được.

Trên người đơn sơ hưu nhân quy cách áo lót, quần là quần jean, giày là màu trắng giày cứng, tóm lại cũng không nhạt nhẽo. Đầu là vừa mua giá cả không rẻ quần áo, mặc lên người rất có cảm nhận, cũng làm nổi bật lên hắn khí chất. Cộng thêm mạng giày 1m8 thân cao, không tính là thấp, toàn thân là rất tuấn tú.

"Triệu Hi người khỏe, ta gọi là Vương Diệu Võ, người ở tại Đại Phô Đầu Trấn." Vương Diệu Võ khách khí nói.

Triệu Hi cười nhạt, rất ôn nhuận: "Ngươi tốt."

Triệu Đông Húc đem Vương Diệu Võ để cho vào cửa, nói: "Tiểu Võ là tự mình gây dựng sự nghiệp sinh viên, chuyên khoa học trồng trọt, ngươi buổi trưa vẫn còn ở khu rau cải ăn ngon, chính là Tiểu Võ mở Phi Lai nông trường trồng ra tới."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Quê hương thay đổi từng ngày

Bữa cơm này ăn còn rất thú vị, chủ yếu là Vương Diệu Vô rất cởi mở, thấy mỹ nữ câu nệ, rất nhanh thì tiêu tan. Nếu như vẫn là lúc trước thiếu niên nghèo, hẳn thật đúng là không nhất định có tự tin này, nhưng bây giờ thân là Hồ Lô Oa cha, trên chiến lược liên miết thị chúng sinh nơi nơi.

Cởi mở, cùng với nữ sinh nói chuyện phiếm tự nhiên không thiếu đề tài.

"Người là Kinh Thành đại học cao tài sinh nha(sv chất lượng cao), lợi hại, thật ra thì ta nguyện vọng 1 cũng là Kinh Thành đại học." Vương Diệu Vô cười ha hả cùng với Triệu Hi trò chuyện.

Triệu Hi hiểu kỳ hỏi "Vậy người cuối cùng đi học cái nào đại học?"

"Long Thành thủy lợi & môi trường học viện, người nghe nói qua ấy ư, đại chuyên, ta học là chuyên ngành công trình kỹ thuật lâm nghiệp."

"Đại chuyên nhì?"(cao đẳng)

Bình thường đại chuyên học viên, khả năng đối với "đại chuyên" hai chữ này hết sức nhạy cảm, với sinh viên chênh lệch quá rõ ràng. Nhưng Vương Diệu Vô bây giờ sẽ không, rất thân nhiên, rất tự nhiên: "Đúng, ta thi vào trường đại học mắc sai lầm, khoảng cách nguyện vọng 3 còn kém hơn bảy mươi điểm, nếu như ta phát huy khá một chút... Dĩ nhiên, vẫn lại là vào học đại chuyên."

Triệu Hi kinh ngạc nói: "Vậy người nguyện vọng 1 báo danh là Kinh Thành đại học?"

"Thật ra thì ta nguyện vọng thứ 2 báo danh đại học Thanh Hoa..."

"Phốc xuy." Triệu Hi không có kiêng nể bật cười.

Triệu Đông Húc đi phòng rửa tay trở lại, tiếp lời nói: "Mơ mộng vẫn là phải có, vạn nhất thực hiện được, đúng không."

"Triệu thư ký nói chuyện chính là có tài nghệ, đem ta ý tưởng trực tiếp phân tích đi ra, làm người không thể không có mơ mộng, nếu không thì chính là một cái cá mắm."

Đơn giản trò chuyện một chút, Vương Diệu Vô liền cáo từ rời đi.

Lúc gần đi lại hỏi Triệu Hi: "Đại học còn chưa mở học ấy ư, người thế nào có thời gian tới Trung Nguyên?"

"Còn không có đâu rồi, ta trước tới anh ta nơi này chơi đùa hai ngày, lại trở về."

"Được, có thời gian có thể đi nhà ta Hoa Quả Sơn chơi đùa, bên kia phong cảnh rất đẹp, hữu sơn hữu thủy, có cây xanh, tại lúc này lúc này đã không có trái cây, bắt quả rau cải luôn đầy đủ."

...

Sau khi về đến nhà, Vương Diệu Vô phát hiện tam biểu thúc đang cùng cha mình uống rượu.

"Tiểu Vô, chúng ta đang nói người xây biệt thự sự tình, ngày mai đội xây dựng sẽ tới thi công." Vương Vĩnh Quân nói.

Wương Diệu Vô với tam biểu thúc chào hỏi: "Tam biểu thúc, nền đất người cũng xem qua, có thể dựa theo bản vẽ xây chứ?"

"Cái này người yên tâm, nhất định là có thể, chúng ta cũng xây không biết bao nhiêu biệt thự nhỏ. Ngày mai ta dẫn người tới đánh nền móng, tranh thủ ở trước cuối năm đem biệt thự khung sườn cho xây tốt. Sang năm đầu mùa xuân trở lại gắn cửa sổ, sau đó sửa sang, tranh thủ mùa hè sang năm liền cho các người vào ở biệt thự."

"Vậy thì phiền toái tam biểu thúc."

"Khách khí." Tam biểu thúc cảm khái nói, "Tiểu Vô bây giờ thật là một cái nhân tài, có bản lĩnh, lúc này mới tốt nghiệp một năm đi, liền xây biệt thự, cha mẹ người liền lui về phía sau hưởng phúc."

"Cũng là vận khí tốt."

"Người ta thường nói, vận khí cũng là bản lĩnh một bộ phận, hiện tại ở niên đại này, kiếm đến tiền mới coi như người có bản lĩnh, bất kể người thế nào kiếm. Không có tiền, thanh cao lại tính là gì, không ai thèm để mắt, đúng không." Tam biểu thúc nói rất thực tế, nhưng suy nghĩ một chút, xã hội bầu không khí xác thực như thế.

Wương Diệu Vô không có thừa nhận lời nói, hẳn mặc dù yêu tiền, nhưng cảm giác mình đã qua đối với tiền nhu cầu cơ bản.

Bây giờ bước vào tầng thứ cao hơn, theo đuổi là —— văn hóa cùng tu dưỡng.

Vừa nói vừa nói, tam biểu thúc lại nói: "Đứng đợi ca đại tẩu, Tiểu Võ năm nay hai mươi mấy?"

"Hai mươi hai tròn, tuổi mụ sắp hai mươi bốn." Từ Bình nói.

"Há, vậy cũng đến thời điểm tìm đối tượng, Tiểu Võ còn không có nói bằng hữu chứ?" Tam biểu thúc rất nhiệt tình nói, "Có muốn hay không ta giới thiệu mấy cái, ta ở Uyển Thành bên kia giúp người xây biệt thự, có chừng mấy nhà tiểu nha đầu cũng rất không tồi, trong nhà lại có tiền, Tiểu Võ nếu có ý, ta có thể cho hắn làm trung gian giới thiệu."

Ở nông thôn, hai mươi hai tuổi nói cưới xin là quá bình thường.

Bất quá Vương Diệu Võ mau đánh đoạn: "Tạm thời không cần, ta còn trẻ, chờ vài năm nữa lại nói chuyện này đi."

Hắn cũng không thích xem mất loại chuyện này, vẫn truy tìm là tự do yêu đương. Mặc dù tuổi phát triển, ban đêm cũng sẽ xao động khó nhịn, nhưng không có gặp phải người mình thích thì sẽ không miễn cưỡng chính mình. Dù sao, còn dài một đời tay không phải sao, với Ngũ cô nương nói yêu thương không tội xấu.

Chuyện này vì thế mà dừng lại.

Bất quá trở về trong phòng, Vương Diệu Võ vẫn có chút không ổn định, hắn rất kháng cự bị trưởng bối giới thiệu đối tượng, nhưng trong nội tâm khát vọng có một người ủ ấm.

Không biết sao, liền nghĩ đến Triệu Hi, người Kinh Thành, Kinh Thành đại học cao tài sinh, da trắng mỹ mạo, gia thế lại tốt, nếu như có thể cùng với nàng nói yêu thương, khẳng định vui thích.

Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ một chút, song phương địa vị chênh lệch quá lớn.

Vương Diệu Võ cho dù có quan niệm người-người ngang hàng, đối với quyền quý chẳng thèm ngó tới, nhưng cũng biết, quyền quý chú trọng là môn đăng hộ đối. Một cái kinh thành con em cán bộ cao cấp, một cái xã nhỏ sơn dân, không có cùng bối cảnh cơ sở, hơn nữa tam quan khẳng định cũng không thể chọn. Cấp bậc lập trường cũng không giống nhau.

Giải cấp thống trị cùng bị trị, tam quan làm sao có thể như thế, trừ phi đi ngược chính mình cấp bậc.

"Đừng nghĩ vớ vẩn, luyện thư pháp, nuôi dưỡng Hạo Nhiên Chi Khí!"

Đào mực, mở ra tự thiếp, cữ bút chấm mực, bắt đầu viết phỏng theo « Đại Tự Âm Phù Kinh », hắn là càng ngày càng thích Trữ Toại Lương « Đại Tự Âm Phù Kinh », quyết định chính mình « Khải Thư » liền lấy Trữ Toại Lương chữ, về phần « Hành Thư », nhất định phải học Vương Hi Chi. Chờ « Khải Thư » cùng « Hành Thư » luyện giỏi, « Thảo Thư » tự nhiên luyện thành chính mình phong cách.

"Quan Thiên Chi Đạo, Chấp Thiên Chi Hành, tấn vậy."

Nhất bút nhất họa viết phỏng theo, Vương Diệu Võ bây giờ đã là lần thứ viết phỏng theo, bút họa đúng với lòng, vận bút càng ngày càng có cảm giác: "Ta ở thư pháp phương diện vẫn rất có thiên phú mà, áng chừng không lâu lắm liền muốn tự học thành tài, trở thành một đời thư pháp gia, thoải mái!"

Luyện viết văn mệt mỏi, liền ăn một miếng cà chua, Đại Oa trồng cà chua to lớn tràn đầy, mùi vị chua ngọt, so với trái cây ăn ngon hơn.

Hiện tại hắn nhà cung ứng cho tiệm cơm, cà chua trên căn bản không cần xử lý như thế nào, trực tiếp cắt ra bỏ vào đĩa, sau đó là có thể lên bàn cơm.

Mỗi lần một mâm cà chua mới vừa lên bàn, liền bị thực khách cho cướp ăn sạch, còn muốn gọi thêm cũng không có, một bàn hạn chế một đĩa.

Hương trấn tiệm cơm giá bán là ba mươi lăm một P huyện thành Khai Nhạc Quốc Tế Đại Từ Điểm, càng là cao đến sáu mươi một bàn, cũng chính là mấy cái cà chua cắt ra mà thôi.

Người ngoài muốn tiêu tiền cũng không ăn được, Vương Diệu Võ trong nhà nhưng là ăn thoải mái.

Hiện tại không có trái cây, chỉ có ăn cà chua, ăn củ cải trắng, ăn dưa leo hoặc là ăn chút khoai để thay thế, trong này cà chua phù hợp nhất trái cây tiêu chuẩn.

...

Ngày thứ hai, đội xây dựng đúng kỳ hạn đến, đi tới Áp Long Hồ... hắn là Nga Long Hồ bên cạnh.

Hoạch định sân bãi, đào móng, san đất, dọn dẹp đất đá, đội xây cất đều là thợ quen, làm như thế nào không cần nói nhiều, tự hành phân công.

Bên này đánh nền móng xây nhà, đối diện thì tại sửa đường, đổ xi-măng, chòxi măng khô là có thể đổ nhựa đường.

Không có đường bên vỉa hè, không có bồn hoa cũng không có hàng rào, tốc độ làm đường nhanh chóng, mỗi một ngày đều có thể thấy tiến triển.

Đứng ở ven đường, một tay xỏ túi.

Vương Diệu Võ nhìn xem bận rộn công trường, cảm khái vô hạn: "Thay đổi từng ngày a!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sơn trôn đưa tới cửa

Sáng sớm, Vương Diệu Võ vận eo bẻ cổ, vào trong sân đánh răng rửa mặt.

Mới vừa đem kem đánh răng nặn đi ra, Nhị Nha liền thần thần bí bí chạy tới: "Ba ba, mau tới mau tới, cho người nhìn một thứ tốt."

"Thứ tốt gì, chờ ta trước đánh răng rửa mặt."

"Ồ tốt." Nhị Nha liền đứng ở một bên, nhìn Vương Diệu Võ đánh răng rửa mặt.

Chỉ dùng không đầy ba phút, Vương Diệu Võ cũng đã hoàn thành cả bộ rửa mặt quá trình, còn lau gel tóc, dựng hình mái tóc. Undercut loại này kiểu tóc, mỗi ngày đều muốn vò một cái, nếu không dễ dàng biến hình, biến hình sẽ không khí chất, cả người cũng sẽ hạ xuống tự tin.

"Ba ba, người xong chưa?"

"Được, người phải cho ta nhìn thứ tốt gì?"

"Hi hi, không nói cho ba ba." Nhị Nha kéo Vương Diệu Võ tay, liền hướng vườn rau xanh phía ngoài tường rào đi tới, đi khoảng cách không xa, đến một nơi lùm cây.

Nhị Nha làm một cái xuyt thủ thế, sau đó hướng về phía lùm cây, ngậm giọng phát ra xì xào thanh âm.

Ước chừng một hồi, trong bụi cây rậm rạp chợt lộ ra một cái xanh đỏ xen nhau đầu nhỏ. Ở nông thôn lớn lên Vương Diệu Võ, liếc mắt liền nhận ra, đây là gà rừng.

Trong bụi cây rậm rạp lại có gà rừng.

Gà rừng thò đầu nhìn một chút Nhị Nha, lại nhìn một chút Vương Diệu Võ, tựa hồ đang đáp lại Nhị Nha: "Chít chít oa, chít chít oa, chít chít oa..."

Nhị Nha cười hi hi tiếp tục phát ra xì xào thanh âm, tiếp lấy gà rừng liền từ trong bụi cây rậm rạp nhảy ra, đi tới Nhị Nha bên cạnh. Lại sau đó, trong bụi cây rậm rạp lại lộ ra một cái màu xám đầu nhỏ, đó là một cái gà rừng mái, tiếp đó lại là một con khác màu xám đầu nhỏ.

Nguyên lai trong bụi cây rậm rạp còn có nhiều như vậy gà rừng mái, đếm một chút, tổng cộng năm con gà rừng mái. Hợp lại, gà rừng trống là một mớ hậu cung gà.

Sáu con gà rừng, không ra chốc lát cũng đi tới Nhị Nha trước người.

Nhị Nha gỡ xuống chính mình Tiểu Chanh Hồ Lô, phóng ra một chút Ngũ Cốc Chi Tinh cho sáu con gà rừng hấp thu, sau đó cười hi hi đối với Vương Diệu Võ nói: "Ba ba, ta có thể đem gà rừng mang về nhà nuôi sao?"

Loại này chính mình đưa tới cửa thịt gà rừng, Vương Diệu Võ nhưng sẽ không cự tuyệt: "Có thể, nuôi bao nhiêu con ba ba cũng không phản đối, có thể cho chúng ta gia tăng thức ăn, chuyện này tốt." Gà rừng nhưng là mỹ vị, ở cổ đại vẫn là hoàng thất cống phẩm, mặc dù bây giờ chăn nuôi gà rừng nhiều, giá cả đi xuống, nhưng vẫn so với gà nhà muốn đắt rất nhiều.

"Ba ba thích ăn gà rừng sao?" Nhị Nha ngẩng đầu hỏi.

"Dĩ nhiên thích."

"Vậy Nhị Nha đi bắt rất nhiều rất nhiều gà rừng cho ba ba ăn."

"Được, ta Nhị Nha thật biết chuyện, thật ra thì không riêng gì gà rừng, chim cú, sè ngói, vịt trời, đều có thể chop tới nuôi... Ngạch, thật giống như đây không phải là bảo vệ động vật, chính là tam hữu động vật vẫn không thể tự mình săn giết... Bất quá bắt về nuôi, ăn chút trứng chim hẳn là có thể chứ."

Vương Diệu Võ kịp thời nghĩ đến, bây giờ dường như đã vị trên căn bản đều đã liệt vào động vật quốc gia bảo vệ, hoặc là tam hữu động vật.

Bao gồm lần trước hần sẵn được heo rừng, thật ra thì cũng là tam hữu động vật, mặc dù có thời điểm các nơi chính phủ sẽ tổ chức săn giết, nhưng tư nhân là không cho phép săn giết. Lúc trước, nông thôn rất nhiều người vào núi săn gà rừng, thả hoang mang đi thị trấn bán, hiện tại cũng không người nào dám bán, bị bắt liền phạt tiền.

Vương Diệu Võ chuẩn bị làm một công dân tốt tuân theo pháp luật, không đi chủ động săn giết thú hoang.

Nhưng là, thú hoang ăn nhà mình lương thực, ăn Nhị Nha Ngũ Cốc Chi Tinh, dù sao cũng phải cho một chút hồi báo, không cần nhiều, trứng chim là được.

"Mùa sinh sản để cho gà rừng ấp trứng, những mùa khác trứng gà rừng tất cả thuộc về ta ăn."

Ngay sau đó, Vương Diệu Võ cùng Nhị Nha đi trở về, sáu con gà rừng lung la lung lay theo ở phía sau, cũng không bay đi, hiển nhiên tham luyến Ngũ Cốc Chi Tinh mỹ vị.

Chính là người chết vì tiền chim chết vì ăn, nói chung như thế.

...

"Nha, thế nào đi theo mấy con gà rừng?" Từ Bình thấy Nhị Nha sau lưng gà rừng, hết sức kinh ngạc.

Nhị Nha cao hứng nói: "Nãi nãi, là Nhị Nha bắt đầu rồi, ba ba nói Nhị Nha có thể nuôi gà rừng, gà rừng đẻ trứng cho ba ba cùng ông nội bà nội ăn."

"Ai ai ai, đứa bé ngoan, biết thương tiếc nãi nãi."

"Vậy nãi nãi, ta trước cho gà rừng dựng một ổ nhỏ."

"Đi đi."

Nhị Nha tháo xuống Tiểu Chanh Hồ Lô, thả ra hai khóa Hồ Lô Tử, hóa thành hai cái vừa gầy vừa lùn Điều Lược Sĩ, thật nhanh làm ổ gà. Bởi vì có Nhị Nha Ngũ Cốc Chi Tinh làm mồi dụ, vừa có thể đơn giản trao đổi với gà rừng, này sáu con gà rừng căn bản sẽ không chạy, cho nên chẳng qua là làm đơn giản cái ổ, liền có thể nuôi dưỡng.

Nhìn gà rừng đã nằm vào trong ổ, Vương Diệu Võ trong lòng mong đợi: "Gà sinh doanh gia, khẩn trương nỗ lực, tạo nhiều trứng gà rừng để cho ta thưởng thức một chút."

Nhị Nha ở một bên nói: "Ba ba, có thể để cho Điều Lược Sĩ ở trên Hoa Quả Sơn xây dựng một ít ổ chim ấy ư? Nhị Nha có thể nuôi dưỡng thật nhiều chim hoang, khiến chúng nó đẻ trứng cho ba ba ăn."

"Như vậy a, đi, nhưng là nuôi quá nhiều chim, không thể để cho bọn họ phá hư cây ăn quả."

"Ân ân, hi hi."

Đại Oa không biết từ đâu đứng tới, mắng: "Nhị Nha, ngươi nuôi chim, ngàn vạn lần chớ đụng ta trái cây, nếu không ta liền đánh chết chúng nó."

"Hừ, ngươi dám!"

"Ta thế nào không dám, ta để cho Thảo Lược Sĩ ngày ngày trông coi núi, chim tới liền đánh chết." Đại Oa cao ngạo nói, Hoa Quả Sơn là hần địa bàn, cây ăn quả là hần kiệt tác, không cho phép người khác phá hư.

Nhị Nha ngoác miệng, nhất thời muốn khóc: "Ba ba, ca ca khi dễ ta."

Vương Diệu Võ bất đắc dĩ than thở: "Đại Oa, không cho khi dễ muội muội, muội muội nuôi chim, ngươi trồng cây, lẫn nhau không có gì đáng ngại, cũng cho ta tương thân tương ái một chút!"

Đại Oa bất đắc dĩ "Ồ" một tiếng, lại quay đầu, hướng về phía Nhị Nha nhỏ giọng nói: "Tổ cáo tinh!"

"Không đề ý tới ngươi." Nhị Nha xoay người, kéo Vương Diệu Võ tay, "Ba ba, Nhị Nha phải luyện tập bút lông chữ, ba ba nhanh dạy ta đi."

Đại Oa vội nói: "Ba, chúng ta đánh xếp hạng đi, hôm nay không phải là hai ngày nghỉ, không có học sinh tiểu học hồ đen, thích hợp đánh xếp hạng."

Vương Diệu Võ nghiêm mặt nói: "Đại Oa, cha muốn phê bình ngươi, không thể cả ngày chơi game, trò chơi khiến người truy lạc, học tập khiến người tiến bộ, về điểm này, ngươi phải hướng muội muội của ngươi Nhị Nha học tập. Nhị Nha đã nhận biết rất nhiều chữ, có thể đọc hiểu sách báo, còn đang đeo đuổi tiến bộ, luyện bút lông chữ, mà ngươi, đến nay cũng không biết viết 'Đại Oa' hai chữ!"

"Ta mới không cần biết chữ, ta sẽ làm ruộng là được." Đại Oa cố chấp nói.

Nhị Nha giễu cợt: "Ca ca mù chữ, ca ca là thằng ngốc."

"Ngươi mới là thằng ngốc, trời mưa rớt xuống, chết cười ta."

"Ngươi là ngu ngốc, ta chỉ là không cần thận."

"Ngươi mới là ngu ngốc."

"Ngươi là!"

"Ngươi là!"

"Ngươi là!"

...

Trẻ nhỏ khó nuôi, Hồ Lô Oa cũng giống vậy, mỗi ngày đều tương ái tương sát. Khả năng mới vừa rồi còn chơi đùa rất tốt, sau một khắc liền cãi vã, đặc biệt phiền.

Suy nghĩ một chút, sau này bảy cái Hồ Lô Oa, Vương Diệu Vô thật lòng nhức đầu.

"Nói không chừng sau này phải xây một cái tư gia vườn trẻ, phiền phức thời điểm liền đem bảy cái Hồ Lô Oa ném vào, để cho bọn họ tự sinh tự diệt, thích đánh nhau thì đánh nhau, thích cãi vã thì cãi vã, chờ đánh xong làm ồn xong, lại dẫn đi ra."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Không đồng nhất rau cải

Uyển Thành Khương Doanh sân bay.

Triệu Đông Húc vỗ vỗ muội muội Triệu Hi bả vai: "Đồ đạc ta đều đóng gói giao cho sân bay vận chuyển, đến kinh thành liền đi học cho giỏi, nghỉ lại đến chỗ của ta chơi đùa."

"Anh, chờ ta lần sau trở lại, ngươi có hay không đã đi trong Nam Vân Huyện đi làm?"

"Trong vòng một năm sẽ không, ta ở Đại Phô Đầu Trần sắp xếp còn chưa thật tốt, chờ Đông Âu khu công nghiệp nhà máy đến đông đủ, ta mới có thể an tâm rời đi."

"Ta đây liền chúc ca ngươi từng bước lên chức."

"Mượn ngươi chúc lành." Triệu Đông Húc cười cười, "Rau cải đến kinh thành, nhất định phải để cho ba mẹ mau đem nó lấy ra, nếu không dễ dàng bị hỏng, Phi Lai rau quả, đây cũng không phải là dễ dàng ăn đến cao cấp rau cải."

"Đáng tiếc không có ăn được ngươi nói ăn ngon vô cùng Phi Lai táo chua cùng Phi Lai bò đào."

"Sang năm nhất định có thể ăn đến, Vương Diệu Vô Phi Lai nông trường, này mới vừa khởi bước, chờ mở rộng quy mô giá trị sản lượng thì có ăn, bắt quả chỉ là quá đắt, bây giờ chợ rau giá cả cũng sắp tăng tới phổ thông rau cải gấp năm lần, ta nghe Tiểu Vô ý tứ, còn phải tiếp tục tăng giá."

"Con buồn lòng dạ đen tối."

"Thứ tốt thì phải bán giá cao, đây là quy luật thị trường, nếu là giá thấp tiêu thụ, phổ thông rau cải sợ rằng không còn đường sống. Phi Lai rau quả phẩm chất cao hơn nhiều so với bây giờ trong đại siêu thị hạn chế hữu cơ rau cải, gấp mười giá tiền là ta có thể tiếp nhận phạm vi. Hy vọng Phi Lai nông trường có thể trở thành Đại Phô Đầu Trần một tấm danh thiếp."

Triệu Hi hiếu kỳ nói: "Anh, ngươi nói tại sao nhà hấn trồng rau cải liền ăn ngon như vậy đây?"

"Nghe hẳn nói là gây giống công ty sản phẩm mới, cộng thêm toàn bộ quy trình theo đúng kỹ thuật, khoa học bồi dưỡng, mới có thể trồng ra như vậy rau quả. Bất quá cụ thể thế nào trồng, ta cũng không biết rõ, vậy đại khái thuộc về bí mật thương nghiệp. Nhưng không nghĩ ngờ chút nào, Phi Lai rau quả phát triển có tiềm năng to lớn."

"Đúng a, ăn ngon như vậy rau cải, nhất định có thể vươn xa các nơi."

"Đâu chỉ, người vừa mới ăn còn không có cảm giác được, ta hiện tại đang giúp hẳn sửa con đường, cho nên có thể thường thường ăn đến nhà hẳn rau cải. Thật, có thể cảm giác ăn xong những thứ này rau cải, trái cây, có thể cảm giác cả người cũng trở nên càng khỏe mạnh, chị dâu người trước đây mất ngủ mơ nhiều, ăn vào Phi Lai rau cải, mỗi ngày buổi tối cũng ngủ rất ngon."

"Vậy cũng không nhất định chính là rau cải nguyên nhân a."

"Nhưng là ngừng ăn một ngày, buổi tối liền khôi phục mơ nhiều trạng thái, ăn sau khi, lại cảm thấy tốt. Phải biết, chị dâu người từ sau sinh mổ lưu lại cái bệnh căn, tìm qua bao nhiêu thầy thuốc đều không giải quyết được. Kết quả, ăn Phi Lai rau quả liền có thể, đây không phải là Phi Lai rau quả hiệu quả là cái gì."

"Thật là có thần kỳ như vậy à?"

"So với thực phẩm chức năng hiệu quả tốt hơn, ngược lại chị dâu người là không thể rời bỏ những thứ này rau cải, đáng tiếc, Phi Lai rau quả sản lượng có hạn, ta cũng không tiện hỏi hẳn muốn nhiều hơn. Nếu không mà nói, có thể thường thường gửi một nhóm rau cải cho người ông nội bà nội, bà ngoại ông ngoại ném thử một chút, cũng giúp bọn hẳn lão nhân gia điều chỉnh thân thể."

"Vừa vặn, lần này mang một bao lớn, sau khi về nhà, để cho ông bà bọn họ ăn nhiều một chút, nhìn một chút có hay không người nói tốt như vậy."

"Liên sợ bọn họ ăn nghiện, hỏi ta muốn thêm, ta thì phải mặt dày đi tìm Tiểu Võ ăn xin."

"Ha ha, đây chẳng phải là các người lãnh đạo thích nhất làm việc ấy ư, cật nã tạp yếu."

"Ai, người một cái tiểu nha đầu, trêu chọc ca của người đúng không, ca của người ta làm quan chính trực, nhưng chớ đem ta theo tham quan ô lại nói nhập làm một. Trong nhà hẳn trồng rau nhiều, ta coi như là giúp hẳn một chút bận rộn, chút ít ăn một chút, còn nói được, chủ yếu là chị dâu người không thể rời bỏ rau cải. Lại muốn đòi thêm, vậy thì thật thuộc về cật nã tạp yếu."

"Biết biết, người là theo đuổi tiến bộ quan chức mà, nha, không nói nhiều, ta phải lên máy bay."

...

Trời xanh mây trắng xẹt qua.

Máy bay ở kinh thành hạ xuống, Triệu Hi ngồi vào xe trong nhà tới đón, Triệu mẫu thân tự mình đến đón nàng: "Tiểu Hi, ở ca của người bên kia chơi có vui vẻ không?"

"Coi như tốt, thật ra thì Đại Phô Đầu Trần không có gì thú vị, ca cũng không có thời gian theo ta đi trong núi vòng vo một chút. Bất quá ăn không ít thứ tốt, Phi Lai rau quả, ca còn chuẩn bị một bao lớn để cho ta mang về."

"Phi Lai rau quả, rau cải sao? Đứa nhỏ này, trong siêu thị cái gì không mua được, còn có ý chuẩn bị nhiều như vậy rau cải mang về." Triệu mẫu thân dờ khóc dờ cười.

Thật là rất hiếm thấy, thật xa đưa rau cải.

Triệu Hi cười hi hi thổi phồng: "Mẹ, Phi Lai rau quả có thể không bình thường, đây là Đại Phô Đầu Trần đặc sản, sau khi ăn xong người liền sẽ yêu nó. Hơn nữa anh ta còn nói, chị dâu ăn Phi Lai rau quả, mất ngủ bệnh cũ cũng chữa khỏi, đây là có thể so với thuốc tốt siêu cấp rau cải!"

"Há, phải không, Tuệ Quyên bệnh tình thật tốt?" Triệu mẫu thân quan tâm hỏi.

"Cũng không thể bảo hoàn toàn được, nghe ta ca ý tứ, chỉ cần ăn Phi Lai rau quả, chị dâu buổi tối đi nằm ngủ được, nhưng là một ngày không ăn đi, buổi tối lại sẽ khó ngủ."

"Thật là có cái hiệu quả này?"

"Ta ngược lại thật ra không có ném ra cái hiệu quả này, bất quá thật ăn thật ngon, Phi Lai rau quả mỗi một loại cũng so với trên thị trường rau cải ăn ngon hơn rất nhiều. Loại này nhãn hiệu rau cải ngay tại chỗ phi thường có danh tiếng, trong tiệm cơm đều là hạn chế cung ứng, cung không đủ cầu."

"Ta đây buổi trưa hôm nay sẽ dùng ca của người gửi tới rau cải, thí nghiệm xuống."

Về nhà, Triệu mẫu thân đem rau cải lấy ra đến, ước chừng có hai trăm cân. Dù loại phẩm loại rau cải, mỗi loại cũng có một chút.

Triệu Hi chọn một cái cà chua rửa sạch sẽ đưa cho Triệu mẫu thân: "Mẹ, người trước ném một cái cà chua, cảm thụ một chút Phi Lai rau quả mị lực."

"Được." Triệu mẩu thân nhận lấy cà chua, cắn một cái, rất nhanh trên mặt liền hiện ra kinh ngạc hưởng thụ, "Nha, thật không bình thường, thật so với trong siêu thị ăn ngon hơn rất nhiều. Chua chua ngọt ngọt, khẩu vị thật tốt, khó trách người với người ca đều khen ăn ngon, là ăn ngon thật."

"Đúng không, ta ở Đại Phô Đầu Trăn ăn nhiều cà chua. Đáng tiếc không ăn được Phi Lai bồ đào cùng Phi Lai táo chua, ta nghe ca nói những thứ kia ăn ngon hơn, nhưng là sản lượng quá ít, ăn không đã. Bất quá sang năm liền có thể ăn được, sang năm Phi Lai bồ đào liền có thể đại quy mô kết quả."

"Phi Lai là một cái nhãn hiệu sao?"

"Ừ, là Phi Lai nông trường nhãn hiệu... Ài, ta đối với Vương Diệu Võ thương thức không dám gât bừa, lấy cái tên gì nha, Phi Lai Phi Lai, cảm giác giống như gio lowns thôi tời."

"Vương Diệu Võ là ai?"

"Phi Lai nông trường ông chủ, một cái mới vừa tốt nghiệp sinh viên." Triệu Hi nhớ lại một chút đêm đó ăn cơm, Vương Diệu Võ đáng vẻ, "Lớn hơn ta một tuổi, cùng ta ca quan hệ rất tốt, nghe ta ca ý tứ, hẳn muốn nâng đỡ Phi Lai nông trường, chế tạo thành địa phương một tấm danh thiếp, cố ý chi tiền sửa một cái đi thông Phi Lai nông trường con đường."

Triệu mẩu thân gât đầu: "Có thể trở thành danh thiếp, chỉ cái này cà chua liền có thể trở thành một tấm danh thiếp, một khi có thể nâng đỡ đi ra ngoài, đối với người ca tham chính có trợ giúp rất lớn, hẳn yêu cầu chân thật thành tích." Coi như gia đình cán bộ một thành viên, Triệu mẩu thân đối với chính trị rất quen thuộc.

Con em cán bộ cao cấp lên chức, cố nhiên gia đình có thể cung cấp trợ lực, nhưng nếu như mình một chút thành tích không làm được, căn bản phục không chúng.

Một cái cà chua ăn xong, Triệu mẩu thân nói: "Tiểu Hi, người cho ông bà gọi điện thoại, bảo hôm nay đến trong nhà ta ăn cơm, đúng, cũng gọi điện thoại cho ba người, để cho hẳn buổi trưa trở lại dùng cơm. Cũng tới nếm thử một chút Phi Lai rau quả."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Phi Lai rau quả thực liệu giá trị

Buổi trưa.

Người một nhà tề tụ, động đũa sau, rất nhanh thì phát hiện ra bất đồng.

"Sở Sở tay nghề tiến bộ nhiều như vậy, hôm nay món rau tăng lên suốt hai cấp bậc, đáng giá khích lệ." Nói chuyện là Triệu Hi gia gia, Triệu Vệ Quốc, về hưu lão cán bộ.

Sở Sở chỉ là Triệu Hi mẹ, hẳn con dâu, Lâm Sở.

"Là không bình thường, này thêm vài bản thức ăn đột đều rất có tiêu chuẩn, nếu như không phải là lúc trước thấy Sở Sở một mực ở bận rộn, không thể tin được xuất từ tay một người. Sở Sở tay nghề theo ta, sẽ nấu ăn nhưng bình thường, không nghĩ tới hôm nay là tài nấu ăn đại bạo phát, vẫn lại là siêu tài nghệ phát huy?" Sở Quân Hồng cười nói, nâng là Triệu Hi bà nội.

Triệu Hi ông ngoại Lâm Phi nói: "Rau cải đúng là ăn thật ngon, nhưng là món ăn mặn vẫn là như cũ, heo này thịt quá dai, không cắn nổi. Có công phu hẳn ở món ăn mặn nâng cao, vẫn là món ăn mặn nâng cao tinh thần."

Triệu Hi cha Triệu Chính Hằng nói: "Chênh lệch là có, nói rõ tiến bộ còn rất lớn, mong đợi Sở Sở đồng chí tốt hơn tài nấu ăn."

Lâm Sở tài nấu ăn lấy được nhất trí khen ngợi.

Duy chỉ có Triệu Hi đang cười trộm.

Đợi mọi người đem rau cải đều ăn không sai biệt lắm, Lâm Sở mới nói: "Thật ra thì không phải là ta tài nấu ăn tiến bộ, là Đồng Húc hiểu tâm, tăng lên này thức ăn mùi vị."

"Há, cái này với Tiểu Húc lại có quan hệ hệ?"

"Đứng, ba!" Mới bốn tuổi tiểu mao hài, thoáng cái quất lên, hần là con trai của Triệu Đông Húc, nhét vào cho cha mẹ bên này nuôi.

Lâm Sở bận bịu cho tiểu mao hài ăn cơm, nói: "Tiểu Hi cho mọi người nói một chút nguyên nhân."

"Ông bà, ba, hôm nay rau cải, là anh ta để cho ta từ hần làm việc địa phương Nam Vân Huyện Đại Phô Đầu Trần mang về, là địa phương Phi Lai nông trường đặc sản, Phi Lai rau quả. Ngay tại chỗ phi thường bán chạy, có tiền đều khó khăn mua được, hơn nữa còn là một tên sinh viên gây dựng sự nghiệp hạng mục."

Triệu Hi đưa nàng biết, nói ra.

Bao gồm rau cải còn có thể trị liệu mất ngủ thực liệu hiệu quả, cũng cùng nhau nói.

"Thật đem Tuệ Quyên bệnh chữa lành?" Triệu Hi bà nội Sở Quân Hồng tâm động. "Này Phi Lai rau quả thật có như vậy hiệu quả, nếu như là thật, như vậy người ông ngoại giấc ngủ cũng không tốt, không biết có thể hay không trị một chút."

Triệu Hi ông ngoại Lâm Phi khoát tay, xem thường nói: "Hoặc là tác dụng tâm lý, hoặc là tăng bốc, rau cải quả thật ăn ngon, nhưng còn nói là có thể làm thuốc uống thì không thể nào. Người đừng mù bạn tâm, ta đây là do tuổi tác, bản thân giấc ngủ thì ít, ăn cái gì cũng không tác dụng. Chẳng lẽ mấy viên cải trắng còn có thể so với bác sĩ càng tác dụng."

Triệu Chính Hằng nói: "Bất kể hữu dụng hay không, mấy ngày nay ba mẹ ở nơi này ăn cơm, mới vừa ta nhìn một chút, Tiểu Húc gửi tới không ít rau cải, đủ ăn chừng mấy ngày, ăn một chút nhìn mà, nhìn một chút có phải là thật hay không có hiệu quả. Hay lại là Tiểu Húc lại có chủ ý gì muốn chúng ta cho hần nguyện vọng."

Triệu Vệ Quốc cười nói: "Chính Hằng nói có lý, Tiểu Húc phải ở cơ sở thực tế đúc luyện vài năm, không nên nghĩ thêm vài bàn rau cải liền bước nhanh tiến chức."

Rau cải đề tài, đến đây chấm dứt.

Liên tiếp ba ngày.

Triệu Hi bà nội Sở Quân Hồng, ông ngoại Lâm Phi đều ở đây ăn cơm, mà liên quan tới rau cải đề tài cũng càng ngày càng hơn nhiều.

"Chính Hằng, Sở Sở, các người khoan hãy nói, ba của người này hai buổi tối nay giấc ngủ quả thật tốt rất nhiều, tối hôm qua càng là ngủ ba giờ, bình thường hần ngủ nửa giờ cũng ngại nhiều." Sở Quân Hồng nói.

Ngày hôm trước Lâm Phi còn lời thề son sắt nói không hữu hiệu, hiện tại cũng trầm ngâm nói: "Vệ Quốc, người có hay không cảm giác này, ta nhớ được người giấc ngủ cũng không tiện chứ?"

Triệu Vệ Quốc gật đầu: "Quả thật có cảm giác này, giấc ngủ có cải thiện, ngay cả khẩu vị cũng tốt không ít. Xem ra, cái này Phi Lai rau quả thật là có chút môn đạo."

Triệu Hi nãi nãi Vương Quân nói: "Ta mới với Tiểu Húc gọi điện thoại, Phi Lai rau quả tình huống, quả thật có thực liệu hiệu quả, Tuệ Quyên bây giờ mỗi ngày đều ngủ cực kỳ tốt, thì là không thể ngừng ăn Phi Lai rau cải, nếu không lại phạm bệnh cũ."

Triệu Chính Hằng nói: "Ta đây nói cho Tiểu Húc, để cho hần mua thêm một chút Phi Lai rau quả, một tuần gửi tới một lần, ba mẹ các người ăn nhiều cái này Phi Lai rau quả."

"Sợ là rất khó mua được." Lâm Sở nói, "Phi Lai rau quả giá cả phi thường đắt, ngay tại chỗ cũng bán được gấp năm lần phổ thông rau cải giá cả, đắt cũng không sao, Phi Lai nông trường ông chủ với Tiểu Húc quan hệ không tệ, thức ăn có thể miễn phí cảm. Nhưng là Phi Lai nông trường vừa mới khai sáng, sản lượng có hạn, cái này lại sắp đến mùa đông, đoán chừng tăng tới giá trên trời."

"Không thể mua thì thôi vậy, để cho Tiểu Húc không muốn luôn là bắt người ta đồ vật, như vậy thói quen không tốt."

Lời tuy như thế, vì bốn vị lão nhân giấc ngủ, Triệu Chính Hằng cùng Lâm Sở còn là vào buổi tối lại cho Triệu Đông Húc gọi điện thoại: "Tiểu Húc, người bên kia không thể mua thêm Phi Lai rau cải ấy ư, ông bà đều rất thích ăn, hơn nữa ăn vào giấc ngủ rất tốt."

Triệu Đông Húc trong điện thoại nói: "Mẹ, ta tận lực nghĩ biện pháp. Bên này Phi Lai nông trường thì không phải là rất lớn quy mô, chủ yếu nhất là với bán xứ không ít tiệm cơm ký kết cung ứng hợp đồng, có lúc ngay cả tiệm cơm hợp đồng số lượng cũng cung cấp không đủ. Ta thật khó mở miệng hỏi Tiểu Võ muốn nhiều hơn, cảm giác giống như là đòi tiền hối lộ."

"Không phải là cảm không, bỏ tiền mua."

"Người muốn mua cũng đứng xếp hàng đầu rồi, ta đi mà nói, chút mặt mũi này Tiểu Võ khẳng định cho, nhưng... được rồi, vì ông bà bọn họ, ta liền mặt dày đi."

...

Ngày thứ hai, Triệu Đông Húc đi đến nhà Vương Diệu Võ.

"Tiểu Võ, Phi Lai nông trường vườn rau xanh có thể hay không khuếch trương đại quy mô... Người nhà ta ăn Phi Lai rau cải đều rất thích, hy vọng có thể từ bên này mua thêm một ít. Nếu như cảm thấy làm khó thì thôi, gây dựng sự nghiệp không dễ dàng, trước lấy hợp đồng là ưu tiên."

Nghe xong Triệu Đông Húc lời nói, Vương Diệu Võ ngẩn ngui suy nghĩ.

Vườn rau xanh khuếch trương đại quy mô, chuyện này rất đơn giản, Đại Oa không chỉ một lần là hết phải nhiều làm ruộng, hần muốn trở thành mạnh nhất nông dân, trợ giúp trong nhà phát tài trí phú. Tiểu Hồng Hồ Lô bên trong Thảo Mộc Chi Linh vô hạn nhiều, mười tám cái Thảo Lục Sĩ cũng làm giỏi vô cùng, lớn thế nào vườn rau cũng có thể quản được tới.

Nhưng hần cũng không nguyện ý trồng quá nhiều rau cải, dù có Thảo Lục Sĩ hỗ trợ cũng cần người nhà mình bỏ ra tinh lực, không bằng trồng cây ăn quả thuận lợi.

Bây giờ vườn rau xanh càng giống như là một cái đề khoản cơ, không ngừng kiếm tiền ủng hộ hần sửa đổi núi hoang.

Mục đích là sửa đổi núi hoang, chế tạo thuộc về mình thế ngoại đảo nguyên, mà không phải đơn thuần là kiếm tiền. Nhưng Triệu Đông Húc đi tìm đến, sửa đường nhờ có hần hỗ trợ, mua thức ăn chút chuyện nhỏ này, hồi báo cũng coi là chuyện đương nhiên.

"Được, ta mở lại vài mẫu đất, đến lúc đó trồng nhiều một chút rau cải, bắt quá gần đây thật không có dư thừa rau cải có thể cung cấp."

"Vậy thì cảm ơn Tiểu Võ."

Mua thức ăn sự tình trò chuyện xong, Triệu Đông Húc không vội đi, nhìn nhà vườn đã bắt đầu lới kéo nylon, nói: "Tiểu Võ, người có nghĩ tới hay không, cho tiệm cơm cung cấp rau cải thật ra thì cũng không có lợi lắm, Phi Lai rau quả người đã lập kế đóng gói, có thể trực tiếp đi cao cấp đường đi."

"Ta nghĩ qua, cũng là tính toán như vậy, bắt quá quảng bá có hơi phiền toái, Phi Lai nông trường gây dựng sự nghiệp thời gian ngắn, tiếng tăm còn không có lan xa."

"Người biết kinh thành có bao nhiêu chú trọng dưỡng sinh lão cán bộ ấy ư, lấy Phi Lai rau quả thực liệu hiệu quả, một khi ở cái quần thể này mở ra tiêu lộ, sẽ bị thiên giới giành mua, có vô số người đánh vỡ đầu cướp mua rau cải, đi cho các lão cán bộ tặng quà. Người nếu là có ý tưởng, ta có thể để cho lão gia tử nhà chúng ta, ở bên kia thổi phồng xuống."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Muốn ở kinh thành mở tiệm

Đi cao cấp đường đi, vẫn là Vương Diệu Võ mục tiêu. Hồ Lô Oa trông ra tới rau cải, trái cây, dược liệu, lá trà, làm sao có thể coi là phổ thông hàng hóa mua bán.

Đây cũng quá hạ thấp giá trị con người.

Trước đây không có Hồ Lô Oa, hần lý tưởng rất đơn thuần, chính là bán sức lao động khai khẩn ra một tòa núi hoang, trồng cây nuôi gà thực hiện cuộc sống tốt đẹp. Chặng qua là chợt đạt được thần kỳ Đại Oa, lý tưởng thực hiện quá nhanh, bỗng nhiên liền bạo giàu lên, mua xe còn xây biệt thự nhỏ.

Loại này trong thời gian ngắn thay đổi, để cho hần lằng lằng, đồng thời cũng sẽ rất không nề.

Thậm chí là mê mang, không biết mình rốt cuộc còn muốn đi làm gì —— là mở rộng trồng trọt quy mô, kiếm tiền vào tay phát nhuyển; hay lại là hưởng thụ nhân sinh, ăn nhậu chơi bời đến chết; hay hoặc là dọn vào trong thành, thoát khỏi nông thôn cuộc sống.

Nói thật, đến bây giờ hần cũng không rõ ràng chính mình trong lòng.

Mục tiêu rất nhiều, muốn kiếm tiền phát tài, nhưng lại có gánh nặng, không muốn đem sự nghiệp làm quá lớn, thứ nhất là sợ bại lộ Hồ Lô Oa, thứ hai là sự nghiệp quá lớn sẽ hao phí quá nhiều tinh lực, chẳng khác gì là chèn ép Hồ Lô Oa làm lao động trẻ em.

Cho nên hần dần dần có một ít đối với lý tưởng phác họa.

Một, hy vọng có thể nằm kiếm tiền, không cần cả ngày bận rộn.

Hai, chế tạo một cái thuộc về mình thế ngoại đảo nguyên, trông coi Hồ Lô Oa.

Ba, tự do tự tại, không chịu ràng buộc, tùy thời có thể tùy chỗ tới một trận nói đi là đi lữ hành, mà không cần cố kỵ quá nhiều.

Phi Lai nông trường, chính là hần như vậy một cái lý tưởng cụ thể thể hiện, thông qua sửa đổi nông trường, bao gồm sửa đường, mở điện, thông mạng, để hoàn thành trở lên ba cái ý tưởng.

"Sau này Phi Lai nông trường nhất định phải đi tinh phẩm cao cấp đường đi, sẽ không quy mô lớn sinh sản rau quả sản phẩm, nhưng sẽ bảo đảm mỗi một chủng Phi Lai rau quả đều là ưu chất nhất cao cấp thức ăn." Vương Diệu Võ nói một cách đơn giản đến chính mình kế hoạch, "Nếu như có Triệu thư ký hỗ trợ, vậy không thể tốt hơn nữa."

"Người có thể ở kinh thành thiết lập một cái tiêu thụ tiệm, bây giờ vận chuyển rất thuận lợi, hoàn toàn có thể không vận đi qua. Hoặc là dứt khoát tìm một đại lý, đem tiêu thụ nhiệm vụ giao cho đại lý, người trực tiếp cung cấp nguồn hàng hóa là được rồi."

"Ừ, bắt quá tạm thời không có năng lực."

"Vậy thì chờ."

...

Triệu Đông Húc sau khi rời đi, Vương Diệu Võ nhìn ở trong sân Nhị Nha chơi đùa với con chó nhỏ, cùng với đang đánh 'thuốc độc' Đại Oa, trầm tư chốc lát.

Hắn đối với chính mình nhà vườn rau xanh cũng không có dốc hết lòng, từ đầu đến cuối đều cảm thấy đây chỉ là một bước chuyển giao.

Chờ Phi Lai nông trường đường sửa xong, hắn định đem vườn rau xanh dời đến Phi Lai nông trường, dưới chân vài tòa núi non có đầy đủ đất có thể trồng trọt rau cải. Ở hẻm lách Phi Lai nông trường trồng rau, có thể càng ẩn nấp, mỗi ngày làm lụng Thảo Lực Sĩ, Điều Lực Sĩ, cũng không cần thế nào che giấu.

Tập trung quản lý, cũng có thể tốt hơn phân phối Thảo Lực Sĩ, Điều Lực Sĩ hiệu suất làm việc.

Không cần mỗi ngày bốn ba tới nông trường cùng vườn rau xanh.

"Ba mẹ, lại khai khẩn một mẫu đất, liền trồng rau xanh đi, dùng cho rao hàng. Ta sẽ hướng kinh thành gọi cho Triệu thư ký trưởng bối, đây coi như là một loại rao hàng, đến lúc đó Triệu thư ký sẽ để cho nhà hắn hỗ trợ tuyên truyền xuống. Một khi ở lão cán bộ đoàn thể bên trong đánh ra danh tiếng, Phi Lai rau quả liền chính thức bước vào tinh phẩm đường đi, chờ tiệm cơm cung ứng hợp đồng đến kỳ, sẽ không tiếp tục hợp đồng."

Cho tiệm cơm cung ứng, quá lẻ tẻ, quá phân tán.

"Đi tinh phẩm đường đi, có tiêu lộ ấy ư, không muốn mơ tưởng quá xa a Tiểu Võ, ta cảm thấy trước tiên cần phải ở Uyển Thành chung quanh bán một chút thức ăn là ổn thỏa nhất." Vương Vĩnh Quân bảo thủ nói.

"Ba, tiêu lộ ta cảm thấy không cần phải quá lo lắng, Phi Lai rau quả không chỉ có khẩu vị so với phổ thông rau cải gấp mấy lần. Càng máu chó là có thực liệu hiệu quả, nhất là đối với giấc ngủ cải thiện, một điểm này thấy hiệu quả đặc biệt nhanh. Người lớn tuổi giấc ngủ vấn đề hẳn là tối đại mao bệnh, liền này một cái hiệu quả, Phi Lai rau quả sẽ không buồn bán."

Cao tuổi người, giấc ngủ cũng không tốt, đã từng Melatonin tại sao bán được như vậy hóa, chủ yếu nhất một cái nguyên nhân, chính là Melatonin có thể cải thiện giấc ngủ.

Mua Melatonin người, trừ tặng quà, mười thì có chín cũng là hướng về phía Melatonin có thể cải thiện giấc ngủ mới mua uống.

Bây giờ, ăn rau cải cũng có thể cải thiện giấc ngủ, so với Melatonin loại này bảo kiện phẩm, rau cải càng đại biểu khỏe mạnh, tiêu lộ sẽ không kém. Xác thực, Vương Diệu Võ không phải là Sử Ngọc Trụ cái loại này có tiêu thụ đầu não người, nhưng là hắn cũng không có ý định đem Phi Lai rau quả bán được trôi nam biển bắc.

Liền Phi Lai nông trường gần một ngàn mẫu tới đất có thể trồng bao nhiêu rau cải, còn sợ bán không được?

Từ Bình bỗng nhiên nói: "Đúng, Tiểu Võ, nông trường có thể cho người đi vào sao, người cậu nhà bên kia mấy cái chị dâu, hai ngày trước hỏi ta có muốn hay không tuyển người, các nàng muốn tới bên này đi làm."

Không đợi Vương Diệu Võ trả lời, Vương Vĩnh Quân liền trực tiếp hủy bỏ: "Phi Lai nông trường không thuê người, Hồ Lô Oa bí mật liên lộ hãm."

"Cũng đúng, ta đây ngày mai sẽ từ chối các nàng." Từ Bình gật đầu.

Vương Diệu Võ suy nghĩ một chút, cảm thấy thân thích không chiếu cố một chút, quả thật có chút bất cận nhân tình. Ở nông thôn, tương đối lưu hành loại này lẫn nhau giúp đỡ. Rất nhiều ở ngoại địa làm ăn phát tài dân quê, đều sẽ có số lớn người mang cổ nhân đến nhờ cậy, Vương Diệu Võ trong nhà thân

thích cũng không ít.

Mấy cái thức thức, cậu, di nương, đối với hắn cũng đều thật tốt, chính mình phát tài, trên đạo nghĩa quả thật muốn kéo một cái.

Liên nói: "Ba mẹ, ta xem như vậy đi, Phi Lai nông trường khẳng định không thể cho người ngoài đi vào, Thảo Lực Sĩ cùng Điều Lực Sĩ tốt nhất không nên bị người nhìn thấy, về phần Hồ Lô Oa, nghĩ một chút biện pháp đưa vào hộ khẩu, mang đi ra ngoài cũng không biết đến bọn họ là Hồ Lô Oa... Về phần thân thích, để cho bọn họ mở rau quả tiệm đi."

"Rau quả tiệm? Người không phải nói tạm thời không làm sao?"

"Từ ngẫm nghĩ một chút, vẫn là làm tương đối khá, ta nghĩ ở Kinh Thành mở một nhà rau quả tiệm, ở Uyển Thành cũng mở một nhà. Chúng ta Phi Lai nông trường trực tiếp cho rau quả tiệm giao hàng, để cho rau quả tiệm thay mặt tiêu thụ, tương đương với nói đem tiêu thụ vòng này tiết lợi nhuận, dùng để lôi kéo một chút thân thích chứ."

Một khi Kinh Thành, Uyển Thành hai nhà tiệm tiêu thụ công trạng tốt, thân thích tự nhiên có động lực, có thể đi những thành phố khác mở tiệm.

Như vậy, Phi Lai nông trường chỉ cần vì chính mình cửa tiệm giao hàng liền có thể.

"Mở tiệm không ít tiền chứ?"

"Không bao nhiêu, làm chứng, thuê chỗ, bằng vào nhà chúng ta bây giờ thu nhập, đại khái qua sang năm đầu mùa xuân, có thể trước tiên ở Kinh Thành mở một cửa tiệm."

Vườn rau xanh trước mắt mỗi tháng mức tiêu thụ, theo tăng giá đến gấp năm lần, đã đạt tới 700 ngàn mỗi tháng.

Có thể nói là ketch xù lợi nhuận, dù sao tiếp cận với mua bán không vốn.

Trong nhà chi tiêu cũng không lớn, cũng chỉ có biệt thự nhỏ cùng nhà vườn tiêu phí tương đối cao, nhưng biệt thự nhỏ cũng chỉ có nửa tháng mức tiêu thụ, nhà vườn cũng không kém. Từ giờ tới cuối năm còn có mấy tháng, trừ đi mua cây con cùng được liệu mầm chi phí, để dành được tới một hai triệu không thành vấn đề.

Có khoản tiền này, ở Kinh Thành mở một cửa tiệm rau quả không khó.

Một khi Triệu thư ký bên kia giúp tuyên truyền, tiệm rau quả tiêu thụ cũng không thành vấn đề, bán giá cao, một tháng lấy lại vốn phòng chừng không thành vấn đề.

Ở Kinh Thành mở tiệm bán thức ăn, giá cả ít nhất cũng phải gấp 10 trở lên.

"Vậy cứ như thế quyết định? Ta quay đầu với nhà cậu người, chị dâu nói một chút." Từ Bình cao hứng nói, con mình có thể giúp được thân thích, để cho nàng rất có mặt mũi.

Người sống, chính là lý tử(?) cùng mặt mũi.

Bây giờ trong nhà có tiền, lý tử không thiếu, còn lại chính là vấn đề mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Nhà có ruộng tốt

Rau quả tiệm không vội mở, cho nhà Triệu thư ký cung cấp rau xanh cũng phải mười ngày thời gian.

Nền đường xi-măng đã bày xong, chờ đông đặc lại trải lên nhựa đường liền có thể, phòng chừng ở tháng cuối tháng 10 là có thể làm xong. Biệt thự nhỏ nền móng đã mở đào xong, công trường một mảnh khí thế ngất trời.

Phi Lai nông trường vòng ngoài lưới sắt đã kéo tốt một nửa, hơn nữa trồng trọt số lớn củ quýt, gai tường vi cùng các loại cây gai, đem Phi Lai nông trường cùng ngoại giới ngăn cách, an tâm chế tạo thế ngoại đào nguyên.

"Gâu Gâu!"

Cầu Nhị lớn tiếng sủa, hướng về phía một cái chuồn tới Hoa Nhất Sơn thỏ hoang gầm thét, ở trên núi thường nhất gặp phải chính là thỏ hoang, gà rừng, con hoẵng, mèo hoang các loại động vật hoang dã.

Gà rừng đều bị Nhị Nha cho dụ bắt trở về, ở nhà nuôi, đã có mười bảy con gà rừng, chẳng qua là một cái cũng không có đẻ trứng, không biết có phải hay không là mùa không đẻ trứng.

Con hoẵng, mèo hoang các loại cũng là động vật được bảo vệ, Vương Diệu Võ không có ý làm thịt ăn, cũng trực tiếp đuổi đi.

Bắt quả coi như tam hữu động vật thỏ hoang, ngược lại đánh bắt mấy con, cũng tể Ngũ Tạng Miếu(ăn). Trên căn bản săn giết không cao hơn 20 con, cũng không coi là phi pháp. Đáng tiếc là, Trung Nguyên Tỉnh phòng lâm nghiệp, rất cũng sớm đã quy định, Nam Vân Huyện thuộc về khu vực cấm săn bắn. Không cho săn thú, càng không thể làm súng săn.

Săn thú thuộc về phi pháp.

Vương Diệu Võ chỉ có thể vô ích nhìn Hàng Sơn, không dám quang minh chính đại đi săn thú, dĩ nhiên, thỉnh thoảng trộm cắp đi săn điểm dã vị, cũng coi như không đại sự gì.

Thí dụ như gà rừng, thỏ hoang, chim sẻ, những thứ này dã vị đều đã dần dần tràn lan, tiêu diệt một chút nói không chừng tốt hơn.

"Cầu Nhị, ngươi không muốn luôn kêu, ngươi đi lên căn a!" Vương Diệu Võ ở một bên hận thiết bắt thành cương, so với có thể bóp chết Hoàng Thử Lang Cầu Nhất, Cầu Nhị thuộc về loại chỉ được mã ngoài, chỉ dám kêu lên không dám cắn.

Kêu nửa ngày, thỏ hoang cũng sắp bị hù dọa mộng ép, Cầu Nhị vẫn là không dám xông lên.

"Ba, ta tới bắt thỏ hoang đi." Đại Oa không nhịn được nói, hấn thân thủ bén nhọn, bắt con thỏ hoang nhẹ nhàng thoái mái.

"Đừng, cha đang giáo huấn chó đầu rồi, cho thêm Cầu Nhị mấy phút, nếu như còn không được, chứng minh Cầu Nhị chính là một phế vật, đãi ngộ muốn hạ thấp." Vương Diệu Võ ngăn cản.

Cầu Nhất là chắc chắn dựa theo Thủ Sơn Khuyển đãi ngộ nuôi, ăn tốt nhất thức ăn. Cầu Nhị nếu như không thể chứng minh chính mình, sẽ cùng Đại Hắc một cái đãi ngộ.

Không biết sao, năm phút trôi qua, thỏ hoang nhiều lần cũng sắp chạy mất, Cầu Nhị vẫn là không dám lên.

"Phế vật!" Vương Diệu Võ tức giận mắng to, "Ngươi là một cái đồ không nổi hèn nhất, từ nay về sau ngươi với Đại Hắc lẫn lộn đi đi, canh thừa com cặn là ngươi tiêu phối, đừng nghĩ ăn thịt cá."

Cầu Nhị tựa hồ dự cảm được vận mạng mình, nhất thời cụp đuôi, ô ô kêu, lấy lòng Vương Diệu Võ.

Đại Oa nhanh tay lẹ mắt, một cái liền đem thỏ hoang bắt lại, sau đó rút ra trong túi sợi dây, đem thỏ hoang buộc lại, ném vào giỏ trúc: "Cầu Nhị thật phế, nếu là Cầu Nhất ở chỗ này, thỏ hoang sớm bị cắn năm xuống. Ba, Hoa Nhất Sơn Thủ Sơn Khuyển, để cho Cầu Tam đi thử một chút đi."

"Ừ, Cầu Tam cũng không tệ, đáng tiếc vẫn là so ra kém Cầu Nhất."

Chó nhỏ dần dần lớn lên, cũng lục tục bắt đầu dựng tai, là thời điểm phân phối đến mỗi cái đỉnh núi, thủ hộ lãnh địa. Trước mắt Cầu Nhất trấn thủ Hoa Quả Sơn, mấy cái chó nhỏ khác phân biệt canh gác Hoa Nhất Sơn đến Hoa Lục Sơn. Nhưng này ỏ chó nhỏ cũng không cùng hợp cách, tính trạng chênh lệch quá lớn.

Cầu Nhất đến hai ba tháng liền dám bóp chết Hoàng Thử Lang, Cầu Nhị cũng năm tháng, vẫn là không dám cắn một con thỏ hoang.

Trước mắt dám cắn con mèo, chỉ có Cầu Nhất cùng Cầu Tam, mấy cái khác vẫn là không được, không chịu nổi nhiệm vụ lớn. Vương Diệu Võ có dự định, từ trên thị trường mua một nhóm Trung Hoa Hắc Lang Khuyển, trông chừng Phi Lai nông trường. Có chó, mới có thể tốt hơn phòng ngừa người ngoài theo dõi Phi Lai nông trường chi tiết.

"Đi thôi Đại Oa, đi về nhà."

Đến nhà, Nhị Nha thoáng cái liền ra đón, còn nắm một quyền tự thiếp: "Ba ba, xem ta viết bút lông chữ, ta đều viết xong đây."

Vương Diệu Võ tiện tay nhận lấy tự thiếp lật xem, thấy bên trong nhất bút nhất họa rất nghiêm túc bút lông chữ, vui vẻ yên tâm cười nói: "Không sai, rất nghiêm túc, tiếp tục giữ cố gắng, sau này cùng với cha làm một cái thư pháp gia."

"Hi hi, Nhị Nha rất nhanh thì có thể làm được thư pháp gia."

Đại Oa khinh thường nói: "Lên làm thư pháp gia, ngươi chính là một cái thằng ngốc."

Nhị Nha nghiêng đầu ha ha nói: "Mê mị 'thuốc độc' củi mục trẻ nít, hấn đem ngươi đưa đi Dương Khiếu Thú nơi đó cho điện giật." Dương Khiếu Thú

điền cổ, dĩ nhiên là Vương Diệu Võ nói cho nàng biết, một lần Đại Oa đánh 'thuốc độc' bắt chấp ăn cơm, Vương Diệu Võ liền mắng hấn một câu, nói phải đem hấn đưa cho Dương Khiếu Thủ cho điện giặt, Nhị Nha liền nhớ cái điền cổ này.

"Người có tin ta hay không đánh người." Đại Oa không nói lại muối muối, liền bắt đầu bạo lực đe dọa.

Vương Diệu Võ thuận tay một cái tát chụp lệch Đại Oa trên đầu Tiểu Hồng Hồ Lô: "Đại Oa, cha nói cho người bao nhiêu lần, xã hội hài hòa, cự tuyệt bạo lực! Lần sau người còn như vậy đe dọa muối muối, ta liền muốn phạt người ba ngày không cho phép chơi 'thuốc độc', nhớ, hòa bình thế giới, người người có trách nhiệm!"

"Biết, ba." Đại Oa bắt đầu dĩ nói.

Hồ Lô Oa không có gì thiện ác quan niệm, Đại Oa chơi game giết người, hơi chút có bạo lực, Vương Diệu Võ không thể không cho kịp thời sửa chữa.

"Được, nhanh lên một chút đi rửa tay một cái, lập tức ăn cơm." Vương Diệu Võ đuổi đi Đại Oa, chính mình kéo Nhị Nha trong vườn đi bộ một trận.

Nhìn một chút gà rừng sinh hoạt tình huống.

"Ba ba, mau đến xem, nơi này có một quả trứng gà rừng!" Nhị Nha mắt thấy, phát hiện trong chòi trứng gà rừng, màu hồng, so với trứng gà nhà muốn nhỏ hơn một chút.

"Nhé, rốt cuộc có hồi báo, không tệ không tệ, là một cái tốt mở đầu." Vương Diệu Võ đưa tay đem trứng gà rừng móc ra, "Nhị Nha, để cho Điều Lực Sĩ tiếp tục chiếu cố, cho chúng nó hợp lý thức ăn gia súc, khiến chúng nó sinh sản nhiều trứng."

"Ân ân, ba ba đem trứng cho ta nắm." Nhị Nha nhận lấy trứng gà rừng, "Oa, còn nóng hổi đầu rồi, là mới vừa về vườn trứng gà."

Buổi tối hôm đó, Vương Diệu Võ liền đem trứng gà rừng cho nấu, sau đó thưởng thức trứng gà rừng cùng trứng gà nhà khác nhau ở chỗ nào.

Trứng gà rừng lòng đỏ có thể phải càng vàng óng một ít, về phần khẩu vị, nhắc tới khác biệt cũng không phải là rất lớn, đại khái trứng gà rừng càng tươi mới một ít, trừ ra cũng không có quá nhiều khác biệt.

"Bình thường thôi đi, liền cái này đề trứng tốc độ, luôn cảm giác nuôi gà rừng mà nói, có chút thua thiệt... Có lẽ ta hấn cân nhắc làm thịt ăn thịt mới đúng."

Đương nhiên, hấn cũng không có đi ăn gà rừng.

Nhị Nha chăn nuôi gà nhà, mùi vị đã rất tốt, vượt xa một loại dã vị. Đây cũng là Vương Diệu Võ không có chấp vớ vào núi săn thú một cái nguyên nhân, phổ thông dã vị căn bản không có Nhị Nha chăn nuôi thịt gà ăn ngon. Đụng phải thổ hoang, cũng chỉ là xâm phạm Phi Lai nông trường, mới đánh giết mang về.

"Ba mẹ, chúng ta thức ăn có một cái rất rõ ràng cấp bậc chênh lệch." Lúc ăn cơm, Vương Diệu Võ đánh giá đến.

Thượng đẳng là thịt gà cùng trứng gà, mùi vị hết sức mỹ vị, Vương Diệu Võ là thích ăn thịt, đặc biệt thích ăn gà. Thứ yếu là Đại Oa trồng rau cải, trong đó phối hợp trứng gà xào rau cải, cũng là thượng đẳng mỹ vị.

Hạ đẳng là cơm cùng thịt khác.

"Sang năm phải trồng một ít ruộng lúa, nhà mình ăn, còn có tiêu mạch, gạo và bột mì phải sửa đổi. Đáng tiếc không có Hồ Lô Oa chăn heo nuôi trâu, nếu không liền có thể ăn được thịt heo, thịt trâu."

"Hạt bắp nhanh thành thực, quay đầu đi chế biến một chút bột ngô, để ta làm bánh bao hạt bắp." Từ Bình nói.

"Tốt lắm! Đúng, sang năm tốt nhất lại trồng điểm hoa màu, thật hoài niệm khi còn bé hoa màu bánh bột... Phi Lai nông trường phương hướng, ta lại có hoạch định, đó chính là toàn bộ địa lý sinh, có thể trồng nhà ta cũng chính mình trồng, lực cầu qua sang năm, đạt tới ngũ cốc, rau cải, trái cây cũng có thể tự cung tự cấp."

"Kia phải trồng bao nhiêu loại hoa màu, Phi Lai nông trường đất đủ dùng không."

"Không đủ sẽ nhận thầu, Hoa Lục Sơn dưới chân có không ít đất hoang, đại khái mấy chục mẫu, cũng nhận thầu tới. Hai bên đường mới cũng không thiếu đất hoang, cũng có thể nhận thầu tới, tranh thủ đem Phi Lai nông trường mở rộng đến một ngàn mẫu."

Ngàn mẫu ruộng tốt, đây mới là thổ hào tiêu phối.

Chương 42: Mở Phi Thiên Quả ăn gà

Đào mất, tháng 9 đã trở thành hôm qua thiên chương, tiến vào tháng 10.

Nắng gắt cuối thu dần dần tàn đi, khí trời dần dần chuyển lạnh, rất nhiều rau cải sinh trưởng, dần dần tiến vào chậm chạp cùng già yếu trạng thái. Bất quá cái này cùng Vương Diệu Vô vườn rau xanh không liên quan.

Rau cải nhà vườn đã xây xong, toàn bộ mười bốn mẫu đất, cộng thêm mới nhận thầu một mẫu đất, cũng đã bắt đầu trồng trọt.

Có Thảo Mộc Chi Linh thôi thúc, rau cải vẫn thịnh vượng sinh trưởng, không chịu thời tiết ảnh hưởng. Cùng lúc đó rau cải giá cả cũng từng điểm từng điểm tăng giá, dù sao rất nhiều rau cải đã xuống thành phố, trên thị trường bán ít, giá cả tự nhiên tăng lên. Phi Lai rau quả tự nhiên đi theo tăng lên.

Cái giá tiền này, phòng đi lên, Vương Diệu Vô liền không tính hạ xuống.

Hắn mục tiêu là Phi Lai rau quả ít nhất đạt tới đồng loại rau cải gấp mười lần giá cả, lúc này mới có thể gọi là là chân chính cao cấp rau cải. Giống như hữu cơ rau cải không dùng thuốc bảo vệ thực vật, có thể bán ra gấp mấy lần giá cả, có thể chữa bệnh Phi Lai rau quả, tự nhiên phải gấp mười lần giá cả mới có thể thể hiện giá trị.

"Phi Lai rau quả có thể hữu hiệu cải thiện giấc ngủ chất lượng, đây là tươi sáng một chút, sau đó thường thường ăn, có thể tăng cường sức miễn dịch, điều hòa thân thể kích thích tố." Đối với tăng giá, Vương Diệu Vô lý do rất nhiều, "Liền nói dưa leo, nhà chúng ta dưa leo thái mỏng đắp mặt, tuyệt đối so với mặt nạ dưỡng da tốt hơn!"

Dùng dưa leo đắp mặt, đỉnh cao.

Nhìn trên cây dây leo dưa leo, Triệu Đông Húc lão bà Vu Tuệ Quyên ánh mắt lóe sáng: "Khó trách giá cả mắc như vậy, có tiền vẫn khó mua, Tiểu Vô, này dưa leo đắp mặt, thật có tốt như vậy hiệu quả?"

"Chị dâu, nói cho người một cái bí mật, thật ra thì chính ta cũng dùng dưa leo đắp mặt. Ta trước khai khẩn núi hoang thời điểm, không ít bị phơi nắng, người nhìn lại ta bây giờ da thịt, không phải là ta thối nha, không thể so với chị dâu da thịt kém." Vương Diệu Vô chỉ chỉ mình mặt.

Còn chưa tới tiểu bạch kiểm một bước kia, nhưng trên mặt một cái mụn cũng không có, hết sức bóng láng.

Đàn ông cũng là có thể bảo dưỡng da dẻ, Vương Diệu Vô là cải thiện chính mình khí chất, thử dùng dưa leo, hiệu quả thật rất tốt. Sau đó phổ biến rộng rãi cho mình mẹ, Từ Bình đắp qua một đoạn thời gian, cả người nhìn qua trẻ chừng mấy tuổi, bây giờ còn yêu cầu Vương Vĩnh Quân cũng mỗi đêm đắp cái mặt.

Người một nhà, cũng càng sống càng trẻ.

Vu Tuệ Quyên năm nay 27, đã không tính là cô gái trẻ tuổi, đối với bảo dưỡng rất chú trọng: "Phi Lai dưa leo nguyên lai còn có như vậy hiệu quả, vậy Tiểu Vô người cứ dựa theo định giá, cho ta nhiều tới hai trái dưa leo."

"Người cầm ít, coi như ta đưa." Vương Diệu Vô không lấy tiền.

"Kia sao được."

"Nếu không như vậy, chị dâu là người Kinh Thành, ở bên kia nhất định là có khuê mật, chờ ta sang năm đi Kinh Thành mở tiệm, người với người khuê mật mua nhiều. Bây giờ dưa leo quần người đủ, coi như là ta thanh toán phí quảng bá."

"Vậy được, ta Kinh Thành khuê mật thật nhiều, nhất định cho người thật tốt tuyên truyền. So với mặt nạ dưỡng da cũng còn tốt hơn, tuyệt đối có thể đem các nàng cũng hấp dẫn lấy."

Rau họ không thể tráng dương, đu đủ cũng không thể ngược to.

Nhưng giống như dưa leo đắp mặt, khổ qua trừ hỏa những thứ này hiệu quả, vẫn có thể thật to tăng cường. Phi Lai rau quả có thể ở những phương diện này làm nhiều một ít văn chương.

Túi chứa hàng bên trên, cũng có thể đem các loại hiệu quả mô tả đi lên.

Ít nhất phải khách hàng biết, Phi Lai rau quả không chỉ có ăn ngon, còn có đủ loại chỗ tốt. Tốt như vậy rau quả, bán giá cả cao gấp mười, đắt không không một chút nào đắt!

...

Lễ quốc khánh, Vương Diệu Võ không có ra ngoài du lịch, vườn rau xanh không thể rời bỏ, mà hần bản thân một người cũng lười ra ngoài nhìn thế giới.

Trên Phi Lai thạch, Hồ Lô Đẳng, năm cái hồ lô lác a lác, nhưng là Tam Oa hay lại là chậm chạp không có roi xuống đất.

"Đại Oa là cuối tháng 5 roi xuống đất, Nhị Nha là tháng cuối tháng 8 roi xuống đất, cách 3 tháng, Tam Oa sợ phải cuối tháng 11 roi xuống đất. Theo dạng này tính mà nói, Tứ Oa phải sang năm cuối tháng 2 roi xuống đất, Ngũ Oa tháng 5, Lục Oa tháng 8, Thất Oa tháng 11? Thật muốn ở Hồ Lô Đẳng bên trên hơn một năm sao?"

"Cũng không biết Tam Oa là năng lực gì, dựa theo Đại Oa, Nhị Nha năng lực suy đoán, Tam Oa mới có thể nuôi thú cưỡi? Hoặc là có thể là du ngư, thậm chí còn trùng? Dĩ nhiên, cũng có thể là Tam Nha không phải là Tam Oa..."

Vương Diệu Võ hướng về phía vừa mua màn ảnh máy vi tính, buồn chán suy nghĩ.

Đại Oa bùng điện thoại di động đi tới: "Ba, ta kéo người đánh xếp hạng đi." Hần đã đánh vào Chí Tôn Vinh Diệu đẳng cấp, Triệu Vân này người anh hùng, đã hạng Nam Vân Huyện số một, Uyển Thành thành phố thứ hai, Trung Nguyên Tỉnh thứ mười ba.

Không thể không nói, Đại Oa vẫn còn có chút trò chơi thiên phú.

Ít nhất so với Vương Diệu Võ lợi hại nhiều, Vương Diệu Võ dù là có Đại Oa mang, trước mắt cũng là ở Vinh Hằng Kim Cương đẳng cấp quanh quẩn, không lên nổi, cũng không roi xuống.

"Không đánh 'thuốc độc', người còn không có chơi chán a, để cho cha chơi trước đem ăn gà lại nói. Tối nay nhất định phải đại cát đại lợi một cái!" Vương Diệu Võ mở ra « tuyệt địa cầu sinh: Đại trốn giết », quả quyết bắt đầu ăn gà trò chơi. Trò chơi này chiến thắng sau, sẽ xuất hiện "Đại cát đại lợi, tối nay ăn gà" lời kịch, cho nên gọi tắt ăn gà.

"Thuốc độc' đã dần dần quá hạn, bây giờ người người đều chơi ăn gà.

Đại Oa thả tay xuống, nhìn Vương Diệu Võ chơi ăn gà, hần đại khái cũng dần dần có chút chán ngán 'thuốc độc', bắt quá còn không có phấn đấu đến cả nước mạnh nhất Triệu Vân, cho nên tạm thời còn không có buông tha 'thuốc độc'.

"Ba, người mua dù lượn(quai) à?" Nhìn một hồi, Đại Oa hiếu kỳ hỏi.

Vào giờ phút này, Vương Diệu Võ nhân vật, chính đang bay ở trên trời.

Nghe được Đại Oa câu hỏi, Vương Diệu Võ một chút xấu hổ không có: "Không có cách nào bị buộc bắt đắc dĩ. Ăn gà dù lượn quá nhiều, có nhân vật thuần di, có xuyên tường bắn lén, còn có độc không chết, quan phương lại bất kể, cha cũng không có biện pháp a, chỉ có thể mua một Phi Thiên Quái, cướp mấy con gà ăn."

Nói như thế chuyện đương nhiên, Đại Oa không lời chống đỡ.

Rất nhanh, Vương Diệu Võ liền chỉ màn ảnh: "Người xem một chút, này dù lượn ép chạy so với lái xe còn nhanh hơn, thật may ta bay trên trời, bằng không bị hần bắt chính là một hồi Phật Sơn Vô Ảnh Quyền, cũng không cần nỗ lực, ta chắc chắn phải chết. Ta còn là bay cao hơn một chút, nếu không bị tự mình ngã dù lượn giết, không có lợi lắm."

Lời còn chưa dứt, Vương Diệu Võ nhân vật, ba tháp bồng chốc bị đánh chết.

"Tình huống gì?" Vương Diệu Võ chuyển động thị giác, phát hiện ở càng cao trên bầu trời, còn có một cái bay càng bay cao dù lượn, liền là đối phương đem hần đánh chết, "Không nói gì cũng, chuyện này... Ài, dù lượn giống như thật nhiều! Không ăn gà, Đại Oa người chơi hay không, cha đi luyện thư pháp đi."

Đại Oa bỏ lại điện thoại di động, lập tức nói: "Ta đây chơi một cái, ta không mở Quai chơi đùa."

Đại Oa bắt đầu ăn gà đại nghiệp, Vương Diệu Võ tắc khúc luyện thư pháp, trên bàn sách, Nhị Nha chính nắm biệt hiệu bút lông, nhất bút nhất hoạ nghiêm túc viết phỏng theo đến « Đa Bảo Tháp Bi », không chịu Vương Diệu Võ cùng Đại Oa chơi game táo tợn quấy rầy.

Trong nhà ba gian phòng trệt, thật nhỏ.

Bắt quá chờ biệt thự xây xong thì có càng nhiều căn phòng, có thể tự do phân phối, mà không cần lẫn nhau quấy rầy.

Chờ đem một trang giấy bên trên chữ viết phỏng theo xong, Nhị Nha mới ngẩng đầu: "Ba ba, giúp ta kiểm tra bài tập." Tự thiếp đẩy tới Vương Diệu Võ trước mặt, nháy mắt, chờ đợi Vương Diệu Võ khen ngợi.

"Ừ, không tệ, lại có tiến bộ, Nhị Nha thật là thiên tài." Vương Diệu Võ chút nào không keo kiệt khích lệ nói.

Nhị Nha nhất thời hì hì cười: "Nhị Nha là thiên tài đâu rồi, ca ca là thắng ngược."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Phong cảnh trong vùng vẹt hoang Phi

Vốn tưởng rằng lễ quốc khánh chính là buồn chán đánh chơi game, mở auto ăn chút gà.

Không nghĩ tới Kinh Thành đại cô nương Triệu Hi lại đi tới Đại Phò Đầu Trán, còn muốn tới Hoa Quả Sơn du ngoạn, đối với cái này Vương Diệu Vô tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Không nói nàng là Triệu Đông Húc muối muối, chỉ là mỹ nữ một điểm này liền có thể mang đến rất nhiều thú vui.

"Tại sao lại nghĩ đến tới Đại Phò Đầu Trán, bên này thật ra thì thật lòng không có gì thú vị, phong cảnh tương đối bình thường, nhân văn cũng không cái gì đặc sắc." Mở ra Volkswagen Tiguan, Vương Diệu Vô thuận miệng vừa nói.

"Tôi tìm ta chị dâu, nghe chị dâu ta nói, nhà người đưa leo làm đắp mặt hiệu quả tốt vô cùng?" Triệu Hi tự nhiên phóng khoáng hỏi, trên người nàng khí chất rất tự nhiên.

Thật ra thì Vương Diệu Vô cùng với nàng cũng không quá quen thuộc, nhưng trò chuyện giết thì giờ, cũng không có quá nhiều câu nệ.

"Trắng đẹp, trừ mụn, bổ sung nước, dưỡng nhan, những công năng này cũng có, hơn nữa hiệu quả rất cường đại, khá hơn nữa mặt nạ dưỡng da cũng so ra kém Phi Lai đưa leo hiệu quả, trọng yếu nhất là khỏe mạnh không có bất kỳ phản ứng phụ nào. Lâu dài đắp mặt, tuyệt đối có thể để cho người có một cái ps hiệu quả."

"Thật giả, có người thổi phồng tốt như vậy sao?"

"Ta chưa bao giờ nói dối, người xem ta, chính là đắp đưa leo đắp đi ra, này da thịt nói thế nào, 'vô cùng mịn màng'. Ha ha!" Vương Diệu Vô đùa nói.

Bất quá hán da thịt là thực sự tốt, đã từng dầm mưa dãi nắng vết tích đều đã biến mất, ngay cả lỗ chân lông cũng trở nên nhẵn nhụi.

Triệu Hi nghiêm túc quan sát Vương Diệu Vô: "Người thật ngày ngày đắp đưa leo ấy ư, ta phát hiện người không khoác lác nha, da thịt thật rất tốt, cảm giác so với ta đều tốt, ta nhưng là ngày ngày bảo dưỡng."

"Ta không có ngày ngày đều đắp, phiền toái, hơn nữa cũng không cần phải làm tốt như vậy. Một cái đại lão gia, da thịt quá nhẵn nhụi, cảm giác là lạ, thô ráp một chút cũng tốt." Vương Diệu Vô dừng xe ở trên đường xi-măng, đường đi còn chưa đổ nhựa đường, nhưng mặt đường đã có chạy xe.

"Bây giờ cũng không lưu hành thô ráp hán tử, đồ trang điểm đàn ông so với nữ sĩ bán được còn đắt hàng hơn." Thời đại đang phát triển, thích bảo dưỡng, ăn mặc nam nhân, cũng càng ngày càng nhiều.

"Khả năng ta tương đối bảo thủ, đưa leo đắp mặt đã là ta ranh giới cuối cùng, đồ trang điểm kiên quyết không động vào. Bất quá như đã nói qua, dùng Phi Lai đưa leo, cần bản không cần phải lại dùng đồ trang điểm. Đồ trang điểm tốt đi nữa, cuối cùng cũng sẽ thương tổn da thịt, giống như nữ sinh các người, cái gì mặt nạ dưỡng da, BB sương, phấn lót, dùng nhiều ta cảm giác cũng không tốt."

"Ta rất ít trang điểm, hơn nữa ta cũng không cần BB sương, chính là biết dùng kem giữ ẩm, mặt nạ dưỡng da cũng là bù nước."

"Đề nghị người dùng Phi Lai đưa leo đắp mặt, bù nước hiệu quả rất tốt."

"Vậy ta phải thử một chút."

"Quay lại ta đưa người đắp thử một chút, dùng tốt mà nói sau này có thể buông tha những thứ kia đất muốn chết mặt nạ dưỡng da, chỉ dùng đưa leo là được, ngay cả mỹ phẩm dưỡng da cũng có thể tiết kiệm. Bất quá, Kinh Thành bên kia, đại khái sang năm đầu mùa xuân mới có thể có Phi Lai đưa leo cung ứng, còn chưa nhất định có thể mua được."

Đưa đưa leo cho nữ sinh có chút quái quái, bất quá nói rõ làm đắp mặt, thì cũng chẳng có gì.

"Nhà người đưa leo cũng không rẻ chứ?" Triệu Hi nói, "Nghe nói cũng bán ba mươi lăm đồng tiền một cân, khoa trương, cảm giác so với một ít phổ thông mặt nạ dưỡng da cũng không rẻ bao nhiêu."

"Hiệu quả tốt a... Dĩ nhiên, đưa leo đến sang năm, đoán chừng bán bảy tám chục đồng tiền một cân."

"Quá đắt, ta chỉ là học sinh ai, không mua nổi."

"Người có thể giúp ta rao hàng, sau đó ta miễn phí cung cấp cho người đưa leo đáp mặt, ta với người chị dâu cũng đạt thành hợp tác hiệp nghị, nàng giúp ta ở Kinh Thành tuyên truyền, ta miễn phí cung cấp nàng yêu cầu."

"Phải không, nếu như dùng tốt ta mới nguyện ý rao hàng."

"Một điểm này người yên tâm, Phi Lai rau quả đều là thuần thiên nhiên, có hiệu quả hay không, người thử một chút thì biết!"

Vốn nên tới chơi, trò chuyện một chút liền trò chuyện thành rao hàng, cái này không tốt. Vương Diệu Vô liền không tiếp tục trò chuyện đưa leo mặt nạ đường da vấn đề, mang theo Triệu Hi đi leo Hoa Quả Sơn. Tiến vào mùa thu Hoa Quả Sơn, vẫn thanh thông dồi dào, không có một tí điều linh ý tứ, không có dọc theo đường đá, mà là mang theo Triệu Hi đi đường mòn.

Đường mòn dọc theo Hoa Khê một mực quanh co hướng lên, trên đường có ba đầm nước.

Bên đường bụi hoa cũng không thiếu hoa nhỏ mở ra, hơn nữa thỉnh thoảng cây liễu cùng với đá cuội lát thành bên dòng suối, miễn cưỡng có thể được xưng là phong cảnh đẹp.

"Những thứ này là tự nhiên phong cảnh sao?" Triệu Hi ngồi xổm người xuống, một nơi hoa lan.

"Không phải là, vốn là chỉ có một dòng suối nhỏ, chính là chỗ này, kêu Hoa Khê. Sau đó ta cảm thấy quá nhàm chán, liền đào ba cái thủy đầm, lại trải một ít đá cuội, trồng điểm hoa hoa thảo thảo cùng cây dương liễu, liền tạo ra này một mảnh phong cảnh khu."

"Phải không, người còn rất có thưởng thức nha. Ta cho là trên núi cũng chỉ có cây ăn quả đây."

Vương Diệu Vô một cái tay vát chéo sau lưng, ngón tay kia điểm giang sơn: "Ta từ Long Thành trở lại nhà, không chỉ là phải ở chỗ này gây dựng sự nghiệp, cũng là muốn muốn rèn đúc một mảnh thế ngoại đào nguyên. Kiếm tiền với ta mà nói rất đơn giản, nhưng sinh hoạt không chỉ là kiếm tiền, còn phải có thơ cùng phượng xa."

Triệu Hi giong ngón tay cái lên: "Rất có theo đuổi. Ở chỗ này xây một cái non xanh nước biếc thế ngoại đào nguyên, có thể so với ở tại trong thành phố muốn ổn định quá nhiều. Bất quá thật đúng là không phát hiện, người lại không lưu luyến thành phố phồn hoa, ngược lại khám phá hòng trần như thế muốn ở trong núi dưỡng lão."

"Ha ha, thành phố phồn hoa vẫn là phải, sơn thôn thích hợp nghỉ phép, tu dưỡng thể xác và tinh thần, không thích hợp ở lâu dài." Người tuổi trẻ, như thế nào tu thân dưỡng tính đi nữa, vẫn ưa thích trong thành phố ăn nhậu chơi bời.

Vui ở nông thôn, giống như ngăn cách với đời.

Đang trò chuyện, bỗng nhiên mấy tiếng con vịt kêu đem hai người hấp dẫn tới. Triệu Hi con mắt rất tinh, chỉ giữa sườn núi Ngọc Thanh Đàm nói: "Mau nhìn bên kia, có con vịt, là người nuôi sao?"

"Con vịt?" Vương Diệu Vô giương mắt nhìn lên, trong Ngọc Thanh Đàm, đại khái năm, sáu con vịt hoang đang trong nước lơ lửng. "Trong nhà quả thật nuôi mấy con, bất quá cũng không ở bên này nuôi, này mấy con đại khái là vịt hoang đi."

"Chúng ta tới gần chút nữa nhìn một chút, ta còn chưa thấy qua vịt hoang đây." Hơi đến gần sau, Triệu Hi càng là kinh hô lên, "Vịt hoang thật là đáng yêu nha, người thấy bọn nó trên đầu, có một vòng lông dài đây."

Trong đàn vịt hoang, thân thể màu trắng có hoa văn.

Đầu cùng cổ màu lông với thân thể hoàn toàn bất đồng, mấy con là màu nâu, một cái là màu nâu đen. Đại khái là một cái vịt đực mang theo nó hậu cung đoàn đi. Bất quá đỉnh đầu đều có một vòng vũ quan, giống như là mấy cây thật dài lông chim, cắm ở trên đầu, hết sức thú vị.

"Đây là vịt hoang giới Sát Mã Đặc ấy ư, ta còn chưa thấy qua vịt hoang có như vậy vũ quan." Vương Diệu Vô hiếu kỳ nói, "Này vịt hoang phẩm loại, rất hiếm."

"Vịt hoang không có như vậy tóc sao?"

"Không có, vịt hoang với vịt nhà không sai biệt lắm, mang vũ quan ta vẫn là lần đầu tiên thấy."

Còn không chờ thấy rõ ràng, vịt hoang liền phát hiện Vương Diệu Vô cùng Triệu Hi, trực tiếp vỗ cánh, từ Ngọc Thanh Đàm bay đi, bay về phía khác đỉnh núi đi.

Vóc người ưu mỹ, màu sắc đẹp đẽ.

Triệu Hi lấy điện thoại di động ra, muốn chụp hình, nhưng đã tới không kịp: "Thật tiếc nuối, chưa kịp cho chúng nó chụp mấy tấm hình." Mặt đầy thất vọng.

Vương Diệu Vô liền nói: "Vịt hoang không chụp được, người muốn chụp gà rừng sao, trong nhà của ta có mười mấy con gà rừng, đều là từ ngoài đến,

ngày ngày ăn Phi Lai rau cải, căn bản cũng không dự định đi."

"Thật ấy ư, vậy ta phải đi xem một cái."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Cấp bậc quốc bảo Trung Hoa Thu Sa Áp

Lái xe về nhà, Vương Diệu Võ mang Triệu Hi vào cửa, Nhị Nha liền thấy Vương Diệu Võ, kêu một tiếng: "Ba ba, người trở lại."

"Ừm." Vương Diệu Võ gật đầu một cái, sau đó chỉ Triệu Hi nói với Nhị Nha, "Nhị Nha, kêu a di."

Nhị Nha liếc về liếc mắt Triệu Hi, quay đầu bước đi xuống, căn bản không có chào hỏi ý tứ. Hồ Lô Oa rất kỳ diệu, đối với Vương Diệu Võ người một nhà đặc biệt thân thiết, nhưng là đối với người khác căn bản cũng không thèm để ý, cho dù là thân thích cũng giống vậy chẳng thèm ngó tới.

Bọn họ nghiêm khắc nhắc tới, cũng không phải nhân loại, đối với nhân loại cũng không có cái gì cảm giác thân thiết.

Vương Diệu Võ nếu như không có bởi vì huyết dịch thành lập quan hệ, chỉ sợ cũng sẽ không đạt được Hồ Lô Oa thân cận, vừa xuất thế liền gọi ba ba.

Đối với Nhị Nha không có gọi mình, Triệu Hi không có suy nghĩ nhiều, nàng khiếp sợ là: "Vương Diệu Võ, đây là người con gái? Người mới bây giờ lớn a, người chỉ lớn hơn ta một tuổi đi, con gái của người mấy tuổi? Mặc dù đáng ghét quá khả ái, nhưng đây cũng quá không tương xứng nổi đi, nông thôn lớn giống như người vậy, hài tử thật cũng có thể đã tương đương sao?"

Nàng vẫn cho là Vương Diệu Võ mới vừa tốt nghiệp đại học, căn bản liền đối tượng tựa hồ cũng không có, càng không thể nào nói chuyện gì hài tử.

Kết quả vạn vạn không nghĩ tới, thật có trẻ nít kêu ba.

Vương Diệu Võ cười ha ha một tiếng: "Ta quả thật hai mươi hai tuổi, Nhị Nha cũng đúng là nữ nhi của ta, bất quá ta vẫn còn độc thân."

"Nàng kia..."

"Ta nói là con tư sinh, người tin không?" Vương Diệu Võ nghiêm túc nói.

Triệu Hi giờ lên một ngón tay cái: "Người rất lợi hại." Bất quá trong ánh mắt, đã để lộ ra nhìn cận bã nam cái loại này thần thái, con tư sinh cũng lớn như vậy, nhất định là cận bã nam a.

Vương Diệu Võ cũng không để ý cái này, hần bây giờ không có ý định tìm đối tượng, cho nên không quan tâm chính mình danh tiếng. Lại nói sau này có tiền, có cao phẩm vị sinh hoạt, còn sợ không tìm được đối tượng sao: "Ba mẹ ta lúc này thật giống như ra ngoài, trong nhà liền hai cái trẻ nít, người uống nước sao?"

"Ta không khát, cảm ơn." Nói xong cảm ơn, Triệu Hi mới phản ứng được, "Hai cái trẻ nít, người còn có một cái trẻ nít?"

Vương Diệu Võ gật đầu một cái, hướng cửa sổ nhìn liếc mắt, trong phòng Đại Oa đang ở chơi đùa ăn gà: "Bên trong còn có một cái, con của ta, tiểu tử này mê một 'thuốc độc' không thể tự kiềm chế, đi thôi, ta dẫn người đi xem gà rừng."

Trên đường.

Triệu Hi không chỉ một lần quan sát Vương Diệu Võ.

Lúc trước đối với cái này đại nam hài còn cảm thấy thật có ý tứ, đãi nhân tiếp vật rất tự nhiên ôn hòa, khí chất không tệ, nhân phẩm nhìn qua cũng rất tốt. Không nghĩ tới, lại nhưng đã là hai cái hài tử cha, năm nay mới hai mươi hai tuổi nha, rất nhiều sinh viên cái tuổi này còn ở trong trường học cúp cua đây.

"Bọn nhỏ mẫu thân là ai?" Nàng tò mò hỏi.

"Cái này... Ta cũng không biết." Vương Diệu Võ trầm ngâm nói, hần thật không biết, Phi Lai thạch coi như là Hồ Lô Oa mẫu thân, hay lại là Hồ Lô Đẳng coi là Hồ Lô Oa mẫu thân?

Đây là tương đối thâm sâu vấn đề.

Phải nói trời sinh trời dưỡng, cũng được, Tôn Ngộ Không không phải là trời sinh trời dưỡng, từ trong đá đặng tới sao?

Triệu Hi gật đầu một cái, trên mặt lộ ra minh bạch biểu tình, đại khái hiểu thành Vương Diệu Võ không muốn nói, có lẽ đây chính là một đoạn nghị luận: "Nuôi hài từ khổ cực sao?"

"Tạm được đi, đều là ba mẹ ta lại chiều cổ, ta chính là dạy Đại Oa chơi game, mang Nhị Nha luyện một chút thư pháp." Hồ Lô Oa so với tiểu hài tử hiểu chuyện, không sinh bệnh không khóc náo không kén ăn, thỉnh thoảng làm ồn đôi câu, mấu chốt là làm ruộng nuôi gà là hảo thủ, cống hiến lớn.

Đi tới ổ gà rừng, gà rừng thấy Vương Diệu Võ cùng Triệu Hi cũng không có chạy.

Bọn họ đã hoàn toàn thích ứng nơi này sinh hoạt, bị Ngũ Cốc Chi Tinh hấp dẫn, căn bản không nghĩ tới rời đi.

"Oa, đây chính là gà rừng ấy ư, thật rất đẹp, cái đuôi thật lâu, trên đầu màu sắc đẹp mắt, cái này là gà rừng mái sao?" Triệu Hi lấy điện thoại di động ra, đứng đối diện ở trên cọc gỗ gà rừng cuồng chụp.

"Đây là gà rừng trống, xám xịt mới là gà mái."

"A, tại sao gà rừng mái còn không có gà rừng trống đẹp để?"

"Trong giới tự nhiên, bình thường đều là giống đực tương đối đẹp để, về phần nguyên nhân, đại khái là giống đực cần phải cạnh tranh với nhau, sau đó hấp dẫn giống cái. Theo chúng ta trước thấy vịt hoang, đẹp để cũng là vịt hoang đực."

"Bọn họ thật không chạy ai."

"Ngon lành đồ ăn thức uống phục vụ, đã truy lục, bên trong có mấy viên trứng gà rừng, ta đem nó lấy ra, buổi tối người mang về nếm mùi."

"Cái này không tốt lắm ý tứ."

"Không việc gì, nhà ta nghèo là nghèo chút, nhưng là dã vị còn không ít."

Nhìn xong gà rừng, lại đi thăm một hồi nhà vườn rau cải, Vương Diệu Võ lái xe đưa Triệu Hi trở về. Đồng thời còn cho nàng mười mấy mai trứng gà rừng, cùng một bao lớn dưa leo. Buông xuống đồ vật, chào hỏi, trực tiếp lái xe trở về.

Buổi tối.

Triệu Hi vừa ăn mỹ vị trứng gà rừng, vừa cùng ca, tẩu nói: "Anh, chị dâu, các người biết Vương Diệu Võ đã có hai cái trẻ nít sao?"

"Hắn đã có trẻ nít sao?" Triệu Đông Húc kinh ngạc.

"Đúng nha, còn giống như không nhỏ, ba bốn tuổi đi. Một cái tên là Đại Oa, là một nam hài, một cái tên là Nhị Nha, là cô gái. Nông thôn cũng sớm như vậy liền có con nít ấy ư, ta hỏi hắn, hắn còn giống như chưa kết hôn."

"Nguyên lai ta ngày đó thấy trẻ nít, là Tiểu Võ hài tử." Triệu Đông Húc lắc đầu một cái, "Nông thôn có nhiều chỗ quả thật rất sớm kết hôn rất sớm ôm oa, nhưng cũng không trở thành nhanh như vậy đi, hay lại là chưa lập gia đình trước dục."

Triệu Hi hỏi tương một chút: "Bất quá hắn trẻ nít đáng đáp thật là đáng yêu, ta xem cái đó Nhị Nha, tốt đáng yêu tốt đáng yêu, trên đầu còn mang một cái Tiểu Hồ Lô, không biết có nhiều ấm lòng. Với ba ba của nàng chào hỏi thời điểm, cười lên ngọt ngọt, so với Tiểu Hăng khi còn bé đáng yêu nhiều."

Tiểu hăng chính là Triệu Chính Hăng, con trai của Triệu Đông Húc.

"Ta chưa thấy qua Tiểu Võ con gái, bất quá thấy qua một cái nam hài, quả thật rất đẹp, béo trắng sạch sẽ, rất có khí chất."

"Ta cũng đã gặp thằng bé kia, trên đầu cũng mang một cái Tiểu Hồ Lô."

Triệu Đông Húc nhớ tới cái gì, nói: "Tiểu Võ hắn rất thích hồ lô, Hoa Quả Sơn bên trên, thì có một cây Hồ Lô Đăng."

Triệu Hi cười nói: "Quay lại ta cũng đi mua cái hồ lô, sẽ Kinh Thành sau, cho Tiểu Hăng đeo trên đầu."

...

"Ba ba, người thế nào luôn theo nữ nhân kia nha, đều không theo Nhị Nha chơi đùa." Vừa tới nhà, Nhị Nha liền bắt đầu hướng hắn than phiền, có tranh sung dấu hiệu.

Wang Diệu Võ ôm một cái Nhị Nha: "Một cái vùng khác tới a di, lần sau cha cho người chào hỏi, không muốn quay đầu bước đi, như vậy không lễ phép."

"Nhưng là Nhị Nha không thích người ngoài."

"Không việc gì, người bình thường cha sẽ không miễn cưỡng người chò hời."

Trần an Nhị Nha, Vương Diệu Võ vào phòng, đem ăn gà Đại Oa đuổi đi: "Cả ngày không phải là điện thoại di động thì chính là máy tính, Đại Oa, con mất người muốn phở, nhanh đi trong sân chạy một vòng, đem con chó nhỏ cho ăn."

"Ồ." Đại Oa bắt đắ dĩ rồi đi chỗ ngồi.

Cho chó ăn.

Vương Diệu Võ đem Đại Oa chưa hết một trận trò chơi đánh xong, lập tức thối lui ra, lên mạng lục soát. Hắn đối với ở Hoa Quả Sơn Ngọc Thanh Đàm thấy vịt hoang có chút hiếu kỳ, chuẩn bị tra một chút là cái gì phẩm loại vịt hoang.

Vịt hoang bên trong thường thấy nhất là vịt trời, cũng là Trung Quốc vịt nhà tổ tiên, ngoài tự nhiên rất nhiều, có nhiều chỗ cũng tràn lan, nhưng vẫn là tam hữu động vật, không cho săn đuổi.

Ngoài ra chính là, vịt Châm Vĩ, vịt Lục Sí, vịt Hoa Kiếm, vịt La Văn, vịt Ban Chủy, vịt Xích Bàng, vịt Xích Cảnh, vịt Bạch Mi, vịt Tỳ Chủy các loại.

Nhưng những thứ này vịt hoang, đều không phù hợp Vương Diệu Võ thấy vịt hoang, trên đầu không có những thứ kia vũ quan.

Sau đó, hắn tra được một loại khác vịt hoang, một loại thuộc về quốc gia nhất cấp bảo vệ động vật Trung Hoa Thu Sa Áp(vịt Thu Sa), mở ra hình ảnh, loại này vịt hoang đáng vẻ với hắn thấy cơ hồ giống nhau như đúc, trên đầu đều có vũ quan, nhìn qua với Sát Mã Đặc phong cách giống nhau.

"Không thể nào, đây là toàn cầu còn sống chưa đủ 1.000 con Trung Hoa Thu Sa Áp? Quốc bảo cấp bậc loài chim?" Vương Diệu Võ thất kinh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Không có màu đỏ lông ngực con vịt

Thu Sa Áp toàn cầu có bảy loại, Trung Quốc rải rác bốn loại, Trung Hoa Thu Sa Áp, Thu Sa Áp ngực đỏ, Thu Sa Áp đầu mào cùng phổ thông Thu Sa Áp.

Vương Diệu Võ tra xem tài liệu, phát hiện phổ thông Thu Sa Áp vũ quan không nổi bật, có thể loại bỏ; Thu Sa Áp đầu mào là trắng đen xen kẽ màu sắc, có thể loại bỏ; Ngọc Thanh Đàm bên trong xuất hiện Thu Sa Áp, không phải là cấp bậc quốc bảo Trung Hoa Thu Sa Áp, chính là tam hữu động vật Thu Sa Áp ngực đỏ.

"Buồn rầu, vô ích thất vọng một trận, đây nhất định là Thu Sa Áp ngực đỏ, không thể nào là khó gặp Trung Hoa Thu Sa Áp."

Trung Hoa Thu Sa Áp quá ít, Thu Sa Áp ngực đỏ quá nhiều, Hoa Quả Sơn bên trong tới quốc bảo xác suất, không thể nào cao bao nhiêu. Minh bạch một điểm này, Vương Diệu Võ cũng không có để ý nữa mấy con vịt hoang, cùng gà rừng một cái cấp bậc vịt hoang, quả thật không có gì tốt yêu cầu chú ý.

Lễ quốc khánh đi qua, kế tiếp một trận mưa.

Sau cơn mưa trời lại sáng, đường thôn chính thức bắt đầu tưới nhựa đường, một ngày, nhựa đường đã trải xong.

"Tiểu Võ a, bây giờ con đường này đã sửa xong, sau này nhà người Phi Lai nông trường không còn là xe ngựa khó vào, Phi Lai rau quả thông suốt." Giám sát sửa đường Đào trấn trưởng, vừa ăn Phi Lai dưa leo, một bên cao giọng nói, "Hai ngày nữa, trở lại về vạch kẻ đường, liền hoàn toàn làm xong."

Vương Diệu Võ nhìn đến đen nhánh mặt đường, kích động trong lòng, con đường này, là Phi Lai nông trường phát triển nền tảng.

Hắn đứng tại vị trí, là cuối đường, ở trong hương trấn, đem con đường này mệnh danh là "Đại Hàng đường thôn - Hàng Sơn đoạn đường", mà Vương Diệu Võ chính mình, đem nó mệnh danh là "Phi Lai lộ", được rồi, phi thường không có phong cách danh xưng.

Volkswagen Tiguan dừng trên Phi Lai lộ.

Chung quanh là một mảng lớn mấp mô đất trống, Vương Vĩnh Quân cùng Từ Bình đứng ở trên đất trống quan sát bốn phía: "Nơi này lúc nào làm quảng trường?"

"Chờ tam biểu thúc bọn họ đội xây dựng có thời gian rảnh rỗi, mời bọn họ đi tới hỗ trợ sửa một cái, ta chuẩn bị đem một khối này cũng khuếch trương cho thành một cái quảng trường, đại khái 1300 thước vuông, cũng chính là hai mẫu đất lớn nhỏ. Sau này Phi Lai nông trường tất cả vật liệu dự trữ, đều ở chỗ này cất giữ."

Nơi này chính là tương lai Phi Lai quảng trường, đến lúc đó sẽ kiến lập thương khố, chưng cất rượu, quả khô các loại thiết yếu.

Phi Lai lộ tại rất nhiều đỉnh núi trung gian, đỉnh núi còn bao quanh Phi Lai quảng trường.

Trong đó Hoa Quả Sơn ở Phi Lai quảng trường hướng chính bắc, Hoa Tam Sơn cùng Hoa Tứ Sơn ở Hoa Quả Sơn tây bắc cùng đông bắc, Hoa Nhị Sơn ở Phi Lai quảng trường phía tây, Hoa Ngũ Sơn ở Phi Lai quảng trường chính đông thiên bắc phương hướng. Hoa Nhất Sơn cùng Hoa Lục Sơn ở Phi Lai quảng trường tây nam cùng hướng đông nam.

Lấy thuận kim chỉ giờ phương hướng mà nói, Phi Lai quảng trường là trung tâm.

Hoa Nhất Sơn ở bảy giờ rưỡi phương hướng, Hoa Nhị Sơn ở chín giờ phương hướng, Hoa Tam Sơn ở mười giờ rưỡi phương hướng, Hoa Quả Sơn ở mười hai giờ phương hướng, Hoa Tứ Sơn ở một giờ phương hướng, Hoa Ngũ Sơn ở hai giờ rưỡi phương hướng, Hoa Lục Sơn ở bốn giờ rưỡi phương hướng.

Vương Diệu Võ biệt thự nhỏ, khoảng cách Phi Lai quảng trường không xa, có chừng một dặm đường, cũng chính là 500m.

"Lưới sắt tường rào nên khép lại đi, ta phải nói, tốt nhất là làm tường bê tông, lưới sắt dễ dàng bị kéo hỏng." Vương Vĩnh Quân nói.

Vương Diệu Võ cười cười: "Không việc gì ba, cao ba mét lưới sắt, đều là chôn cột xi-măng, rất vững chắc. Hơn nữa ở bên ngoài ta còn trồng cầu quýt, cây gai, người đừng nghĩ xuyên qua tầng này vòng rào, heo rừng, gấu cũng không được."

"Nhưng điều hâu cái gì, vẫn có thể bay vào."

"Chớ quên chúng ta có Nhị Nha, cái gì cầm điều đi vào dễ dàng, còn muốn đi ra liền khó khăn."

"Nói cũng đúng." Vương Vĩnh Quân lại nói, "Mùa thu sắp đến, người đi hỏi qua cây con không có? Cũng tính xong muốn trồng cái gì cây sao?"

"Cái này người yên tâm, ta đã đang liên lạc urom giống căn cứ, táo, quýt, quả lê, cây sô, cây lựu, trái hồng, hột đào, mật đào, cây hạnh, ngân hạnh, anh đào, kim châu quả các loại, đều phải trồng một ít. Còn có ô mai, cà chua, dưa leo, dưa hấu, dưa bở những thứ này, ta chuẩn bị dùng nhà vườn trồng."

Vương Diệu Võ tiếp tục nói: "Ngoài ra chính là đem Phi Lai hai bên đường đất hoang nhận thầu tới, ta muốn trồng ruộng lúa, tiểu mạch, đại mạch, hạt bắp, đậu nành, đậu phộng, khoai sọ, củ mài, hạt dưa, cộng thêm một ít ngũ cốc hoa màu, cũng trồng một ít. Đúng, Hoa Nhất Sơn tổng cộng một 175 mẫu, ta dự định một trăm mẫu trồng cây trà, trà Tín Dương Mao Tiêm, bảy mươi năm mẫu mở ra được điền, trồng nhân sâm loại này."

"Vậy thì năm nay thu đông có bận rộn."

"Ba, người không cần vất vả, người chỉ huy là được, còn lại đều giao cho Thảo Lực Sĩ cùng Điều Lực Sĩ đi làm"

"Thảo Lực Sĩ mười tám cái, Điều Lực Sĩ mười sáu cái, có thể giải quyết được sao?"

"Cũng có thể, ta coi là một cái, Hoa Quả Sơn không cần bận tâm, Hoa Nhất Sơn đến Hoa Lục Sơn tổng cộng là 750 mẫu, lại nhận thầu 200 mẫu đất hoang, tính là một ngàn mẫu đất, từ tháng 10 hạ tuần đến giữa tháng 12 cũng có thể trồng, đủ hoàn thành."

"Người có kế hoạch liền có thể."

"Đúng không, ta lập tức phải chạy khắp nơi, đi mua cây con, Hoa Quả Sơn người nhiều đi xem một chút, ta hoài nghi Tam Oa tháng 11 liền muốn rơi xuống đất."

"Cái này người yên tâm, ta sẽ thường thường đi Phi Lai thạch vòng vo một chút."

...

Vừa nói, đã tới biệt thự nhỏ trên công trường, lúc này biệt thự đã kiến tạo ra chủ thể khung giá kết cấu, dần dần có Vương Diệu Võ phác họa ra bộ dáng.

Bất quá khoảng cách xây dựng xong còn phải hơn mấy tháng.

Bên cạnh Nga Long Hồ, theo mùa thu dần dần đến, mực nước đã hạ xuống rất nhiều, vừa vặn thích hợp xây cất một cái đình nhỏ kiêm bến tàu.

Vương Diệu Võ nhìn một hồi, liền tự ý đi lên núi.

Trên núi, Cầu Nhất dẫn mấy cái tiểu đệ, đang ở không có chuyện làm đi bộ, thấy Vương Diệu Vô, ngoác cái đuôi vui mừng. Vương Diệu Vô liền dẫn một đám chó sói xanh, lên núi thị sát, đi ngang qua Ngọc Thanh Đàm thời điểm, Vương Diệu Vô lại thấy lần trước gặp qua Thu Sa Áp ngực đỏ.

Một cái lông đầu dài phiêu dật, đây là Thu Sa Áp tiêu chí.

Con vẹt được mang theo năm con vẹt mái, chính nhân nhũ du đang ở Ngọc Thanh Đàm, đừng đưa có chút sóng gợn, thỉnh thoảng quay đầu lẫn nhau chải vuốt một chút lông cánh, hết sức thích ý.

Không biết có phải hay không là quá thích ý, Vương Diệu Vô đến gần đều không bị phát hiện.

"Cầu Nhất, đi ra, dẫn chúng nó đi ra." Vương Diệu Vô đem làm âm ỉ chó sói xanh đuổi đi, một mình hướng Ngọc Thanh Đàm đi tới, khoảng cách gần, có thể cẩn thận hơn quan sát vẹt hoang đáng vẻ, "Có cái gì không đúng a, Thu Sa Áp ngực đỏ nơi ngực hẳn là lông màu đỏ, nhưng những thứ này vẹt hoang, không có a."

Không có màu đỏ lông chim, ý nghĩa, những thứ này lông đầu dài phát phối vẹt hoang cũng không phải là Thu Sa Áp ngực đỏ.

"Không phải là Thu Sa Áp ngực đỏ, lại có một cái tóc dài phiêu dật, chẳng lẽ... Đây thật là cấp bậc quốc bảo Trung Hoa Thu Sa Áp?" Vương Diệu Vô bắt đầu kích động.

Cấp bậc quốc bảo Trung Hoa Thu Sa Áp, cùng cò quăm mào Nhật Bản không sai biệt lắm cấp bậc trân quý loài chim.

Nếu quả thật ở Hoa Quả Sơn có Trung Hoa Thu Sa Áp, đây tuyệt đối là to lớn hải hươc, ít nhất có thể đem Hoa Quả Sơn cấp bậc tăng lên nhiều cái phẩm cấp.

Danh sơn đại xuyên tự nhiên phải có Thiên Linh Địa Kiệt tới làm nổi bật.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Mùa thu đại hình trồng cây hoạt động

Vương Diệu Vô chính mình cảm thấy là Trung Hoa Thu Sa Áp, nhưng đến cùng là đúng hay không hẳn không thể chắc chắn, dự định đến gần chụp mấy tấm hình, nhưng không chờ hẳn đến gần, trong đám vẹt hoang cũng cảm giác được có người, vẩy cánh bay đi, biến mất ở Hàng Sơn sâu bên trong.

"Không chụp tới hình, đáng tiếc, lần sau phải mang theo Nhị Nha cùng nhau lên núi, lấy Nhị Nha bản lĩnh mới có thể đem mấy con vẹt hoang lưu lại, để cho ta thật tốt chụp mấy tấm hình, sau đó đi thỉnh giáo chuyên gia, hỏi đến cùng phải hay không Trung Hoa Thu Sa Áp. Nếu như đúng mà nói, Hoa Quả Sơn cách Động Thiên Phúc Địa thật không xa."

Mang theo mong đợi, Vương Diệu Vô đến đỉnh núi nhìn Phi Lai thạch một chút, năm cái hồ lô còn treo ở Hồ Lô Đẳng bên trên, không có rơi xuống đất dấu hiệu.

Gỗ gỗ Hoàng Sắc Hồ Lô, Vương Diệu Vô buồn chán bên trong linh quang chột lóc: "Tam Oa, nghe được cha thanh âm ấy ư, sớm ngày rơi xuống đất, giúp trong nhà làm việc."

Không biết có phải là ảo giác hay không, Hoàng Sắc Hồ Lô tựa hồ rung hoảng nhất hạ.

"Ngươi là đáp ứng ta sao?" Vương Diệu Vô nhìn chốc lát, cảm thấy có thể là ảo giác, cũng có thể là mình gõ đem hồ lô đem đưa.

"Không biết Tam Oa có bản lĩnh gì đây."

Không biết được, Vương Diệu Vô mang theo bầy chó xuống núi về nhà.

...

Kinh Thành đại học, năm thứ ba đại học nữ sinh nhà trọ.

"Hi Hi, mấy ngày không thấy, ngươi khí sắc tốt nhiều như vậy a, nhìn một chút này khuôn mặt nhỏ bé, trong trắng lộ hồng nhiều mê người a, ta nếu là nam sinh, nhất định phải đi lên cắn một cái." Một tên nữ sinh đang đắp mặt nạ dưỡng da đối với vừa mới trở lại trường Triệu Hi, nói.

Triệu Hi đem cái rương nhét vào dưới đáy bàn, nói: "Rất rõ ràng sao, ta bây giờ sắc mặt so với trước lễ quốc khánh thật tốt hơn rất nhiều sao?"

"Đương nhiên rồi." Nữ sinh gần sát Triệu Hi mặt, "Người lúc trước da thịt mặc dù trắng, nhưng là không có hồng nhuận như vậy, bây giờ nhìn đi lên thật là trong trắng lộ hồng, với trẻ sơ sinh da thịt như thế, người là ăn cái gì, hay là dùng cái gì cao cấp đồ trang điểm tạo thành cái hiệu quả này, cho ta tiết lộ một chút."

"Ta đắp dưa leo."

"Chớ gạt ta, đắp dưa leo nhiều lắm là bù nước, còn có thể có thứ hiệu quả này à."

Triệu Hi chính mình hướng về phía gương, thương thức mình bây giờ vô cùng mịn màng da thịt, thật cao hứng nói: "Bình thường dưa leo dĩ nhiên không có như vậy hiệu quả, nhưng là Phi Lai dưa leo, lại có thể trên căn bản cải thiện da thịt. Ta chỉ là đắp mấy ngày Phi Lai dưa leo, liền thay đổi nhiều như vậy."

"Phi Lai dưa leo, đó là cái gì?"

"Một loại đặc sản, không chỉ có ăn ngon, đắp mặt nạ dưỡng da hiệu quả siêu cấp tốt, chính là bán được rất đắt."

"Thật có như vậy dưa leo, ta thế nào không biết, người từ đâu bán, có còn hay không, cho ta thử một chút?" Nữ sinh mong đợi hỏi.

"Còn có một chút, bất quá không nhiều, chỉ đủ chính ta năm ngày dùng, bất quá, ta có thể chia một chút cho người." Triệu Hi mở túi đồ ra, bên trong có túi chứa hàng gói kỹ Phi Lai dưa leo.

Móc ra một cây.

Nữ sinh nhất thời la lên: "Oa, thật là tốt đẹp xanh dưa leo, Hi Hi, người ngoại trừ đắp, bên trong dùng hiệu quả thế nào, người thử sao?"

"Ta không cần, người có thể cầm đi thử một chút."

"Cắt, tỷ có bạn trai, không cần dưa leo... Cái này dưa leo lớn như vậy, có phải hay không quá già?"

"Rất mới mẻ có được hay không, người xem một chút dưa leo da, đặc biệt non, Phi Lai dưa leo cũng tương đối lớn, đắp mặt rất thuận lợi, nửa cái đã đủ đắp một lần, ta cho người hai cây."

"Quá hẹp hòi, cho nhiều ta mấy cây."

"Ta không có bao nhiêu a."

"Người lại đi mua là được."

"Không mua được, tại Trung Nguyên Tinh một người bình thường hương trần mới có bán, hơn nữa sản lượng cũng theo không kịp, đi ra bao nhiêu liền bị người mua bấy nhiêu. Ta vẫn là bằng hữu quan hệ mới cho ta một ít, tổng cộng hai mươi cây, cho mẹ ta mười cái, chính ta chỉ có mười cái."

"Khoa trương như vậy, cũng luận căn tính toán." Nữ sinh xem thường, "Ta đây tối nay liền thử một chút hiệu quả, luôn cảm giác người là đang lừa dối ta, bên trong dùng lại lừa phỉnh ta đắp ngoài da."

"Bớt đi, người nếu là không đắp mặt có thể ăn, mùi vị siêu cấp tốt."

Ngày đó, nữ sinh nhà trọ bốn người, mỗi người cũng phân hai cây Phi Lai dưa leo, sau đó tập thể cắt thành mảnh nhỏ đắp mặt. Đắp hoàn mặt sau khi, tiếng thảo luận liền bắt đầu.

"Cảm giác thật có hiệu quả, bây giờ ta mặt thật thoải mái nha, bình thường đắp mặt nạ dưỡng da có chút sưng nước, bây giờ một chút không có, sờ lên rất bóng láng."

"Ta cũng vậy ai, thanh thanh lương lương, cảm giác đặc biệt thoải mái."

"Ta đây tối nay cũng không cần đắp mặt nạ dưỡng da, thì nhìn Phi Lai dưa leo hiệu quả có được hay không."

"Đắp xong sau, da thịt đặc biệt căng đầy, quả thật so với mặt nạ dưỡng da dùng tốt hơn, mới vừa rồi ta còn ném một mảnh, mùi vị thật giống Hi Hi nói như vậy, cực tốt ăn."

"Phải không."

"Lại ăn ngon vừa có thể đắp mặt lại lớn vừa thô, Phi Lai dưa leo thật là bảo bối, so với bạn trai càng đáng tin, Hi Hi, bao nhiêu tiền một cây bạn trai nh?"

Nữ sinh bình thường rất yêu trò chuyện dơ dề tài, Triệu Hi tiếp lời nói: "Trước mất bảy mươi đồng tiền một cân, một cây đại khái liền một cân."

"Ta thiên, bạn trai quả nhiên siêu đắt, bảy mươi đồng tiền một trái dưa leo, ta không nghe lầm chứ."

"Lập tức còn phải tăng giá, ta nghe Phi Lai nông trường ông chủ nói, sang năm sẽ đến Kinh Thành mở tiệm bán, đến lúc đó phải bán một trăm đồng tiền một cây. Nếu là cung không đủ cầu mà nói, sợ rằng hai trăm một cây cũng có thể."

Ngày thứ hai.

Nữ sinh nhà trọ mấy người thức dậy, hướng về phía gương lập đi lập lại khoa tay múa chân, mặc dù không rõ lộ vẻ, nhưng làm là nữ tính, các nàng vẫn cảm giác da mình phảng phất có nhiều chút biến hóa.

"Không có sung nước, tốt vô cùng, Phi Lai dưa leo mặt nạ dưỡng da thật có hiệu quả."

"Phải không, ta còn không cảm thụ được."

"Ta ta cảm giác mặt hiện tại ở vẫn có chỗ hàm nước, bù nước hiệu quả lợi hại."

"Nhìn Hi Hi cũng biết Phi Lai dưa leo chỗ tốt, Hi Hi, có thể liên lạc với bên kia không, giúp chúng ta thay mặt mua một nhóm Phi Lai dưa leo, sau này liền đổi dùng Phi Lai dưa leo đắp mặt."

Triệu Hi nói: "Chờ sang năm đi, năm nay không có Phi Lai dưa leo bán."

Một ngày ngắn ngủi, Phi Lai dưa leo liền chinh phục thích mỹ nữ sinh, nhanh chóng trở thành phụ nữ chi bảo, tương lai rực rỡ có thể tưởng tượng được.

...

Coi như là Phi Lai nông trường chủ, Vương Diệu Võ bây giờ bề bộn nhiều việc.

Mùa thu đến mùa trồng cây, hẳn phải không ngừng đi mua cây con, sau đó kéo về nhà, lại an bài Thảo Lực Sĩ, Điều Lực Sĩ trồng chung một chỗ.

Trong ngày cũng đang bốn ba, có lúc đều là qua cửa nhà mà không vào.

Hoa Nhất Sơn 160 mẫu đất, nhanh chóng trồng lên 50 mẫu táo, 50 mẫu quýt, 50 mẫu quả lê cùng 20 mẫu cây sô; Hoa Nhị Sơn 140 mẫu đất, cũng nhanh chóng trồng lên 20 mẫu cây lựu, 20 mẫu cây hồng, 50 mẫu hạch đào, 30 mẫu ngân hạnh cùng 20 mẫu cây hạnh.

Đến cuối tháng 10, Hoa Nhất Sơn cùng Hoa Nhị Sơn đã về xanh biếc dồi dào, toàn bộ đồi cũng trồng lên cây ăn quả.

Có Đại Oa Thảo Mộc Chi Linh tươi, tỉ lệ sống sót cao đến 100%, một cây cũng chưa chết, có mấy cây con đứt rễ, Thảo Lực Sĩ trực tiếp bỏ đi vứt bỏ. Những thứ này 1m8 Đại Hán, yên lặng không nói, nhưng là trồng cây kỹ năng đã max điểm, thế nào trồng thế nào bố trí, không cần bận tâm.

Tháng 10 đi qua, tháng 11 đến.

Vương Diệu Võ đang ở khai khẩn Hoa Tam Sơn lúc, chỉ huy Điều Lực Sĩ hỗ trợ làm việc Nhị Nha tìm tới hắn: "Ba ba, Thu Sa Áp lại đến, đang ở Ngọc Thanh Đàm bên trong bơi lội đây."

"Phải không, đi, mang ta đi xem một chút."

Bên trên Hoa Quả Sơn, đi tới Ngọc Thanh Đàm một bên, quả nhiên thấy một đực năm mái sáu con tóc dài phát phối vịt hoang ở nước trong đầm vui sướng chơi đùa.

Thấy Nhị Nha cùng Vương Diệu Võ cũng không có chạy trốn. Chờ Nhị Nha xì xào kêu mấy tiếng, này sáu con vịt hoang mới đến gần bên bờ, chậm rãi đi tới Nhị Nha trước mặt.

Nhị Nha cho cúng nó mấy hộp Ngũ Cốc Chi Tinh.

Vương Diệu Võ nhân cơ hội cuồng chụp hình, đều là cao thanh ảnh, đem vịt hoang toàn cảnh tỉ mỉ đánh ra: "Được, những hình này cầm đi cho chuyên gia nhìn, nhất định có thể nhận biết, đến cùng phải hay không Trung Hoa Thu Sa Áp."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Nơi ở ẩn tổ rất dễ dàng trồng trọt

Trung Hoa Thu Sa Áp là loài di cư, bắc phương nuôi chim non nam phương qua mùa đông.

Vương Diệu Vô phát hình chụp cho mình lão sư, hẳn ở đại chuyên một vị lão sư là liên quan phương diện này nghiên cứu viên. Lão sư rất nhanh thì phát tin tức về.

"Đây là Trung Hoa Thu Sa Áp, không phải là Thu Sa Áp ngực đỏ. Hai loại Thu Sa Áp toàn thể tương tự, nhưng Thu Sa Áp ngực đỏ phần ngực, cổ có màu đỏ lông chim, Trung Hoa Thu Sa Áp là không có, hơn nữa Thu Sa Áp ngực đỏ con mắt cũng là màu đỏ. Trong tấm ảnh con vịt con mắt là bình thường màu sắc, Trung Hoa Thu Sa Áp không thể nghi ngờ."

Lấy được khẳng định, Vương Diệu Vô thấp thòm tâm buông xuống, theo tới là lửa nóng.

Nhà mình Hoa Quả Sơn, thật bay tới cấp bậc quốc bảo loài chim, đây là đại sự kiện, có thể ghi vào Phi Lai nông trường lịch sử.

Nhưng theo tới là phiền não: "Ta phải thế nào lợi dụng này sáu con Trung Hoa Thu Sa Áp?"

Nếu như Phi Lai nông trường không có bí mật, nếu như Phi Lai nông trường định đem trồng trọt cùng du lịch kết hợp lại, Trung Hoa Thu Sa Áp đến, tuyệt đối là oanh động to lớn, là lần đầu tiên thành công nâng lên được tề. Nhưng tiếc nuối là, Phi Lai nông trường có Hồ Lô Oa bí mật, ít nhất ở Hồ Lô Đẳng bên trên hồ lô chưa rơi hết xuống đất, điều bí mật này cần phải giữ vững.

Không thể bị người ngoài phát hiện màu sắc hồ lô.

Ngoài ra Vương Diệu Vô cũng cho tới bây giờ không có muốn làm du lịch, Phi Lai nông trường là chính bản thân hẳn thế ngoại đảo nguyên, không phải là cung cấp người ngoài du lịch phong cảnh danh lam thắng cảnh.

"Chẳng lẽ cứ như vậy yên lặng nuôi Trung Hoa Thu Sa Áp, không hề làm gì?"

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có nghĩ ra cái gì tốt tuyên truyền phương pháp, vừa có thể giữ được Phi Lai nông trường bí mật, vừa có thể mượn Trung Hoa Thu Sa Áp danh tiếng.

"Coi là, không suy nghĩ những thứ này công công lợi hại, Trung Hoa Thu Sa Áp là di cư, nói không chừng chẳng qua là tạm thời dừng chân Hoa Quả Sơn, chờ mấy ngày liền bay đi."

Bách khoa bên trên giới thiệu, Trung Hoa Thu Sa Áp thích đoạn sông chảy xiết cùng hồ rộng, vồ mồi cá tôm.

Hoa Quả Sơn không có nước chảy xiết, cũng không có hồ rộng. Ngọc Thanh Đàm rất nhỏ, trong đầm phồng chừng cũng không có cá tôm, hoàn toàn không biết là thế nào hấp dẫn đến Trung Hoa Thu Sa Áp.

"Chẳng lẽ là bởi vì Đại Oa trồng ra tới cây ăn quả? Nghe nói Trung Hoa Thu Sa Áp đối với hoàn cảnh yêu cầu rất hà khắc, chẳng lẽ là Hoa Quả Sơn bây giờ hoàn cảnh đã tốt đến mức độ khó mà tin nổi? Đại khái là, ta mỗi lần leo núi đều cảm giác Hoa Quả Sơn không khí so với những địa phương khác không khí muốn tốt rất nhiều."

Cẩn thận tính toán, liền có thể biết, Đại Oa trồng rau cải, cây ăn quả, cũng không phải bình thường thực vật, lâu dài bị Thảo Mộc Chi Linh bồi bổ, phun ra nuốt vào hô hấp, trong không khí sợ cũng quanh quẩn Thảo Mộc Chi Linh khí tức.

Tương thông một điểm này, Vương Diệu Vô thu liễm tâm tình mình.

Đối với Trung Hoa Thu Sa Áp không nghĩ tiếp như vậy lợi dụng, coi như là ông trời già cấp cho một loại chúc phúc, tăng thêm Hoa Quả Sơn có phúc: "Nhị Nha, Trung Hoa Thu Sa Áp người hào hào nuôi đi, phỏng chừng không có mấy ngày, bọn họ thì đi nam phương qua mùa đông."

Nhị Nha trêu chọc đến Trung Hoa Thu Sa Áp, đưa tay sờ bọn họ lông chim: "Ba ba, ta có thể cho Trung Hoa Thu Sa Áp làm một cái ổ ấp ư, ta có thể mua một ít tôm tép nhỏ bé cho chúng nó ăn không? Dựa hết vào Ngũ Cốc Chi Tinh, bọn họ ăn không đủ no đâu rồi, muốn bay đi thật là xa thật là xa mới có thể bắt cá ăn."

"Có thể, quay đầu để cho nãi nãi người đi thị trấn mua cá tôm, ta nếu là không có thời gian, sẽ để cho gia gia của người mang người tới dứt con vịt."

"Ân ân, ba ba tốt nhất, hi hi."

Trên núi có quốc bảo, về đến nhà Vương Diệu Vô đem chuyện này với cha mẹ nói đến, cha mẹ kinh ngạc thật lâu cũng không phản ứng kịp.

Cuối cùng vẫn là Vương Vĩnh Quân nói: "Quốc bảo ở nhà chúng ta trên núi, Tiểu Vô, người ngàn vạn lần đừng giở trò linh tinh, luật pháp quốc gia không phải là đùa. Hơn nữa nếu là quốc bảo, liền phải thật tốt đối đãi, không thể qua loa. Sau này Từ Bình người mang Nhị Nha, đặc biệt phụ trách đi dứt ăn Trung Hoa con vịt."

"Là Trung Hoa Thu Sa Áp đâu rồi, gia gia."

"Đúng, Trung Hoa Thu Sa Áp."

Cha mẹ hết sức đề ý, rất nhiều quốc bảo tới nhà làm khách, phải xuất ra thứ tốt đi chiêu đãi ý tứ. Đối với cái này, Vương Diệu Võ không còn quan tâm, thật ra thì trong lòng của hắn chân chính quốc bảo, chỉ có một.

Gấu trúc.

"Khi nào có thể nhặt được một con gấu trúc nuôi ở trên núi, vậy thì tốt."

"Đáng tiếc không thể nào, gấu trúc chỉ ở Thục Địa, Thiểm Địa, Cam Lũng ba tỉnh có phân bố... Cũng không đúng, dường như Nam Vân Huyện khoảng cách Thiểm Địa không xa đi, đều là Tần Lĩnh nhất mạch, mà gấu trúc vừa vặn ở trong Tần Lĩnh không ít."

Vương Diệu Võ dùng điện thoại di động tra một chút.

Thục Địa, Cam Lũng gấu trúc, cùng Thiểm Địa Tần Lĩnh gấu trúc, là hai cái á chủng. Tần Lĩnh bên trong đại khái 273 chỉ gấu trúc, trong đó cùng Uyển Thành thành phố cạnh sát Thiểm Địa Hạc thành phố, hạ hạt Lật Hương Huyện liền rải rác có gấu trúc chỗ ở. Nam Vân Huyện đến Lật Hương Huyện có chừng hơn bốn trăm cây số.

"Gấu trúc nếu là có tâm tình, đi cái mấy ngày mấy đêm, đại khái là có thể tới Hàng Sơn."

...

Gấu trúc chỉ là một ảo tưởng, Vương Diệu Võ buồn xuống đối với Trung Hoa Thu Sa Áp chú ý, bắt đầu bận rộn mua cây con. Mở ra Volkswagen Tiguan, chạy tới Uyển Thành toàn bộ urom giống căn cứ, chọn chọn lựa lựa, lựa chọn thích nghi nhất trồng trọt phẩm loại.

Tiêu phí mấy trăm ngàn, cuối cùng đem Hoa Nhất Sơn, Hoa Nhị Sơn, Hoa Tam Sơn, Hoa Tứ Sơn, cũng trồng đầy mầm cây ăn quả, bây giờ là mùa thu, cây ăn quả bắt đầu rụng lá, trên căn bản không có ra mầm mới khả năng, bắt quá tưới Thảo Mộc Chi Linh sau, cây con phần gốc đã vững vàng ghim vào trong đất.

Năm sau đầu mùa xuân, bọn họ liền sẽ nhanh chóng lên chồi.

Cây trà cũng mua về, một trăm mẫu đất, trồng trọt tám mươi mẫu nổi danh nhất Tín Dương mao Tiêm. Sau đó là mười mẫu Kim Cương Bích Lục, cùng mười mẫu Thái Bạch Ngân Hào.

Kim Cương Bích Lục là từ Tín Dương Mao Tiêm bồi dưỡng sáng tạo danh trà, Thái Bạch Ngân Hào chính là từ Phúc Đỉnh Đại Hào bồi dưỡng ra tới sáng tạo danh trà.

Đều là Trung Nguyên bản xứ có thể trồng trọt tương đối tốt đẹp lá trà.

Trung Nguyên khí hậu hạn chế, không phải là trồng trà tỉnh lớn, giống như là Long Tỉnh, Thiết Quan Âm các loại trà, bên này trồng không ra. Bất quá Đại Oa có thể hay không trồng, Vương Diệu Võ còn thật không rõ, chẳng qua là bên trong tỉnh không có Long Tỉnh, Thiết Quan Âm cây trà mầm, hắn cũng không có thử. Từ vùng khác chuyển vận cây trà mầm, quá xa.

"Bất quá sau này có cơ hội, phải làm một ít thử nghiệm như vậy, phẩm loại đa dạng lá trà uống mới đã ghiền. Hơn nữa một khi thành công, nói rõ có thể Phi Lai nông trường trồng trọt càng nhiều phẩm loại cây ăn quả, chuối tiêu, trái xoài, quả vải, thanh long, vân vân đều là ta thích ăn."

Về phân được điền, Vương Diệu Võ tính trồng trọt một nhóm nhân sâm, một bộ phận hà thủ ô cùng một bộ phận hạt ý dĩ (bo bo).

Nhân sâm cùng hà thủ ô đều là quý giá dược liệu, hạt ý dĩ có thể ăn cũng có thể coi là dược liệu, đều là vô cùng lựa chọn tốt. Trong đó nhân sâm trồng trọt khá là phiền toái, Vương Diệu Võ coi là trồng trọt Lâm Hạ Tham(tham= nhân sâm), sau đó nhân tạo một mảnh hỗn hợp rừng, tạo nơi cho Lâm Hạ Tham sinh trưởng hoàn cảnh.

"Trên căn bản chính là như vậy, Đại Oa, ngươi thật sẽ trồng nhân sâm sao?" Vương Diệu Võ ở mua nhân sâm mầm móng thời điểm, cố ý hỏi Đại Oa.

Đại Oa lòng tin tràn đầy nói: "Ba yên tâm, ta cái gì cũng biết trồng, không cần bất kỳ hoài nghi, ta Thảo Lực Sĩ khả năng làm tốt."

"Được, chúng ta liền cẩn thận trồng lên năm mươi mẫu Lâm Hạ Tham!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Kịp thời đến

Năm mươi mầu Lâm Hạ Tham, trồng trọt hoàn cảnh yêu cầu rất cao, nằm mộng mua về nhưng là còn không có biện pháp trồng trọt.

Vài toà núi hoang còn chưa hoàn thành trồng trọt, Điều Lự Sĩ cùng Thảo Lự Sĩ tăng giờ làm việc vẫn không cách nào nhanh chóng đem một ngàn mầu đất tất cả đều trồng trọt xong.

Đại Oa hai ngày này cũng mệt đến ngất ngư, chạy khắp núi đồi, Thảo Lự Sĩ làm việc yêu cầu hần coi như tổng chỉ huy, mặc dù không cần động thủ, nhưng cả ngày leo núi cũng không dễ dàng. Bất quá Đại Oa lại một chút không có mệt nhọc giác ngộ, ngược lại, làm ruộng là hần xuất phát từ nội tâm vui vẻ cùng yêu thích.

Hung phấn ngay cả điện thoại di động đều không chơi, cái gì 'thuốc độc', 'ăn gà' (kiểu như PUBG mobile), tất cả đều ném ở một bên.

Nhị Nha cũng giống như vậy, đi theo Đại Oa chạy khắp núi đồi, hai cái Hồ Lô Oa ngay cả cãi nhau cũng buông xuống, toàn tâm toàn ý vui đầu vào xây dựng Phi Lai nông trường.

"Ba ba, sang năm nhà chúng ta có phải hay không có rất nhiều trái cây có thể ăn nha." Chỉ huy Điều Lự Sĩ lấp đất, Nhị Nha hỏi mang theo nón lá, nắm co dẫn quả côn Vương Diệu Võ.

Co dẫn quả côn là dùng để khoa tay múa chân, một khối kia trồng trọt cái gì, nương rẫy đem đất nâng cao, hay là phải san phẳng, hoặc là địa phương nào phải đào nương máng, cũng phải do hần tới hoạch định.

"Sang năm chỉ có số ít trái cây có thể ăn, Phi Lai bò đào có thể ăn, nhưng là trái cây khác khả năng còn phải đợi mấy năm."

"Há, chỉ có bò đào ấy ư, Nhị Nha không phải là rất thích ăn bò đào đây."

"Cũng không phải chỉ có bò đào, còn có cà chua, dưa leo, dưa hấu, dưa bở, ô mai có thể ăn, những thứ này đều là trái cây, chờ trồng xong cây ăn quả, chúng ta phải đi trồng những thứ này, dùng nhà vườn trồng trọt, qua hết mùa đông, sang năm đầu mùa xuân liền có thể ăn được mới mẻ dưa và trái cây."

"Ừ đầu rồi, Nhị Nha thích ăn dưa hấu, hi hi."

"Thích ăn thì ăn nhiều, nhà chúng ta cái gì cũng không nhiều, chính là trái cây nhiều, rau cải nhiều." Vương Diệu Võ cười ha ha nói, hiện tại hần là danh xứng với thực 'trùm rau quả'.

Sắp tới một ngàn mầu đất, tất cả đều trồng lên cây ăn quả cùng rau cải, không nên quá lợi hại.

Đang lúc này, Đại Oa từ trên núi hoạt bát chạy xuống: "Ba, ta phát hiện một cái vấn đề, Phi Lai nông trường nguồn nước thật là xa, máy bơm nước không đủ khoảng cách, Thảo Lự Sĩ đi lấy nước phải đi thời gian thật lâu. Chờ cây ăn quả cũng trồng được, chỉ là mỗi ngày tưới nước liền hao phí Thảo Lự Sĩ tất cả thời gian, coi là Nhị Nha Điều Lự Sĩ, cũng không đủ đây."

"Phải không, nước không đủ." Vương Diệu Võ nhũ mảy, "Hoa Quả Sơn hai bên Áp Chủy Cầu cùng Bạch Long Khê, hần đủ một ngọn núi, dưới vài cái núi khác, hần đều có kênh nhỏ."

"Trong kênh nhỏ không đủ nước."

"Phải không... Ta biết, bây giờ đã là mùa thu, hàng năm thu đông Hàng Sơn cũng sẽ thiếu nước, xem ra năm nay thiếu nước trước thời hạn." Vương Diệu Võ thật ra thì sớm nên phát hiện, bởi vì biệt thự nhỏ bên cạnh Nga Long Hồ, mực nước hạ xuống rất nhiều, cho dù là mưa cũng bổ sung không lên đây.

Chẳng qua là hần mấy ngày nay chạy khắp nơi, bận bịu mua cây con, mua được lại vội vàng trồng trọt, căn bản cân nhắc không tới phương diện này.

Suy nghĩ một chút, hần nói: "Kể trước mắt, chỉ có mua thêm mấy cái máy bơm(chạy dầu), từ xa hơn địa phương bơm nước, đưa đến trong kênh nhỏ, để cho Thảo Lự Sĩ lấy nước." Đây là một cái đại công trình, không nói mấy bơm nước khuyết điểm nhiều, cho dù là tìm được thích hợp nguồn nước cũng phải dẫn đi qua cao thấp không đồng nhất đỉnh núi, đều là đại phiền toái.

"Việc này không nên chậm trễ, ta đây liền lái xe đi trong huyện mua máy bơm nước."

Sau khi quyết định nha, Vương Diệu Võ liền vội vàng xuống núi, mới vừa mới vừa đi tới bên cạnh Volkswagen Tiguan, điện thoại di động reo đến, là phụ thân hần Vương Vĩnh Quân đánh tới.

"Ba, chuyện gì?"

"Mau tới Hoa Quả Sơn, Tam Oa rơi xuống đất, ta chính mang theo hần, kêu muốn ba." Vương Vĩnh Quân nóng nảy nói, còn có thể nghe được như có như không "Cha ta đây" nhõng nhẽo tiếng kêu.

"Phải không, lúc này mới đầu tháng 11, Tam Oa đã ra đến, được, ta lập tức đi ngay." Vương Diệu Võ lên xe, lái xe quẹo vào Hoa Quả Sơn đường đá.

Đường đá là có thể thông xe.

Sau này toàn bộ đỉnh núi, cũng sẽ xây cất tương tự đường đá, thuận lợi xe hàng chứa đựng vận chuyển trái cây.

Lên núi sau, ở Phi Lai thạch bên cạnh phát hiện chính khoanh tay, cái móng trần, ngồi ở trên đá buồn bực tiểu tử béo trắng, đỉnh đầu một cái màu vàng tiểu hồ lô.

Vương Vĩnh Quân ngồi ở một bên, có chút lúng túng nhìn tiểu nữ oa.

Cửa xe vừa mới mở ra, vốn là còn sinh buồn bực tiểu nữ oa, liền trực tiếp nhào tới: "Cha, người rốt cuộc tới đón ta, ta còn tưởng rằng người không quan tâm ta đây!" Mở ra béo mập cánh tay, muốn ôm một cái.

Dù là với Đại Oa, Nhị Nha sớm chiều sống chung, Vương Diệu Võ vẫn không có thói quen với tiểu hài tử quá thân mật, có lẽ ở trong lòng hắn, chính mình hay lại là một đứa bé.

Hơi mất tự nhiên ôm lấy tiểu nữ oa, Vương Diệu võ nói: "Tam Oa người thế nào nhanh như vậy tự xuất thế, ta còn tưởng rằng người phải chờ tới cuối tháng này."

"Cha không phải là để cho ta sớm đi ra, giúp trong nhà làm ruộng sao?"

"A." Vương Diệu Võ nhớ tới, có một lần ở trên núi, chính mình buồn chán, hướng về phía Hoàng Sắc Hồ Lô đùa, để cho Tam Oa sớm đi ra, không nghĩ tới Tam Oa thật có thể nghe được, "Cha đùa giỡn với người đầu rồi, người nghĩ ở bên trong ở bao lâu cũng không có vấn đề gì, hơn nữa làm ruộng loại chuyện này, tự nguyện á..., coi như cả ngày chơi đùa, cha cũng sẽ không trách người."

Ai biết Tam Oa mũi vênh lên: "Cha, ca ca cùng tỷ tỷ có thể làm ruộng, tại sao ta không thể làm ruộng, ta cũng phải làm ruộng, ta làm ruộng khẳng định lợi hại!"

"Dĩ nhiên có thể làm ruộng, bất quá, Tam Oa, người có thêm chút bản lĩnh gì? Người sẽ nuôi dưỡng thú cưỡi hay lại là du ngư?"

"Cũng sẽ không, bất quá ta có thể thay đổi Long Mạch vị trí, trọng tổ địa hình!" Tam Oa nói năng có khí phách nói, một bộ "Người mau lại đây khen ta" ngạo kiều biểu tình.

"Cái gì? Long Mạch? Trọng tổ địa hình?" Vương Diệu Võ có chút mơ hồ, "Còn có như vậy bản lĩnh?"

Vương Vĩnh Quân ở một bên giống vậy kinh ngạc: "Tam Oa đây là cái gì bản lĩnh?"

Tam Oa kiêu ngạo nói: "Ca ca có Thảo Mộc Chi Linh, sẽ trồng cây trồng thảo, còn có Thảo Lực Sĩ trợ giúp, tỷ tỷ có Ngũ Cốc Chi Tinh, sẽ nuôi gà nuôi vịt, còn có Điều Lực Sĩ trợ giúp. Ta có Điều Hòa Chi Nguyên, có thể lên xuống núi đồi, sửa đổi dòng sông, còn có tám cái Long Mạch Thuật Sĩ trợ giúp ta!"

Vừa nói, Tam Oa rút ra đỉnh đầu Tiểu Hoàng Hồ Lô, hướng bên ngoài đảo đảo.

Nhất thời tám viên Hồ Lô Tử bay ra ngoài, rơi xuống đất thì trở thành tám cái người cao gầy, tương tự với người luyện Thái Cực mặc thuần sắc trắng quần áo luyện công, diện mạo rất phổ thông, nhưng là con mắt lấp lánh có thần, như có vô cùng trí tuệ vận chuyển. Trong tay còn nắm tương tự nhỏ dài cây gậy tương tự cây phát trần.

Lực Sĩ, Thuật Sĩ.

Vương Diệu Võ phát hiện Hồ Lô Oa bí mật xa so với chính mình tưởng tượng phải nhiều.

"Tam Oa, thay đổi núi đồi dòng sông là ý gì, chẳng lẽ người có thể đem Hoa Quả Sơn biến hóa?" Vương Diệu Võ còn không có đảo ngược quan niệm, cảm thấy quá không tưởng tượng nổi.

Tam Oa lắc đầu một cái: "Biến hóa vậy quá khó khăn, phải qua nhiều năm tháng hao phí Điều Hòa Chi Nguyên, đại khái một hai năm mới có thể làm cho Hoa Quả Sơn hạ xuống đi, trở thành đất bằng phẳng."

Nhìn như vậy, tựa hồ tác dụng cũng không lớn.

Vương Diệu Võ cảm thấy mời đội máy xúc tới, đại khái một tháng, là có thể để cho Hoa Quả Sơn trở thành đất bằng: "Thật giống như hiệu suất không cao lắm a."

"Cha, ta bản lĩnh không ở chỗ đem núi cho dời đi, mà là thay đổi vị trí Long Mạch, để cho hoàn cảnh càng tươi đẹp hơn, hừ hừ, chỉ cần cho ta thời gian, ta có thể đem trong nhà Phi Lai nông trường, biến thành nơi thần tiên mới có thể chỗ ở!"

"Phải không, như vậy Tam Oa, người có thể hay không để cho Phi Lai nông trường nước ngầm xông tới, hoặc là để cho bên ngoài nguồn nước, cũng chảy hướng Hoa Quả Sơn đây?" Vương Diệu Võ chợt phát kỳ tưởng.

Tam Oa đứng ở trên đỉnh núi, khắp mọi nơi nhìn ra xa chốc lát, ngao kiều nói: "Đơn giản! Ta chỉ muốn sửa đổi nước ngầm thế đi, như vậy có thể để cho Phi Lai nông trường khắp nơi bốc lên suối nước!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Một lời không hợp

Tam Oa là một cái có bản lãnh lớn Hồ Lô Oa, đứng ở cạnh Phi Lai thạch, hai tay ôm ngực, nhìn bằng nửa con mắt đến toàn bộ Hoa Quả Sơn.

Tám cái Long Mạch Thuật Sĩ là rồi rít đi xuống dưới núi, hướng Hoa Quả Sơn các nơi đi tới, trong tay phát trần thỉnh thoảng đưa, tựa hồ đang tìm cái gì.

Chốc lát, tám cái Long Mạch Thuật Sĩ đã đứng lại.

Rồi rít đem phát trần cắm trên mặt đất, ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, lại không động tĩnh.

"Tam Oa, bây giờ sẽ bắt đầu sửa đổi núi đồi?" Vương Diệu Võ quả thực không tìm được manh mối, tưởng tượng đại thủ bút, một chút động tĩnh cũng không có.

Tam Oa chậm rãi giờ lên trong tay Tiểu Hoàng Hồ Lô: "Cha ngươi thì nhìn được rồi, cho Hoa Quả Sơn thêm chút nguồn nước, việc nhỏ á..., xem ta Điều Hòa Chi Nguyên!"

Cũng không thấy Tiểu Hoàng Hồ Lô đổ ra cái gì, chỉ một thoáng sau, Hoa Quả Sơn tựa hồ phát sinh động đất cấp một cấp hai, dưới chân truyền tới rung rung.

Đi theo chạy trong núi Cầu Nhất, mang theo bọn chó, sửa điên cuồng.

Vương Vĩnh Quân sắc mặt nghiêm túc, bám Phi Lai thạch, khăn trương không dứt; Vương Diệu Võ cũng rất khăn trương, nhưng đối với Hồ Lô Oa có lòng tin, cho nên đứng rất ổn, chú ý Tam Oa nhất cử nhất động.

Một lát sau, rung rung dừng lại.

Tám cái Long Mạch Thuật Sĩ đã đứng lên.

Tam Oa cười hì hì nói: "Cha, giải quyết!"

"Cái gì, cái này thì xong chuyện?"

"Dĩ nhiên, ta đem Hoa Quả Sơn nội bộ đất đá làm xóp một chút, cho nên hấp thu nước ngầm mạnh hơn, bây giờ Hoa Quả Sơn bên trên Quả Tuyền hẳn trở nên lớn."

Ngay sau đó, Vương Diệu Võ mấy người đi tới Quả Tuyền bên cạnh.

Vốn Quả Tuyền chẳng qua là thoáng so với vòi nước muốn lớn một chút, nhưng là bây giờ, Quả Tuyền lưu lượng nước, cơ hồ có thể có thể so với máy bơm nước, cho dù không bằng, cũng kém không nhiều lắm.

"Quả Tuyền thật trở nên lớn, lợi hại con của ta!" Vương Diệu Võ hướng Tam Oa khoa tay múa chân ra một ngón tay cái.

Tam Oa nhất thời ngẩng lên thật cao đầu, tốt đắc ý.

Vương Vĩnh Quân cũng đang khen ngợi Tam Oa: "Hảo hảo hảo nha, chúng ta lại thêm bản lĩnh phi phạm Hồ Lô Oa, loại thần thông này, so với trên trời thần tiên đều không kém"

"Đó là đương nhiên rồi, gia gia, ta thủ đoạn chính là thần tiên thủ đoạn!" Tam Oa không chút nào khiêm tốn nói, hần tính cách với Đại Oa, Nhị Nha cũng không giống, càng cao ngạo hơn, cũng càng có tính cách.

"Như vậy Tam Oa, ngươi có thể đem mấy ngọn núi khác cũng sửa đổi một lần đi, gần đây Phi Lai nông trường đại kiến thiết, nghiêm trọng thiếu nước.

Đại ca ngưởi, nhị tỷ đang giúp trong nhà trồng cây."

Tam Oa giờ tay lên, Long Mạch Thuật Sĩ xếp hàng: "Chỉ cần có nước ngầm là có thể làm ra suối, cha, gia gia, còn chờ cái gì, ta muốn đi giúp ca ca, tỷ tỷ làm việc, không có ta, bọn họ căn bản không làm được chuyện gì!"

Nói xong, lại liếc mắt nhìn chó sói xanh, nói: "Cha, đây chính là chúng ta nuôi chó ư, thật là xấu xí, sữa còn khó nghe. Ngày ngày ở dưới chân núi lớn tiếng kêu, ta ở bên trong hồ lô cũng phiền, bằng không ta còn có thể trong hồ lô nằm thêm mấy ngày đầu rồi, ngủ cái gì tốt nhất."

"..."

Vương Diệu Vô thăm nghĩ, ngưởi mới vừa rồi còn nói, là muốn giúp trong nhà làm ruộng, mới trước thời hạn xuất thế, không nghĩ tới nguyên nhân thực sự, là chó sữa làm ồn. Cảm giác Tam Oa là một cái có tâm cơ tiểu tử, vẫn như thể có tính cách, không biết sau này phải thế nào sống chung, mang hài từ cái gì phiền nhất.

Sau đó, hắn quyết định: "Ba, ngày khác đem ổ chó dời đến Hoa Ngũ Sơn đi, chó sữa có thể làm ồn đến Hồ Lô Oa, khả năng đối với Hồ Lô Oa sinh trưởng có ảnh hưởng."

Vương Vinh Quân gật đầu một cái: "Được."

Tam Oa nói: "Sẽ không ảnh hưởng chúng ta trở mã, chẳng qua là thật là phiền, ngủ đều ngủ không yên ổn."

"Vây cũng phải dọn đi, không thể để cho các ngưởi ngủ không ngon giấc." Vương Vinh Quân cảm khái nói, "Các ngưởi có thể tới nhà chúng ta là một trận duyên phận, Hồ Lô Oa đều có bản lĩnh lớn, để cho các ngưởi chịu ủy khuất, chúng ta sẽ đau lòng."

"Ta còn chưa thấy qua nãi nãi đâu rồi, nhưng là nghe qua nãi nãi nói chuyện."

"Nãi nãi ngưởi ở nhà nấu cơm, chờ chúng ta về nhà là có thể thấy."

"

...

Nửa giờ sau, khoảng cách Hoa Quả Sơn gần bên Hoa Tam Sơn đỉnh núi, một nơi đất lõm, bỗng nhiên một cổ nước chảy xông phá đất mà ra, ồ ồ ra bên ngoài bốc lên, tạo thành một cái suối nhỏ.

Tam Oa quả nhiên thành công chế tạo một cái suối, Thảo Lực Sĩ cùng Điều Lực Sĩ đã tại phía dưới đào một cái đầm nước lớn, dùng cho trữ nước, thuận lợi tưới chung quanh mầm cây ăn quả.

"Lão Tam, ngưởi thật lợi hại a." Đại Oa hiếu kỳ bụng nước suối.

Tam Oa lỗ mũi nhanh hướng lên trời: "Ta đương nhiên lợi hại, ta là lợi hại nhất Hồ Lô Oa."

Nhị Nha phản bác: "Mới không phải, lão Tam ngưởi không muốn khoác lác. Ca ca biết trồng cây, ta biết nuôi gà, ngưởi biết đào giếng, chúng ta đều là giống nhau, cũng rất lợi hại."

"Đúng vậy, Nhị Nha nói đúng, chúng ta đều giống nhau lợi hại!" Đại Oa hiếm thấy đồng ý Nhị Nha quan điểm.

Tam Oa khinh thường nói: "Trồng cây, nuôi gà có gì tài ba, ngay cả cha đều biết, đào giếng... Phi phi phi, mới không phải đào giếng, ta có thể cải biến Long Mạch thế đi, thay đổi đất đai núi đồi, ta đây mới thật sự là bản lĩnh!"

Vương Diệu Vô có lòng liếc một cái.

Cái gì gọi là "ngay cả cha cũng biết", đây là trần trụi kỳ thị thêm khinh bỉ, trần trụi thân thể con người công kích được không.

Nhị Nha nhất thời nổi giận, một cái tát liền đập tới, đem Tam Oa chụp lão đào một cái: "Lão Tam ngưởi muốn tạo phản ấy ư, ai cho phép ngưởi nghi ngờ ca ca tỷ tỷ bản lĩnh! Thay đổi núi đồi tính là gì, máy xúc cũng có thể thay đổi núi đồi, Nam Tường (?) ngưởi nghe nói qua ấy ư, đừng như vậy vô tri vô thức!"

Tam Oa trợn mắt.

Nhưng là không dám trả đũa.

Bởi vì Đại Oa đứng ở Nhị Nha bên cạnh, mắt lom lom nhìn chăm chú hắn, hai đánh một. Thảo Lực Sĩ cùng Điều Lực Sĩ cộng lại ba mươi bốn cái, so sánh tám cái Long Mạch Thuật Sĩ, vẫn chiếm ưu thế.

Vương Diệu Vô mau chạy ra giảng hòa: "Cũng cho ta tản ra, không cho phép đánh nhau! Còn có Nhị Nha, cha bình thường dạy ngưởi lấy đức thu phục người người cũng quên, ai chấp thuận ngưởi động thủ đánh em trai. Hồ Lô Oa muốn tương thân tương ái hiểu không, lần sau ai dám động thủ đánh nhau, cha sẽ không nhận thức hắn!"

Ba cái Hồ Lô Oa mắt lớn tròng mắt nhỏ, không nói lời nào.

Vương Diệu Võ sùng sộ lên: "Nhìn ánh mắt ta, ta bây giờ cho các ngươi ôm lẫn nhau... Thế nào, không muốn phải không, ngay cả cha lời nói cũng không nghe?"

Không làm sao được, cường bức cha quyền uy, ba cái Hồ Lô Oa bất đắc dĩ ôm lẫn nhau, hóa giải trận tranh đấu này.

Nhìn còn chưa quá hòa hợp ba đứa nhỏ, Vương Diệu Võ quả thực có chút nhức đầu: "Phim hoạt hình Hồ Lô Oa, tương thân tương ái nâng đỡ lẫn nhau, dù là có đấu tranh, cũng là bị yêu quái hắc hóa trạng thái mới đấu tranh với nhau. Thế nào đến nhà ta, Hồ Lô Oa gặp mặt một lời không hợp liền muốn động thủ đầu rồi, xem ra phải tăng cường tư tưởng giáo dục đối với Hồ Lô Oa."

Hồ Lô Oa không có thị phi thiện ác quan niệm, phải vì bọn họ tạo lên chính xác tam quan.

Hắn quyết định sau khi trở về, phải đi thư điểm mua mấy quyển sách giáo dục trẻ nít, học tập làm sao dạy dục hài tử, tranh thủ đem Hồ Lô Oa bồi dưỡng thành như vậy Hồ Lô Oa.

Một cái cao thượng Hồ Lô Oa, một cái thuần túy Hồ Lô Oa, một cái có đạo đức Hồ Lô Oa, một cái thoát khỏi cấp thấp thú vị Hồ Lô Oa, một cái hữu ích với nhân dân Hồ Lô Oa!

Mà bây giờ, hắn phải mang bọn họ làm việc, dùng phong phú làm lụng tới phòng ngừa bọn họ nhàn rồi buồn chán đi đánh nhau cãi vã.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Hồ Lô Oa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.